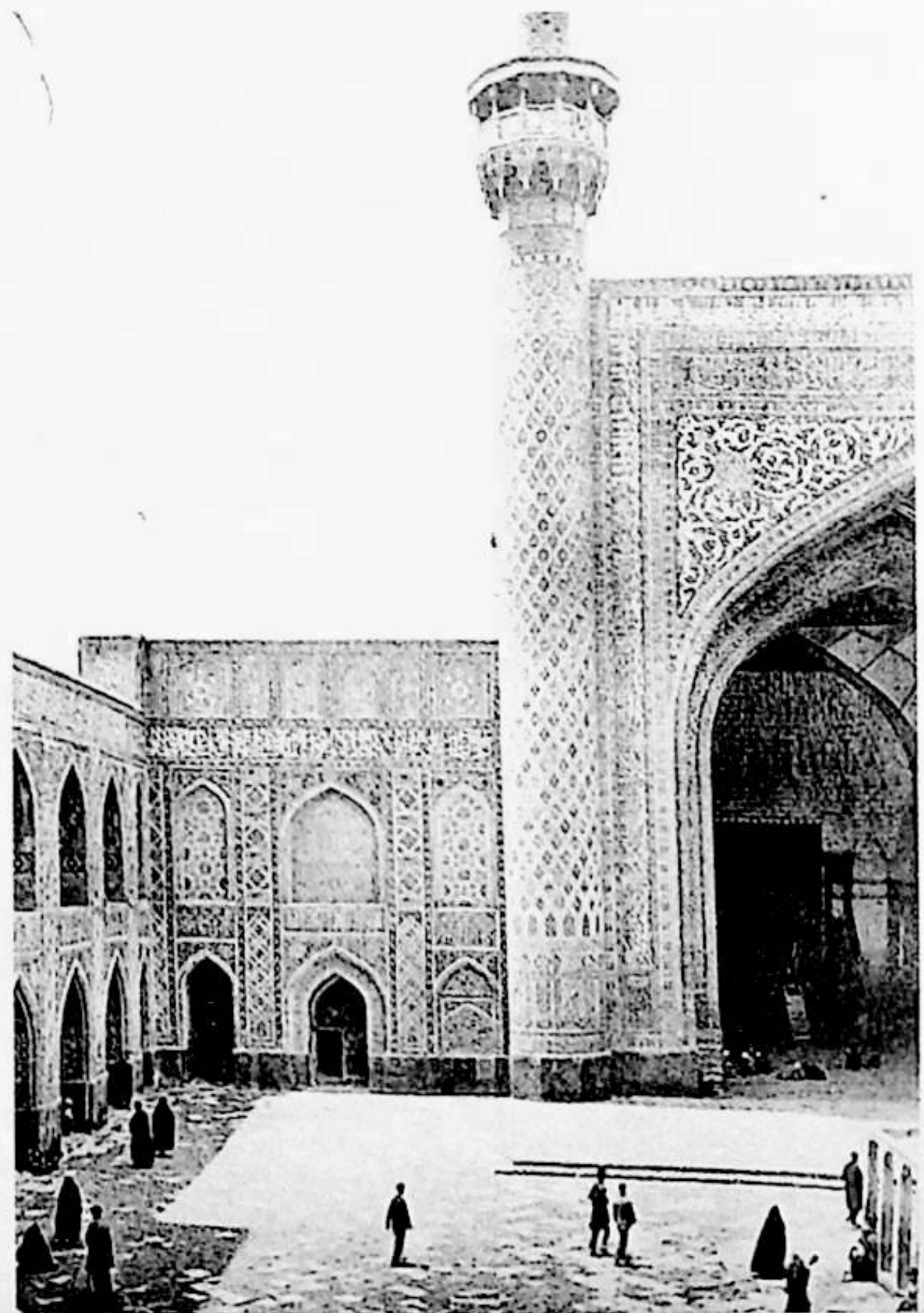
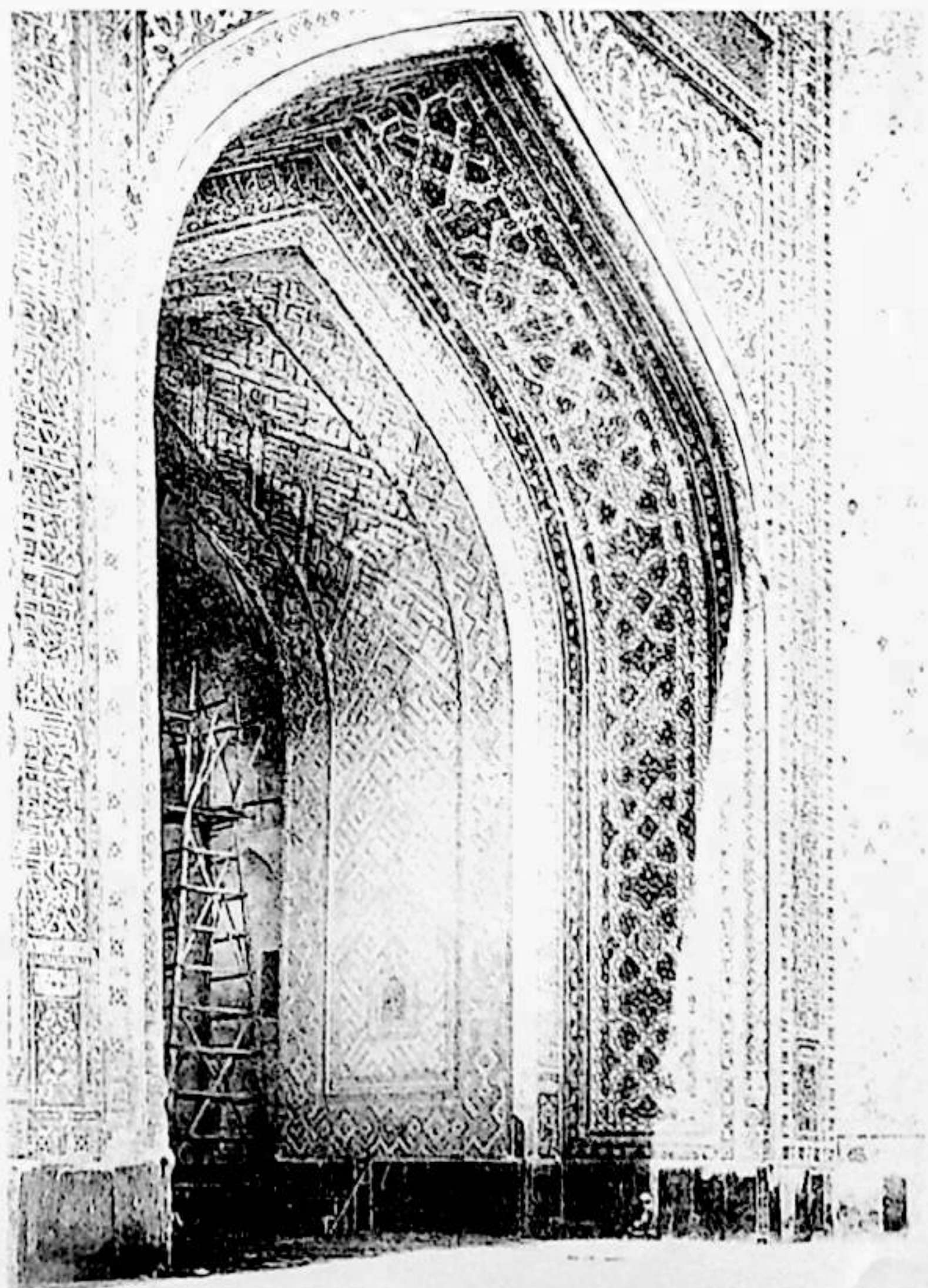
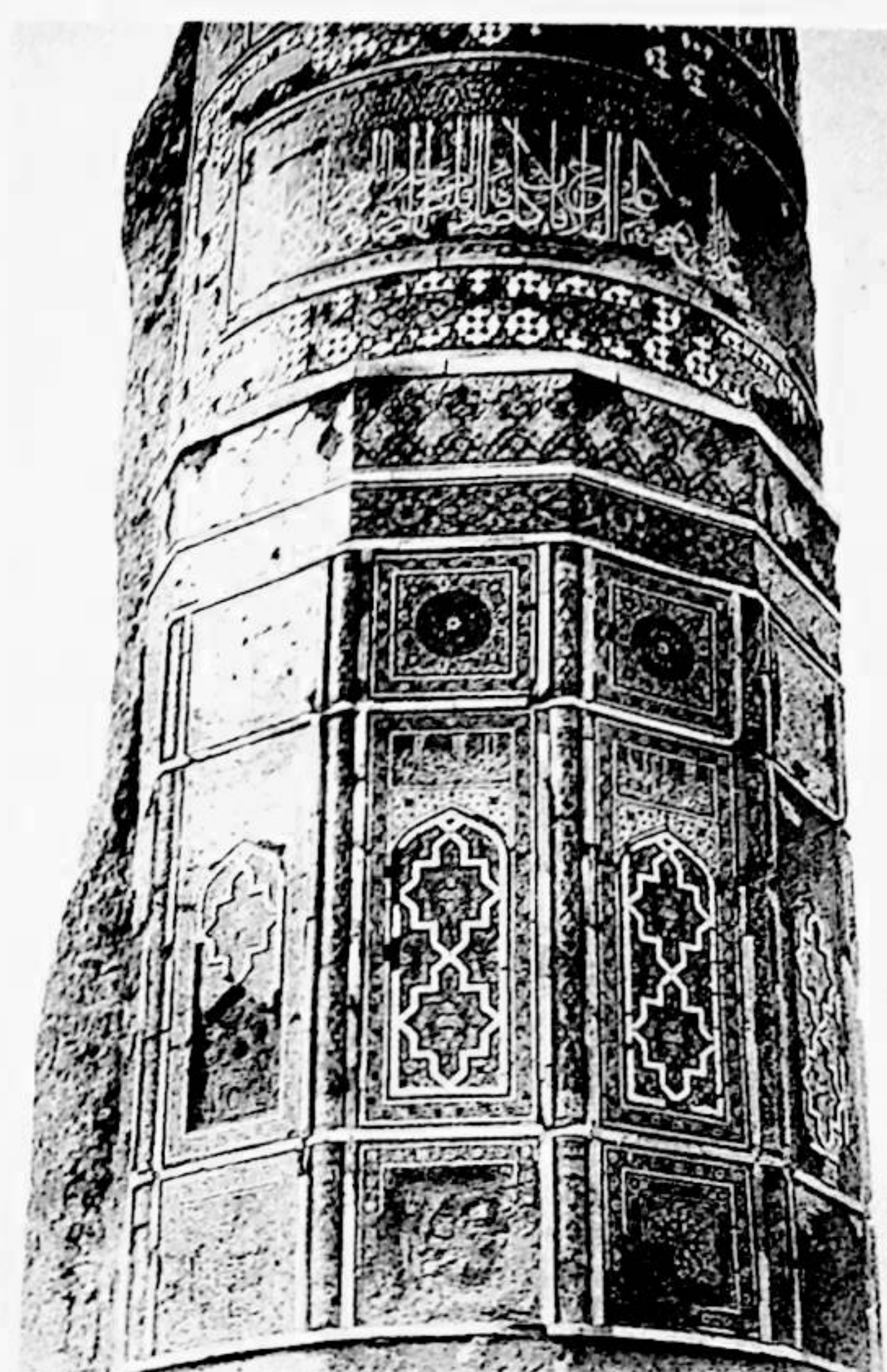
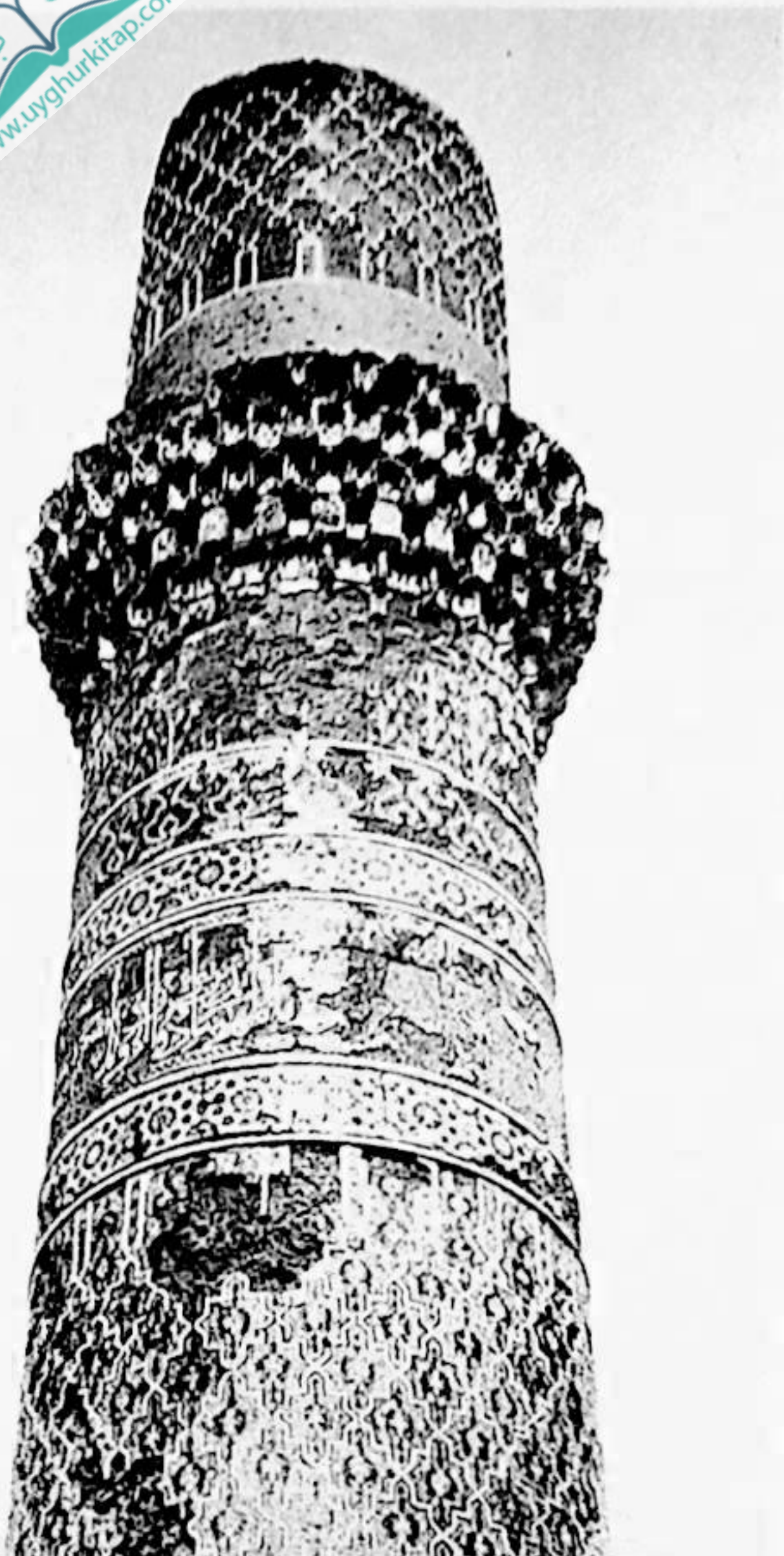

4
1997

بولاق

BULAK

بۇلاق

ئۇيغۇر كلاسسىك ۋە دەستىيە ۋە خەلق پەنەزى ۋە دەستىيە
پەسىللىك شۇرنىلى

18-يىلنە شىرى

ئومۇمىي 61-سان

1997

باش مۇھەررىر: ئابلەت ئىمىن
مۇئاۋىن باش مۇھەررىر: مۇھەممەتتۇرسۇن باھاۋىدىن، مەھمەتتۇردى مىرزىئەخمەت
بۇ ساننىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: پەرىدە ئىمىن، ھاجى قۇتلۇق قادىر

ئىككىنچى قىسىم

بۇ قىسىمدا ئىككىنچى قىسىمدا
يېزىلغان

ئىككىنچى قىسىمدا

ئىككىنچى قىسىمدا

ئىككىنچى قىسىمدا

1997 - يىللىق 4 - سان

مۇندەرىجە

ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىن

- «ئىسكەندەرنامە» دىن
- (5) مەۋلانا مەنۇچېرە ھەكىم (5)
(مۇھەممەد ئابدۇللاھ ئىبنى مۇھەممەد تۆمۈر تەرجىمىسى)
نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئىسراپىل يۈسۈپ
 - غەزەللەر مەۋلانا ئوبەيدۇللا لۇتقى (33)
نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇۋەلى خەلىپەتوۋ
 - شېئىرلار ئىسمائىل ھاجى (90)
نەشرگە تەييارلىغۇچىلار: ئابلەت ئالىم،
ھېكىم مەتسىيەت

شىرق كلاسسىك ئەدەبىياتىدىن

- ھېكايەتلەر مۇھەممەد ئەۋفى (101)
ئۇيغۇرچىلاشتۇرغۇچى: ھاكىم مۇسا

ئۇدەبىي مۇھاكىمە

پارس تىللىق ئۇيغۇر كلاسسىكىلىرى شېرىن قۇربان (129)

خەلق ئېغىزىدە بىياتىدىن

شەمشەرشاھ (چۆچەك) (144)

رەتلىگۈچى: ئابدۇرېشىت ئىبراھىم

رىۋايەتلەر (160)

رەتلىگۈچى: تۇرسۇن ھوشۇر ئىدىقۇتى

بېيىت - قوشاقلار (167)

توپلاپ رەتلىگۈچى: زوھرە قۇربان

* * *
 خەتتات: قاينام جاپبار.
 نەققاش: تۇردى قادىر نازىرى.
 مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: باتۇر.

مۇقاۋىنىڭ 1 - بېتىدە: مولا سابىر بىننى ئابدۇقادىر (ناقىس)
 پورتېرىتى، (رەسسام: جالالىدىن بەھرام).
 مۇقاۋىنىڭ ئىككىنچى، ئۈچىنچى بەتلەردە: قەدىمكى ئىمارەتلەر،
 «پارس مەدەنىيىتى ۋە سەنئىتى» ناملىق كىتابتىن ئېلىنغان فوتو
 سۈرەتلەر).
 مۇقاۋىنىڭ تۆتىنچى بېتىدە: قىزىل مىڭئۆي سىرتقى كۆرۈنۈشىدىن
 ئېلىنغان فوتو سۈرەت.

مەۋلانا مەنۇچېھرە ھەكىم (مۇھەممەد ئابدۇللا ئىبنى مۇھەممەد تۆمۈر تەرجىمىسى)

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئىسرائىل يۈسۈپ

ئىسكەندەرنىڭ دارا بىلەن جەڭ قىلىش ئۈچۈن قوشۇن تارتقانلىقى، دارانىڭ ئۆز ۋەزىرلىرى تەرىپىدىن ھالاك قىلىنغانلىقى، ئىسكەندەرنىڭ ئىران پايىتەختىگە ئورۇنلىشىپ، جەمشىددىن قالغان تاجۇ تەختكە ئىگە بولغانلىقى

بۇ يېقىملىق داستان ۋە گۈزەل ھېكايىلەرنى نەقىل قىلغۇچى مەۋلانا مەنۇچېھرە ھەكىم مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ:

ۋاقتىكى، ئىسكەندەر سەپەر تەييارلىقلىرىنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن سان - ساناقسىز لەشكەر بىلەن ئىرانغا قاراپ يۈرۈش قىلدى. بۇ خەۋەر داراغا يەتتى. دارا بۇنى بىلگەندىن كېيىن پۈتكۈل لەشكەرنى تەق بولۇپ تۇرۇشقا بۇيرۇدى. دارانىڭ پەرمانىغا بىنائەن لەشكەرلەر پۈتكۈل چېدىر - بارگاھلىرىنى شەھەرنىڭ سىرتىغا ئېلىپ چىقىپ تىكتى. دارا ھەممە لەشكەر ۋە پالۋانلىرىنى بىر - بىرلەپ كۆزدىن كەچۈرۈپ، ئۇلارنىڭ ھەربىرىگە ھەدىيە ۋە تارتۇقلارنى بەردى. ئاندىن رۇم قوشۇنى تەرەپكە قاراپ يولغا چىقىشقا، ئىككى لەشكەر ئارىلىقى يېقىنلاشقاندا قوشۇنلار ئازادە، ئوت - سۈيى مول جايغا چۈشۈپ بارگاھ تىكشىكە بۇيرۇق بەردى. لەشكەرلەر گويا دەريانىڭ دولقۇنىدەك تەۋرەپ، بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرى يولغا چىقتى. دارا ياخشى سائەتتە ئاتلىنىپ، ئۆز لەشكەرلىرى بىلەن بىر ئازادە چىمەنزارغا كېلىپ چۈشتى.

ئۇ تەرەپتىن ئىسكەندەر نۇرغۇن مەنزىل - مۇساپىلەرنى بېسىپ، ئىران چېگرىسىغا يېتىپ كەلدى. ئىككى تەرەپ قوشۇنىنىڭ ئالدىن يۈرەر قاراۋۇللىرى ئۇچرىشىپ، ئازراق جەڭ قىلىشتى. بىراق ئۇ كۈنى كەچ كىرىپ كەتكەنلىكتىن ئىككى تەرەپ لەشكەرلىرى ئۆز ئارامگاھلىرىغا قايتىشتى.

بۇ كۈنى ئىسكەندەر دارانىڭ جۈرئەتلىك ۋە باتۇرلۇقىنى لەشكەر ئىشلىرىغا ماھىرلىقىنى تۇنجى قېتىم كۆرۈپ ھەيران قالدى. شۇ كېچىسى ئىران قوشۇنى تەرەپتىن جەڭ ناغرىلىرىنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. ئىسكەندەرنىڭ پەرمانىغا بىنائەت رۇم لەشكەرلىرىمۇ جەڭ ناغرىلىرىنى چېلىشتى. جەڭ ناغرىسىنىڭ ئاۋازى تاغ ۋە دەشتنى قاپلىدى. بۇ كېچىسى ئىككى قوشۇننىڭ سەردارلىرى بېشىنى ياستۇققىمۇ قويمىدى.

ئەتىسى قۇياش كۆتۈرۈلۈپ، جەڭ مەيدانىنى يورۇتتى. ئىسكەندەر خۇددى قۇياش نۇرىدەك جىلۋە قىلىپ بارگاھتىن چىقتى - دە، شاھانە ئارغىمىقىغا مىندى. ئۆز قوشۇنىنى ئوڭ - سول قاناتقا ئايرىدى. ئاندىن ئۇلارنى نۇرغۇن بۆلەكلەرگە بۆلۈپ، ھەربىر بۆلەككە بىردىن پالۋاننى باش قىلدى. رۇمنىڭ شاھانە تۇغ - ئەلەملىرىنى ئېگىز كۆتۈرۈشتى.

ئىران قوشۇنىمۇ سەپ تۈزۈپ تەق بولۇپ تۇردى. بىر پالۋان مەيدانغا چىقىپ، خۇددى چاقماقتەك تېزلىكتە پۈتۈن ئىران قوشۇنىنى سەپىرىسى قىلدى. بۇ ئىران پالۋانى ئاتەشپەرەسلەرگە خاس تەكەببۇرلۇق ۋە قاتتىق قوللۇق بىلەن سەپ ئالدىدىن ئورۇن ئالدى. ئىككى تەرەپ لەشكەرلىرى مەيدانغا كىم چۈشەرگەن، دېيىشىپ قاراپ تۇرۇشتى. شۇ ئەسنادا بايقى ئىران پالۋانى ئېتىنى چايتۇرغىنىچە جەڭ مەيدانىغا كىرىپ كەلدى. مەيدان ئىچىدە ئات چايتۇرۇپ نەچچە قېتىم ئايلىنىپ نەچچە خىل جەڭ ماھارەتلىرىنى كۆرسەتتى. ئۇنىڭ جەڭ ماھارىتىگە دوست ۋە دۈشمەنلەرنىڭ ھەممىسى ئاپىرىن ئېيتتى. ئىسكەندەر رۇم پالۋانلىرىغا قاراپ:

— بىر پالۋان مەيدانغا چۈشۈپ، بۇ مەجۇسى بىلەن ئېلىشىسۇن، — دەپ ئەمىر قىلدى.

رۇم پالۋانلىرى ئىچىدە زەرغام ئاتلىق بىر پالۋان بار ئىدى. ئۇ ئېتىنى چايتۇرۇپ مەيدانغا چۈشتى. ئىككى پالۋان شەمشەرلىرى بىلەن بىر - بىرىگە ھۇجۇم قىلىپ بىر نەچچە قېتىم ئېلىشتى. رۇم پالۋانى ئېتىنى دېۋىتىپ كېلىپ، ئىرانلىق پالۋانغا شۇنداق شەمشەر ئۇرغاندى، ئىران پالۋانى ئۆزىگە سۈپەر تۈتتى. شەمشەر سۈپەرنى كېسىپ تەڭ يېرىمىغىچە كەلدى. بۇ چاغدا ئىران پالۋانى بىر زور قىلىپلا رۇم پالۋانىنىڭ كەمىرىدىن تۈتۈپ، ئۇنى ئېتىدىن يۈلۈپ ئالدى. ئاندىن ئۇنى بېشىدىن ئايلاندۇرۇپ يەرگە شۇنداق ئاتتىكى، رۇم پالۋانىنىڭ ئۈستىخانلىرى خىمىردەك بولۇپ كەتتى. ئىسكەندەر بۇنى كۆرۈپ، لەشكەرلىرىنى بىراقلا ھۇجۇمغا ئۆتۈشكە بۇيرۇدى. رۇم لەشكەرلىرى تەرەپ - تەرەپتىن مەيدانغا قاراپ ئات سالدى. ئۇ تەرەپتىن دارا ئېتىنى دارابمۇ ئۆز

لەشكەرلىرىنى جەڭگە ئىشارەت قىلدى. ئىككى ئوتتۇرىدا شۇنداق شىددەتلىك جەڭ بولدىكى، چاڭ - توزانلار پەلەككە يېتىپ، كۈن نۇرىنى توستى. ھەر خىل قىقاس - چوقان، جاراڭ - جۇرۇڭ ئاۋازلىرى جاھاننى بىر ئالدى. گويىا قىيامەت ئاشكارا بولغاندەك بولدى. ئىسكەندەر بىر تەرەپتە ئىران لەشكەرلىرىنى قىرسا، بۇ تەرەپتە دارامۇ ئۆز پالۋانلىرى بىلەن رۇم لەشكەرلىرىنى قىرغىن قىلماقتا ئىدى. دارا بىلەن ئىسكەندەر جەڭ مەيدانىدا بىر - بىرى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئۇلار قىلىچ، شەمشەر ۋە گۇرزا، كەمەنلەر بىلەن تاكى كۈن كەچ بولغىچە ئېلىشتى. ھېچقايسىسى يېڭەلمىدى، ياكى يېڭىلمىدى. كۈن ئولتۇردى. ئىككى تەرەپتىن ئامانلىق ناغرىسى چېلىندى. پادىشاھلار جەڭدىن قول يىغدى. ئىككى لەشكەر بىر - بىرىدىن ئايرىلىپ، ھەرقايسىسى ئۆز ئارامگاھلىرىغا قايتىشتى. ئۈچ كۈنگىچە جەڭ توختىتىلىپ، ئۆلۈكلەر مەيداندىن ئېلىپ چىقىلىپ دەپنە قىلىندى. تۆتىنچى كۈنى كەچتە ئىران لەشكەرى تەرەپتىن جەڭ ناغرىسى چېلىندى. ئىسكەندەرمۇ جەڭ ناغرىسى چېلىشقا پەرمان قىلدى. ناغرا - كارنايلارنىڭ ئاۋازى پەلەككە يەتتى. بۇ كېچىسى ھەر ئىككى تەرەپ سەردارلىرى باشلىرىنى ياستۇققا قويماستىن جەڭ تەييارلىقلىرىنى قىلىشتى.

ئەتىسى تاڭ ئېتىش بىلەنلا ئىسكەندەر ئاتلىنىپ، سەپ تۈزدى. ئىران پادىشاھى دارامۇ ساناقسىز لەشكەرنى توپلاپ سەپ تۈزدى. بۇ كۈنىمۇ شىددەتلىك جەڭ بولدى. كەچ بولغاندا ئىككى لەشكەر ئامانلىق ناغرىسىنى چېلىشتى، ھەرقايسىسى ئۆز ئارامگاھلىرىغا قايتىشتى.

دارانىڭ ئىككى ۋەزىرى بار ئىدى. بىرىنىڭ ئېتى ماھىيار، يەنە بىرىنىڭ ئېتى جانسىپار ئىدى. بۇ ئىككى ئالدامچى ئۆزئارا مەسلىھەت قىلىشتى:

— بۇ مەملىكەتنىڭ ھۆكۈمرانلىقى دارانىڭ قولىدىن كېتىپ قالىدىغان بولدى. غەلبە - نۇسرەت شامىلى ئىسكەندەر تەرەپكە قاراپ چىقىۋاتىدۇ، — دېدى ئۇلاردىن بىرى نىيىتىنى بۇزۇپ، — بىز دارادىن يۈز ئۆرۈپ، ئۇنىڭ ھاياتلىق رىشتىسىنى ئۈزسەك قانداق؟

بۇ ئىككى پەسكەش ۋەزىر ئىلمىي نۇجۇمغا ۋە پالچىلىققا ئۇستا ئىدى. شۇڭا يەنە بىرى مۇنداق دېدى:

— بىز بۈگۈن يۇلتۇزلارنى كۆزىتىپ، پالغا قاراپ باقايلى. دارا بىلەن ئىسكەندەردىن قايسىسى جەڭدە ئۈستۈن بولىدىغانلىقىنى بىلەيلى.

ئۇلار پال سېلىپ كۆردى. پالدىن ئىسكەندەرنىڭ غەلبە قىلىدىغانلىقى، دارانىڭ يېڭىلىدىغانلىقى ئايان بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار:

— ئەمدى ئىشنىڭ يولى شۇكى، بىز دارانى ئۆلتۈرۈپ، ئىسكەندەرنىڭ يېنىغا بارايلى. شۇنداق قىلساق ئىسكەندەر بىزنى ھەممىدىن ئۈستۈن مەرتىۋىگە ئىگە قىلىدۇ، مەنسىپىمىز ھەممىدىن يۇقىرى بولىدۇ، — دېيىشتى. شۇندىن كېيىن بۇ ئىككى ھارامزادە دارانىڭ ياتقان يېرىگە يېتىپ كەلدى. ياش يىگىت دارا ئۆز تۆشىكىدە بەخىرامان ئۇخلاۋاتاتتى. ئۇلار دارانىڭ نەچچە يېرىگە خەنجەر

ئوردى. دارا ئېغىر زەخمىلىنىپ، ۋارقىرىدى. نەۋكەرلىرى ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ يۈگۈرۈشۈپ كىردى. بۇ چاغدا ئۇ ئىككى ۋەزىر قېچىپ كەتكەندى. بۇ كېچە ئىران قوشۇنىدا سۈرەن - چوقانلار كۆپ بولدى. ئىسكەندەر بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تاپتى. شۇ ھامان ئادەم ئەۋەتىپ ئۇ ئىككى خىيانەتچى ۋەزىرنى تۇتتى. ئەتىسى تاڭ ئاتقاندا ئىسكەندەر ۋەزىرلەرنى ئالدىغا ھازىر قىلىپ سوراق قىلدى:

— ئەي تۈزكۈرلەر، نېمىشقا شۇنچە ئېسىل ۋە نەۋقىران پادىشاھنى نابۇت قىلىشتىڭ؟!

— ئەي ئۇلۇغ پادىشاھ، — دېدى ئىككى ۋەزىر، — بىز سىزگە خىزمەت كۆرسىتەيلى، دەپ شۇنداق قىلدۇق.

ئىسكەندەر غەزەپ بىلەن ۋارقىرىدى:

— ئەي ھارامتاماقىلار، ماڭا ئۆز ئىنىمنى ئۆلتۈرۈپ خىزمەت كۆرسىتىشەمتىڭ؟

ئىسكەندەر شۇندىن كېيىن بۇ ئىككى پەسكەش ۋەزىرنى باغلاپ، دارانىڭ بارگاھىغا كەلدى. دارا قانغا بۇلغانغان ھالدا ياتاتتى. ئىسكەندەر ياغلىقىنى چىقىرىپ، دارانىڭ يۈز - كۆزلىرىدىكى قاننى ئېرتتى. دارا بۇنى ھېلىقى ئىككى ۋەزىر بولسا كېرەك دەپ ئويلاپ:

— ئەي زالىملار، بېشىمنى تېنىمدىن بىراقلا جۇدا قىلغىن، مېنى بۇ ئازابتىن بىر يولى قۇتقازغىن! — دەپ ۋارقىرىدى.

ئىسكەندەر كۆز ياشلىرىنى توختىتالمىدى:

— ئەي قېرىندىشىم، كۆزۈڭنى ئاچقىن، — دېدى ئىسكەندەر، — مەن سەن بىلەن خۇشلاشقىلى كەلدىم.

دارا بۇ سۆزنى ئاڭلاپ كۆزىنى ئاچتى. ئىسكەندەرنىڭ كەلگەنلىكىنى ۋە يۈزلىرىدىكى قاننى سۈرتۈۋاتقانلىقىنى كۆردى:

— ئەي بۇرادەر، بىردەم بېشىمنى تىزىڭغا ئېلىپ ئولتۇرغىن، ساڭا ئېيتىدىغان ۋەسىيەت بار.

ئىسكەندەر يىغلاپ تۇرۇپ ئۇ نەۋقىران يىگىتنىڭ بېشىنى تىزىغا ئالدى. دارا ئېيتتىكى:

— ئىست، ئاتام ماڭا بۇ دۇنيانىڭ مال - مۈلكىنى دەپ ئۆز بۇرادەرلىرىنىڭ بىلەن زىددىيەتلەشمىگىن، بۇ دۇنيا ۋاپاسىزدۇر، دەپ ۋەسىيەت قىلغانىدى. مەن ئاتامنىڭ ۋەسىيەتىنى ئېسىمدە تۇتماي بۇ پالاكەتكە دۇچار بولدۇم. ئەي ئىسكەندەر، ئېيتقىنا، سەن كىمنىڭ ئەۋلادى، نەسەبىڭ كىمگە يېتىدۇ؟

— ئەي دارا، — دېدى ئىسكەندەر يىغلاپ تۇرۇپ، — سەن بىلەن مەن بىر دەرەخنىڭ ئىككى شېخى، بىر شاخنىڭ ئىككى بەرگىدۇرمىز. مەنمۇ كەيەن شاھلىرىنىڭ ئەۋلادىمەن. سىزنىڭ قانداش بىر تۇغقىنىڭىز بولمەن بېيىت:

ياقا يىرتىبان، تاجنى تاشلاپان،
 دېدى زار يىغلاپ، بۇ سۆز باشلاپان:
 كى بولسۇن تىرىك يەتتە كىشۋەر شەھى،
 جەھان بولماسۇن بىر دەم ئاندىن تەھى.

ئاكامدىن كەمىنە فەرەستەندەمەن،
 فەرەستەندەلىك ئىچرە شەرمەندەمەن.
 كېرەكدۇر ماڭا قۇللۇغۇڭ چاغلماق،
 ئانىڭ بارگاھىدا بەل باغلماق.

ئەلقىسسە، دارا ئىسكەندەرنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ زار - زار يىغلىدى ۋە مۇنداق دېدى:
 — ئەي ئىسكەندەر، مېنىڭ بۇ ئالەمدىن كېتىدىغان ۋاقتىم يېتىپ كەلدى. سۆزۈمگە قۇلاق سالغىن، مېنىڭ ئۈچ ۋەسىيەتىم بار، ئېسىڭدە مەھكەم تۇتقىن، بېيىت:

چۇ ئول ئۈچ سۆزۈم ئۈچ ۋەسىيەتدۇرۇر،
 كى كۆڭلۈمگە ئىزھارى نىيەتدۇرۇر.
 بىرىسى بۈكىم، ئول ئىكى گىنەخاھ.

كى قەتلىمغە قول سۇندىلار بىگۇناھ.
 باشىنى كېسىپ ئەدىلى داد ئەتكەسەن،
 مېنىڭدەك غەرب ھالىغە يەتكەسەن.

— ئەي ئىسكەندەر، ئۇ ئىككى ئاداۋەتخور، پەسكەش ۋەزىرىنى ئۆلتۈرگىن، بۇ ئۆزۈڭگىمۇ پايدىلىق. ماڭا بارلىق يامانلىق نادانلارنىڭ سۆھبىتىدىن ۋە پەسكەشلەرنىڭ ئۆلپەتچىلىكىدىن يەتتى. يەنە بىر ۋەسىيەتىم شۇكى، ئائىلە - جەمەتىمنى، قىزىم رەۋشەنەكنى ۋە باشقا قوۋم - قېرىنداشلىرىمنى خارلىمىغىن. ئۇلار قەدىمىي ۋە ئېسىل جەمەتتۇر. بېيىت:

يەنە قەۋمۇ خەيلىمغە قىلمە ئىناد،
 كى دەرلەر ئۇلارنى كەيانى نىژاد.
 كەرەم ئەيلەسەڭ قەۋمۇ خەيلىڭدۇرۇر،
 قىلۇرلار نە خىزمەتكى مەيلىڭدۇرۇر.
 كى خار ئەيلەمە خانىدانى قەدىم،
 چۈيوقتۇر ئۇلاردىن ساڭا ھېچ بىم.
 يەنە رەۋشەنەككى قىزىمدۇر مېنىڭ،
 بۇ كۈندىن يارۇر ئېردى كۆزۈم مېنىڭ.
 كەيانى سەلاتىن نىشانى ماڭا،

بەرئەندازە تاجى كەيانى ئاڭا.
 بىساتىڭنى ئول شەمئ بىرلە يارۇت.
 ئانىڭ شەمئىدىن خاتىرىڭنى يارۇت.
 كىگۈر مېھرى ئەيلەپ شەبىستانىڭە،
 قىلىپ ئەقد، ئولتۇرغۇزۇپ يانىڭە.
 ئېرۇر رەۋشەنەك مەزرەئىم خۇشەسى،
 ساڭا يار بولغاي جىگەر گۈشەسى.
 ھەرىمىمدە سەن داغى فەرزەند بول،
 ھەمۇل خەستە كۆڭلۈمگە پەيۋەند بول.

— ئەي ئىسكەندەر، قىزىم رەۋشەنەكنى ئۆز ھەرىمىڭنىڭ مەلىكىسى قىلغىن. ئۇنىڭدىن پەرزەنت يۈزى كۆرسەڭ، ئۇ پەرزەنت كەيىنلارنىڭ چىرىقىنى ياندۇرغۇسى ۋە سېنىڭ ئورنوڭدا ئىز باسار بولغۇسىدۇر. بېيىت:

ئاتادىن ئىسكەندەر نىھاد ئولغاي ئول،
 ئانادىن كەيانى نىژاد ئولغاي ئول.
 كى ئەلنى ئەدالەتكە چۈست ئەيلەگەي،
 ئىككىمىزگە نىسبەتەن دۇرۇست ئەيلەگەي.
 قەبۇل ئەيلەپ، ئەت خەستە كۆڭلۈمنى شاد،
 كى ئەمدى قىلۇر ۋەقت ئېرۇر خەيرباد.

ھەزرىتى ئىسكەندەر دارانىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ زار - زار يىغلىدى :
 - ئەي دارا، ماڭا قىلغان ھەممە ۋەسىيەتلىرىڭنى جاندىلىم بىلەن
 ئورۇندايمەن. پۈتكۈل ئۇرۇق - جەمەتتىڭگە شەپقەت ۋە مېھرىبانلىق چىدىرىنى
 ياپىمەن. سېنى سەلتەنەت تەختىدىن مېھنەت خەنجىرى ئارقىلىق شېھىتلىق
 لېيىغا يېقىتقانلارنىڭ جىگىرىنى زەھەرلىك خەنجىرىم بىلەن سۇغۇرۇۋالسىمەن.
 ئىسكەندەر شۇنداق دېدى - دە، ئۇ ئىككى تۈزكۈر ۋەزىرىنى دارانىڭ تۆشىكى
 يېنىغا سۆرەپ كەلتۈرۈپ، دارانىڭ كۆز ئالدىدىلا ئۆلتۈردى.

- ئەي بۇرادىرىم، بۇ ئىككى تۈزكۈر ھارامزادىنى مېنىڭ كۆز ئالدىمدا
 ئۆلتۈرۈپ، كۆزۈمنى نۇرلاندۇردۇڭ، قەلبىمنى دەرد - ئەلەمدىن تازىلىدىڭ،
 مېنىڭ قىساسم قىيامەتكە قالمىدى. بۇ ئىپلاسارنى ئۆلتۈرۈپ، كۆڭلۈمنى كىر
 - غۇباردىن خالىي قىلدىڭ، خۇدا ساڭا ھەممە ئىشتا پەتھى - نۇسرەت ۋە ئامەت
 بەرسۇن.

دارا شۇ سۆزلەرنى دېدى - دە، جان تەسلىم قىلىپ، كۆز يۈمىدى (بىز
 ئاللانىڭ ئىگىدارلىقىدىمىز ۋە ئاللانىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز). ئىسكەندەر دارانىڭ
 ۋاپاتىغا زار - زار يىغلاپ ماتەم تۇتتى. بېيىت:

ئۈنۈت بولدى كاۋۇس دادى داغى،
 بەل ئاۋازەئى كەيقۇبادى داغى.
 مەنۇ چىھرە تۇشتى ئەدەمدىن جەزەد،
 فەرىدۇن رەۋانغە تۇشتى فەزەد.

ئەدەم بولدى قانۇنى لۇھراسىبى،
 نىگۈن بولدى ئايىنى گۈشتاسىبى.
 بولۇپ تىرە گۈشتاسىبى شەبچىراغ،
 سىياۋۇش جىگەر پارەسى داغ - داغ.

ئىسكەندەر شۇندىن كېيىن دارانىڭ جەستىنى ئېلىپ جەڭگاھتىن يۆتكەلدى
 ۋە پايتەخت شىرازغا يېتىپ كېلىپ ئورۇنلاشتى. ئىرانغا تەئەللۇق ھەممە
 شەھەرلەرگە مەكتۇپ يوللاپ، ئۇ يەرنىڭ ئۇلۇغلىرىنى ئۆز ھۇزۇرىغا چاقىرتتى.
 ھەممە سەردار ۋە بەگ - سىپاھلار تۆھپە - ھەدىيەلەرنى ئېلىپ كېلىپ،
 ساھىبىقىران ئىسكەندەرنىڭ ھۇزۇرىدا ئىتائەت كەمىرىنى بېلىگە باغلىدى. ئۇنىڭ
 ئەمىر - پەرمانىغا باش قويۇپ، ئىلتىپاتلىرىغا سازاۋەر بولۇپ ياندى. شۇندىن
 كېيىن ئىسكەندەرنىڭ كۆڭلى رۇم ۋە ئىراندىن خاتىرجەم بولدى.
 ئىسكەندەر بىر كاتىپنى چاقىرىپ:

- سەن ئىسپاھانغا قارىتىپ بىر مەكتۇپ يازغىن، مەن رەۋشەنەكنىڭ
 ئانىسىغا ئەلچى ئەۋەتىمەن، - دېدى.

دەپەر ئىسكەندەرنىڭ پەرمانىغا بىنائەن بىر مەكتۇپ يېزىپ تەييار قىلدى.
 ئۇنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىدى: «ئەي مەلىكە، مەن دارا ھەققىدە ھېچقانداق
 يامانلىق قىلمىدىم. ھەممە يامانلىقنى ئۆزىنىڭ ۋەزىرى قىلدى. مەن ئۇ تۈزكۈر
 ۋەزىر ماھىيار بىلەن جانسىپارنى ئۆلتۈردۈم. دارا ۋاپات بولۇش ئالدىدا ماڭا
 ۋەسىيەت قىلىپ، سىزلىرىنى ماڭا تاپشۇرغانىدى. « شۇنداق قىلىپ بۇ خەتكە
 دارانىڭ رەۋشەنەك توغرىسىدا ۋە باشقا خۇسۇستا قىلغان ۋەسىيەتلىرىنى تولۇق
 يازدى. خەت مەزمۇنىدا يەنە مۇنداق دېيىلدى، بېيىت:

ئىبەردىم جەنابىڭغە مەن نامەنى،
كى جان پەردەسىغە يازىپ خامەنى.
ۋەسىيەت قىلىپ شاھى دارا نىزاد،
ئىكىمىز نىكاھىغە ئول نىك زاد.
مېنىڭ سارى كەلمەككە سەن خوش تۇت،
جەمالىڭ بىلە قەسرگاھىم يارۇت.

ئەسىر ئەيلەبان كۆڭلۈمە تەختۇ تاج،
فەرەۋزىندەنى پارەنى تەختى ئاج.
سېنى ئەيلەيىن بانۇلار ئۆزرە شاھ،
قۇل ئەيلەي سېنىڭ تاپىڭغە سپاھ.
چۇ بولغاي ئاتاڭ قەسىرى ئاباد ھەم،
ئىسكەندەرنى سەن قىلغاسەن شاد ھەم.

ئىسكەندەر خەتنى شۇ تەقلىد تە قىلىپ يازدۇرغاندىن كېيىن، بىر نەچچە دانىشمەن پەيلاسوپلارنى ئەلچى قىلىپ تەيىنلەپ ئىسپاھانغا ئەۋەتتى. ئەلچىلەر ئىسپاھانغا يېتىپ بېرىپ، دارانىڭ ھەرمىگە كىردى. ئىسكەندەرنىڭ مەكتۇپىنى دارانىڭ ئانىسىغا بەردى. رەۋشەنەك ۋە ئۇنىڭ ئانىسى قاتارلىق ھەرەم ئەھلى ھەسرەت - نادامەت ياشلىرىنى تۆككەن ھالدا ئىسكەندەرنىڭ مەكتۇپىنى قوبۇل قىلدى. بۇ مەكتۇپنىڭ مەزمۇنىدىن ۋاقىپلانغاندىن كېيىن جاۋاب مەكتۇپ ھازىر قىلدۇردى. بۇ مەكتۇپنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىدى: «ئەي يۈكسەك مەرتىۋىلىك پادىشاھ، سېنىڭ دېگەنلىرىڭ ھەممىسى راستتۇر. پاك تەڭرى سېنى ئىززەت ۋە ھۆرمەت تەختىدە ئەبەدىي بەرقارار قىلسۇن. سەندىن ئۈمىدىمىز شۇكى، بىز غېرىپ يېتىم بېچارىلەردىن شەپقەت ۋە مەرھەمەت قولۇڭنى يىراق قىلمىغايىسەن. بۇ كۈنلەردە جاھاندا سەندىن باشقا پۇشتى - پاناھىمىز يوق. . . .»

غېرىپ رەۋشەنەكنىڭ ئانىسى بۇ مەكتۇپنى ئەلچىلەرگە بەردى ۋە ئۇلارغا كۆپ ئىنئام - ھەدىيەلەرنى سوۋغا قىلغاندىن كېيىن: «ئەي ھۆكۈمالار، سېلەر قايتىڭلار، مەن قىزىم رەۋشەنەكنى ياساپ، جابدۇپ، ئارقاڭلاردىن شاھ ئىسكەندەر ھۇزۇرىغا ئەۋەتىمەن، - دېدى.

ئەلچىلەر قايتىپ كېلىپ، خەتنى ئىسكەندەرگە يەتكۈزدى. ئىسكەندەر خەتنىڭ مەزمۇنىدىن ۋاقىپ بولۇپ، شادلاندى. رەۋشەنەكنىڭ ئانىسى قىزىنى ياساندۇرۇپ تەييار قىلغاندىن كېيىن نۇرغۇن ھەمراھلار بىلەن ئىسپاھاندىن شىرازغا ئېلىپ كەلدى. ئىسكەندەر بىلەن كۆرۈشتى. رەۋشەنەك بىلەن ئىسكەندەرنىڭ تويى ھەققىدە «شاھنامە» ۋە باشقا چوڭ قىسسە كىتابلاردا مۇپەسسىل بايانلار بار. ئىسكەندەر بۇ ئىشلارنى سەرەمجاملاشتۇرغاندىن كېيىن، ئاتلارنىڭ يايلى ۋە قۇيرۇقلىرىنى يۇلدۇرۇپ، پۈتكۈل قوشۇنغا قارىلىق كىيدۈرۈپ، دارا ئۈچۈن ھازا ئاچتى. دارانىڭ جەستىگە ئىپار - كاپۇرلارنى سېپىپ، قاتمۇ قات مەخمەللەرگە ئوراپ تاۋۇتقا سالدۇردى. ئۆز لەشكەرلىرىنى شىرازدا قالدۇرۇپ، ئالتە مىڭ نەۋكەرنىڭ ھەمراھلىقىدا دارانىڭ تاۋۇتىنى ئېلىپ، بەھمەننىڭ قەۋرىگاھىغا قاراپ يولغا چىقتى.

— بەھمەننىڭ قەۋرىگاھى قەيەردە؟ — دەپ سورىدى ئىسكەندەر. ھۆكۈمالار جاۋاب بېرىپ: — بىنىڭ ئالدىمدا بار، - دېدى.

— بىنىڭ ئالدىمدا بار، - دېدى. بەھمەننىڭ قەۋرىگاھى قەيەردە؟ — دەپ سورىدى ئىسكەندەر. ھۆكۈمالار جاۋاب بېرىپ: — بىنىڭ ئالدىمدا بار، - دېدى.

— بىنىڭ ئالدىمدا بار، - دېدى. بەھمەننىڭ قەۋرىگاھى قەيەردە؟ — دەپ سورىدى ئىسكەندەر. ھۆكۈمالار جاۋاب بېرىپ: — بىنىڭ ئالدىمدا بار، - دېدى.

بەھمەننىڭ قەۋرىگاھى ئاشۇ تاغدا، ئۇ يەرگە زەينەپ ناملىق بىر جادۇگەر مەزلۇم قارايدۇ، — دېدى. ئۇلار كۆپ يول بېسىپ بىنگالغا يەتتى. «ئىسكەندەر ئالتە مىڭ سەرۋازنىڭ ھەمراھلىقىدا داراننىڭ جەستىنى بەھمەننىڭ قەۋرىگاھىغا قويغىلى كەلدى» دېگەن خەۋەر بىنگال ۋالىيسىغا يەتكۈزۈلدى. ۋالىي ئىسكەندەرنىڭ ئالدىغا چىقىپ ئۇنى شەھەرگە باشلاپ كىردى ۋە ئىززەت - ئىكرام بىلەن خىزمىتىدە بولدى. ئىسكەندەر ۋالىيىدىن:

— بەھمەننىڭ قەۋرىگاھى قەيەردە؟ — دەپ سورىدى. — بۇ شەھەردىن بەش فەرسەخ يىراقلىقتا بىر قەلئە بار، شۇ يەردە، — دېدى ۋالىي جاۋاب بېرىپ.

ئىسكەندەرنىڭ داراننىڭ جەستىنى شاھ بەھمەننىڭ قەۋرىگاھىغا ئېلىپ كەلگەنلىكى، يولدا تىلىسىمنى سۇندۇرۇپ، شاھلار قەۋرىگاھىدا ئىسپەندىيار ۋە بەھمەننىڭ جەستىنى كۆرگەنلىكى

بىنگال ۋالىيسى ھەزرىتى ئىسكەندەرگە مۇنداق دېدى: — بىر قەلئە بار، ئۇنىڭ ئىسمىنى گورابە دەپ ئاتىشىدۇ. ئۇ يەردە نۇرغۇن جادۇگەر - سېھرىگەرلەر ئورۇنلاشقان. ئۇ سېھرىگەرلەرنىڭ ئەڭ كاتتىسىنى زەينەپ جادۇ دەپ ئاتايدۇ. ئاشۇ جادۇگەرلەر بىر تەرەپ قىلىنمىغۇچە ئۇ جايغا ھېچ كىشى بارالمايدۇ. جادۇگەرلەر ئۇ قەبرىستاننى تىلىسىم قىلىپ، مەھكەم ساقلاۋاتىدۇ. — خۇدا خالىسا ئۇ سېھرىگەر ۋە جادۇگەرلەرنى بىر تەرەپ قىلغىلى بولار، — دېدى ئىسكەندەر.

ئەتىسى ئۇلار قەبرىستانغا قاراپ يولغا چىقتى. نۇرغۇن يول بېسىپ ئۇ يەرگە يېتىپ كەلدى. «ئىسكەندەر ناملىق پادىشاھ ئۆز ئىنىسى داراننىڭ جەستىنى دەپنە قىلغىلى بۇ قەلئەگە يېتىپ كەلدى، ھازىر قەلئەگە كىرمەكچى بولۇۋاتىدۇ» دېگەن خەۋەر زەينەپ جادۇگەرنىڭ قۇلقىغا يەتتى. زەينەپ جادۇگەر ھەممە جادۇگەرلەرنى يىغىپ، ئۇلار بىلەن بىللە ئىسكەندەرنى كۆرۈپ بېقىشقا چىقتى. ئىسكەندەر ناھايىتى كېلىشكەن يىگىت بولغاچقا، زەينەپ ئۇنى كۆرگەن ھامان ئاشىق بولۇپ قالدى. ئىسكەندەرنى ئىززەت - ئىكرام بىلەن قەلئەگە ئېلىپ كىردى. — بەھمەننىڭ قەۋرىگاھى قەيەردە؟ — دەپ سورىدى ئىسكەندەر. زەينەپ جاۋاب بېرىپ:

— ئەي پادىشاھ، بەھمەننىڭ قەۋرىگاھىغا ھېچ كىشى بارالمايدۇ. چۈنكى ئۇ يەر تىلىسىم قىلىنغان. ئەگەر سەن مېنى ئۆز ۋەسلىڭگە يەتكۈزۈشكە ۋەدە بەرسەڭ، سېنى ئۇ تىلىسىمغا مەن باشلاپ باراي، — دېدى. ئىسكەندەر زەينەپ جادۇنىڭ شەرتىنى قوبۇل قىلدى. زەينەپ جادۇ

ئىسكەندەرنى ئۆز ھەمراھلىرى بىلەن بىللە باشلاپ ماڭدى. ئۇلار تىلىسىمغا يېقىن كەلدى. ئۇ يەردە ناھايىتى ئېگىز بىر تاغ كۆرۈندى. ئىسكەندەر بۇ تاغقا قاراپ تۇراتتى. تاغدا بىر كىشى پەيدا بولدى. شۇ ھامان تاغدا گۈلدۈرماما گۈلدۈرلەپ، چاقماق چېقىپ، مۆلدۈر يېغىشقا باشلىدى. گويىكى ئۇ تاغ گۈمۈرۈلۈپ چۈشىدىغاندەك قىلاتتى. بىر پەستىن كېيىن چاقماق ۋە مۆلدۈرلەر توختىدى. تاغ ئۈستىدىكى ئادەمدىن ئەسەرمۇ كۆرۈنمىدى.

— ئەي پادىشاھ، — دېدى زەينەپ، — بۇ تىلىسىملارنى يوق قىلغىلى بولىدۇ. تىلىسىمنى يوقىتىپ، داراننىڭ جەستىنى قويغاندىن كېيىن، مەن يەنە قايتا تىلىسىم قىلىپ بېرەي. سىز ئالدى بىلەن تاغنىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈڭ. ئۇ يەردە سىزنىڭ ئالدىڭىزغا بىر ئاق رەڭلىك قۇش كېلىدۇ. ئۇنى ئۆلتۈرۈڭ، ئۇنىڭدىن كېيىن بىر ئەركەك دېۋە پەيدا بولىدۇ. ئۇنىمۇ ئۆلتۈرسىڭىز تىلىسىم سۈنىدۇ.

ئىسكەندەر تولۇق قوراللىنىپ تاغنىڭ ئارقا تەرىپىگە ئۆتتى. ئۇ يەردە بىر ئاق رەڭلىك قۇش ئىسكەندەرگە ھۇجۇم قىلدى. ئىسكەندەرنى كۆتۈرۈپ ئېلىپ چىقىپ كېتىشكە قەستلىدى. ئىسكەندەر ئوق بىلەن يايىنى ئېلىپ، تازا نىشانلاپ تۇرۇپ بىر ئوق ئۈزگەندى، ئوق قۇشنىڭ كۆكسىنى تېشىپ ئۆتۈپ كەتتى. قۇش شۇ ھامان يىقىلىپ جان ئۈزدى. ئۇنىڭ ئورنىدا دەرھال بىر ئەركەك دېۋە پەيدا بولدى. دېۋە بىر يوغان شەمشاد دەرېخىنى يۆلىۋېلىپ، ئىسكەندەرگە ئېتىلدى. ئىسكەندەر دەرھال شەمشىرنى سۇغۇرۇپ، دېۋەنىڭ بېلىگە شەمشەر ئۇردى. دېۋە يىقىلدى. چاقماق چېقىپ، مۆلدۈر يېغىپ ئالەمنى قاراڭغۇلۇق باشتى. بىر سائەتتىن كېيىن ھاۋا سۈزۈلۈپ، ئالەم يورۇدى. ئىسكەندەر قارىسا دېۋە ئەسلىدە بىر جادۇگەر ئىكەن. ئۇ ئۆلۈپتۇ. جەستى قانغا مىلىنىپ يېتىپتۇ. شۇندىن كېيىن ئىسكەندەرنىڭ كۆز ئالدىدا بىر غار نامايان بولدى. ئىسكەندەرنىڭ بارلىق نەۋكەرلىرى تاغ ئېتىكىگە يېتىپ كەلدى. ئىسكەندەر ئۆز ھەمراھلىرى بىلەن بىللە غازنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ كىردى. ئۇنىڭ ئىچى ئىنتايىن ئازادە قىلىپ ياسالغان، ئۇ يەرگە زىبۇ - زىننەتلەر بىلەن بېزەلگەن بىر قانچە تەخت ئورنىتىلغانىدى. تەختتە پادىشاھلار ياتاتتى. ئىسكەندەر بۇ تەختلەرنىڭ يېنىغا كەلدى. بىرىنچى تەختنىڭ پەردىسىنى كۆتۈردى. ئۇنىڭدا چار ساقاللىق بىر كىشى ياتاتتى. ئۇنىڭ بېشىدا زۇمرەتتىن ياسالغان بىر لەۋھە ئېسىپ قويۇلغانىدى. ئىسكەندەر لەۋھەنى ئېلىپ كۆردى، ئۇنىڭغا مۇنداق قۇرلار يېزىلغانىدى: «مەن ئىسپەندىيارنىڭ ئاتىسى گۇشتاسىب بولمەن. بۇ پانى دۇنيانىڭ دۆلىتىنى كۆزلەپ، ئوغلۇم ئىسپەندىيارنى رۇستەم بىلەن جەڭ قىلىشقا ئەۋەتىپ، ئۆلۈمگە تۈتۈپ بەردىم. ئاقىۋەتتە ئۆزۈممۇ بۇ پانى دۇنيادىن كېتىپ قالدىم. ئەي ئىسكەندەر، مەن بۇ دەھشەتلىك تىلىسىماتنى بىنا قىلدۇرغان ۋاقتىمدا، ھۆكۈمالار ماڭا: بۇ تىلىسىماتنى ئىسكەندەر ئاتلىق بىر كىشى كېلىپ ئاچىدۇ، دېگەندى. ئەگەر سىز بۇ دەھشەتلىك ماكانغا كەلسىڭىز، قەدەم ھەققىڭىز ئۈچۈن بېشىم تۇرغان ياستۇقنىڭ تېگىدە بىر نەچچە گۆھەرنى قويۇپ

قويدۇم شۇنى ئېلىك». ئىسكەندەر ئۇنىڭ ياستۇقى ئاستىغا قولىنى تىقىپ، بىر مۇنچە گۆھەرلەرنى ئالدى. ئاندىن گۇشتاسىنىڭ روھىغا ئاتاپ دۇئا قىلدى. ئىسكەندەر يەنە بىر تەختنىڭ يېنىغا كېلىپ پەردىنى ئاچتى. بۇ تەختتە بىر ياش يىگىت ياتاتتى. ئۇنىڭ ساقىلى چۈشۈرۈلگەن ئەمما بۇرۇتى ناھايىتى ئۇزۇن ئۆسۈپ كەتكەندى. ئۇنىڭ باش تەرىپىگە ياقۇتتىن ياسالغان بىر لەۋھە ئېسىپ قويۇلغانىدى. ئىسكەندەر ئۇنىڭغا نەزەر سالدى. لەۋھەگە مۇنداق سۆزلەر يېزىلغانىدى: «مەن ئىسپەندىيار بولمەن. بەدىنىيەتلەرنىڭ سۆزىگە كىرىپ، رۇستەم بىلەن جەڭ قىلدىم، ئاخىر بىر ئوق بىلەنلا بۇ دۇنيا بىلەن خۇشلاشتىم. بۇ دۇنيانىڭ دۆلىتىنى دەپ ھەرگىز كىشىلەر بىلەن نىزا ۋە ئاداۋەت قىلىشماڭلار. ئەي پەرزەنتىم ئىسكەندەر، ئەگەر سىز مېنىڭ بۇ قەۋرىگامغا كەلسىڭىز، قەدەم ھەققىڭىز ئۈچۈن ياستۇقۇمنىڭ ئاستىدا بىر نەرسە قويۇپ قويدۇم، ئېلىك». ئىسكەندەر ئىسپەندىيارنىڭ ياستۇقى ئاستىغا قولىنى تىقىپ بىر خەنجەرنى ئالدى. خەنجەرنىڭ دەستىسى ئالتۇندىن بولۇپ، تۈرلۈك جاۋاھىرلاردىن كۆز قويۇلغانىدى. خەنجەرنى غىلىپىدىن چىقىرىپ كۆردى. ئۇنىڭ تىغىغا: «بۇ تۇھماسىنىڭ خەنجىرىدۇر» دېگەن خەت چېكىلگەندى. ئىسكەندەر ئۇ خەنجەرنى ئالغاندىن كېيىن يەنە بىر تەختنىڭ يېنىغا كەلدى. ئۇ تەختتە ساقىلى كىندىكىگە چۈشكەن بىر كىشى ياتاتتى. ئۇنىڭ بېشى تەرىپىگە بىر لەۋھە ئېسىپ قويۇلغان بولۇپ، ئۇنىڭغا: «مەن توھماسى بولمەن. مەغرىپتىن مەشرىققىچە بولغان جايلارنىڭ ھەممىسىگە پادىشاھلىق قىلدىم. ماڭا دۆلەت ۋە خەزىنىنىڭ ھېچ پايدىسى بولمىدى، ئۆلۈم چاڭگىلىدا تۇتقۇن بولۇپ، ھەممە تەئەللۇقات بىلەن خۇشلىشىشقا مەجبۇر بولدۇم. ياستۇقۇم ئاستىدا بىر نەرسە قويۇپ قويدۇم، قەدەم ھەققىڭىز ئۈچۈن شۇنى ئېلىك» دەپ يېزىلغانىدى. ئىسكەندەر ئۇنىڭ ياستۇقى ئاستىغا قولىنى تىقىپ، بىر سۈپەر (قالقان) نى ئالدى. ئۇ سۈپەرنىڭ يۈزىگە: «بۇ گۇرشاسىبىدىن قالغان سۈپەردۇر» دېگەن خەت چېكىلگەندى. ئىسكەندەر سۈپەرنى ئېلىپ تاشقىرىغا چىقتى. ئاندىن دارانىڭ جەستىنى ئېلىپ كىرىپ، ئاشۇ پادىشاھلارنىڭ قاتارىغا جايلاشتۇردى. ئاندىن غارنىڭ ئىشىكىنى مەھكەم تاقىدى. زەينەپ بۇ قەبرىگاھنى قايتىدىن تىلىسىم قىلىپ قويدى. زەينەپ شۇندىن كېيىن ئىسكەندەرنى ئېلىپ قەلئەگە قايتتى. ئۇنىڭغا ئىززەت ۋە ئىلتىپاتلارنى كۆرسىتىپ خىزمەت قىلدى. — ئەي ئىسكەندەر، — دېدى زەينەپ شۇندىن كېيىن، — بۈگۈن ئاخشام ئۆز ۋەدەڭنى ئورۇندىغىن، ۋىسال قولۇڭنى بوينۇمغا سالغىن. ئىسكەندەر «ۋاقتى كەلگەندە بۇنىڭ بىر ئىلاجىنى قىلارمەن» دېگەن ئىيەتتە زەينەپ جادۇگەرگە ماقۇل بولدى. كەچ كىرىپ قاراڭغۇ چۈشتى. ئىسكەندەر زەينەپ بىلەن بىر ياستۇققا باش قويۇپ ياتتى. بىر قولىنى زەينەپنىڭ بوينىغا سېلىپ، كېكىردىكىدىن سىقتى. يەنە بىر قولىغا خەنجىرىنى ئېلىپ، ئۇنىڭ قورسىقىغا تىقتى. زەينەپ جادۇگەرنىڭ جېنى دوزاخقا كەتتى. ئىسكەندەر شۇندىن

كېيىن زەينەپنىڭ بارلىق شاگىرتلىرىنى پارە - پارە قىلىپ ئۆلتۈردى. تاڭ ئاتتى. بۇ خەۋەر بىنگالنىڭ ۋالىيسىغا يەتتى. ۋالىي جادۇگەرلەرنىڭ ئۆلگەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ، ناھايىتى خۇشال بولدى. ئىسكەندەرنىڭ يېنىغا كېلىپ، شەھەرگە قايتۇرۇپ كەلدى. ئىسكەندەر بىرنەچچە كۈندىن كېيىن بىنگالدىن يولغا چىقىپ، شىرازغا قايتىپ كەلدى ۋە ئۆز لەشكەرلىرى بىلەن قوشۇلدى. ئىسكەندەر كۆڭلىدە: «شىراز ئاھالىسى مېنى كۈتۈۋېلىشقا چىقىدۇ» دەپ خىيال قىلغانىدى، لېكىن ھېچ كىشى چىقمىدى. شۇنداق بولسىمۇ، دارانىڭ ۋەسىيىتى ۋە يۈز - خاتىرىسىنى نەزەرگە ئېلىپ، شىراز ئەھلىگە دەخلى - تەرۇز قىلماي، ئۆز لەشكەرلىرى بىلەن يۈرۈپ كەتتى.

ئىسكەندەرنىڭ ئەلۋەندە كوھقا بېرىپ، خۇسرەۋخان ئەلۋەندە كوھى بىلەن كۆرۈشكەنلىكى ۋە ئۇنىڭدىن بەھمەننىڭ خەزىنىلىرىنى تاپشۇرۇپ ئالغانلىقى، ئاندىن كېيىن ئەفلاتۇن بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭدىن ئەرەستۇنى ۋە زىر-لىككە تەلەپ قىلىپ ئالغانلىقى، ئەفلاتۇننىڭ ھېكمەتلىك ناغىرىنى ئىسكەندەرگە ئىنئام قىلغانلىقى ۋە باشقا ئەھۋاللارنىڭ بايانى

ئىسكەندەر شىراز شەھىرىگە كىرمەستىن ئۆز لەشكەرلىرىنى باشلاپ شەھەر سىرتىدا قارار تاپتى. شۇ چاغدا ئىسكەندەرنىڭ سەردارلىرى مۇنداق مەلۇماتنى بەردى: «ئەي بۈيۈك پادىشاھ، بەھمەننىڭ خەزىنىلىرى ئەلۋەندە كوھتا، خۇسرەۋخاننىڭ قېشىدا تۇرۇۋاتىدۇ. ئەلۋەندە كوھنىڭ پادىشاھى خۇسرەۋخان گەرچە ئىرانغا تەۋە پادىشاھ بولسىمۇ، لېكىن ئۇ بەھمەننىڭ خەزىنىلىرىنى داراباغىمۇ بەرمىدى. ئۇ: «مەن بۇ خەزىنىلەرنى بەھمەن ئەۋلادىدىن چىققان ئەڭ ئۇلۇغ كىشىگە بېرىمەن» دەۋاتىدۇ. ئەلۋەندە كوھنىڭ خەزىنىلىرىنى تاپشۇرۇپ بەرگەن ئۇنىڭ ئىسمىنى بىلمەيمەن. ئەلۋەندە كوھتا، مەن بېرىپ، خۇسرەۋخان بىلەن كۆرۈشسەم بولغىدەك. ئىسكەندەر جەمئىيەت مىسىرى ۋە ئۇنىڭ تاغىسى مەنتەرباد ئەييار قاتارلىق بىرقانچە كاتتىلارنىڭ ھەمراھلىقىدا ئەلۋەندە كوھقا قاراپ راۋان بولدى. بۇ خەۋەرنى ئۇ تەرەپتە خۇسرەۋخان ئاڭلاپ، ئىسكەندەرنىڭ ئىستىقبالىغا چىقىپ كۈتۈۋالدى. ئاندىن شەھەرگە باشلاپ كىرىپ، مېھماندارلىق قاندىسىنى بەجا كەلتۈردى. ئىسكەندەر بۇ بەزمىدە ئۆزى ئىنتايىن كېلىشكەن ۋە چېھرى قۇياشتەك نۇرلۇق بىر يىگىتنى كۆردى. ئىسكەندەر خۇسرەۋخاندىن: «بۇ يىگىت كىم بولدى؟» دەپ سورىدى.

— ئەي بۈيۈك پادشاھ، — بۇ پېقىرنىڭ ئوغلى، ئىسمى ئەمىرخاندۇر، — دېدى خۇسرەۋخان جاۋاب بېرىپ. ئىسكەندەر ئەمىرخاننى بىر كۆرۈش بىلەنلا ياقتۇرۇپ قالدى. ئىسكەندەر ئەمىرخاندىن بەھمەننىڭ خەزىنىسىنى تەلەپ قىلدى.

— مەن سىزنىڭ بەھمەن ئەۋلادىدىن ئىكەنلىكىڭىزنى بىلىمەن. بىراق بەھمەن ماڭا ۋەسىيەت قىلىپ: «بۇ خەزىنىلەرنى ساڭا تاپشۇردۇم. بۇنى مېنىڭ ئەۋلادىمدىن چىققان ئەڭ ئۇلۇغ پادشاھقا بەرگىن» دېگەنىدى. مەن سىزنىڭ بەھمەن ئەۋلادى ئىچىدىكى ئەڭ ئۇلۇغ كىشى ئىكەنلىكىڭىزنى قانداق بىلىمەن؟ مۇبادا مۇندىن كېيىن يەنە بىر كىشى «مەن بەھمەن ئەۋلادى ئىچىدىكى ئەڭ ئۇلۇغ كىشى» دېسە، ئۇنىڭغا نېمە دەپ جاۋاب بېرىمەن، — دېدى خۇسرەۋخان.

— ئۇنداقتا بۇنى قانداق قىلغاندا بىلگىلى بولىدۇ؟ — دەپ سورىدى ئىسكەندەر. خۇسرەۋخان ئېيتتىكى:

— بۇنىڭغا ئەفلاتۇن ھېكمىم بىر نەرسە دېسۇن. ئۇ ھېكمىم قانداق ھۆكۈم قىلسا، شۇ بويىچە قىلايلى.

ئىسكەندەر:

— ئەفلاتۇن قايسى جايدا؟ — دەپ سورىغانىدى، خۇسرەۋخان:

— ئەي پادشاھ، ئەفلاتۇن يۇناندا بىر تاغدا ماكانلاشقان. ئۇنىڭ ئەمىر ۋە ۋەزىر پەرزەنتلىرىدىن تۆت يۈز شاگىرتى بار، — دېدى.

— كېرەك يوق، بارايلى، — دېدى ئىسكەندەر. شۇندىن كېيىن لەشكەرلىرىنى جەمئىيەت مەسرىگە تاپشۇرۇپ، مەھتەرباد ئەييار، خۇسرەۋخان ۋە ئەمىرخان قاتارلىقلار بىلەن بىللە يۇنانغا قاراپ راۋان بولدى. ئۇلار ئۇزۇن مۇساپىلەرنى بېسىپ ئۇ تاغقا يېتىپ كەلدى. شۇندىن كېيىن ئاتلىرىدىن چۈشۈپ، ئاتلارنى مەھتەرباد ئەييارغا تاپشۇرۇپ، خۇسرەۋخان ۋە ئەمىرخاننى ئېلىپ پىيادە ھالدا تاغقا چىقتى. ئىسكەندەر ئۆزىنىڭ ھەمراھلىرى بىلەن بىرگە ئەفلاتۇننىڭ كىتابخانىسىغا كىردى. كۆردىكى، ئاپئاق ساقاللىرى كۆكسىگە چۈشكەن بىر كىشى تېرىدىن ياسالغان تەخت ئۈستىدە ئولتۇراتتى. ئۇ بېشىغا تاج كىيگەن، بېلىگە يىگانلىق كەمىرىنى باغلىغانىدى. ئۇنىڭ ئەتراپىدا تۆت يۈز نەپەر دانىشمەن شاگىرت ئالدىغا ھەر خىل كىتابلارنى تىزىپ، مۇنازىرە ۋە مۇتالىئە قىلىشۋاتاتتى.

دەل شۇ چاغدا ئەفلاتۇن ھېكمىم بېشىنى كىتابتىن كۆتۈرۈپ:

— ئەي ئىسكەندەر، ئەي خۇسرەۋخان، ئەي ئەمىرخان، سىلەرنىڭ بۇ يەرگە نېمىشقا كەلگەنلىكىڭلارنى بىلىمەن. سىلەر بەھمەننىڭ خەزىنىسىنى ئۇنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ئەۋلادىغا بەرمەكچى، شۇنى سوزىغىلى كەلدىڭلار. بىلىڭلاركى، بەھمەننىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ئەۋلادى ئىسكەندەردۇر، — دېدى. ئىسكەندەر ۋە خۇسرەۋخان: — ئەي ھېكمىم، — دېدى خۇسرەۋخان، — سىزگە ئاپىرىن، مەنمۇ دەل مۇشۇنى سوزىغىلى كەلگەندىم.

ئىسكەندەر ئەفلاتۇننىڭ بۇ كارامىتىنى كۆرۈپ ھەيران بولدى ۋە مۇنداق

دېدى:

— ئەي ھېكىم، مەن نەچچە يىل پادىشاھلىق قىلىمەن؟
— سېنىڭ شاھلىقىڭ تۆت يۈز يىل داۋام قىلغۇسىدۇر. يەتتە ئىقلىمنى قولۇڭغا كىرگۈزگەيسەن. ئاسمان چەرىمدەك بولغان، يەر تۆمۈردەك قىزىغان بىر چاغقا يەتكىنىدە ئۆمرۈڭ ئاخىرلىشىپ، ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلغايىسەن. يەجۇج ۋە مەجۇجلەرگە قارشى سېپىل سوقتۇرسەن. ئەي ئىسكەندەر، مەن خېلى بۇرۇنلا ساڭا ئاتا بىر تىلىسىملىق ناغرا ياستىۋىدىم. بۇ ناغرىنى ئىلىم - ھېكمەت بىلەن ئاجايىپ خاسىيەتلەرگە ئىگە قىلىپ تەييار قىلدۇردۇم. بۇ ناغرا ئون يەتتە قات چەرىمدىن ياسالدى. ئۇنىڭ ئاۋازى يەتتە فەرسەڭ يەرگىچە ئاڭلىنىدۇ. قاچانكى غەلبە - نۇسرەت ساڭا نېسىپ بولىدىغان بولسا، ئۇنىڭدىن ئاۋاز چىقىدۇ. ئەگەر دۈشمەن غالىب كېلىدىغان بولسا، بۇ ناغرىدىن ئاۋاز چىقمايدۇ. ساڭا يەنە بىر تۇمار تەييارلاپ قويغانىدىم. ھەرقانداق جايدا بىرەر مۈشكۈلگە دۇچ كەلسەڭ، تۇمارغا نەزەر سالغايىسەن ۋە شۇ بويىچە ئىش تۇتقايسەن، — دېدى ئەفلاتۇن ناغرا بىلەن تۇمارنى ئىسكەندەرگە بېرىپ. ئىسكەندەر بۇلارنى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلدى ۋە مۇنداق دېدى:

— ئەي دانىشمەن ھېكىم، — ماڭا سىزدەك دانا ۋەزىر كېرەك. سىز ماڭا

ۋەزىر بولۇشنى قوبۇل قىلىشىڭىز.

— مەن ئۇنىيانى تەرك قىلغان كىشىمەن. قانداق قىلىپ ساڭا ۋەزىر

بولمەن. چاپان تىككۈچىلەرنىڭ مىنىتىنى تارتماسلىق ئۈچۈن چاپانمۇ كىيمەي

يۈرۈۋاتقان ئادەممەن، — دېدى ئەفلاتۇن.

ئىسكەندەر ئۇنىڭدىن:

— قىش كۈنى قانداق قىلىسىز؟ — دەپ سورىدى. ئەفلاتۇن جاۋاب بېرىپ:

— ئىلىم - ھېكمەت ئارقىلىق بىر خىل ياغ تەييار قىلىپ، بەدىنىمگە

سۈركەيمەن، بەدىنىمگە قوينىڭ يۇڭىدەك تۈكلەر ئۈنۈپ چىقىدۇ - دە، تېنىمگە

سوغۇق تەسىر قىلالمايدۇ، ياز كۈنى بەدىنىمگە لۆڭگە ئوراپ يۈرمەن، — دېدى.

— سىز ماڭا ۋەزىر بولمىسىڭىز، — دېدى ئىسكەندەر، — ئۇنداقتا

شاگىرتلىرىڭىزدىن بىرىنى ۋەزىرلىككە بېرىڭ.

ئەفلاتۇن شاگىرتلىرىغا قاراپ:

— ئەي شاگىرتلىرىم، ئىسكەندەر سىلەردىن بىر كىشىنى ئۆزىگە ۋەزىر

بولۇشقا تەكلىپ قىلىۋاتىدۇ. كىم ئىختىيار قىلسا ئورنىدىن تۇرسۇن، مەنسەپ

ۋە ئابرويغا ئىگە بولىدۇ، — دېدى. ھېچ كىشى ئورنىدىن تۇرمىدى، ئىككىنچى

قېتىم جاكارلىدى. يەنە ھېچكىم تۇرمىدى. ئۈچىنچى قېتىم قايتا جاكارلىغانىدى

ئەرەستۇ ھېكىم ئورنىدىن تۇردى. بۇنى كۆرگەن ئەفلاتۇن ۋە ئۇنىڭ شاگىرتلىرى

ئەرەستۇغا غەزەپ بىلەن تۈكۈردى. بۇ ئىش ئىسكەندەرگە ئېغىر كەلدى ۋە:

— نېمە سەۋەبتىن تۈكۈرىسىلەر؟ — دەپ سورىدى.

ئەفلاتۇن:

— شاگىرت ئىلىمدىن ئەمەل — مەنسەپنى ئەلا كۆردى، — دېدى.
ئەفلاتۇننىڭ شاگىرتلىرىمۇ تەڭلا چۇقۇرىشىپ:
— ئۇنىڭ ئەفلاتۇندەك ئۇستازنى تاشلاپ، ئەمەل — مەنسەپكە ئالدىغانلىقىغا
تۈكۈرۈۋاتىمىز، — دېيىشتى. ئىسكەندەر:

— ئەرەستۇ مېنى دەپ مۇشۇنچە ھاقارەتلەندى. مەن ئۇنىڭ مەرتىۋىسىنى
شۇنداق يۇقىرى قىلىمەنكى، بۇندىن كېيىن مېنىڭ يېنىمغا جاھاننىڭ ئەڭ ئۇلۇغ
ئەللامىسى كەلگەن تەقدىردىمۇ ئەرەستۇدىن يۇقىرى ئورۇن بەرمەيمەن، — دېدى.
ئەفلاتۇن:

— ئەي ئەرەستۇ، سەن بۇ يەردىن نېمىنى خالىساڭ بېرەي، ئېلىپ
كەتكىن، — دېدى.

— ئاۋۋال مېنىڭ ئۈچۈن بىر دۇئا قىلىشىڭىز، — دېدى ئەرەستۇ. ئەفلاتۇن
ئېيتتىكى:

— بۇ سۆزۈڭدىن ئۆتكىن، دۇئا قىلمايمەن. بۇنىڭدىن باشقا ھەر نېمە
تېلىسەڭ — تېلىگىن.

— ئۇنداق بولسا، سىزنىڭ ئورۇن باسارىڭىز جالمنۇس ھېكم يېزىپ چىققان
كىتابنى بەرسىڭىز، — دېدى ئەرەستۇ.

بۇ كىتاب ئىلمىي نۇجۇم ھەققىدىكى كىتاب ئىدى. يەتتە ۋارقى ئۇستۇرلاب
ھەققىدە ئىدى. كىتابنى ئېلىپ كېلىپ، ئەرەستۇغا بەردى.

ئەرەستۇ ئەرەستۇتالىس دەپمۇ ئاتىلىدۇ ھەم پۈتكۈل پەيلاسوپلارنىڭ ئۇستازى
دەپ قارىلىدۇ. «ئەرەستۇتالىس» دېگەن بۇ سۆز يۇنانچە سۆز بولۇپ، «پەزىلەت

ۋە كامالەت ئىگىسى» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. «پەيلاسوپ» دېگەن سۆزمۇ
يۇنانچە بولۇپ، «ھېكمەتنى دوست تۇتقۇچى» دېگەن مەنىدە ئىكەن. ئەرەستۇ

بەلىنە شەھىرىدە تۇغۇلدى. يىگىرمە يىل ئەفلاتۇننىڭ خىزمىتىدە بولۇپ، ئىلىم
ۋە ھېكمەت ئۆگەندى. ئاندىن ئىسكەندەرگە ئىلىم — ھېكمەتلەرنى ئۆگەتتى. يۈز

يىگىرمە كىتاب يېزىپ چىقتى. نۇرغۇن شەھەرلەردە ھېكمەت ئەھلىگە دەرس
بەردى. پۈتۈن ھاياتىدا خۇداگوپىلار بىلەن بىللە بولدى.

ئىسكەندەر شۇندىن كېيىن ئەفلاتۇن بىلەن خوشلاشتى. ئەرەستۇنى ئېلىپ،
خۇسرەۋخان ۋە ئەمىرخانلار بىلەن بىرلىكتە بۇ جايدىن قايتىپ چىقتى. ئەفلاتۇن

بەرگەن ناغرىنى تۆگىگە يۈكلەپ، ئەلۋەندە كوھ شەھىرىگە قايتىپ كەلدى.
خۇسرەۋخان بەھمەننىڭ خەزىنىسىنى ئىسكەندەرگە تاپشۇردى. ئۇنىڭغا قوشۇپ يەنە

ئىككى تۆگە ئالتۇن ۋە جاۋاھىراتلارنى سوۋغا قىلدى. ئىسكەندەر بۇ بايلىقلارنىڭ
ھەممىسىنى ئەمىرخانغا بەردى. ئەمىرخان ئىسكەندەرنىڭ بۇ مەردانلىقىغا كۆپ

سۆيۈندى:

— ئەي ئاتا، مەن بۈگۈندىن باشلاپ ئىسكەندەرگە خىزمەتكار بولۇش قارارىغا
كەلدىم، — دېدى ئەمىرخان ئاتىسى خۇسرەۋخانغا. ئاندىن كېيىن ئىسكەندەرگە

قاراپ سۆزىنى داۋام قىلدى، — ئەي پادىشاھ، جېنىم تېنىمدىلا بولىدىكەن سىزنىڭ يېنىڭىزدىن يىراق بولمايمەن.

ئىسكەندەر ئەمىرخانى كۆپ ئىززەت - ئىكراملار قىلىپ، ئۇنى پۈتكۈل قوشۇننىڭ قوشبېگى قىلىپ تەيىنلىدى. ئاندىن خۇسرەۋخان ئەلۋەندە كوهى بىلەن خۇشلىشىپ، ئەمىرخان ۋە مەھتەرباد ئەييار بىلەن بىللە باغدادقا قاراپ يولغا چىقتى. سۇلتان ئەبۇلفەزل باغدادى ئىتائەت كەمىرىنى بېلىگە باغلاپ، ئون ئىككى مىڭ لەشكەر بىلەن ئىسكەندەرنىڭ يېنىغا يېتىپ كەلدى. ئاندىن ئۇلار مەۋسىلگە قاراپ يولغا چىقتى. ئۇلار مەۋسىلگە يېتىپ كەلگەندە خۇسرەۋخان مەۋسىلى ئالتە مىڭ لەشكەر بىلەن ئالدىغا چىقىپ، ئىسكەندەرگە نۆكەر بولدى. ئاندىن ئىسكەندەردىن سورىدى:

— ئەي بۈيۈك شاھ، ئەمدى قەيەرگە بارماقنى خىيال قىلىۋاتىسىز؟

— رۇمغا بېرىپ، بوۋام فەيلەقۇسنى كۆرسەم دەيمەن، — دېدى ئىسكەندەر. خۇسرەۋخان مەۋسىلى ئېيتتىكى:

— بىھۇدە ئاۋارە بولىسىز، بارماڭ. بوۋىڭىز فەيلەقۇس ۋاپات بولدى. ئۇنىڭ ئورنىغا قەيسەرى رۇمى ئەۋلادىدىن يەنە بىرى چىقىپ رۇمغا پادىشاھ بولدى ۋە ئۆزىنى قەيسەر دەپ ئېلان قىلدى. قەيسەر مۇشۇ كۈنلەردە: «فەيلەقۇس مېنىڭ ئاتامنى ئۆلتۈرگەندى. ئەمدى مەن فەيلەقۇسنىڭ ئەھلى ئەۋلادىدىن قەيسەردە بولسا، شۇ يەردە ئۆلتۈرىمەن» دەۋاتقۇدەكمىش. ئىسكەندەر ئەرەستۇدىن:

— ئەي ھېكىم، مەن قەيسەر بىلەن جەڭ قىلاي دېسەم ئاتلار بەك ئورۇقلاپ كەتتى، قانداق قىلىش كېرەك؟ — دەپ سورىدى. بۇنى ئاڭلىغان ئەمىرخان مۇنداق بىر خەۋەرنى يەتكۈزدى:

— ئەي ئۇلۇغ شاھ، بەھمەننىڭ ئون ئىككى مىڭ تۇياق ئېتى قەتران دېگەن تاغدا تۇرىۋاتىدۇ. بۇ ئاتلارنى فرۇزشاھ باشقۇرىۋاتىدۇ. بەھمەندىن كېيىن بۇ ئاتلارنى ھېچ كىشى فرۇزشاھتىن ئالالمىدى. فرۇزشاھ ناھايىتى زەبەردەست پالۋان ئادەم. قولىدا كۆتۈرۈپ يۈرىدىغان گۈرزىسى بىر مىڭ ئىككى يۈز پاتمان كېلىدۇ. ئۇنىڭ قېشىدا يەنە ئون ئىككى مىڭ شەمشەرۋاز لەشكىرى بار.

— ئۇنداقتا بىز قەتران تېغىغا بارساق بولغىدەك، — دېدى ئىسكەندەر. ئىسكەندەر شۇندىن كېيىن ئۆز ھەمراھلىرى بىلەن بىللە قەتران تېغىغا قاراپ يولغا چىقتى. ئۇزۇن ئۆتمەي بۇ تاغقا يېتىپ باردى. ئاندىن بىر جايدا توختاپ، فرۇزشاھقا مەكتۇپ ئەۋەتتى. مەكتۇپنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىدى: «ئەي فرۇزشاھ، شۇنى بىلگىنىكى، مەن دارابنىڭ ئوغلى ئىسكەندەر بولىمەن. بوۋام بەھمەننىڭ يىلقىلىرىنى ئالماقچىمەن. سەن ھەممە يىلقىلارنى ئېلىپ كەلگەيسەن. ماڭا ھازىر ئات بەك زۆرۈر بولۇپ قالدى. شۇڭا بوۋامنىڭ يىلقىلىرىغا موھتاج بولۇپ تۇرىۋاتىمەن. نامە تامام، ۋەسسەلام». بۇ مەكتۇپنى مەھتەرباد ئەييار ئېلىپ، فرۇزشاھنىڭ ھۇزۇرىغا باردى. ئۇ تاغدا نۇرغۇنلىغان چېدىرلار بار ئىدى. فرۇزشاھنىڭ چېدىرى بۇ چېدىرلارنىڭ ئوتتۇرىسىغا

ئورۇنلاشقاندى. مەھتەرباد مۇھاپىزەتچىلەرنىڭ ئىجازىتى بىلەن فرۇزشاھنى بارگاھىغا كىردى. بارگاھ ئىچىدە فرۇزشاھ ئولتۇراتتى. ئۇ ئىنتايىن بەقۇۋۋەت كىشى ئىدى. يۈزلىرىدىن نۇر يېغىپ تۇراتتى. مەھتەرباد ئىسكەندەر ئەۋەتكەن مەكتۇپنى فرۇزشاھقا بەردى. فرۇزشاھ مەكتۇپنى كۆرگەندىن كېيىن قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى:

— ئىسكەندەر مەندىن يىلقىلارنى ئالىمەن دەپ خىيال قىلىۋېتىپتۇ — دە، — دېدى فرۇزشاھ مەھتەربادقا، — سەن بېرىپ ئىسكەندەرگە ئېيت، جەڭگە تەييار بولسۇن. كۈچى يەتسە بۇ يىلقىلارنى شەمشەرنىڭ كۈچى بىلەن ئالسۇن. مەھتەرباد ئەيىبار قايتتى. فرۇزشاھ ئورنىدىن تۇرۇپ چېدىردىن چىقتى؛ بىرلا بەلگە بەرگەندى، مۇكەممەل قوراللانغان ئون ئىككى مىڭ ئاتلىق لەشكەر تاغدىن چۈشتى.

مەھتەرباد ئەيىبار قايتىپ بېرىپ خەۋەرنى ئىسكەندەرگە يەتكۈزدى. ئۇزۇن ئۆتمەي فرۇزشاھ لەشكەرلىرىنى باشلاپ كېلىپ ئىسكەندەرگە ئانچە يىراق بولمىغان بىر جايغا چۈشۈپ، چېدىر — بارگاھ تىكتى، ئىسكەندەر بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ، ئەمىرخان بىلەن ئەرەستۇنى فرۇزشاھنىڭ بارگاھىغا ئەۋەتتى. فرۇزشاھقا: «ئىسكەندەرنىڭ قوشۇن بېگى بىلەن ۋەزىرى كەلدى» دېگەن خەۋەر يەتتى. فرۇزشاھ:

— ئۇلارنى باشلاپ كىرىڭلار، — دەپ پەرمان قىلدى. ئەرەستۇ بىلەن ئەمىرخان بارگاھ ئىچىگە كىردى. فرۇزشاھ ئۇلارنى ئۆزىنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى. ئاندىن: — بۇ يەرگە نېمە زۆرۈرىيەت بىلەن كېلىپ قالدىڭلار؟ — دەپ سورىدى. ئەرەستۇ ئېيتتىكى:

— ئىسكەندەر بىزنى «فرۇزشاھنىڭ بۇ يەرگە لەشكەر باشلاپ كېلىشتىكى غەربىنى ئوقۇپ كېلىڭلار» دەپ ئەۋەتتى. — مېنىڭ غەربىم شۇكى، — دېدى فرۇزشاھ، — مەن ئىسكەندەردىن بىر سوئال سورايىمەن. ئەگەر راستلىق بىلەن جاۋاب بەرسە ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىمەن. ئەگەر توغرا جاۋاب بەرمىسە ئۇنىڭ بىلەن جەڭ قىلىمەن.

— ئورنۇڭدىن تۇرغىن، ئۇنداقتا ئىسكەندەرنىڭ ھۇزۇرىغا بارايلى، — دېدى ئەرەستۇ. شۇندىن كېيىن ئۇلار بىرلىكتە ئىسكەندەرنىڭ بارگاھىغا باردى. ئىسكەندەر فرۇزشاھقا ناھايىتى ئىززەت — ئىكرام قىلدى. كۆرۈشۈشتىن كېيىن فرۇزشاھ:

— بىر خىلۋەت ئورۇن بولسا، مەن سىزدىن سوئال سورايىتىم، — دېدى. ئىسكەندەر بارلىق ئوردا ئەھلىنى سىرتقا چىقىپ تۇرۇشقا ئەمىر قىلدى. ئوردا خىلۋەت بولدى. بىراق ئەمىرخان ئىسكەندەرنىڭ ھاياتىدىن ئەنسىرەپ، ئۇنىڭ ئارقىسىدا شەمشەر تۇتۇپ، مۇھاپىزەت قىلىپ تۇردى. شۇندىن كېيىن فرۇزشاھ سورىدىكى:

— ئەي ئىسكەندەر، سەن شۇنىڭغا جاۋاب بەرگىن، بوۋاڭ بەھمەن ئۆزىنىڭ قىزى ھۇماي بىلەن جىما قىلدى. ئۇ ياخشى قىلدىمۇ؟

— تەڭرى تەئالا ئۇ بەتكىردارنىڭ گۇناھىنى ھەرگىز مەغپىرەت قىلمايدۇ. ئۇ ناپاك ئىنتايىن يامان ئىش قىلدى، — دېدى ئىسكەندەر.

فرۇزشاھ شۇ ھامان ئورنىدىن تۇرۇپ:

— توغرا ئېيتتىڭ، — دېدى ۋە ئىسكەندەرنىڭ پۈتىنى سۆيۈپ تۇرۇپ سۆزىنى داۋام قىلدى، — مەن سېنى ئاتا - بوۋىسىنىڭ تەرىپىدە تۇرامدۇ ياكى توغرىلىق تەرىپىدە دەپ بۇ سوئالنى سورىغانىدىم.

شۇ كۈنى فرۇزشاھ ئۆزىنىڭ ۋەزىر - ئەمىرلىرى بىلەن بىللە ئىسكەندەر بارگاھىدا مېھمان بولدى. ئەتىسى فرۇزشاھنىڭ پەرمانىغا بىنائەن يىلقىلار ئېلىپ كېلىنىپ، ئىسكەندەرنىڭ ئالدىدىن بىر - بىرلەپ ئۆتكۈزۈلدى. ئىسكەندەرنىڭ ئاتلار ئارىسىدا بىر ئارىلاشما نەسىللىك ئارغىماققا كۆزى چۈشۈپ قالدى. ئۇنىڭ بەدىنىدە مىڭ خىل رەڭ تاۋلىنىپ تۇراتتى. ئىسكەندەر فرۇز شاھتىن بۇ ئاتنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى.

— بۇ ئارغىماقنىڭ ئاتا تەرەپ نەسلى سۇ ئېتىدۇر، — دېدى فرۇزشاھ. ئىسكەندەر ئۇنىڭدىن:

— بۇنى قانداق قىلىپ قولغا چۈشۈردىڭىز؟ — دەپ سورىدى.

— بىر كۈنى، — دېدى فرۇزشاھ، — دەريا لېۋىدە يىلقىلار ئوتلاۋاتتى. قارىسام دەريادىن بىر ئەركەك ئات چىقتى. بۇ سۇ ئېتى كېلىپ، دەريا لېۋىدە ئوتلاۋاتقان يىلقىلار ئىچىدىكى بىر بايتال بىلەن جۈپلەشتى. شۇندىن كېيىن سۇ ئېتى بۇ بايتالنى سۇغا بىرگە ئېلىپ كىرىپ كەتمەكچى بولدى. مەن بۇيرۇق چۈشۈرۈپ، بۇ بايتالنى تۇتقۇزۇپ، ئايرىم باقتۇردۇم. بايتالدىن ئاخىر مۇشۇ ئارغىماق تۇغۇلدى. بۇ ئارغىماقنى ھازىرغىچە ھېچ كىشى مىنىپ باقمىدى.

ئىسكەندەر بۇ ئارغىماقنى توقۇپ، تەييارلاشنى بۇيرۇدى. ئىگەر - جابدۇقلار كەلتۈرۈلدى. ئارغىماقنى توقۇدى. ئىسكەندەر ئۈزەڭگىگە پۈتىنى ئېلىپ، شۇنداق مىنىشىگىلا ئارغىماق قويۇندەك چېپىپ كەتتى، ئۇ تىزگىنىنى قانچە تارتىپ باققان بولسىمۇ زادىلا توختالمىدى. ئارغىماق ئىسكەندەرنى ئېلىپ قاچقىنىچە دەريا لېۋىگە يېتىپ كەلدى ۋە ئۆزىنى دەرياغا ئاتتى. ئىسكەندەر قانچە تىرىشىپ - تىرماشقان بولسىمۇ پايدىسى بولمىدى. ئارغىماق ئىسكەندەرنى ئېلىپ، سۇدا ئۈزۈشكە باشلىدى. ئاخىر بىر ئارالغا يېتىپ كەلدى. ئارغىماق ئارالغا چىقىپ ئوتلاشقا باشلىدى. ئىسكەندەر ئارغىماقتىن چۈشۈپ، ئۇنى بىر دەرەخكە مەھكەم باغلىدى. ئاندىن كىيىملىرىنى سېلىپ قۇرۇتتى. بۇ ئارالدىكى مېۋىلەردىن ئازراق يېدى. ئاندىن ئارغىماققا مىنىپ قۇرۇقلۇق يولى بىلەن بىر يەرگە يېتىپ كەلدى. ئۇنىڭ ئالدىدا بىر قەلئە كۆرۈندى. ئۇنىڭ ئون ئىككى نۇقتىسى بار ئىدى، ھەر بىر نۇقتىدا بىردىن دېۋە بوينىغا دۇمباق ئېسىپ، بىر نەچچە نەپەر زەڭگى كارناي تۇتۇپ ئولتۇراتتى. ئىسكەندەر بۇنى كۆرۈپ ھەيران

قالدى. قەلئەنىڭ تۆۋەن تەرىپىدە بىر تۈپ دەرەخ بار ئىدى. بۇ دەرەخنىڭ سايىسى كەڭ بىر پارچە يەرگە چۈشۈپ تۇراتتى. دەرەخنىڭ ئاستىدا بىر سۈزۈك بۇلاق بار ئىدى. بۇلاق يېنىدا بىر ئازادە كارىۋات قويۇلغان، كارىۋات ئۈستىگە تۈرلۈك ئېسىل بىساتلار سېلىنغانىدى. چەرمىدىن قىلىنغان بىر داستىخان دەرەخ شېخىغا ئېسىقلىق تۇراتتى. ئىسكەندەر ئۇ داستىخاننى ئېلىپ ئاچتى. ئىچىدىن تۈرلۈك - تۈرلۈك ئېسىل نازۇ - نېمەتلەر چىقتى. ئىسكەندەر بۇ نېمەتلەردىن ئېلىپ يېدى. بۇ چاغدا ئىسكەندەرنىڭ يېنىغا بىر ئەييار يېتىپ كەلدى. ئۇ ئۈستۈپشىغا ساۋۇت كىيگەن، بېلىگە باغلىۋالغان كەمەرگە تۆت دانە خەنجەر ئاسقاندى. بۇ ئەييار ئىسكەندەرنى كۆرۈپ سالام قىلدى. ئاندىن:

— سەن كىم بولسەن؟ — دەپ سورىدى.

— مەن ئىسكەندەر رۇمى بولمەن، — دېدى ئىسكەندەر. ئۇ كىشى

ئېيتتىكى:

— ئەي پادىشاھ، مېنى مەھتەرى مەھمۇد ئەييار دەپ ئاتايدۇ. بىز بىر ئاتا - بىر ئانىدىن ئىككى بىر تۇغقاندىق. قېرىندىشىمنىڭ ئىسمىنى مەھتەرى نەئىم دەپ ئاتايدۇ. بىز ئەرەبلەردىن بولمىز. مەن قىرىق مىڭ ئۆيلۈك ئەرەبىنىڭ كاتتىسىمەن. قېرىندىشىم ئەييارلىق ۋە خەنجەر ۋازلىقتا ماھىر ئىدى. بۇ تۇرغان قەلئەنى «غولان قەلئەسى» (دېۋە قەلئەسى) دەپ ئاتىشىدۇ. قېرىندىشىم مۇشۇ قەلئەگە بىر كىرىپ كەتكەنچە قايتىپ چىقمىدى. ئۇنىڭ كىرىپ كەتكىنىگە ئۈچ يىل بولدى. مەن بىرەر پالۋان ياكى دانىشمەن كېلىپ، بۇ قەلئەنىڭ تىلىسىمنى بىكار قىلىپ، قېرىندىشىمنى قۇتقۇزسا، قېرىندىشىم ئىككىمىز ئۆمۈر بويى ئۇنىڭغا چاكار بولۇپ خىزمەت قىلىمىز، دەپ قەسەم قىلدىم. ئۈچ يىلدىن بىرى مانا مۇشۇ يەردە ساقلانغانمەن.

— ئەگەر قېرىندىشىڭنى ئېلىپ چىقىپ ساڭا تاپشۇرمىسام، پادىشاھ ئەۋلادى بولماي كېتەي، — دەپ قەسەم قىلدى ئىسكەندەر. شۇندىن كېيىن بىر پارچە خەت يازدى. خەتتە: «ئەي ئەرەستۇ، ئەي ھەممە سەركەردە - پالۋانلىرىم، مەن تىلىسىملىق قەلئە ئىچىگە قەدەم قويدۇم. ئەگەر ئۈچ كۈنگىچە تاشقىرىغا چىقمىسام، ھەرقايسىڭلار ئۆزۈڭلار خالىغان شەھەرگە قايتىپ كېتىڭلار.» دەپ يېزىلغانىدى. ئىسكەندەر خەتنى مەھتەرى مەھمۇد ئەييارغا بەردى. ئەييار بۇ خەتنى ئېلىپ ئەرەستۇنىڭ يېنىغا يۈرۈپ كەتتى. ئىسكەندەر مۇكەممەل قوراللىنىپ قەلئە تەرەپكە قاراپ راۋان بولدى.

ئىسكەندەر ساھىبقىراننىڭ جەمىشىد تىلىسىمنى

قولغا كەلتۈرگەنلىكى

«ئىسكەندەر نامە» نىڭ بىرىنچى جىلدىدە مەۋلانا مەنۇچېرە ھەكىم مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: ئىسكەندەر قەلئەگە يېقىن كەلدى. بىردىنلا بۇ يەردىكى دېۋە ھەم

زەڭگىلەر كارناي - دۇمباقلىرىنى چېلىشقا باشلىدى. بۇ ۋاقىتتا ئىسكەندەرنىڭ قۇلىقىغا غايىبىتىن بىر ئاۋاز ئاڭلاندى: «قەلئەنىڭ ئىشىكى ئېچىلىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن بىر قارا خىزمەتكار چىقىدۇ. ئۇنىڭغا بىرەر ئىلاج قىلساڭ، تىلىسىمنىڭ ئاچقۇچى قولىڭغا كېلىدۇ.» ئىسكەندەر غايىبىتىن ئاڭلانغان بۇ سۆزدىن كېيىنلا قەلئەنىڭ ئىشىكى ئېچىلغانلىقىنى كۆردى. ئىچىدىن بىر زەڭگى چاكار چىقتى. ئىسكەندەر مۇشتىنى تۈگۈپ بىرنى ئۇرغاندى، ئۇ چاكارنىڭ بېشى يېرىلىپ، مېڭىسى چۇۋۇلۇپ كەتتى. شۇ ھامان ھاۋا گۈلدۈرلەپ، چاقماق چىقىشقا باشلىدى. يامغۇر سەلدەك تۆكۈلدى. بىر پەستىن كېيىن ھاۋا ئېچىلىپ، يامغۇر توختىدى. قەلئەگە كىرىدىغان بىر تۆشۈك پەيدا بولدى. ئىسكەندەر بۇ تۆشۈكتىن بىر لەخمىگە كىردى. لەخمە ئارقىلىق بىر جايغا يېتىپ كەلدى. ئۇ يەردە بىر قېرى كىشى ئالدىدا كىتابىنى قويۇپ ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ ئالدىدا بىر چىراغ تۇراتتى. ئۇ كىشى ئىسكەندەرگە:

— ئەي ئوغلۇم، خۇدا ھەققى، كەلگىن، چىرىغىمنى ياندۇرۇپ بەرگىن، مەن كىتابىمنى ئوقۇي، — دەپ يالۋۇردى. ئىسكەندەر ئۇنىڭ چىرىغىنى ياندۇرۇپ بەرمەكچى بولغاندى، شۇ ھامان ئىسكەندەرنىڭ قۇلىقىغا غايىبىتىن: «چىراغنى ھەرگىز ياندۇرمىغىن، بۇ قېرىنى ئۆلتۈرگىن» دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى. ئىسكەندەر شۇ ھامان شەمشىرىنى ئۇ قېرىنىڭ كۆكسىگە تىقتى. قېرى شۇ جايدىلا ئۆلدى. ھاۋا يەنە قايتىدىن گۈلدۈرلەپ، چاقماق چىقىلدى. بىردەمدىن كېيىن چاقماق ئاۋازى پەسەيدى. ئىسكەندەرنىڭ ئالدىدا بىر مەخلۇقنىڭ جەستى ياتاتتى. ئىسكەندەرنىڭ قۇلىقىغا: غايىبىتىن «بۇ جەسەتنىڭ كۆكرىكى ئىچىدە مۇشۇ تىلىسىمنىڭ لەۋھەسى بار. ئۇنى ئالغىن، شۇ لەۋھەدە نېمە يېزىلغان بولسا، ئۇنىڭغا ئەمەل قىلغىن» دېگەن سادا ئاڭلاندى. ئىسكەندەر خەنجىرى بىلەن جەسەتنىڭ كۆكرىكىنى ياردى. لەۋھەنى ئېلىپ كۆردى. لەۋھەگە: «ئالدىڭدا كۆرۈنگەن باغقا كىرگىن. ئۇ يەردە ھەرقانداق نەرسىنى كۆرسەڭ ئۆلتۈرگىن» دېگەن خەت يېزىلغاندى. ئىسكەندەر باغقا قەدەم قويدى. باغدا بىرمۇنچە دېۋىلەرنى كۆردى. بۇ دېۋىلەر ئاغزىدىن گويا ئەجدىھاغا ئوخشاش ئوت پۈركۈپ تۇراتتى. دېۋىلەر بىراقلا يۇپۇرۇلۇپ كېلىپ، ئىسكەندەرگە ھۇجۇم قىلدى. ئىسكەندەر شەمشىرىنى غىلىپىدىن سۇغاردى - دە، ئۇلارنى ئۆلتۈردى. ئۇ دېۋىننىڭ قېنى تۆكۈلۈش بىلەنلا ئۇ قاندىن يەنە نۇرغۇن دېۋىلەر پەيدا بولدى. ئىسكەندەر بۇ ئىشقا ھەيران بولۇپ قولىدىكى لەۋھەگە قارىدى. لەۋھەدە: «بۇ لەۋھەنى ئۇ دېۋىلەرنىڭ ئارىسىغا تاشلىغىن، قېنى نېمە كۆرسەنكىن» دېگەن خەت چىقتى. ئىسكەندەر لەۋھەنى دېۋىلەرنىڭ ئارىسىغا تاشلىدى. شۇ ھامان بارلىق دېۋىلەر يوقالدى. ئىسكەندەر قارىسا كۆز ئالدىدا باغمۇ، قەلئەمۇ يوق. ھەممىسى غايىب بولغاندى. ئىسكەندەردىن ئايرىلىپ قالغان ئەرەستۇ، ئەمىرخان قاتارلىقلار ئىسكەندەرنى ئىزدەپ، قۇرۇقلۇق يولى بىلەن بۇ قەلئەنىڭ يېنىدىكى دەرەخنىڭ تۈۋىگە يېتىپ كەلدى. بۇ چاغدا مەھتەرى مەھمۇد ئۇلارغا ئىسكەندەرنىڭ مۇشۇ قەلئەگە كىرىپ

كەتكەنلىكىنى ئېيتتى. ئۇلار تەشۋىشلىنىپ تۇراتتى، قەلئەنىڭ ئېلىنغانلىقى تىلسىمنىڭ يوقالغانلىقى بىلىندى. قەلئە كۆزدىن غايىب بولدى. ئورنىدا بىر كارۋان ساراي پەيدا بولدى. ئىسكەندەر قايتىپ كەلدى. ئەرەستۇ قاتارلىقلار ئىسكەندەرنىڭ ئايىغىغا باش قويۇشتى. قەلئە ئورنىدا پەيدا بولغان كارۋان سارايدىن بىرمۇنچە قېرى كىشىلەر چىقىپ كەلدى. ئۇلاردىن بىر كىشى ئالتۇن ئاچقۇچنى ئېلىپ كېلىپ ئىسكەندەرگە بەردى ۋە:

— ئەي بۈيۈك شاھ، بۇ ھۇجرىلارنىڭ ئىشىكىنى ئاچقىن، بۇ جەمشىدنىڭ تىلسىمى ئىدى. بۇ يەردە جەمشىدنىڭ تۇغ - ئەلىمى ۋە بارگاھى بار، — دېدى. ئىسكەندەر بىر ھۇجرىنىڭ ئىشىكىنى ئاچقاندى، ئۇ يەردىن بىر ئەييار چىقتى. — دە، ئىسكەندەرنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپ، پۇتلىرىنى سۆيدى. مەھتەرى مەھمۇد بۇ ئەييارنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتى. — بۇ كىم؟ — دەپ سورىدى ئىسكەندەر مەھتەرى مەھمۇدتىن. — مېنىڭ قېرىندىشىم مەھتەرى نەئىم دېگەن مۇشۇ، — دەپ جاۋاب بەردى

مەھتەرى مەھمۇد. ئىسكەندەر شۇندىن كېيىن ھۇجرىلارنىڭ ھەممىسىنى ئېچىپ، جەمشىدنىڭ ئەسلىھەلىرىنى سىرتقا توشۇتقۇزدى. ھۇجرىدىن ناھايىتى قاماتلىك بىر كىشى چىقىپ كەلدى. ئىسكەندەر ئۇنىڭدىن:

— سەن نېمە ئادەم؟ — دەپ سورىدى. ئۇ كىشى جاۋاب بېرىپ: — مەن جەمشىدنىڭ تۇغ - ئەلەملىرىگە مەسئۇل كىشىمەن. نەچچە زامانلاردىن بېرى مۇشۇ تىلسىمدا ئىدىم. مېنىڭ ئېتىمىنى ھەردۇم دەپ ئاتىشىدۇ، — دېدى.

ئىسكەندەر شۇنىڭدىن كېيىن، «جەمشىدنىڭ چېدىر - بارگاھى تىكىلسۇن!» دەپ پەرمان چۈشۈردى. بارگاھ تىكىلدى. بۇ بارگاھ شۇ قەدەر چوڭ ئىدىكى، ئۇنىڭ بىر مىڭ تۆت يۈز تۈۋرۈكى بار ئىدى. ئىسكەندەر بۇ بارگاھنى كۆرگەندىن كېيىن ئەرەستۇغا:

— مېنىڭ قولۇمغىمۇ مۇشۇ بارگاھ تولغۇدەك پادىشاھلار، ۋەزىر - ۋۇزىرالار ۋە سەركەردە - باتۇرلار كىرگەن بولسا نەقەدەر ياخشى بولاتتى - ھە، — دېدى. — ئەي شاھىم، — دېدى ئەرەستۇ، — سىز خاتىرجەم بولۇڭ. سىزنىڭ ھۇزۇرىڭىزغا شۇ قەدەر كۆپ تاجدارلار ۋە باھادىرلار يىغىلىدۇكى، ئۇلارغا ئولتۇرۇشقا بۇ بارگاھتىن ئورۇن يېتىشمەي قالىدۇ. سىز پۈتكۈل مەغرىبتىن - مەشرىققىچە بولغان جايلارنىڭ ھەممىسىنى بويسۇندۇرىسىز.

ئىسكەندەر خۇشال بولۇپ، جەمشىد بارگاھىدا ئورۇنلاشتى. شۇ چاغدا بارگاھقا بىر پىيادە كىشى يېتىپ كەلدى. ئۇ: — مېنىڭ ئىسمىم مەھمۇد، — دېدى. — مېنىڭ گەردىنىمدە خەت بار، ئېلىپ كۆرۈڭلار، — دېدى. — دە، ھوشىدىن كەتتى.

— ئۇنى ئاخشۇرۇپ، خەتنى تېپىڭلار، — دەپ بۇيرۇدى ئىسكەندەر. —

مۇلازىملا بۇ كىشىنى ئاقتۇرۇپ، خەتنى تاپتى. ئىسكەندەر خەتنى ئوقۇتۇپ ئاڭلىدى. خەتتە مۇنداق دېيىلگەندى: «ئەي ئىسكەندەر، مەن ھاماننىڭ ئوغلى ئىبراھىم خەلىلۇللاھ بولمەن، مۇسۇلمانمەن. ھازىر مەككىنىڭ ئەتراپىنى شەدداد ناملىق پادىشاھ قورشىۋالدى. پات يېقىندا مەككىگە قولىدىن كېتىپ قالىدۇ. شۇڭا بىزگە مەدەد بەرگەيسىز.»

ئىسكەندەر خەتنىڭ مەزمۇنىنى بىلگەندىن كېيىن، خەت ئېلىپ كەلگەن كىشىگە شەرىپەت ئىچكۈزۈپ، ھوشىغا كەلتۈردى. ئۇنىڭغا تائام بېرىپ، يول ئۈزۈقلىرىنى بېرىپ قايتۇردى.

— سەن ھازىرلا قايتىپ، مەككىگە سەردارىغا خەۋەر يەتكۈزگىن، — دېدى ئىسكەندەر ئۇنىڭغا، — بىز سېنىڭ ئارقاڭدىن ئۇزاق ئۆتمەيلا يولغا چىقىمىز. خەت ئېلىپ كەلگەن كىشى قايتىپ كەتتى. ئىسكەندەر لەشكەرلەرنى ھېسابلاپ كۆردى. ئاندىن مىسىر قوشۇنىدىن ئون ئىككى مىڭ، رۇم قوشۇنىدىن ئون يەتتە مىڭ، ئەمىرخان ئەلۋەندە كوھىنىڭ قوشۇنىدىن ئون ئىككى مىڭ، ئەبۇلفەزل باغدادنىڭ قوشۇنىدىن ئالتە مىڭ لەشكەرنى جەملەپ، مەككىگە قاراپ يولغا چىقتى.

ئىسكەندەر قوشۇنى بىلەن مەككىگە يېتىپ كەلدى. مەككىنىڭ ئەتراپى شەدداد لەشكەرلىرى تەرىپىدىن مۇھاسىرە قىلىنغانىدى. ئىسكەندەرنىڭ كەلگەنلىك خەۋىرى سېپىل ئىچىگە يەتكۈزۈلدى. مەككىگە ئۇلۇغلىرى خۇشال بولۇپ، شادلىق ناغرىلىرىنى چېلىشتى. بۇ تەرەپتە ئىسكەندەرمۇ شادلىق ناغرىلىرىنى چالدۇردى. بۇنىڭدىن غەزەپلەنگەن شەدداد سەپ تۈزۈپ، ئىسكەندەر بىلەن جەڭگە ھازىر بولدى. ئىسكەندەر قوشۇنىمۇ جەڭ سەپلىرىنى راستلىدى. شەدداد گۈرۈزىسىنى كۆتۈرۈپ كېلىپ، ئىسكەندەرنىڭ ئالدىنى توستى. ئىسكەندەر ئۇنىڭ گۈرۈزىسىنى تارتىۋېلىپ، بىرلا ئۇرغانىدى، شەدداد ئىككى پارچە بولۇپ كەتتى. ئەمىرخان جەڭ قىلىپ مەككىگە قەسىرىگە يېقىنلاشتى. بۇ چاغدا شەددادنىڭ بىر قېرىندىشى كېلىپ، ئەمىرخاننىڭ ئالدىنى توستى ۋە گۈرۈزە بىلەن بىر ئۇرغانىدى، ئەمىرخاننىڭ قولىغا تېگىپ، قولىنى سۇندۇرۇۋەتتى. شۇ ھامان ئىسكەندەر يېتىپ كېلىپ، ئۇ مەلئۇننىڭ قولىدىن گۈرۈزىنى تارتىۋالدى. دە، ئۆز گۈرۈزىسى بىلەن ئۇنىڭ چېنىنى ئالدى. ئەمىرخاننىڭ بىر ئەييارى مۇشۇ پۇرسەتتە ئەمىرخاننى جەڭ مەيدانىدىن ئېلىپ چىقىپ كەتتى. ھەبەش پادىشاھلىرى ۋە زەڭگىبار لەشكەرلىرى شەددادنىڭ ۋە ئۇنىڭ قېرىندىشىنىڭ ھالاك بولغانلىقىنى كۆرۈپ، قېچىپ كېتىشتى. مەككىنىڭ پادىشاھى ھامان شەھەردىن چىقىپ، ئىسكەندەرگە تەزىم بەجا كەلتۈردى، ئىسكەندەرنى ئۆزىنىڭ قەسىرىگە باشلاپ كىرىپ، مېھمان قىلىپ خىزمىتىدە بولدى. ئىسكەندەر ئەرەستۇغا ئەمىرخاننىڭ قولىنى داۋالاپ ساقايتىشنى بۇيرۇدى. ئەرەستۇ ئەمىرخاننىڭ قولىنى كۆرۈپ: — بۇ قولغا داۋا كار قىلمايدۇ، بىر قولىنى كېسىۋېتىش كېرەك، — دېدى. ئىسكەندەر بۇ ئىشتىن غەمگە چۆكتى. ئەمىرخان ئىسكەندەرگە: —

— ئەي ئۇلۇغ پادىشاھىم، پەرمان چۈشۈرگىن، مېنى ھەرەمگە ئەكىرىپ قويسۇن. شۇ يەردە خۇدايى تائالا شىپالىق بەرسە ئەجەب ئەمەس، — دېدى.

ئىسكەندەر پەرمان قىلدى، مۇلازىملار پەرمانغا بىنائەن ئەمىرخاننى ھەرەمگە ئەكىرىپ قويۇشتى. ئەمىرخان ھەرەمدە كۆپ يىغلاپ، خۇدايى تائالادىن ئۆزىگە شىپالىق قىلدى. بىر مۇنچە ۋاقىتتىن كېيىن ئەمىرخاننىڭ كۆزى ئۇيقۇغا كەتتى. ئەمىرخان ئۇخلاۋاتقان مەزگىلدە مۇنداق بىر چۈش كۆردى: ئۇنىڭ ياستۇقى يېنىغا بىر ئۇلۇغ زات كېلىپ ئولتۇردى، ئۇ زات ئەمىرخانغا «كۆزۈڭنى ئاچقىن» دېدى. ئەمىرخان كۆزىنى ئاچسا، ئۇ كىشى ئېغىزىدىكى مۇبارەك سۈنى ئەمىرخاننىڭ سۇنغان قولىغا سۈركەۋاتقۇدەكمىش. ئۇ كىشى شۇندىن كېيىن ئەمىرخانغا: «شۇنى بىلگىنكى، مەن ئىبراھىم خەلىلۇللاھ بولىمەن. مەن ساڭا نەزەر قىلدىم. كۈچ - قۇۋۋىتىڭ ئاۋۋالقىدىنمۇ زىيادىرەك بولىدۇ» دېدى. ئاندىن مۇبارەك مويلىرىدىن تۆت تالنى يۈلۈپ ئېلىپ ئەمىرخانغا بەردى ۋە مۇنداق دېدى: «بۇنى ئىسكەندەرگە بەرگىن. ئۆزى بىلەن بىللە تۇتسۇن، دائىم كۈچلۈك ۋە غالىپ بولغۇسىدۇر».

ئۇ زات شۇ سۆزنى دەپلا غايىپ بولدى. ئەمىرخان ئويغاندى. ئۇنىڭ قولىدا تۆت دانە مۇبارەك موي تۇراتتى. قولى ئاۋۋالقىدىنمۇ كۈچلۈك بولۇپ ساقايغاندى.

تاڭ ئاتقاندا ئەمىرخان بارگاھقا يېتىپ كەلدى. بولغان ۋەقەنى ئىسكەندەرگە بايان قىلدى. مۇبارەك مويىنى ئىسكەندەرگە بەردى. ئىسكەندەر باشلىق بارلىق دۆلەت كاتتىلىرى بۇ ئىشتىن بەك خۇشال بولۇشتى. شادلىق ناغرىلىرى چېلىندى. ئىسكەندەر مۇبارەك مويىنى خەزىنىچىگە تاپشۇردى. مەككە شاھى ھامان ئىسكەندەرگە:

— ئوغلۇم نەۋفەل سىزگە خىزمەتكار بولۇشنى ئارزۇ قىلىدىكەن. ئۇنىڭغا خىزمەت بەرگەيسىز، — دېدى. ئىسكەندەر نەۋفەلنى ئېلىپ كىرىشنى بۇيرۇدى. نەۋفەل ئېلىپ كىرىلدى. ئۇنىڭ يۈزلىرى گويىكى قىزىل ياقۇتتەك جۇلالىنىپ تۇراتتى. ئىسكەندەر ھاماننىڭ ئىلتىماسىنى نەزەرگە ئېلىپ، نەۋفەلگە مەنسەپ تەيىنلەپ، ئون ئىككى مىڭ لەشكەرنى ئۇنىڭغا تاپشۇردى. ئاندىن جەمشىد بارگاھىنى تىكتۈرۈپ، بارلىق سەركەردىلەرگە ئىنئام - ئېھسانلار قىلدى. شۇندىن كېيىن مەككە تەرەپتىن ئىسكەندەرنىڭ كۆڭلى ئەمىن تاپتى.

ئەفلاتۇن ھېكەم بىلەن فەرىدۇن شاھنىڭ ۋەقەسى ۋە باشقا ۋەقەلەرنىڭ بايانى

«ئىسكەندەرنامە» نىڭ بىرىنچى جىلدىدا مەۋلانا مەنۇچېرە ھەكىم مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: ئىسكەندەر يۇنان مەملىكىتىدىن كېتىدىغان چاغدا، بۇ مەملىكەتكە فەرىدۇن شاھ يۇناننى پادىشاھ قىلىپ تەيىنلەپ قويغانىدى. بىرنەچچە مۇددەتتىن كېيىن فەرىدۇن شاھ ئەفلاتۇننى كۆرمەكچى بولۇپ، ئەفلاتۇن تۇرۇۋاتقان تاغقا باردى. ئەفلاتۇن فەرىدۇن شاھقا ئەسلا قارىمىدى. فەرىدۇن شاھنىڭ غەزىپى كېلىپ،

ئەفلاتۇنغا بىرمۇنچە دەشنىم بەردى. ئەفلاتۇنمۇ ئاچچىقى كېلىپ، شاگىرتلىرىغا بۇيرۇپ، فەرىدۇن شاھنى تۇتقۇزدى - دە، زىندانغا سالدى. ئۆزى فەرىدۇن شاھنىڭ تەختىگە چىقىپ ئولتۇرۇپ، پادىشاھلىق ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولۇپ كەتتى. فەرىدۇن شاھنىڭ مۇلازىملىرىدىن بىر نەچچىسى بۇ خەۋەرنى ئىسكەندەرگە يەتكۈزدى. ئىسكەندەر بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ھەيران قالدى ۋە ئەرەستۇغا مۇنداق دېدى:

— ئەفلاتۇن ئۆز ۋاقتىدا «مەن دەرۋىشمەن، دۇنيا ئىشلىرى بىلەن كارىم يوق» دېمىگەنمىدى. ئەمدى ئەفلاتۇنغا دەككە بېرىپ قويدىغان يەرگە يېتىپتۇ. ئىسكەندەر شۇندىن كېيىن نەۋفەلنى ئون ئىككى مىڭ ئەرەب نەيزىۋازلىرى بىلەن ئالدىن يولغا سالدى. ئۆزى بارلىق قوشۇننى ئېلىپ ئارقىدىن يولغا چىقتى. ئۇلار يۇنان مەملىكىتىگە كېلىپ شەھەرنى قورشىدى. چىدىر - بارگاھلارنى تىكتۈرۈپ، لەشكەرلەرنى جەڭگە تەييار قىلدى. ئىسكەندەرنىڭ كەلگەنلىكىنى بىلىگەن ئەفلاتۇن شەھەر سېپىللىرىنى مۇستەھكەملەپ، سېپىل ئەتراپىدىكى خەندەكلەرگە سۇ توشقۇزۇۋەتتى. بۇ شەھەرنىڭ ئۈچ تەرىپى دەريا، بىر تەرىپى ئېگىز تاغ ئىدى. سېپىللىرى ناھايىتى ئېگىز ئىدى. ئىسكەندەر ھىندان ھەمەداننى ئەلچى قىلىپ بەلگىلەپ:

— سەن ئەفلاتۇنغا بېرىپ ئېيتقىن، فەرىدۇن شاھنى زىنداندىن چىقىرىپ، تەختتە ئولتۇرغۇزسۇن. ئەگەر ئۇنداق قىلمىسا، شەھەرنى خاراب قىلىمەن. ئەفلاتۇننى زىندانغا سالمەن، - دېدى.

ھىندان ھەمەدانى سېپىلنىڭ دەرۋازىسىغا يېقىن باردى. ئەفلاتۇن بۇ ۋاقىتتا دەرۋازا ئۈستىدە قاراپ تۇراتتى. ھىندان ئەفلاتۇنغا ئىسكەندەرنىڭ سۆزلىرىنى يەتكۈزدى.

— ئىسكەندەرگە بېرىپ ئېيت، - دېدى ئەفلاتۇن، - قولىدىن كەلگىنىنى

قىلسۇن.

ھىندان قايتىپ كېلىپ، ئەفلاتۇننىڭ جاۋابىنى ئىسكەندەرگە ئېيتتى. ئىسكەندەر شۇندىن كېيىن شەھەرنى مۇھاسىرە قىلىپ بىر يىل ياتتى. بىراق شەھەرنى ئالالمىدى. بىر كۈنى شەھەرنى قانداق ئېلىش ھەققىدە بارلىق ۋەزىر ۋە ئەمىرلەر بىلەن مەسلىھەتلەشتى.

— ئەي شاھىم، - دېدى ئەمىرخان سۆز ئېلىپ، - بۇ شەھەرنى قورال كۈچى بىلەن ئېلىش مۇمكىن ئەمەستەك تۇرىدۇ.

— شۇنداق، دېدى ئەرەستۇمۇ سۆز قىستۇرۇپ، - ئەمىرخان توغرا ئېيتىدۇ. بۇ شەھەرنى زورلۇق كۈچ بىلەن ئالغىلى بولمايدۇ. ئەگەر ماڭا قىرىق كۈنلۈك مۆھلەت بېرىلسە، بۇ شەھەرنى ئېلىشنىڭ ئىلاجىنى قىلىمەن.

ئىسكەندەر ئەرەستۇغا قىرىق كۈنلۈك ئىجازەت بەردى. ئەرەستۇ دەرۋىش سىياقىدا ياسىنىپ، ھىيلە بىلەن شەھەرگە كىردى. ئەفلاتۇننىڭ قەسىرىگە يېقىن جايدا بىر ئۆي بار ئىدى. شۇ يەردە ئورۇنلاشتى. ئەفلاتۇن ھەر كۈنى كەچ بولغاندا شاگىرتلىرىغا دەرس بېرەتتى. ئەرەستۇ ئۇنىڭ جالىنىسقا ئېيتقان سۆزلىرىنى ئېسىدە مەھكەم تۇتۇۋالدى. بۇ شەھەرنىڭ بارلىق ئەھۋالى ئەرەستۇغا ئايان

بولدى. ئەرەستۇ قىرىق كۈن توشقان كۈنى ئىسكەندەرنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ
— ئەمدى شەھەرگە يۈرۈش قىلايلى، ئۇنى ئېلىش ئاسان بولىدىغان

بولدى، — دېدى. ئەرەستۇ ئىسكەندەرنى ۋە بارلىق ئۇلۇغلارنى باشلاپ، سۇ يولى بىلەن
شەھەرگە ئېلىپ كىردى. ئەفلاتۇن ئىسكەندەرنىڭ شەھەرگە كىرگەنلىكىنى بىلىپ
ھەيران قالدى. ئىسكەندەر ئەفلاتۇنغا كايىپ:

— ئەي ئەفلاتۇن، سىز نېمىشقا بۇنداق ئىشلارنى قىلىسىز؟ فەرىدۇن شاھنى
نېمىشقا زىندانغا سالدىڭىز؟ — دېدى. ئەفلاتۇن:

— مەن ئەرەستۇنىڭ شەھەرنى قانداق تەدبىر بىلەن ئالىدىغانلىقىنى كۆرەي
دەپ، سىناپ بېقىش ئۈچۈن مۇشۇنداق قىلدىم. ئەي ئىسكەندەر، جالىنۇس
مېنىڭ ئىز باسارمىدۇر. ئۇ ئەرەستۇدىن قابىلىيەتلىك، بەلكى ئەرەستۇغا ئۇستاز

بولۇشقا لايىق، شۇڭا ۋەزىرلىكنى جالىنۇسقا بېرىڭ، — دېدى. ئەفلاتۇن
— خۇدانىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، — دېدى ئىسكەندەر

ئەفلاتۇنغا، — ھېلىغۇ جالىنۇسكەن، ۋەزىرلىكنى سىز تەلەپ قىلغان
تەقدىرىڭىزدىمۇ بەرمەيمەن. چۈنكى ئۆز ۋاقتىدا سىز ئەرەستۇنىڭ ۋەزىر بولۇشنى

تەلەپ قىلغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ يۈزىگە شاگىرتلىرىڭىز بىلەن بىللە
تۈكۈرگەندىڭىز. شۇ چاغدا گويا مېنىڭ يۈزۈمگە تۈكۈرۈلگەندەك ھېسسىياتتا
بولغانىدىم.

جالىنۇس ئېيتتىكى:
— ئەي ئىسكەندەر، ئەفلاتۇننىڭ سۆزىگە ئۈنمىدىڭ. بۇندىن كېيىن سەن
قايسى شەھەرگە بارساڭ، مەن سېنىڭ ئالدىڭدا بارمەن، ھېچ ۋاقىتتا ساڭا

ئاسانلىق بەرمەيمەن.
بۇنى ئاڭلىغان ئىسكەندەر شۇ ھامان:
— جالىنۇسنى تۇتۇڭلار! — دەپ ئەمىر قىلدى.

جالىنۇس ئىلىم- ھېكمەت بىلەن ئۆزىگە قانات ياسىغانىدى. ئىسكەندەرنىڭ
ئادەملىرى ئۇنى تۇتۇۋالغۇچە فەرەڭ مەملىكىتى تەرەپكە ئۇچۇپ كەتتى.

ئىسكەندەر ئەفلاتۇنغا شەھەرنى بوشىتىشنى تاپشۇرۇپ، ئۆز بارگاھىغا قايتىپ
كەلدى. ئاندىن مەھتەرى نەئىمنى شەھەرگە كىرىپ، ئوزۇق - تۈلۈك

سېتىۋېلىپ كېلىشكە ئەۋەتتى. مەھتەرى نەئىم شەھەر دەرۋازىسىغا يېتىپ
كەلدى. قارىسا، دەرۋازا تاقالغان. يۇنانلىقلار مەھتەرى نەئىمنى كۆرۈپ، سېپىل

ئۈستىدىن ئوق ياغدۇرۇشتى. مەھتەرى نەئىم نېمە ۋەقە ئىكەنلىكىنى
سورىغانىدى، سېپىلدىكى خالاپىق ئىچىدىن بىرى مۇنداق دېدى:

— سەن بېرىپ ئىسكەندەرگە ئېيتقىن، بىز ئۇنىڭغا دۈشمەن بولدۇق.
ئۆزىمىزگە ئەفلاتۇننى پادىشاھ قىلدۇق. بىزنىڭ پادىشاھىمىز ئەفلاتۇن تۇرغان

يەردە باشقا پادىشاھقا ئوزۇق - تۈلۈك بەرمەيمىز! خەلقىمىز ئىسكەندەرگە
مەھتەرى نەئىم بۇ خەۋەرنى ئىسكەندەرگە يەتكۈزدى. ئىسكەندەر ئېيتتىكى:
— ئەي ئەرەستۇ ھېكىم، ئاۋۋال ئەفلاتۇن يۈز ئۆرۈگەندى، ئەمدى شەھەر
خەلقى دۈشمەن بولدى. قانداق قىلماق كېرەك؟

— ئەمدى نەچچە يىل ھەپىلەشسەكمۇ بۇ شەھەرنى ئالغىلى بولمايدۇ، — دېدى ئەرەستۇ، — بۇ شەھەر خەلقىنى سۇغا باستۇرۇۋەتكەندىلا، ئاندىن شەھەرنى ئالغىلى بولىدۇ.

شەھەرگە ئىككىنچى قېتىم ئادەم كىرگۈزۈپ نەسىھەت قىلدى. شەھەر خەلقى ئەسلا بويسۇنمىدى.

ئەرەستۇ شۇندىن كېيىن: — مەن ئىلىم — ھېكمەت بىلەن بىر تۈرلۈك ياغنى تەييارلاي. بۇ ياغنى تاغقا سەپكەندە تاغ ئېرىپ، سۇغا ئايلىنىدۇ. سۇ شەھەرنى باسىدۇ. ھەممە خەلق سۇدا ھالاك بولىدۇ، — دېدى. ئىسكەندەر ئىجازەت بەردى.

ئەرەستۇ يەتتە يۈز نەپەر شاگىرتى بىلەن بىللە يەتتە كۈن ۋاقىت ئىچىدە ياغنى تەييار قىلدى. ئاندىن ياغنى تاغ ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ، تاغقا سەپتى. تاغ شۇ ھامان ئېرىشكە باشلىدى. شەھەرنى سۇ بېسىپ خاراپ قىلدى. ئون مىڭ بۆشۈك سۇ ئۈستىدە لەيلەپ ئاقتى. پۈتكۈل خەلق سۇغا غەرق بولدى. ئەفلاتۇن شاگىرتلىرى بىلەن كېمىگە ئولتۇرۇپ، مەغرەپ زېمىنىغا يۈرۈپ كەتتى.

ئىسكەندەر بۇ شەھەرنى قۇرۇقلۇققا يۆتكەپ قايتا بىنا قىلدۇرۇپ، بىر نەپەر سەركەردىسىنى ئۇ يەرگە ھۆكۈمدار قىلدى. ئاندىن لەشكەرلەرنى باشلاپ يۇناندىن يۈرۈپ كەتتى. ئۇلار بىر جايغا كەلگەندە يول ئىككىگە ئايرىلدى. ئۇ يولنىڭ بىرى مىسىرغا يەنە بىر گەردۈسىيەگە باراتتى.

ئىسكەندەر ئەرەستۇ، ئەمىرخان ۋە باشقا لەشكەر — سپاھلارنى مىسىرغا يولغا سېلىپ، ئۆزى بىرنەچچە ھەمراھ بىلەن گەردۈسىيەگە قاراپ ماڭدى.

— گەردۈس شاھ، — دېدى ئىسكەندەر ئەرەستۇ بىلەن خوشلىشىش ۋاقتىدا، — ئاتام فەيلەقۇسنىڭ خەزىنىچىسى ئىدى، ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشىدىغان مۇھىم ئىشىم بار. سىلەر مىسىرغا بېرىپ تۇرۇڭلار.

ئىسكەندەر يولغا راۋان بولدى. بىر قانچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن بىر تۆپىلىككە يېتىپ كەلدى. ئۇ يەردە بىر قانچە كىمخاپ ۋە ئەتلەس چېدىرلارنى كۆردى. چېدىرلارنىڭ ھەممىسى چىمەنزار ئىچىگە تىكىلگەنىدى. ئۇ چېدىر ئەتراپىدا بىرمۇنچە گۈزەل قىزلار سەيلە قىلىشىپ يۈرەتتى. ئىسكەندەر ئۇلارنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بېلىپ كىلىش ئۈچۈن مەھتەرى نەئىمنى ئەۋەتتى. نەئىم چېدىرغا يېقىنلاپ كەلدى. ئۇنىڭ كۆزى قىزلار ئىچىدە بىر نازىنىغا چۈشتى. گۈزەللىكتە بۇ قىزنىڭ تەڭدىشى يوق ئىدى. قىزنىڭ كۆزىمۇ نەئىم ئەييارغا چۈشتى. نەئىم كەمىرىگە تۆت پىچاق ئېسىۋالغانىدى.

— ئەي يولۇچى، سەن نېمە ئادەم؟ — دەپ سورىدى قىز. نەئىم جاۋاب بېرىپ:

— مەن ئىسكەندەرنىڭ ئەييارىمەن. ئېتىم مەھتەرى نەئىم. ئۆزىڭىز كىم بولىسىز؟ — دېدى. قىز ئېيتتىكى:

— مەن گەردۈس شاھنىڭ قىزى. ئىسكەندەرگە ئېيتقىن، بۇ يەرگە كەلسۇن. ئۆزۈمنىڭ كىم ئىكەنلىكىمنى ئۇنىڭغا تەپسىلىي ئېيتىمەن. نەئىم يېنىپ بېرىپ، ئىسكەندەرگە مەلۇم قىلدى:

— ئەي شاھىم، ئۇ گەردۇس شاھنىڭ قىزى ئىكەن، سىزنى ئۆز چىدىرىغا تەكلىپ قىلدى.

ئىسكەندەر مېھتەرى نەئىم بىلەن بىللە ئۇ نازىنىڭ چىدىرىغا كەلدى. قىز ئىززەت - ئىكرام بىلەن تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، ئىسكەندەرنى يۇقىرى ئورۇندا ئولتۇرغۇزدى. ئاندىن شاھانە بەزمە تۈزۈپ، مەي ئىچىپ، كۆڭۈل ئېچىشتى. گەردۇس شاھ ئىسكەندەرنىڭ كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ، كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى. ئاندىن ئىسكەندەرنى شەھەرگە تەكلىپ قىلىپ ئېلىپ كەلدى. گەردۇس شاھ خىزمەت كەمبىرىنى بېلىگە مەھكەم باغلاپ، ئىسكەندەرنى ئىززەت - ھۆرمەت بىلەن كۈتۈۋالدى، ئۇنىڭ ھال ئەھۋالىنى سورىدى. ئىسكەندەر ئۆز ئەھۋالىنى قىسقىچە مەلۇم قىلدى.

نەچچە كۈندىن كىيىن گەردۇس شاھ ئىسكەندەرگە: — ئەي بۈيۈك شاھىم، قىزىم نازۇكئەندامنى ئۆزلىرىگە ھەدىيە قىلدىم. نىكاھلىرىغا ئالغايلا، - دەپ ئىلتىماس قىلدى. ئىسكەندەر قوبۇل قىلدى. شەھەرنى ياساپ، توي باشلاندى. ساز - نەغمىلەر، توي - بەزمىلەر بىرقانچە كۈن داۋام قىلدى. شۇنداق قىلىپ، نازۇكئەندام ئىسكەندەرگە نىكاھلاپ بېرىلدى. ئۇ كېچىسى ئۇلار بىر - بىرىنىڭ ۋىسالىغا يېتىشتى. ئىسكەندەردىن نازۇكئەندام ھامىلىدار بولدى. بۇ ھامىلىدىن سۇلتان تەيفۇر ۋۇجۇدقا كەلدى. سۇلتان تەيفۇرنىڭ ۋەقەلىرى كىيىن بايان قىلىنغۇسىدۇر.

بىر كۈنى ئىسكەندەر ھامامدىن قايتىپ، نازۇكئەندامنىڭ ھۇجرىسىغا كەلدى. نازۇكئەندام پەرمان چۈشۈرۈپ، باغنىڭ ئىچىدىكى ئېقىن لېۋىگە بىساتلارنى سالدۇرۇپ، شۇ يەردە ئىسكەندەر بىلەن بەزمە تۈزدى. مېھتەرى نەئىم ئىسكەندەرنىڭ نۆكىرى بولغاچقا ئۇنىڭ يېنىدا ئىدى. ئۇلار پاراغەت بىلەن سۆھبەت قۇرۇپ ئولتۇرغىنىدا، بۇ يەرگە يەنە بىر نازىنى قىز يېتىپ كەلدى. ئۇ قىز ئۈستىۋېشىغا ئەييارلىق كىيىملىرىنى كىيگەنىدى. ئۇ قىز نازۇكئەندامنىڭ ئالدىغا كېلىپ تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كىيىن ئۇنىڭ يېنىدىن ئورۇن ئالدى. مېھتەرى نەئىم بۇ قىزنى كۆرۈپ ئاشىق - بىقارار بولدى. ئىسكەندەر نازۇكئەندامدىن:

— بۇ قىز كىم بولىدۇ؟ - دەپ سورىدى.
— بۇ مېنىڭ ئەييارىم، - دېدى نازۇكئەندام جاۋاب بېرىپ، - ئىسمى فەتىنە.

مېھتەرى نەئىم ئىسكەندەرگە: — ئەي پادىشاھىم، ماڭا فەتىنەنى ئېلىپ بەرگەن بولسىڭىز، مەن ئۇنىڭغا ئاشىق بولۇپ قالدىم، - دەپ ئىلتىماس قىلدى.
ئىسكەندەر نازۇكئەندامغا: — فەتىنەنى مېنىڭ ئەييارىم نەئىمگە نىكاھلاپ قويساق قانداق؟ - دېدى.
نازۇكئەندام ئېيتتىكى: — بۇنى فەتىنەنىڭ ئۆزىدىن سورىغايسىز.

— ئەي فەتىنە، — دېدى ئىسكەندەر، — مەن سىزنى مەھتەرى نەئىمگە نىكاھلاپ قويسام رازى بولامسىز؟
 فەتىنە ئېيتتىكى:

— ئەي شاھىم، ئالدى بىلەن نەئىم بىلەن ئىككىمىز ئەييارلىقتا بەسلىشىپ باقايلى. ئەگەر مەن نەئىمنى باغلىۋالسام، ئۇنى نېمە قىلىشنى ئۆزۈم بىلىمەن. ئەگەر ئۇنىڭ ئەييارلىقى ئۈستۈن كېلىپ مېنى باغلىۋالسا، مەن ئۇنىڭغا خوتۇن بولاي.

ئىسكەندەر نەئىمدىن سورىدى:

— بۇنىڭغا نېمە دەيسەن؟

— ئۇنىڭ شەرتىنى قوبۇل قىلدىم، — دېدى نەئىم. شۇندىن كېيىن فەتىنە بىلەن نەئىم ئىككىسى باغدىن چىقىپ كەتتى. ئىككىسى ئىككى تەرەپكە ئايرىلدى. فەتىنە بىر دەرەخنىڭ تۈۋىگە كېلىپ، يۈزلىرىنى يۆگەپ يىغلاپ ئولتۇردى. مەھتەرى نەئىم ئايلىنىپ، فەتىنەنى ئىزدىدى. دەرەخ تۈۋىگە كەلسە، فەتىنە بىچارىلەرچە يىغلاپ ئولتۇرۇپتۇ. نەئىم فەتىنەنىڭ: «مەن ناھايىتى خاتا شەرتلىشىپ قاپتىمەن. ئەمدى نەئىمگە قانداق تەڭ كېلەرمەن، ئۇنى قانداق باغلارمەن» دەپ نالە قىلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى.

نەئىمنىڭ فەتىنەگە ئىچى ئاغرىپ، ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى. ئەي فەتىنە، — دېدى نەئىم، — سېنىڭ ئۈچۈن ئۆزۈمنى قۇربان قىلىشقا رازىمەن. كەل، مېنى باغلا. «نەئىمنى مەن باغلاپ كەلدىم» دەپ، ئىسكەندەرنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بار.

— مەن ھەرگىز بۇنداق ئىشنى قىلمايمەن. چۈنكى مەن سېنىڭ بىر ئاددىي كېنىزىكىڭمەن. قانداقمۇ سېنىڭ قولۇڭنى باغلايمەن. كەل، يېنىمدا ئولتۇر، بىر دەم مەي ئىچكەچ پاراڭلىشايلى، — دېدى فەتىنە.

نەئىم فەتىنەنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى. بىر نەچچە قەدەھ مەي ئىچتى. توساتتىنلا نەئىمنىڭ بېشى ئايلىنىپ، ھوشىدىن كەتتى. فەتىنە نەئىمنىڭ قولىنى باغلاپ، ئىسكەندەرنىڭ قېشىغا ئېلىپ كەلدى. نازۇكئەندام بۇنى كۆرۈپ كۈلدى:

— ئەي شاھىم، مېنىڭ ئەييارىم ئەلۋەتتە نەئىمنى باغلاپ كېلەلەيدۇ، —

دېدى.

ئىسكەندەر فەتىنەگە: — نەئىمنى ھوشىغا كەلتۈرگىن، — دېدى. فەتىنە شۇ ھامان نەئىمنى ھوشىغا كەلتۈردى. ئىسكەندەر نەئىمگە:

— ئەي يارىماس ئوغرى، سەن مېنى نازۇكئەندامنىڭ ئالدىدا ئەجەب خىجالەتچىلىكتە قويدۇڭغۇ، — دەپ كايىدى.

— ئەي شاھىم، — دېدى نەئىم، — فەتىنە بۇ قېتىم مېنى باغلىۋالسا، ئۇنى تەڭداشسىز ئەيياركەن دەپ قول قويمەن.

فەتىنە بۇ سۆزنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— بۇ قېتىم نەئىمنى باغلىۋالسام، ئۇنىڭ بىر قولىنى كېسىمەن. ئەگەر

ئۇ مېنى باغلىۋالسا، ئۇنىڭ تەلىپىنى قوبۇل قىلىمەن، - دېدى. فەتىنە شۇندىن كېيىن باغدىن چىقىپ بىر دەرەخنىڭ تۈۋىدە ئولتۇردى. شۇ چاغدا نەئىم چىقىپ كەلدى. فەتىنە نەئىمگە:

- ئەي نەئىم، ھازىر سېنىڭ مەن بىلەن مەي ئىچمەيدىغانلىقىڭنى بىلىمەن، بىراق بىر دەم سۆھبەتلىشىپ ئولتۇرايلى. لېۋىمنىڭ تەمىنى تېتىپ كۆرگىن. مېنىڭ لېۋىم قەتتىنمۇ تاتلىقتۇر، - دېدى. نەئىم بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، چايغا سالغان قەنتتەك ئېرىپ كەتتى. ئەقلى - ھوشىنى يوقىتىپ، ئەييارلىق قىلغۇدەك زېھنى قالمىدى. ئىختىيارسىز ھالدا فەتىنەنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى. فەتىنە بىر كېنىزەكنى چاقىرىپ:

- مەن سېتىۋالغان بىر قۇر ياقۇتنى ئېلىپ چىققىن، نەئىم ئەييار ئۇنى كۆرۈپ، باھالاپ باقسۇن، - دېدى. كېنىزەك بىر قۇتنى ئېلىپ چىقىپ فەتىنەگە بەردى. فەتىنە نەئىمگە قۇتنى بېرىپ:

- بۇ قۇتنى ئېچىپ، ئىچىدىكى ياقۇتنى كۆرۈپ، باھاسىنى ئېيتىپ باققىن، - دېدى. نەئىم قانچە ھەپىلەشكەن بولسىمۇ قۇتنى ئاچالمىدى. فەتىنە ئۇنىڭغا:

- قۇتنىڭ ئېغىزىنى چىشىڭ بىلەن چىشلەپ، سول تەرەپكە بۇرىغىن، - دېدى. نەئىم قۇتنى چىشلەپ بۇرىغاندى ئېچىلدى. قۇتا ئېچىلىش بىلەنلا ئۇنىڭدىن بىر خىل چاڭ - توزان چىقتى. دە، نەئىمنىڭ دېمىقىغا كىرىپ كەتتى. نەئىم شۇ ھامان ھوشىنى يوقاتتى. فەتىنە نەئىمنىڭ قولىنى باغلاپ، ئىسكەندەرنىڭ يېنىغا ئېلىپ كەلدى. ئاندىن ئۇنى ھوشىغا كەلتۈردى.

- ئەي فەتىنە، - دېدى ئىسكەندەر غەزەپلىنىپ، - نەئىمنىڭ قۇلىقىنى كەسكىن! فەتىنە خەنجىرىنى ئېلىپ، نەئىمنىڭ قۇلىقىنى كەسمەكچى بولدى. بۇ چاغدا نازۇكئەندام ئۇنى توسۇپ:

- ھاي فەتىنە، قۇلۇڭنى يىغقىن، - دېدى. فەتىنەمۇ دەرھال قولىنى يىغىپ، ئىسكەندەرگە:

- ئەي شاھىم، نەئىم ماڭا ئاشىق بولغاچقا، مېنىڭ باغلىقىمدىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ. ئەگەر ئۇنى يۈز قېتىم باغلا دېسەڭ، يۈز قېتىم باغلاپ كېلەلەيمەن، - دېدى. شۇندىن كېيىن كۆپ سۈلھى - سالا بىلەن فەتىنەنى نەئىمگە نىكاھلاپ قويدى. بۇ ئىككىيلەننىڭ ئارىسىدىن مەھتەرى نەسىم ئەييار ۋۇجۇدقا كەلدى. تەڭرى خالىسا، مەھتەرى نەسىم ئەييارنىڭ ۋەقەلىرى ئۆز نۆۋىتى كەلگەندە بايان قىلىنغۇسىدۇر.

بۇ ئىككىيلەننىڭ ئارىسىدىن مەھتەرى نەسىم ئەييار ۋۇجۇدقا كەلدى. تەڭرى خالىسا، مەھتەرى نەسىم ئەييارنىڭ ۋەقەلىرى ئۆز نۆۋىتى كەلگەندە بايان قىلىنغۇسىدۇر.

غزۋەلەر

مەۋلانا ئۈبەيدۇللاھ لۇتقى

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇۋەلى خەلىپەتوۋ

كۆزۈڭنىكى ھارۇت ئاڭا شاگىردى كەمىندۇر،
چولپان دېدىم، ئول ۋەجھ ئىلەكىم تاڭغە يەقىندۇر.
ئول تۇررەئى تەرراردا كۆڭلۈمنى سېزىمەن،
باشىن كۆرەدۈرمەن قوبى ئەگرىلىكى چىندۇر.
كافىر دېسە غەمزەڭنى، ئوق ئۇچى بىلە سۆزلەر،
مېھراب ئىچىدە قان قىلادۇر قانى نەدىندۇر؟
شەك نۇقتەسىدۇر لەئىل ئۈزە خال ئاغزىڭ ئۈچۈنكىم،
نې بارى مۇئەييەندۈرۈ نې يوقى يەقىندۇر.
مەنئ ئەتمە كۆزۈڭدىن تىلەسەم بىر نەزەر ئاخىر،
ئەلگە نەزەر ئەيلەر كىشىكىم، گۈشە نىشىندۇر.
كەۋسەر سۈيىدۇر ئەرنىڭۇ يۈز تۈبى ئۈزە ھۈر،
ھەر قايدەكى سەنسەن ماڭا فىردەۋسى بەرىندۇر.
ئول غەمزەنىڭ [ئەشكالىنە] كۆز سالغالى لۇتقى،
تەسخىر ئۈچۈن ئەشئارى بارى سېھرى مۇبىندۇر.

* *

كۆزۈڭ قاراسى فىتنە، ۋەلى ئاقى بەلادۇر،
جانلار ئالادۇر، ۋەھ، نې بەلا كۆزى قارادۇر.
كۆز ئۈستىدە جان ئالغۇچىدۇر خالىيۇ قاشى،
بىر - بىرىگە بارى فىتنە قاتلىغان نې بەلادۇر؟
ھەمدەردتۇر ئايتاي ئاڭا ھالىمكىم، ئىنانغاي،
گۈلشەندىن ئوشۇل بۈلبۈلى مىسكىنى جۇدادۇر.

«باش ئويناينۇ جان بېرەيسن ۋەسل ئۈچۈن» ئايتتىم،
خۇش - خۇش كۈلۈپ ئايتتۇر ماڭاكىم: «ياخشى بەھادۇر» .
كۆپ قىلما ئانىڭ جەۋرىدىن، ئەي لۇتقى، شىكايەت،
كىم ھۈسن ئېلىنىڭ شىۋەسى پەيۋەستە جەفادۇر.

* *

گۈل قاشىڭدە خۇب ئەمەس، گەرچە جەمالى باردۇرۇر،
شەھ قاشىنىدە خاركەشنىڭ نې مەجالى باردۇرۇر.
ئاي يۈزۈڭنىڭ خىجلەتىدىن گۈل قىزاردى، ھالىيا،
خەندە بىرلە ئۆتكەرۈر، چۈن ئىنقىئالى باردۇرۇر.
ئەيب ئەمەس قىلسە كۆڭۈل ئول ئىنچكە بەلنىڭ فىكرىنى،
باشىدە كىم بولسە سەۋدايى، خەيالى باردۇرۇر.
ھەر بىرى بىر داغ ئېرۈر مۇڭلۇق جانىمغە تا ئەبەد،
لالە ياڭلىق يۈزىدە ھەر نېچە خالى باردۇرۇر.
سەنسىزىن قىلماس كۆڭۈل مەيلى تەماشايى بەھار،
زەۋقى گۈل يوق ئانداكىم، ئاشۇفتە ھالى باردۇرۇر.
شەمئى مېھرۇ گۈلنى نىسبەت قىلسە بولماس سىزگەكىم،
ئۈمرى گۈل بىر ھەفتە، كۈننىڭ ھەم زەۋالى باردۇرۇر.
ئەي فىراق، ئۆلتۈرمەڭىل بىچارە مىسكىن لۇتقىنى،
كىمكى قىلسە خۇنى ناھەق، كۆپ ۋەبالى باردۇرۇر.

* *

گۈل چېرەلەر ئاجۇندە ئەگەر سەد ھەزار ئېرۈر،
سەير ئەتكۈچى جانىم قۇشنى بىر نىگار ئېرۈر.
زۇلفىيۇ قاشلارنى كۆزى فىتنەدۇر بارى،
ئول شوخ باشىدە نې بەلا فىتنە بار ئېرۈر.
ئەي سەرۋى گۈلئۇزار، ياڭاقىڭدىن ئۇفتانىپ،
يابانغە شەھردىن قاچىبان لالە زار ئېرۈر.
رەنجىدە بولماسۇن ئىشىكىگە سەن، ئەي سەبا،
خاكىمنى ئېلىتسەڭ ئايماكىم ئول نې غۇبار ئېرۈر.
سەرۋى قەدىڭ خەيالى تەمەنناسىدىن، بېگىم،
باق لۇتقى كۆزىگەكى، نې خۇش جۇيبار ئېرۈر.

* *

كۆزۈم نەزەرى تاكى يۈزۈڭۈز بىرلە تۈشۈپتۇر،

جان بىرلە كۆڭۈل ئىشقىڭ ئوتى ئىچرە كۆيۈپتۇر.
 يار ئەرىنى بىلە ئورمانغىز، ئەي قەندۇ شەكەر، لاف!
 چۈن ئابى ھەيات ئۇفتانىپ ئاندىن ياشۇنۇپتۇر.
 زەنبۇرى ئەسەل ئاغزى تولا شەھد ئىكەننىدىن،
 ئەرنىڭنى كۆرۈپ، بىمەزە دەپ بالنى تۆكۈپتۇر.
 ھەر قايسى پەرى سۈرەتلىڭىز ئەكسىنى كۆردى،
 دىۋانە بولۇبان ئىلىكىن تىشلەپ ئۆتۈپتۇر.
 قەددىڭنى بۇ لۇتقى دېمەگەي سەرۋى سىھىكىم،
 يۈز سەرۋ ئانىڭ ئالىدە خىدمەتتە تۇرۇپتۇر.

* *

كىرىپۈكۈڭ نەشتەر ئۇرۇپ ھەر دەم باغىردىن قان ئالۇر،
 سىھىر ئېتەر جادۇ كۆزۈڭ تۇيغۇنچە تەندىن جان ئالۇر.
 گەرچە دۇشۋار ئول ئەزىز جان بەرمەك ئادەم ئوغلغىغە،
 غەمزەڭ قىلغىن تەفەررۇجىكىم، نې خۇش ئاسان ئالۇر.
 ناگەھان بىر كۈن كۈلەردە دۈر تىشىڭنى كۆرگەلى،
 ھەر كېچە ئىككى كۆزۈمدىن يۈز سەبەق ئۇممان ئالۇر.
 جان سېنىڭدۇر، تەن داغى، سەن خاھى كۆيدۈر، خاھى ئال،
 مۇئەتەقىد قۇل شاھىدىن تەن - جان بىلە فەرمان ئالۇر.
 شىۋەڭنى قەسەد ئەتتى كۆڭلۈم ئالسە، قويمىش تاپمادى،
 لۇتقى قۇلنۇڭ ئاڭلاسام جانىن ئاڭا تاۋان ئالۇر.

* *

لەئلىغە باقسام بىلۈركىم كۆڭلۈم ئول يان تارتادۇر،
 ناز ئىلە ئۆلتۈرگەلى ئايتۇر: «سېنى قان تارتادۇر». غەزەپ
 چەشمى مەستۇ جامى لەئلىن كۆرگەي ئېردى خىزر ئەگەر،
 ئىچكەي ئېردى بادە، ئولكىم ئابى ھەيۋان تارتادۇر.
 ساھىرى بابىلكى سېھىر ئىچرە مۇسەللەمدۇر بۇ كۈن،
 غەمزەڭنىڭ سەھمىدىن يۈزىگە قالقان تارتادۇر.
 گەرچە ئۈمرۈم كەچتى نالە بىرلە ئول گۈل دەردىدىن،
 سورمادىكىم: «بۇ نې بۇلبۇلدۇركى، ئەفغان تارتادۇر»؟
 ئول سېنىڭ ئايتەك جەمالىڭنى يىراقتىن دۇنيىدا،
 گۆرگەمەن دەپ بەندە دائىم مىننەتى جان تارتادۇر.
 زۇلفۇڭنى ئېلتۇر مېنى گەھ كەئبە گاھى دەپىرغە،
 بەندەنى ھەر يەرگە روزىنى پەرىشان تارتادۇر.

باردى بەرمەي شەربەتى ۋەسلىن بۇ خەستە لۇتقىغە،
ئۇمىر باردىيۇ ھەنۇز ئول رەنجى ھىجران تارتادۇر.

* *

نارتەك ياڭاقىڭ شەۋقىدىن جانلار بارى ئەفكار ئېرۇر،
كۆڭلۈم قاچان تاپسۇن مۇراد، «بىر نارۇ مىڭ بىمار ئېرۇر.»
مەن خۇد ئەجەلدىن ئىشقىڭز يولىنىدا قايغۇرمەن ۋەلې،
يۈزۈڭنى كۆرمەي ئۆلگەنم ھەجرىڭدە بەس دۇشۋار ئېرۇر.
ئەرنىڭ خەيالىن گەر نىھان تۇتسام كۆڭۈلدە، نې ئەجەب،
مۇفلىس كىشى تاپماس گۇھەر ياشۇرماغى ناچار ئېرۇر.
تا زۇلفۇڭزىدىن باغلادىم زۇننار تەرسالار بىكىن،
ئىمانىم ئارتار دەم بەدەم، بۇ نې ئەجەب زۇننارى ئېرۇر.
كۆرسەڭ ئىشكىڭدە مېنى بىخۇد تۇشۇپ، ئەيب ئەتمەكىم،
ئەقلىمنى غارەت قىلغۇچى ئول غەمزەئى ئەييار ئېرۇر.
ئىيسا فەلەككە ئاشتى چۈن بولدى لەبىڭ جان بەرگۈچى،
شەرمەندەلىقتىن كەتمەسە كۆكتە ئاڭا نې بار ئېرۇر.
كەلدىم ئىشكىكە، ئارزۇم يۈزۈڭدۇرۇر، كۆرگۈز چىقىپ،
كەلگىلىكى، لۇتقى ھاجەتى ئۇچماق ئەمەس، دىيدار ئېرۇر.

* *

نېچە باغرىم ئوت [ئۈزە] نارتەك ياڭاقىڭ كۆيدۈرۈر؟
نېچە جانىم جەۋھەرىن سىمىتەك ساقاقىڭ كۆيدۈرۈر؟
نېچە مېھراب ئىچرە مېنى ھەر كېچە تاڭغە تېگىن،
شەمئەتكە باشتىن ئاياق ئول جۇفتۇ تاقىڭ كۆيدۈرۈر.
قاشۇ كۆزۈڭ، زۇلفۇ يۈزۈ قامەتلىك قەسدىمدەدۇر،
قايسىنى ئايتاي، مېنى باشتىن - ئاياقىڭ كۆيدۈرۈر.
ھەجر ئوتى بىرلە رەقىب جەۋرى باغرىنى كۆيدۈرۈپ،
قاغانىم گاھ - گاھ بىرەر ھال سورىماقنىڭ كۆيدۈرۈر.
كۆيمەدى چۈن ئىشقى ئوتىندە سىپەندانتەك ۋۇجۇد،
لاجەرەم ئۇدەتكە ئانى ھالى فىراقىڭ كۆيدۈرۈر.
يەتمەس ئېردى بىزگە ئول فىلىل ياڭاقىڭ ئوتىدە،
كىم يانا ئەفسۇن بىلە جادۇ قاراقىڭ كۆيدۈرۈر.
ئوت ئەگەر سۇۋنى كۆيۈرمەس بولسە، ئەي جانۇ جەھان.
نې ئۈچۈن بۇ لۇتقىنىڭ جانىن دۇداغىڭ كۆيدۈرۈر.

* * *
 نارتەك ياڭاقلارنىڭكى فىردەۋس باغىدۇر،
 شەمىنى فەلەك دېمەنكى، تەجەللى چەراغىدۇر.
 دۇنياكىم ئېردى مەن كەبى شەھباز قۇدسىغە،
 بىزنى بەلاغە سالغۇچى زۇلفۇڭ تۇزاغىدۇر.
 زۇلفۇڭ چۇ باش كۆتەردى، بۇزۇلدى كۆڭۈل ئېلى،
 قايدىن تاپىلسۇن ئەمەنكى بۇلغاغ چاغىدۇر.
 مەخمۇر كۆزلەرنىڭ كەبى مەست ئەيلەگەن مېنى،
 شول ساقىنى ئەلەست ئىچۈرگەن ئاياغىدۇر.
 كۆز ئۈستىدە تۈتۈپ نېچە ياشنى ئاغىرلاسام،
 ئەلگە چاقار مېنىيۇ ھەمۇل خۇنى ياغىدۇر.
 لۇتقىغە ھەجر يۈكىنى قىلمە ھەۋالەكىم،
 ئاندىن قىل ئۇچى مىڭ ئۇھۇدۇ قاق تاغىدۇر.

* * *

نەرگىس كۆزۈڭنىڭ ئوخشاشى [قايسى] چەمەندە بار،
 يۈزۈڭ تەراۋەتى قاچان، ئەي گۈل، سۈمەندە بار؟
 گۈلدا تاپىلماسە، نې ئەجەب، خەددىڭە مىسال،
 قەددىڭنىڭ ئىستىقامەتمۇ نارۋەندە بار.
 بېلىڭنى يوق دېسە كىشى، ھېچ سۆز ئاندا يوق،
 ئاغزىڭنى بار دېسە، ۋە لېكىن سۆز ئەندا بار.
 يۈزۈڭ قۇياش دېدىم. شەكەردەك ئەرنىڭنى مەي،
 خۇرشىد ئىچىندە زەررەئى شىرنى قەندە بار.
 ئىنچۇ تىشىڭ بىلە شەكەر ئەرنىڭ مۇشابىھى،
 دۇررى ئەقىق نې ئەدەنۇ نې يەمەندە بار.
 تىيلەتتى ئەقلى كۈل ئاغزىڭۇ يۈزۈڭ كۆرۈپ،
 چۈن ئايەتتىيۇ، نۈكتە بۇ سىررى ئەلەندە بار.
 يالغۇز ھىرىدە يوقكىم، ئانىڭ زۇلفى ۋەسفىندە،
 شېئىرنىڭ شىئارى، لۇتقى، خىتاۋۇ خوتەندە بار.

* * *

ھەر كۈن ماڭا يۈز قاتلە گەر ئول ئاي كۆرۈنۈر،
 ئۈيلە ساغىنۇر كۆزگە مەگەر ساي كۆرۈنۈر.
 يۈز باش بارۇر يەلگە شۈگۈفە كەبى ھەردەم،
 گۈل يۈزىدە چۈن زۇلفى سۈمەنساي كۆرۈنۈر.

ھەر كېچە يۈزى يادى بىلە يىغلارەم ئانچە،
كىم، ئىككى كۆزۈمنىڭ سۈيىدە ئاي كۆرۈنۈر.
نې بولغاي ئەگەر قىلسە زىيارەت بۇ كۆڭۈلنى،
ھەج قىلسە كېرەك ھۈسن ئىلە چۈن باي كۆرۈنۈر.
ئول تاش كۆڭۈللۈك غەمىدە لۇتقى كۆزىندىن،
ھەر سارىكى، كۆز كار قىلۇر ساي كۆرۈنۈر.

* * *

ھەركىم ئانىڭ زۇلفى بىلەن ناگاھ بىرەر سەۋدا قىلۇر،
كۈچ بىرلە ئۆزىن ئول كىشى شورىدەۋۇ شەيدا قىلۇر.
قان يىغلاماقدىن دەم بەدەم ئەل ئارا سىررىم بولدى فاش،
ئاشىقنىڭ ئۆرتۈكلۈك ئىشىن كۆز ياشى كۆپ رەسۋا قىلۇر.
رەھم ئەتتى سارىغ يۈزۈمۈ كۆز ياشىمە ئول شەھ، بەلى،
بىر كۈن ياراغاي دەپ كىشى ئالتۇن، كۈمىش پەيدا قىلۇر.
زۇلفى چەرىكىنى ياساپ قارشۇمغە ناگاھ يۈرۈسە،
كۆڭلۈم ئېلىن تاراج ئېتىپ، جان مۈلكىنى يەغما قىلۇر.
ئىككى قاشى باش بىر قىلىپ بىلمەن نې سۆز سۆزلەشتىلەر،
بارى كۆزىگە غەمزەسى جان ئالغالى ئىما قىلۇر.
جانىم ھەدەق بولسۇن سېنىڭ جەۋرۇلك ئوقىغە نېچەكىم،
پەيۋەستە قاشىڭ ئەگمەسى ئوقتەك بويۇمنى يا قىلۇر.
ئەقلىم كېتبان لۇتقىتەك دىۋانە بولغۇم ئاڭلاغىل،
ئىشقىڭ كېلىپ كۆڭلۈم ئېلى ئىچرە ئىكەن غەۋغا قىلۇر.

* * *

ھەر نېچە يامانلىقى قىلۇر، ياخشى كۆرۈنۈر.
نازۇك كىشىدىن ھەر نې كېلۇر، ياخشى كۆرۈنۈر.
گۈلنىڭ يىغاچى ئاستىدە ئولتۇركى، قوپار يەل،
گۈل باشىغە چۈن گۈل ساچىلۇر، ياخشى كۆرۈنۈر.
چۈن تىشلەسە ئەرنىن كۆرۈنۈر شىۋەسى شىرىن،
سۈت بىرلە چۈ شەككەر قاتىلۇر، ياخشى كۆرۈنۈر.
خەت ھۈسنىنى ئارتتۇردىۋ ھېچ قىلمادى نۇقسان،
كاغەزغە چۈ خەتلەر يازىلۇر، ياخشى كۆرۈنۈر.
ساچىڭ بىلە يۈز ياپماغىلۇ لۇتقىغە كۆرگۈز!
كۈن، ئارى، بۇلۇتتىن ئاچىلۇر، ياخشى كۆرۈنۈر.

* * *
 ھەرگەھكى كىش جۇببەنى ئول دىلرەبا كىيەر،
 گوياكى تۈن لىباسنى ماھى سەما كىيەر.
 نەسرین ئەجەب دەگۈلمۈكى، سۈنبۇل قىلۇ لىباس،
 ئېرمەسمۇ تاڭكى، چىن بۇتى مۇشكى خىتا كىيەر.
 كۆڭلەككە ئىنجۇ توپچى مۇنۇڭتەك نې خۇب ئىمىش،
 يا خۇد كېلۇر لەتىق نېكىم مەھلىقا كىيەر.
 ئول تاشى سەدەق سەبىز يەۋىك ئەيشلەر قىلۇر،
 دەۋلەتلىق ئول نېمەكىم ئانى پادىشاھ كىيەر.
 ئەشەب نېچۈن ئەرەڭ كۆتەرۈر نازەنن بويى،
 ئول رۇھتەك بەدەن بىلە تون مۇنتەھا كىيەر.
 جان كۆڭلەكى قەبا بولۇر، ئەلبەتتە، غۇنچەتەك،
 يۈز ئالى بىرلە ئانداكى، گۈلگۈن قەبا كىيەر.

بەسكىم قاشىندە لۇتقى بىكىن ئالەمى ئۆلەر،
 ئۇششاق ماتەمىندە ئوشۇل كۆز قارا كىيەر.

* * *
 لاق ئۇرسە كۈن يۈزۈڭ بىلەن ئەينى گەزاق ئېرۇر،
 كۆركلۈك سەن - ئوقسەن، ئۆزگە كىشى سۆزى لاق ئېرۇر.
 كۆڭلۈم ھەمىشە تال كەبى تىترەر ئانىڭ ئۈچۈن،
 كىم ۋەئەڭنىز مېنىڭ بىلە دائىم خىلاق ئېرۇر.
 قانىمنى تۆكۈمە غەيرەت ئىلە، ئۆزگەگە باقىپ،
 ئۆلتۈر مېنى نې ھاجەتى مۇنچە مەساق ئېرۇر.
 ئەي «مىم» ئاغىزنى بېلىڭگە كۆڭلۈم قويۇپ دېدىم،
 رەھىم كېلۈركى قىلچە بېلىڭ يۈكى قاق ئېرۇر.
 ئول تار ئاغىزكى سۆز ئاڭا سىغماس ئەدەم ئۈچۈن،
 گەر بولسە لۇتقى ۋەسفىدە ئاجىز، مەئاف ئېرۇر.

* * *
 يا رەب، ئول دىلبەر مەلەك يا ھۇر، يا خۇد جان ئېرۇر،
 ھەق نەزەر ئاندىن كۆتەرمەس، خەلق ئاڭا ھەيران ئېرۇر.
 شەككەر ئاغىزىڭكىم كىچىكلىكتە ياشۇردى زەررەنى،
 ئول قۇياش يۈز ئۈزرە گاھ پەيداۋۇ گاھ پىنھان ئېرۇر.

ئايۇ كۈن يۈزۈڭ بىلە لاف ئۇرسەلەر، يوقتۇر ئەجەب،
 ئارى، لاف ئۇرماق يىراقتىن بارچەغە ئاسان ئېرۇر.
 ئاغزىڭ ئۆلتۈردى تەبەسسۇم بىرلە بىزنى، تانماغىل،
 گەر كىشى ئۆلتۈرمەسە، ئول نې ئۈچۈن پىنھان ئېرۇر؟
 قويماغىل ھەردەم رەقىبىڭنى قاشىڭدە، سۈر، بېگىم،
 كىم قوتۇر ئىتنىڭ دەمىدىن بارچەغە نۇقسان ئېرۇر.
 گەرچە زۇلفۇڭ چىنىدە كافر بولۇپ ئېردى كۆڭۈل،
 بۇرقەد ئالغىل چېرەدىكىم تالىبى ئىمان ئېرۇر.
 دەۋرى ھۇسنۇڭدا جەفا بىرلە بۇ لۇتقى كۆڭلىن ئال،
 يادكارى ھۇسن، ئارى، دۇنيىدا ئىھسان ئېرۇر.

* *

يۈزۈڭۈزدە ئوغان نۇرى ئەياندۇر، مۇھىبلار جانى سۇۋۇ باغرى قاندۇر.
 كۆزۈڭىز فىتنەنى ئاخىر زەماندۇر. لەبىمگە يەتتى جان، ئەرنىمگە يەتكۈر
 خۇدا سىررىدۇر ئاغزىڭ، ئانى بىلمەك، لەبىڭنىكىم، ماڭا پەيۋەندى جاندۇر.
 نې ھەددى ئەقلۇ فەھمۇ خۇردەداندۇر. نې غەم گەر دەردۇ ھەسرەت بىرلە ئۆلسەم،
 قاشىڭ، ئەرنىڭ، يۈزۈڭ، ئەي رەشكى رىزۋان، چۈ دىلبەر ئۆلگەنمىدىن شادماندۇر.
 ھىلالۇ كەۋسەرۇ باغى جىناندۇر. فىراقىڭ تۆكتى بىر دەم ئىچرە قانىم،
 مېنى سەۋدى دەبان يازغۇرماغىلكىم، ئەجەل يەتسە كىشىگە بىر زەماندۇر.
 سېنى كىم سەۋمەسە دىنغە زىياندۇر. بۇ لۇتقى جانى ئاغزى سارى باردى،
 سېنىڭ شىرىن دۇداغىڭ ھەسرەتىدىن، مەقامى رۇم، ئارى، لامەكاندۇر.

* *

ياز فەسلى بارچە شادۇ كۆڭلۈمىز غەمناك ئېرۇر،
 گۈل بىكىن جان كۆڭلەكى ھىجران ئىلىنىدىن چاك ئېرۇر.
 ئەي فىراق ئۆلتۈر مېنى فىلھالۇ قۇتقار قايغۇدىن،
 يارسىز ئاچچىق ئۈمىرى زەھرىيۇ ئەجەل تەرىياك ئېرۇر.
 ئەرز قىلما گۈللارنىڭنى بىزگە ئانىسىز، ئەي بەھار،
 قايسى گۈلنۇڭ ئېتەكى ئاخىر ئانىڭتەك پاك ئېرۇر.
 جان ئەگەر ئول ئارەز ئۈچۈن بارسە، يوق كۆڭلىدە رەھم،

سۇۋسىزىن يۈز بالىق ئۆلسە بەھرىغە نې باك ئېرۇر.
 تۈربەتتىمىنى تاشىغە مۇنداق بىتىگىكىم: «لۇتقى قۇل
 تاش باغىرلىق يار ئۈچۈن پەرسۇدە بولغان خاك ئېرۇر.»

ياغلىق تېگەر لەبىگىگە، نې فەرخۇندە فالى بار، نې كىچىك ئەمەلدار،
 مەن مۇبتەلايى ھەجرۇ ئانىڭ خۇش ۋىسالى بارمىلىق قىلىنىپتۇن
 تەگسە يۈزۈڭگە بىخۇد ئولۇپ يەرگە باش قويارمىدەك قىلىپ ئاقىنمۇ
 ياغلىق باشىندە ئۆزگە نې مۇشكىل خەيالى بار؟ نەسەش - رىئەتتە
 كىرىپك ئىگىندەسى بىلە تەھرىر ئېتەر كۆزۈم، مەلىمەتلىك رىئەتتە
 ئول ياغلىغىكىم ئىلكىڭ ئىلە ئىتتىسالى بار. نې رىئەتتە رىئەتتە
 ياقلىقنى كۆپ يۈزۈڭگە يەقىن تۇتمە، فىكىر قىل، رىئەتتە تەسەۋۋۇ
 پەرتەۋ چۈ سالسە كەتەننىڭ زەۋالى بار.

ھەر لەھزە ياغلىغىڭغە ئەرەقتىن سېپەر گۇلاب،
 گۈلتەك يۈزۈڭكىم، ئاندا لەتافەت كەمالى بار.
 جان مىسرىنە كىرىپ دىلى مېھنەتكەشىدەدىن،
 سورغىلىكى، ياغلىقنىڭ ھەسەدىندىن نې ھالى بار!
 ياغلىق ئۆپەر لەبىڭنىيۇ ئول ھەم خەيال ئىلە،
 فىكىر ئەيلە، لۇتقىنىڭكى نې ھەددۇ مەجالى بار.

سۇنبۇل ساچىڭكى ئال ئىلە گۈلبەرگى تەر قۇچار،
 دەۋلەت كۆزۈڭ باشىندەكى شەمسۇ قەمەر قۇچار.
 نەسرىن بىلە بىنەفشە كۆر تەكىيە قىلغانىن،
 ھىندۇغە باقىكى تۈركى خىتانى نېلەر قۇچار.
 لەئلىگمۇ يا سۇھەيلۇ سۇرەييا قىرانىدۇر؟
 يا خۇد ئەقىقى نەبمۇدۇركىم گۇھەر قۇچار؟
 ھەيرەتتە مەنكى تۈررە پەرىشانلىقى نېدۇر،
 قىلتەك بېلىڭنى چۈن كېچەلەر تا سەھەر قۇچار.
 مەن بىر كۆرەرگە مۇڭلۇقۇ تالپىلىق ئول نىقاب،
 سۇرتەر يۈزىن يۈزۈڭگەۋۇ خۇش - خۇش ئۆپەر - قۇچار.
 ھەرگىز ئۆلەرمۇ ئول كىشىكىم يىلدا بىر كېچە،
 تاڭغە دېگىنچە سەن كەبى بىر سىيمبەر قۇچار؟

لۇتقى، يۈز ئالتۇنى بىلە ۋەسل ئىستەمە، فەقىر،
كىم ئاقچە يۈزنى ئەر كىشى قۇچماسكى، زەر قۇچار.

* * *

پەرتەۋى مەبدەئۇس - سۇۋەر دېدىلەر.
ۋەسفى زۇلفۇ رۇخىگدە تۈشمەدىلەر،
ھەر نېچە شام ئىلە سەھەر دېدىلەر.
كىم قاشىگىنى ھىلالە مەگىزەتتى،
ئانى ئىشق ئەھلى كەج نەزەر دېدىلەر.
ئەھلى سەۋدا كۆڭۈل ئىلاجى ئۈچۈن،
لەبى لەئلىگىنى گۈلشەكەر دېدىلەر.
تۇت قۇلاق لۇتقىنىڭ ئىبارەتتە،
كىم ئانىڭ لەفزىنى گۇھەر دېدىلەر.

پىستەدەك ئاغزىڭ شەكەر دېدىلەر، *
غەيب سىررىن نې مۇختەسەر دېدىلەر،
دېدىلەر ئارەزىگىنى ئاي ئىلە كۈن،
تەڭرىنىڭ نۇرىنە نېلەر دېدىلەر؟
يۈزۈڭ ئالىڭ قىيامەتنى كۆرۈپ،
جەمئىئۇش - شەمسۇ ۋەل - قەمەر دېدىلەر.
قىل ئۇچى بار دېمىشلەر ئاغزىڭنى،
كۆركى، يوق يەردە نې خەبەر دېدىلەر.
ۋەھدەت ئەھلى سەفاۋۇ تەلئەتتە،

* * *

زەمانە ئەھلى كۆزۈڭ سەھرىنە ئەسىر بولۇر، *
خۇدايىرا، بۇ نې ئەشكالى دىلپەزىر بولۇر.
كۈمۈش بىلەكلەرىڭنى يەڭ ئىچرە ياشۇرماڭ،
كىشىنىڭ ئىلكى ئاچۇق بولسە بىنەزىر بولۇر.
كۆزۈم يۈزۈڭ سارى بىخاست باقسە، مەنئ ئەتمە،
كى ھۇسن ئېلى نەزەر ئەھلىنە ناگۈزىر بولۇر.
قىل ئۇچى سۆزلەسەم ئول تار ئاغزى كىنايەتنى،
ۋۇجۇدى زىھنى سارى راجىئۇز - زەمىر بولۇر.
ھەرىس ئۈچۈن يۈزۈڭ خارۇ زار بولمىشمەن،
ھەرىس بولسە كىشى، خار ھەم ھەقىر بولۇر.
جەمالى قايدەكى بولسە، جەفاسى جانغە تېگەر،
مەگەركى ھۇسنۇ جەفا ئىتتىپاقى بىر بولۇر.
نېچەكىم ئول شەھ ئۈچۈن لۇتقى سۆزى دۇر بولدى،
قاچان قۇلاقتە بۇ قىسسە جايگىر بولۇر.

* * *

ئول زۇلفى تۇزاقىكى كۆڭۈل سەيدى ئۈچۈندۇر، *

ھەر ھەلقەسى سەرمايەنى ئەسبابى چۈنۈندۈر.
 يىللار كېرەك ئول غەمزەگە شاگىردلىق ئەتسە،
 ھارۋىتىكى، ئۈستادى تىلىسماتى فۇسۇندۇر.
 چۈن ئەقىل كىچىكلىكىدە ئول ئاي ياغى ئىكەندە،
 ھۈسنىڭداغى بۇ دەردى دىلىم روزى فۇزۇندۇر.
 بۇرقەڭنى كۆتەر تەڭرى ئۈچۈن، ئەل سېنى كۆرسۈن،
 بۇ ھۈسنى مەلاھەت يەنە قايسى كۈن ئۈچۈندۇر؟
 لۇتفىكىم ئاجۇن خانلارنى ئىلمادى كۆزگە،
 قۇل بولدى جەمالىڭغەۋۇ ئىشقىڭدە زەبۇندۇر.

* * *

چىھرەڭ چەراغى نۇرى مۇسەۋۋەر دەگۈلمۇدۇر؟!
 ئەنۋارى لايەزالغە مەزھەر دەگۈلمۇدۇر؟!
 لەئلىڭكى سەلسەبىل زىلالىنە سۇۋسامش،
 رەشكى شەراب، غەيرەتى كەۋسەر دەگۈلمۇدۇر؟!
 زۇلفۇڭ سەۋادىدەكىم ئېرۇر ھەلقە - ھەلقە رۇھ،
 ئىشرەت سائەتى ئېرمەسۇ مەھشەر دەگۈلمۇدۇر؟!
 ئەسرارى لامەكاننىڭ ئەمىنىۋ مەھرەمى،
 ئاغزىڭ قاتىندە خالى مۇدەۋۋەر دەگۈلمۇدۇر؟!
 لەئلى لەبىنىكى رۇھى مۇقەددەس ئانىڭ بىلە،
 قايىم دۇرۇر ئارەز كەبى، جەۋھەر دەگۈلمۇدۇر؟!
 يۈزۈڭ خەيالى غەم كېچەسى خەتتۇ خال ئىلە،
 جان خىلۋەتىندە شەمئى مۇنەۋۋەر دەگۈلمۇدۇر؟!
 لۇتفىنى ئايتقالى بىر ئاغزى ۋەسفى شۇكر ئىلە،
 سۆزى قاشىندە قەندى مۇكەررەر دەگۈلمۇدۇر؟!

* * *

ھەر قايدە بىر جەفاچى داغى باغرى تاش ئېرۇر،
 ئاندا جەمالۇ ھۈسن قارا كۆزۇ قاش ئېرۇر.
 قاندۇر ئوقۇڭ نىشانى ئۈچۈن ھەر دەم ئورتادە،
 جانۇ كۆڭۈل ئاراسىدە بەسكىم تالاش ئېرۇر.
 باش بىر قىلىپدۇر ئىككى قاشىڭ قەسدى جانىمە،
 قانىم بېھىل، نې ھاجەتى مۇنچە كېڭاش ئېرۇر؟

بولماس باشىم مۇشەررەف ئاياغىڭغە زۇلفتەك،
 يا رەب، بۇ بەختۇ دەۋلەتى يوقتۇركى، ياش ئېرۇر.
 لۇتقى كۈن ئېلتۇر ئاي يۈزى نەزارەسى بىلە،
 بۇ توپماغۇرغە كۆركى نې ۋەجھى مەئاش ئېرۇر.

* * *

گۈلچىھرەلەرنىڭ جەۋرىدىن قات - قات بۇ باغرىم قان ئېرۇر،
 دۇر تىشلىلەرنىڭ نارىدىن ئىككى كۆزۈم ئۇممان ئېرۇر.
 قانىمنى سوردى ئەرنىڭ سۇرمادى ئانى ھېچ كىشى،
 دەئۋا قىلۇر بولسە ئاڭا ئايتۇركىم: «ئىككى قان ئېرۇر.»
 زۇلفۇڭ ئۇزاتۇر ئېردى كۆپ زۇلم ئىلكىن، ئانى يىغمادىڭ،
 ھالى ئۇيالماقتىن باشىن ئاستىن سالىپ نەربان ئېرۇر.
 باشتە قىلۇر ئېردى قاشىڭ كۆڭلۈم ھەقىندە ئەگرىلىك،
 كۆز قاققىل، ئۆزىن ئاڭلا سۇنكىم، نەۋبەتى ئېھسان ئېرۇر.
 بىر كۈن جەمالىن كۆرمەيىن ھەسرەتتە قالدى گوپىيا،
 بىچارە مىسكىن لۇتقىغە روزى بارى ئېھسان ئېرۇر.

فر - رەدىفۇز - زا

ئول سائىكى، خىلقەت ئىشىن قىلدى ياشۇ كۆز،
 ھېچ كىمگە سەنچە بەرمەدى ئەييارە قاشۇ كۆز.
 ھەيران قالۇر يۈزۈڭدە كۆزۈ ياش خەبەر بېرۇر،
 بولدى مېنىڭ جانىمغە بەلا پەيكى قاشۇ كۆز.
 قالسە يۈزۈڭدە كۆز، نې ئەجەب، خىيرەكىم نەزەر،
 قاسىر ئېرۇر چۇ بولسە مۇقابىل قۇياشۇ كۆز.
 سەۋدى كۆڭۈل سېنىيۇ كۆزۈم ساچتى دۇررى ئەشك،
 سىررىمنى ئالەم ئىچرە كۆڭۈل قىلدى فاشۇ كۆز.
 ئول كۆزۈ ئاغىزنى لۇتقى دېمەس نەرگىسۇ نەبات،
 ئاغىزىڭ كۆزۈڭ قاشىندە ئالارغە نې باشۇ كۆز.

فس - سن

جان ھەسرەت ئىلە كۆيدىيۇ، دىلدار تاپىلماس،
 بارچە تاپىلۇر، بىزگە ۋەلې يار تاپىلماس.
 گۈل كەلدى يۈزۈڭ دەۋرىدەكىم ھۇسن ساتاي دەپ،
 ئايلاندىيۇ، ھېچ يەردە خەرىدار تاپىلماس.

ئەغيار بىكىن جانۇ كۆڭۈل كەتتى قاشمىدىن،

غەمدەك ماڭا بىر يارى ۋافادار تاپىلماس.

ئەي ساقىنى مەجلىس، سال ئىلىكتىن قەدەھۇ جان،

كىم كۆزلەرىنىڭ دەۋرىدە ھۇشيار تاپىلماس.

دېدىمكى: «رەقىبىڭنى قاشىڭدىن كېتەر» ئايتۇر:

«بىر گۈل قانىكىم، ئالىدە يۈز خار تاپىلماس؟»

ئەي ھەجر، كېتەر ياش ئىلە كۆزۈم قاراسىنى،

كۆزنى نىتەيىن دەۋلەتى دىيدار تاپىلماس.

قىل مۇھر ئاغىز خاتەمىدىن لۇتقىنىڭ ئاغزىن،

كىم دۇنيىدە بىر مەھرەمى ئەسرار تاپىلماس.

* * *

كۆز ياشى مەڭىزلى تۇرسە بولماس.

ئەل يۈزىگە باقسەلەر ئۆلەرمەن،

خۇرشىدىنى نېتەي ياشۇرسە بولماس.

ئىشق ئوتىدە لۇتقى، يىغلامە كۆپ،

سۇۋ بىرلە ئانى ئۆچۈرسە بولماس.

دىلبەر ئىشىكىندە تۇرسا بولماس،

بۇرقەئىسىز ئول ئاينى كۆرسە بولماس.

قانمىنى تۆكەر لەبى يازۇقسىز،

ئاندىن نېتەيىنكى، سورسە بولماس.

بىردەم رەقىب ئىلكىدىن، قاشىندا،

* * *

دۇنيىنى كەزدىمۇ زىبىا سېنى - ئوق كۆردۈم، بەس،

بۇ مەلاھەت بىلە، ھەققا، سېنى - ئوق كۆردۈم، بەس.

راست چۈن بولدى ئەزەلنىڭ كۈنى سەف - سەف ئەرۋاھ،

بارچەدىن ھۇسن ئىلە يەكتا سېنى - ئوق كۆردۈم، بەس.

دىلرەبالىق قەنىكىم قىلدىن ئېرۇر نازۇكراق،

مەن ئوشۇل ئىلىمدە دانا سېنى - ئوق كۆردۈم، بەس.

ئانداكىم بولدى يىغىن ھۇسن ئېلىنىڭ مەجمەئىدە،

شەمئەك ئەنجۈمەن ئارا سېنى - ئوق كۆردۈم، بەس.

يەتتى ئىقلىم ئىچىدە دەر - بەدەرۇ شەھر - بەشەھر،

ھۇسن ئۈچۈن كەزدىمۇ رەئنا سېنى - ئوق كۆردۈم، بەس.

قالدى قىل ئۈچى ئەدەم بولغالى جان ئاغزىڭ ئۈچۈن،

ئولكى بىلگەي بۇ مۇئەمما، سېنى - ئوق كۆردۈم، بەس.

لۇتقىنى تىرگۈزەدۇر ھەر نەفەس ئول لەئلى لەبىڭ،

ئۇشبۇ دەم ئىچرە مەسھاسېنى - ئوق كۆردۈم، بەس.

سېنىڭ شىرىن لەبىڭ جاندىن قالشماس،
 ساچىڭنىڭ كۇفرى ئىماندىن قالشماس.
 خىتا تۈركى ئانىڭكىم نېچە بولسا،
 كۆزۈڭنىڭ شىيۋەسى ئاندىن قالشماس.
 رەۋامۇكىم مېنى ئۆلتۈرسە تەشەنە،
 لەبىڭكىم ئابى ھەيۋاندىن قالشماس.
 ئىشىكىڭ ئىتتىنەكىم بولسە قولداش،

ئانىڭ ئىقبالى سۇلتاندىن قالشماس.
 كۆزۈم ياشىنىدىن ئىيمەنگىل ئاخىر،
 كى ھەر بىر مەۋجى تۇفاندىن قالشماس.
 يازۇقتۇر، تۆكمەسۈن ياشىمنى لەئلىڭ،
 كىم ئۇشبۇ ئال ياشىم قاندىن قالشماس.
 قىلىڭ تەھسىن بىلە لۇتقىنى دىلشاد،
 كى رەڭگىن شېئىرى سەلماندىن قالشماس.

فش - شن

مەن خەستە قانىنە كەمەر ساھىب جەمالى باغلامىش،
 قەسدى غەربى ئەيلەمىش، نازۇك خەيالى باغلامىش.
 ئىلمى نەزەر ئىچرە كۆزۈم دەريا ئەگەر بولمايدۇرۇر،
 كىرىپۈكلەر ئۈزرە قاندىن ئول مەنشۇرى ئالى باغلامىش.
 چەۋگانى زۇلفى دال ئېرۇر، مەن گوپتەك سەرگەشتەمەن،
 سۇفى ئۆزۈنگە زەرق ئىلەگەر ۋەجدۇ ھالى باغلامىش.
 دىۋانە بولسام نې ئەجەب مۇنداقكى قاشىڭ تاقىدىن،
 قۇدرەت ئېلە خۇرشىد ئۈزە مۇشكىن ھىلالى باغلامىش.
 گۈلكىم سىغىنىمىش غۇنچەغە، سەندىندۇرۇر ئەندىشەسى،
 يۈز پەردە، يەئنى ۋەجھ ئۈزە بىئىنقىئالى باغلامىش.
 ئول ئاي خەيالى كەچكەلى سېلى سىرىشكىم مەۋجىنە،
 كىرىپۈك قامىشىنىدىن كۆزۈم ھەر سارى سالى باغلامىش.
 مۇشكىن ساچۇ تار ئاغزىدىن لۇتقى كۇشاد ئىستەر، ۋەلى،
 فىكرى خەتادۇر ئاڭلادىم، نەقىشى خەيالى باغلامىش.

دىلبەر ساغىنىماغان جىھەتى بۇ فراق ئىمىش،
 «كۆزدىن يىراق بولسە كۆڭۈلدىن يىراق» ئىمىش.
 تىنماس خەيالى كېيىنچە كۆز ياشى قەترەدىن،
 يۈز سارىنە يۈگۈرگۈچى گۈلگۈن بۇراق ئىمىش.
 بولماس ۋىسال بىرلە كۆڭۈل دەردۇ داغى كەم،
 ئول توپماغۇردا، ۋەھ، نې بەلا ئىشتىياقى ئىمىش.
 قان باغلادى جىگەرلەرى ئول غەمزە سەھمىدىن،

چىنۇ خىتادە نېچەكىم ئاھۇ قاراق ئىمىش. سىز ۋە
يايدەك بويۇمنى ئەگدى قاشىڭ بارى غەم بىلەن،
كىم ئەگرىلىك دەۋرى قەمەر ئىچرە تاق ئىمىش
بۇزدى قارا چەرىك بىلە كۆڭلۈم ۋىلايەتتىن،
ئول كۆزكى، تۈركلەردەك ئىشى تالماق ئىمىش.
لۇتقى ھىرىدە قالمادى شېئىرىڭگە مۇشتەرى،
ئەزمى ھىجاز قىلدى، مەقامىڭ ئىراق ئىمىش.

فىل - قاف

ئەي سېنىڭ جەۋرۇ جەفاڭ مېھرۇ ۋەفادىن ياخشىراق،
ئول سېنىڭ ئايدەك يۈزۈڭ بولسۇن يامان كۆزدىن يىراق.
ھۇسنى ئېلىندىن تاق ئېرۇر مېھرابتەك ئىككى قاشىڭ،
كۆرمەدى يەر يۈزىنى كەزگەن مۇنىڭدەك جۇفتۇ تاق.
[كەچتى ئۈمۈرۈ كىرمەدى تۈشكە خەيالىڭ بىر كېچە،
قوينىمىزدە، قايدەدۇر ئول بەختكىم، كىرگەي قۇناق.]
ھەر يامان سۆزى بىلە ئۆلتۈرمە بىزنى خارۇ زار،
رەسم ئېرۇر شەھلەر ۋەفالىق قۇلنى ياخشى ئاسراماق.
ھەر سەھەر «يا رەب» دىن ئىلكىمنى كۆتەرسەم يىغلايۇ،
ئۆرتەنۈر ئاھىم ئوتىندىن يەتتى فىرۈزى رەۋاق.
لۇتقى كۆڭلى بەھرىدىن ۋەسفىڭ دۈرىن دەرىج ئەيلەدى،
بىر زەمان نېچە ئاغىر كەلسە، ئاڭا تۇتقىن قۇلاق.

* * *

ئاھۇ كۆزۈڭكىم ئۆزىدە بىر دەم قەرارى يوق،
بىر گۈشە يوقكى دۇنيىدە يۈز مىڭ شىكارى يوق.
يا رەبكى، ئۈمىر خۇشلۇغىدىن نې كۆرۈپ تۇرۇر،
بىچارەئىكى سەنتەك ئانىڭ غەمگۈزارى يوق.
مەيدانغە گويى ھۇسنى فەلەك سالغالى بېرى،
كۈن گەردىشىندە سەن كەبى چابۇك سەۋارى يوق.
كۆزۈڭ غەزالەسى كىزەر ئول لالەزار ئارا،
كىم رەۋزەنىڭ ئانىڭ كەبى خۇش لالەزارى يوق.
خانى ۋىسالىدىن ماڭا تەگمەس نەۋالەئى،
كىم مەۋتى ئەھمەر ئاتلىق ئانىڭ ئىنتىزارى يوق.
كۆز ئويناتىپ كۆڭۈلنى قىلۇر ئىختىيارسىز،

ھېچ كىمنىڭ ئانچە ئۆز كۆزىنە ئىختىيارى يوق ،
ئىچ بولغالى رەقىب ، تۇرۇر لۇتقى ئورنى تاش ،
ئاشىقنىڭ ئىتىچە ھەم قاشىدە ئىتتىبارى يوق .

* * *

ئول سىم تەنكى ، رۇخ ئانىڭتەك لەتىق يوق ،
گەر ھۈللە بولماسە ئاڭا كۆڭلەك زەرىق يوق .
ئەيتەك يۈزىنى كۆردى شەرەق ئىچرە ئافتاب ،
سەنتەك جەھاندا دېدىكى ، زاتى شەرىق يوق .

ئاشىققە جان باغىشلار ئوشۇل كۆز باقىش بىلە ،

ئۆسۈكلەر ئىچرە كۆزۈڭگە ھېچ كىم ھەرىق يوق .

گەر مۇستەھىق تىلەرسەن ، ئايا شاھ ، زەكات ئۈچۈن ،

مەنتەك جەھاندا ھېچ گەدايى زەئىق يوق .

قىلغاي نې تىل بىلە سېنىڭ ئاغزىڭنى لۇتقى ۋەسقى ،

چۈن تار ئېرۇر قەۋافىيۇ بولدى رەدىق يوق .

* * *

بىزگە نېدىن ئول ئاھۇ قارقنىڭ نەزەرى يوق ،

شىشلانسە باغىر ، كۆيسە يۈرەك ھەم خەبەرى يوق .

ھەرگىز قەدىدىن تاپمادى جان مەۋەئى مەقسۇد ،

ئول سەرۋدۇرۇر ، سەرۋىنىڭ ئارى ، سەمەرى يوق .

ھەيغىم كېلۇر ئول ئاينىكى ئاھ ئوتىنە ياقسام ،

سىز ئۈيلە ساغىنماڭكىم ، ئاھىمنىڭ ئەسەرى يوق .

ۋەسلىڭنى دۇئا بىرلە سەھەر ئىستەگەي ئېردىم ،

ئەي ۋايىكى ، ھىجران كېچەسىنىڭ سەھەرى يوق .

لۇتقىنى سېۋەر دەپ مېنى كۆپ قاۋلاماغلىكىم ،

جاندىن گۈزەرى باردۇرۇر ، سىزدىن گۈزەرى يوق .

* * *

تا جەمالىڭدىن تۈشۈپتۈرمەن يامان كۆزدەك يىراق ،

بىر تىرىكلىكتىن كۆرەرمەن كۆپ ئەجەلنى ياخشىراق .

ياش فەرزەندىن يۈگۈرتۈپ يۈز سارى ھەردەم كۆزۈم ،

چۈن سېنىڭ ئىزىڭنى تايماي چاپتۇرۇر گۈلگۈن بۇراق .

قاشلارنىڭ يادىدا كۆپ مېھرابقە قارشۇ تۇرۇپ ،

فال تۇتتۇم ، كەلدى فالىم گاھ جۈپتۇ گاھى تاق .

ئاھۇ ۋاۋەيلاۋۇ ئۆرتەنمەكۇ ئۆلمەك ئاتى - ھەجر،
 ھەسرەتۇ رەنجۇ ئەناۋۇ دەردۇ غەم ئاتى - فىراق،
 يەرگە كىرسەم كاشكى، چۈن يەتمەس ئول ئايغە ئىلىك،
 مۇشكىل ئەھۋالى تۈشۈپتۇر: «يەر قاتقۇ كۆك يىراق.»
 فۇرقەتتىگە تۆكتى، شاھىم، كۆزلەرىم دۈررى يەتمە،
 ئول ئاداقتىغە تۈشۈپ ھالىنى ئايتسە، تۆت قۇلاق.
 سالدى تۈركىستان ئېلىغە لۇتقىنى كافر كۆزۈڭ،
 نې مەجالى باركى قىلسە راست ئاھەڭگى ئىراق.

* * *

ئىشقى تۈشسە ھەر كۆڭۈلگە، دەردۇ غەمدىن چارە يوق،
 يەتسە چۈن نەشتەر جەراھەتقە ئەلەمدىن چارە يوق.
 ئەي ۋۇجۇد، ئول تار ئاغزىدىن ھېچ بولساڭ نې ئەجەب،
 ئۇشبۇ يولدا يۈرۈگەنلەرگە ئەدەمدىن چارە يوق.
 بىر تۈتۈپ زۇلفۇڭنى يۈزىڭ زەھر تاپتىم زۇلمىدىن،
 ئارى - ئارىكىم، يىلان تۇتقانغە سەمدىن چارە يوق.
 يۈزۈڭگە باقسام كۆزۈم ياشىن كۆرۈپ ئەيب ئەتمەگىل،
 ياز بولۇتى بولسە پەيدا، گۈلگە نەمدىن چارە يوق.
 مەن بۇ سەۋدادە نەدامەتتىن ئۆگۈن سۇد كۆرمەدىم،
 كىم تىجارەتتە زىيان قىلسە نەدەمدىن چارە يوق.
 ئاي يۈزۈڭگە زۇلفى ئۆزىن سالسە نې تاڭ بولغاي،
 تۈن ئۇزۇن بولسە نېچەكىم، سۈبھى دەمدىن چارە يوق.
 ئىشكىڭدىن قاۋلامە، بۇ لۇتقىنىڭ جۈرمىن كۆرۈپ،
 كىم بۇ باب ئىچرە كەرىملەرگە كەرەمدىن چارە يوق.

* * *

قاراقچى كۆزىنىڭ ئول ئالى كۆپ قارا سىنە باق،
 كۈمىش سىپايەنىڭ ئۈستىنىدە ئىككى ياسىنە باق.
 ئەگەر دەلىل تىلەرسەن مەسھەننىڭ دەمىنە،
 تەبەسسۇم ئىچرە ئانىڭ لەئلى جانفەزاسىنە باق.
 ساقاقى خالى مېنى ئەسرۇ مۇبتەلا قىلدى،
 قەمەرنىڭ ئاخىرى دەۋرىنىدەكى بەلاسىنە باق.
 ناغۇ بارۇرسەن ئىلىكتىن دېمە، گۇناھىم يوق،
 كۆز ئۈچى بىرلە ئۆتەر چاغدا مەرھەباسىنە باق.
 كەل ئىن مۇقلە بىتكەن مۇۋەججەھۇ رەۋشەن،

يۈز ئۈزرە ئىككى كۆزۈم ياشى ماجەراسىنە باق .
 يۈزۈڭدە نۇرى تەجەللى ، لەبىڭدە جەۋھەرى رۇھ ،
 مۇئاينە كۆرەدۈرمەن ، كۆڭۈل سەفاسىنە باق .
 ساچىڭ ، يۈزۈڭ ھەۋەسى ئىچرە لۇتقى سارى كېلىپ ،
 قاراڭغۇ كېچەكى ياشۇ سەھەر دۇئاسىنە باق .

* * *

قارا كۈنلەر ئۈچۈندۈر ئاق يارماق .
 ئەقىقىڭنى سوراين دېسەم ، ئايتۇر :
 «يامان ئەندىشەلىكنىڭ فىكىرىنە باق .»
 تىلەپ كۆڭلۈم سېنىڭ ئاغزىڭنى تاپماس ،
 كىچىك ئۈچۈن مەگەر ئوينار ياشۇنماق .
 سېنىڭ ئىشقىڭ كۈچىنىدىن لۇتقى سۆزى ،
 جەمالىڭ چاۋى ياڭلىق تۇتتى ئەۋراق .

كۆڭۈل تا ئارەزىڭغە بولدى مۇشتاق ،
 كۆزۈمدە گەھ قىزىل گۈلدۈر ، گەھى ئاق .
 مېنى كۆيدۈرگەلى ئول كۆزى ئوتلۇق ،
 كۆڭۈلنى تاش ئېتەر ، غەمزەنى چاقماق .
 شەكەردۈر ئول ئاغزى يا پىستە بىلمەن ،
 دۇداغىڭدىن ئەمەستۈر ئەيب سورماق .
 فىراقىڭدا تۆكەين ياش نەقدىن ،

* * *

نارتەك ياڭاقلىرىڭ كەبى شەمئ ئەنجۈمەندە يوق ،
 سەرۋى قەدىڭ مەڭزىلى سەنەۋبەر چەمەندە يوق .
 سەنسىز چەمەندە ياز ئاچىلماس كۆڭۈل لەبى ،
 نازۇ كەرەشمە سەرۋۇ گۈلۈ ياسۈمەندە يوق .
 ھەردەم جەمالىڭ ئارتارۇ ھۈسنۈڭە يوق نەزىر ،
 مېھرۇ ۋەفا دەرىغىكى ، ئەي ئۇمىر ، سەندە يوق .
 يۈزۈڭنى گۈل چۈ تاپمادى كۆڭلەكنى قىلدى چاك ،
 يۈسۈفنىڭ ئىدى ، ئارىكى ، ھەر پىرەھەندە يوق .
 جانىم چىقار جەمالىڭ قىلغاندە بىر نەزەر ،
 دەرداكى ، باققالى يانا بىر جان بەدەندە يوق .
 قويغىل خىتا يولىن داغى مۇشك ئىزدەمە ، سەبا ،
 چىن ساچىدەك چۈ مۇشك خىتاۋۇ خوتەندە يوق .
 تىشىڭ دۇرىنى لۇتقى سىفەت قىلغالى بېرى ،
 بىر دۇررى قىيمەتى سۆزى ياڭلىق ئەدەندە يوق .

* * *

ئەي پەرى رۇخسارلار ، بىزگە نىگاھ ئەيلەپ ئۆتۈڭ ،
 بىر نەزەر بىرلە گەدانى پادىشاھ ئەيلەپ ئۆتۈڭ .

گەرچە ئۆتكەندە كىرەسىز كۆپ كىشىنىڭ قانىنى،
 بۇ گەدا كۆڭلى ئۈچۈن مۇنچە گۇناھ ئەيلەپ ئۆتۈڭ.
 خارلىق ھەددىدىن ئاشۇرماڭ، چۈنكى ئىززەت يولدادۇر،
 ئاتىڭىز نەئلىنىدە بىزنى خاكى راھ ئەيلەپ ئۆتۈڭ.
 ھەر قاچان جان بەرسەم ئول قەددۇ ئاغىز يادى بىلە،
 ئەي مۇھىبلار، تۈربەتتىم ئۈستۈندە «ئاھ» ئەيلەپ ئۆتۈڭ.
 ھەر نېچكەكىم، سىزگە زەھمەتتۇر، زەكاتى ھۈسن ئۈچۈن،
 ئىلتىقاتى لۇتقى سارى گاھ - گاھ ئەيلەپ ئۆتۈڭ.

جانىم چىقادۇر دەرد ئىلە، جانانىمە ئايتىڭ،
 مەن خەستە گەدا ھالىنى سۇلتانىمە ئايتىڭ.
 ئۆرتەنمەكۈ كۆز ياشىيۇ ئۆلمەك تۇرۇر ئىشىم،
 بۇ قىسسەنى ئول شەمئى شەبىستانىمە ئايتىڭ.
 قات - قات يۈرەكىم باغلادى قان غۇنچە مەڭزىلىك،
 بۇ دەردى دىلىمنى گۈلى خەندانىمە ئايتىڭ.
 قان ياشىم ئېرۇر يۈز ئۈزە يۇلتۇز كەبى سانسىز،
 ئول كۆزلەرى چولپان مەھى تابانىمە ئايتىڭ.
 لۇتقىنى دىل ئەفگار تىلەر ھەجر ئېلىدىن داد،
 ئەھۋالىنى ئول بېگىمەۋۇ خانىمە ئايتىڭ.

* * *

خۇش ياراشۇر يۈزى بىرلە زۇلفى پۇرتابى ئانىڭ،
 ئەي خۇش ئول تۈنكىم، تەجەللى بولسە مەھتابى ئانىڭ.
 كۆڭلۈمىز ۋەيرانۇ قاشۇ كۆزدە چىندۇر بۇ مەسەل
 كىم «قالۇر مەسجد ئەگەر بۇزۇلسە مەھرابى ئانىڭ.»
 جان ئەدەم سارى قىلۇر پەرۋاز شىرىنلىك بىلە،
 قىلسە سۆزلەردە تەبەسسۇم شەككەرى نابى ئانىڭ.
 نې بەلالىق كۆزى باركىم، ئەقلۇ دىن يەغماسىنە،
 ئۇيغاتۇر ھەر گۈشەدىن يۈز فىتنەنى خابى ئانىڭ.
 خالى ئېرمەستۇر مەڭگىنىڭ ئەكسىدىن دەريا كۆزۈم،
 تۇرغە دەريايىكى ئەنئەر بولسە گىردابى ئانىڭ.
 گەر ئىشىڭ شەۋقىنى شەرھ ئەيلەسەم، بۇ فەسلە،

يۈز رسالە چىققاي ئارتۇق، بەلكى ھەر بابى ئانىڭ. ئىشقا لۇتقىنى ئانىڭدەك ھالغە يەتكۈردىكىم، يوقتۇر ئول ئاينى كۆرەرگە تاقەتۇ تابى ئانىڭ. * * *

خۇبلاردا سېنىڭتەك بىر مەھبۇب قەنى نازۇك، باشتىن ئاياقى زىيىبا، بەلۇ بەدەنى نازۇك. نازۇكلۇك ئىلە ئالدىڭ كۆڭلۈمنى باقىپ ئوغرىن، نازۇك كىشىلەرنىڭكى، ھەر نې قىلەنى نازۇك. ئالما ياڭاقىڭ كۆرگەچ، مەن يىگدە نېچۈك ئۆلمەي! بادام كۆزى فىتنە، پىستە دەھەنى نازۇك. يەرگە تۆكۈلۈر ئۆلگەن قانى يەرە ھېچ تۆكمەي، بىر غەمزە بىلە ئول شوخ ئۆلتۈردى مەنى نازۇك. غەمزەڭ ئوقىغە قارشۇ جان لۇتقى ھەدەف قىلدى، نامۇس ئۈچۈن گەھ - گەھ سەن ئاتقىن ئەنى نازۇك. * * *

كەرەشمە بىرلە نېچە جانۇمە جەفا قىلغۇڭ، نېچەگە تەگرۈ مېنى زارۇ مۇبتەلا قىلغۇڭ. ياۋۇشتى چىققالى جان ئىنتىزار دەردى بىلە، نې كۈن، نې ۋەقت، نې سائەتقە بىر دەۋا قىلغۇڭ. كۆزۈڭ جەفاداۋۇ دىۋانەلىقتىن ئۇشبۇ كۆڭۈل، تەمەد تۇتاركى، مەگەر ئاقبەت ۋەفا قىلغۇڭ. ھەيات كەچتىيۇ، بىگانەمەن ۋىسالىڭدىن، قاچان ئۆزۈڭ بىلە بۇ قولى ئاشنا قىلغۇڭ؟ بۇ ئال بىرلەكى لەئلىڭ تەبەسسۇمىن كۆردۈم، ياشم ئەقىقۇ چىرايىمنى كەرەبا قىلغۇڭ. ئىتابۇ جەۋرۇ جەفاغە داغى كېرەك ئىنساڧ، ئايىتكى، نېچە مېنىڭ جانىمە جەفا قىلغۇڭ؟ فىراق ئەمگەكىدىن لۇتقى قولى ئۆلدى ساغىن، ئانىڭ قىزىل قانىغە نېچە كۆز قارا قىلغۇڭ.

كەرىمەمە جەفاغە تەبەسسۇمىن كۆردۈم، ياشم ئەقىقۇ چىرايىمنى كەرەبا قىلغۇڭ. ئىتابۇ جەۋرۇ جەفاغە داغى كېرەك ئىنساڧ، ئايىتكى، نېچە مېنىڭ جانىمە جەفا قىلغۇڭ؟ فىراق ئەمگەكىدىن لۇتقى قولى ئۆلدى ساغىن، ئانىڭ قىزىل قانىغە نېچە كۆز قارا قىلغۇڭ.

* * *

كەرەشمە بىرلە نېچە جانۇمە جەفا قىلغۇڭ، نېچەگە تەگرۈ مېنى زارۇ مۇبتەلا قىلغۇڭ. ياۋۇشتى چىققالى جان ئىنتىزار دەردى بىلە، نې كۈن، نې ۋەقت، نې سائەتقە بىر دەۋا قىلغۇڭ. كۆزۈڭ جەفاداۋۇ دىۋانەلىقتىن ئۇشبۇ كۆڭۈل، تەمەد تۇتاركى، مەگەر ئاقبەت ۋەفا قىلغۇڭ. ھەيات كەچتىيۇ، بىگانەمەن ۋىسالىڭدىن، قاچان ئۆزۈڭ بىلە بۇ قولى ئاشنا قىلغۇڭ؟ بۇ ئال بىرلەكى لەئلىڭ تەبەسسۇمىن كۆردۈم، ياشم ئەقىقۇ چىرايىمنى كەرەبا قىلغۇڭ. ئىتابۇ جەۋرۇ جەفاغە داغى كېرەك ئىنساڧ، ئايىتكى، نېچە مېنىڭ جانىمە جەفا قىلغۇڭ؟ فىراق ئەمگەكىدىن لۇتقى قولى ئۆلدى ساغىن، ئانىڭ قىزىل قانىغە نېچە كۆز قارا قىلغۇڭ.

نې كۈن، نې ۋەقت، نې سائەتقە بىر دەۋا قىلغۇڭ. كۆزۈڭ جەفاداۋۇ دىۋانەلىقتىن ئۇشبۇ كۆڭۈل، تەمەد تۇتاركى، مەگەر ئاقبەت ۋەفا قىلغۇڭ. ھەيات كەچتىيۇ، بىگانەمەن ۋىسالىڭدىن، قاچان ئۆزۈڭ بىلە بۇ قولى ئاشنا قىلغۇڭ؟ بۇ ئال بىرلەكى لەئلىڭ تەبەسسۇمىن كۆردۈم، ياشم ئەقىقۇ چىرايىمنى كەرەبا قىلغۇڭ. ئىتابۇ جەۋرۇ جەفاغە داغى كېرەك ئىنساڧ، ئايىتكى، نېچە مېنىڭ جانىمە جەفا قىلغۇڭ؟ فىراق ئەمگەكىدىن لۇتقى قولى ئۆلدى ساغىن، ئانىڭ قىزىل قانىغە نېچە كۆز قارا قىلغۇڭ.

ھەيات كەچتىيۇ، بىگانەمەن ۋىسالىڭدىن، قاچان ئۆزۈڭ بىلە بۇ قولى ئاشنا قىلغۇڭ؟ بۇ ئال بىرلەكى لەئلىڭ تەبەسسۇمىن كۆردۈم، ياشم ئەقىقۇ چىرايىمنى كەرەبا قىلغۇڭ. ئىتابۇ جەۋرۇ جەفاغە داغى كېرەك ئىنساڧ، ئايىتكى، نېچە مېنىڭ جانىمە جەفا قىلغۇڭ؟ فىراق ئەمگەكىدىن لۇتقى قولى ئۆلدى ساغىن، ئانىڭ قىزىل قانىغە نېچە كۆز قارا قىلغۇڭ.

قاچان ئۆزۈڭ بىلە بۇ قولى ئاشنا قىلغۇڭ؟ بۇ ئال بىرلەكى لەئلىڭ تەبەسسۇمىن كۆردۈم، ياشم ئەقىقۇ چىرايىمنى كەرەبا قىلغۇڭ. ئىتابۇ جەۋرۇ جەفاغە داغى كېرەك ئىنساڧ، ئايىتكى، نېچە مېنىڭ جانىمە جەفا قىلغۇڭ؟ فىراق ئەمگەكىدىن لۇتقى قولى ئۆلدى ساغىن، ئانىڭ قىزىل قانىغە نېچە كۆز قارا قىلغۇڭ.

بۇ ئال بىرلەكى لەئلىڭ تەبەسسۇمىن كۆردۈم، ياشم ئەقىقۇ چىرايىمنى كەرەبا قىلغۇڭ. ئىتابۇ جەۋرۇ جەفاغە داغى كېرەك ئىنساڧ، ئايىتكى، نېچە مېنىڭ جانىمە جەفا قىلغۇڭ؟ فىراق ئەمگەكىدىن لۇتقى قولى ئۆلدى ساغىن، ئانىڭ قىزىل قانىغە نېچە كۆز قارا قىلغۇڭ.

* * * * *

چۇ يادىمغە كېلۇر شىرىن دۇداقنىڭ .
 نە دەپ ھەجر ئىلكىدىن سەندىن تىلەي داد ،
 كى ھىجران بىرلە بىردۇر ئىتتىفاقنىڭ .
 غەمۇ ھەسرەت بىلە باشىم ئاقاردى ،
 چۇ بىر دەم كۆرمەدىم سىمىتەك ساقاقنىڭ .
 ھەم ئول دەم كۆيدى لۇتقى شەمۇ ياڭلىق ،
 كى كۆردى ناگەھان نارتەك ياڭخاقنىڭ .

قارا قىنىغە مېنى سالدى قاراقنىڭ ،
 نې ھاجەت قىيناسە ئەمدى قاراقنىڭ .
 تەكەببۇردىن بىلۇرمەن ، تەگمەگەي ھېچ ،
 مەزارىم باشىغە قۇتلۇق ئاياقنىڭ .
 ۋەلې مۇنچە ئۈمىدىم باركى ، بىلسەڭ ،
 كىم ئۆلتۈردى بۇ قۇلنى ئىشتىياقنىڭ .
 بولۇر جانىم سۇۋۇ ئوتتەك تۇتاشۇر ،

بۇ قىسىمدا ئىككى پارچە نەزىم بار .

* * * * *

بۇ قىسىمدا ئىككى پارچە نەزىم بار .

نېچە كۆيگەي بۇ يانار ئوتقە زەئىفى جانىم مېنىڭ ،

قالمادى سەبىر ئەتكەلى بىر زەررە ئىمكانىم مېنىڭ .

كەس باشىمنى گويىتەك ، خەيلىڭ ئاداقى ئىچرە سال ،

قويمە سەرگەردان مېنى ، ئەي زۇلفى چەۋگانىم مېنىڭ .

چۇن كىشىنىڭ قانىن ئايتۇرلاركى ، ياتماس ، ئەي ئەجەب ،

لەئلىڭىزدە نې ئۈچۈن مۇنداق ياتۇر قانىم مېنىڭ ؟

مەقدەمىڭدە ساچقالى يۈزدىن ئۆگۈن يوق ئالتۇنۇم .

بار ، ۋەلې كۆز بەھرىدە كۆپ دۇررى غەلتانىم مېنىڭ .

مەن گەدانى ناتەۋانلىق بىرلە ئۆلتۈردى كۆزۈڭ ،

كىمگە بولغاي ئاخىر ، ئەي سۇلتان ، بۇ تاۋانىم مېنىڭ ؟

ئايۇ كۈن يۇلتۇز كەبى يەرگە ئۆزىن سالماق تىلەر ،

چىقسە خىرگەھتىن بىرەر ئول ماھى تابانىم مېنىڭ .

جان بارىنچە قىلماغاي لۇتقى فىغان بىدادىدىن ،

دادكىم بەرسۇن ، قىلۇر چۇن جەۋرا سۇلتانىم مېنىڭ .

* * * * *

نې نازۇ نې شىۋەدۇرۇر ، ئەي جادۇ كۆزلۈك شوخ - شەك ؟
 كەبكى دەرىي ، تاۋۇستە يوق ، ئەلبەتتە ، بۇ رەفتارۇ رەك .
 ئال ئەڭدە مەڭنى قوندۇرۇپ ، زۇلفۇڭنى كۆز بازى بىلە ،
 كۆڭلۈم ھۇمايى بويىنىغە تويغۇنچە نې سالدى غەرەك ؟
 ئول راست قەددىڭ سەرۋتەك ئىكراتتى نەينى ھەرىنەفەس ،
 شىرىن لەبىڭ ئاغزىڭ بىكىن قىلدى شەكەر ئەيشىنى تەك .
 كۆرسە بۇ باغرىمدا مېنىڭ ئول كىرىپكۈڭ تىلگەنلەرىن ،
 ھېچ بولدى دەپ ئالما سېنى دەرياغە تاشلاغاي فەرەك .

گەرچە سەنەملەر ئاغزىنى ئوخشاتتى ساغەر پىستەگە،
ئول پۇچ ئېرۇر ھېچ مەغزى يوق ئاغزىڭغە ئۆزىن تۇتسە تەڭ.
قان يىغلاماغىم دەم بەدەم جانۇ جىگەرنى كۆيدۈرۈر،
ئوت تۈشكەي ئىكى كۆزىنە بىر لەھزە ھەم قىلماس دەرەڭ.
گەر لۇتقىغە ئىت ئاتاسام ھېچ كۆڭلى قالغايمۇ دېدىڭ؟!
نې كۆڭلى قىلىپتۇر ئانىڭكىم، ئىستەگەي نامۇسۇ نەڭ.

* * *

كۆزۈڭ شاگىردىدۇر دەۋرانۇ ئەفلاك.
جەھاندە نازەنن كۆپتۈر ۋە لېكىن،
سېنىڭدەك كىمدە باردۇر دامەنى پاك.
نەزەر مەندىن ئايار غەمزەڭ، ئەجەبتۈر،
كىم ئۆسرۈكلەردە بولماس رەسمى ئىمساك.
يىراق سالغۇنچە ئۆلتۈر لۇتقى قۇلنى،
مەسەل باردۇركى: «ئۆلمەكتىن تىرىلماق.»

باشمىغە سايە سال، ئەي سەرۋى چالاک،
كى گۈلدەكتۈر ياقام ھەجر ئىلكىدىن چاك.
قەدەم باس كۆز ئۈزە كىرىپۈككە باقماي،
تىكەن پاتماس ئاياققا، بولسە نەمناك.
نې شىرىن جەۋھەرى فەردىدۇر ئاغزىڭ،
كى قىلماس ئەقىل ئانى بىر زەررە ئىدراك.
جەفاۋۇ ئىشۋەۋۇ فەن ئىلمى ئىچرە،

* * *

ئەي كۆزۈڭنىڭ شىۋەسى ئالەمنى مەدھۇش ئەيلەمەك،
زۇلفۇڭ ئىشى چىن ئېلىنى ھەلقە دەرگۈش ئەيلەمەك.
پېلىڭۇ ئاغزىڭ خەيالى بىرلە بولغۇمدۇر ئەدەم،
كى، بولۇر مەن قۇلگە فىكىرى بۇسۇ ئاغۇش ئەيلەمەك.
كۆڭلۈمىز مۇنداقكىم، ئۆرگەندى سېنىڭ يادىڭ بىلە،
تا قىيامەت كەلمەگەي بىزدىن فەرامۇش ئەيلەمەك.
ئەي كۆڭۈل، نۇش ئەيلە يۈز مىڭ مۇندەئى ئاچچىق سۆزىن،
كىم، كېرەك ئول لەئىل ئۈچۈن خۇنابەلەر نۇش ئەيلەمەك.
ئىشقىدىن مەن ئەتسە زاھىد بولماغىل مەشئۇف ھېچ،
كىم، ئېرۇر ئەھمەق جەۋابى، لۇتقى، خامۇش ئەيلەمەك.

* * *

ئەي ئەزەلدىن تا ئەبەد كۆڭلۈم گىرىفتارىڭ سېنىڭ،
چارە قىلگىم، بولدى جانىم ئەسرۇ ئەفگارنىڭ سېنىڭ.
دىلبەرىمنىڭ مەزھەبىندە يوق تۇرۇر رەسمى ۋەفا،
ئەي كۆڭۈل، نې يەرگە يەتگەي نالەئى زارىڭ سېنىڭ.
جان بېرەر چاغدە قاشمىغە، تەڭرى ئۈچۈن، كەل، بېگىم،
بارى كۆرمىش بولغامەن بىر لەھزە دىيدارىڭ سېنىڭ.

شەرد ئىچىنىدە بولسە ئۆسۈك، سۆزىگە يوق ئىنتىبار،
قانمە بەرگەي تانۇقلىق، ئىككى ئەييارىڭ سېنىڭ.
ھەر قاچان لۇتقىنى ئۆلتۈرسەڭ جەفا تىغى بىلە،
ئاندە ھەم بولغاي مېنىڭ رۇھىم مەدەدكارىڭ سېنىڭ.

فر - رەدىفۇل - لام

ئەي ئايەتى رەھمەت يۈزۈڭۈز شەئىندە نازىل،
بولغاي قاچارىڭ بىرلە قاچان مېھر مۇقابىل.
سىزدىن كېرەك ئۆگرەنسە پەرى ئادەمىيلىقنى،
يۈسۈف داغى تەئلىم كېرەك ئالسە شەمايىل.
ھارۇت كۆزۈڭ سېھرىنى كۆردى، خىجىل ئولدى،
ئاندىن ياشۇنۇپ ئىختىيار ئەتتى چەھى بابىل.
يالغۇز مەن ئەمەسمەن ھەۋەسىڭ بىرلە گىرىفتار؟
ھۈسنۇڭغە تۈرۈر ھۈرۈ مەلەك جان بىلە مايىل.
ئول ساچمۇدۇرۇر سۈبھە يەقىن يا خۇد ئۇزۇن تۈن،
يا غالىيەدىن دىلۇ كۆڭۈللەرگە سەلاسىل.
[جان] مۇسەھەفىسى پارە بولۇر قايقۇدە ھەر دەم،
يەڭگىل ئىلىكى بۇيىنىنە تا بولدى ھەمايىل.
ھەجرىڭدە تىلەر ھەر دەم ئەجەل لۇتقىنى مىسكىن،
سەنسىز كەچۈرەن ئۈمردىن، ئەي دوست، نې ھاسىل؟

ئەي سەرۋى سېھى قامەتتە جان بىلە مايىل،
نې خۇش ياراشۇر قەددىڭ ئول شەكلۇ شەمايىل.
زۇلفۇڭدۇرۇر ئول يا مېنىڭ ئاھىم تۈتۈنمۇ،
يا ئەنبەرى سارامۇدۇر ئىگىنىڭدە ھەمايىل؟
گەر كۆرسە ئىدى يۈزۈڭ ئۈزە زۇلفى مۇسەلسەل،
لەيلى دېمەس ئېردى ئەرەبى شاھى قەبايىل.
مەن ئەتمە كۆزۈم ياشى ئىشىكىڭدە ساچىلسۇن،
مەھرۇم كەرىم ئىشىكىدىن يانمادى سايىل.

فازىل ئېرۇر ئول زۇلفۇ يۈزۈڭ سۇنبۇلۇ گۈلدىن،
بەرمىش ساڭا ھەق فەزلى بىلەن بارچە فەزاىل.
لۇتقى كۆرەر ئېردى خۇد ئول ئاي يۈزىنى بىركۈن،
بەختى بەدۇ تالى ئارادە بولماسە ھايىل.

ئەي جەمالىڭ لايەزالۇ بىبەدەل ھۈسنۇڭ جەمىل،

ئاي يۈزۈڭدۇر ئەھسەنى تەقۋىم ئۈچۈن رەۋشەن دەلىل .
 زۇلفۇڭىز ھەيرانمەنكىم، يىلدا بىر يەلدا بولۇر،
 ئايدەكىم كۆرمىش ئىكى يەلدا تۇنى مۇنداق تەۋىل ؟
 ئاغزىڭۇ پېلىڭنىڭ ئەسرارىن كەماھى بىلمەيىن،
 مۇ شىكافۇ خۇردەبىنلەر ئىچرە تۈشتى قالۇ قىل .
 چۈن قارا بادام تابۇت ئۈزرە رەسمىدۇر قەدىم،
 كۆز جەنازەم سارى سالكىم سەنسىزىن بولدۇم قەتىل .
 ئىشق مەھۇ ئەتتى مېنى، سەن ئورتادىن كەت، ئەي سەبا،
 لى مەئەللاھنىڭ مەقامىدا نې ھاجەت جىبرەئىل .
 سۈنبۈلۈڭدۇر ئوقدەئى رەئسۇ يۈزۈڭ ماھى تەمام،
 ئارەزىڭ فىردەۋسۇ قەد تۈبىيۇ لەئلىڭ سەلسەبىل .
 جان بېرۇر لۇتقىيۇ قىلماس بىر نەزەر كافر كۆزى،
 تالىئىمغە، ئاھكىم، ئۆسرۈك ئىكەچ بولدى بەھىل .

* * *

ئەي سەھى قەد، بەندەنى ھەجر ئىلكىدىن ئازاد قىل،
 قايغۇلۇق كۆڭلۈمنى ۋەسلىڭ بىلە بىردەم شاد قىل .
 جانمە ھەردەم كېلىپ ئايتۇر فىراقىڭ ئەلچىسى،
 كى: «رەۋان تەن مۈلكىدىن چىقماققا ئىستىئاداد قىل .»
 تاغدەك ئاشىقنى كۆيدۈردۈڭ بۇ شىرىنلىك بىلە،
 مۇندىن ئارتۇقراق مېنى بىر يولى سەن فەرھاد قىل .
 قامەتىڭنىڭ قۇللۇغىنىدە ياش ئىدى، ئۇلغايدى سەرۋ،
 باشى تىترەر ئەمدى خىجلەتتىن ئانى ئازاد قىل .
 ھالىكىم جاندىن ئەسەر باردۇر، ساغىنغىل بەندەنى،
 مەن چۈ ئۆلسەم خاھ ئۈنۈتقىل، ئاندا خاھى ياد قىل .
 گۈل يۈزۈڭ قىلدى چۈ بۇلبۇلتەك كۆڭۈلنى بىقەرار،
 ئاسىغ ئەتمەس نېچەكىم ئايتۇرلەر: «ئاز فەرياد قىل» .
 نېچەكىم، ھۈكمۈڭ ئېرۇر، شاھىم، رەۋان لۇتقى ئۈزە،
 چۈن ھەر ئىش سورۇلغۇسى، ئەلبەتتە، ئەدلىۈ داد قىل!

* * *

دەۋرۈڭىزدە ئالىمۇ ئابىد قويۇپ ئىلمۇ ئەمەل،
 بولدى فىكرۇ زىكرى ئالارغە دائىما سەۋتۇ غەزەل .
 قاشۇ كۆزۈڭ ئىشۋەسى ئەلنى بارىن زار ئۆلتۈرۈر،
 بىر بەھانە بىش ئەمەستۈر ئادەم ئوغلىغە ئەجەل .
 ئىشق ئىچىندە چارە ئايتۇرلار بەدەلدۈر يا سەفەر،
 نې بارۇرغە بىزگە باردۇر يولۇ نې سىزگە بەدەل .
 ئول ئاغىزدۇر يا ئەسەلنىڭ ئەرەسى گۈلبەرگ ئۈزە،

نش ئىلە نازۇك نشان قىلدىيۇ، تولدۇردى ئەسەل.
گەر مۇسۇلمانسەن بۇ لۇتقى كۆڭلىن ئالغىل جەھد ئىلە،
«كاھىلىيۇ كافىرى» دەپ باردۇرۇر، ئارى، مەسەل.

* *

ئاي يۈزۈڭدىن يەتتى كىشۋەر خۇبلارىغە ئىنقىئال،
دىلرەبالىق فەنى ھۈسنۇڭ دەۋرىدە تاپتى كەمال.
ئول ئاغىز مېھرىنىدىن ئۆزگە كەلمەگەي مەندىن جەۋاب،
ئانداكىم، مەھشەر كۈنى ھەر زەررەدىن بولغاي سۇئال.
گەر ئىلىنىدىم زۇلفۇڭغە، كۆرمەڭ مەنى ئاشۇقتەدىن،
دانەخۇر ئەتتى تۇزاققا بىزنى ئول لەئىل ئۈزرە خال.
ئەي مۇنەججىم، يار ئاتى بىرلە مېنى تەكبىر قىل،
ئاتىم ئاتى بىرلە يانداشسۇن، ماڭا خۇد يوق ۋىسال.
كۈن يۈزۈڭ دەۋرىدە ئۇفتانماي چىقار، نې ۋەجھ ئىلە،
ئاڭلادىمكىم، تىزلىكىدىن تاپقۇسى ئاخىر زەۋال.
غەفلەت ئەھلىدىن مۇسەللەم يوق تۇرۇر دەئۋىتى مېھرى،
بارماغىل ئۇيقۇغە، ئەي كۆز، [سەن] خەيالىنىدىن ئۇيال!
لۇتقى كۆرمەس ئول يۈزۈڭ كۆرسە داغى بىخۇد بولۇر،
دۈشمەنىڭغە تۈشمەسۇن، ئەي دوست، يا رەب، ئۇشبۇ ھال.

* *

خۇبلا جەفاسى ئىلكىدىن ھەر نېچە بىرياندۇر كۆڭۈل،
يانماس ئالارنىڭ مېھرىدىن، ۋەھ، نې ئەجەب جاندۇر كۆڭۈل؟!
ھەددىڭنى بىلمەيىن مېنى سەۋدۇڭ دەبان يازغۇرماغىل،
سەن ھەم بىلۈرسەن، ئەي بېگىم، بىر ئەركلى سۇلتاندۇر كۆڭۈل.
ئولكىم كۆڭۈل قىلدى ماڭا سەن تاش باغىرلىق يار ئۈچۈن،
مۇئىمىنغە كافىر قىلماغاي، يەئنى مۇسۇلماندۇر كۆڭۈل.
سەنتەك ۋەفاسىز ئايدىن ئۆز تالپىنى يىللار كۆرۈپ،
مېھرۇ مۇھەببەت كۆز تۇتار، كۆركىم نې ناداندۇر كۆڭۈل.
بىرلەھزە سەنسىز سەبىر يوق، ئايلاردا بىر دىيدار ھەم،
ئارتار دەما دەم شەۋق ئىشى ئىشىمدە ھەيراندۇر كۆڭۈل.
كۆڭلۈم قارا يەرگە نېچە ئولتۇرسۇن ئول زۇلفى ئىلكىدىن،
جەمئ ئەيلە نازۇك ۋەجھ ئىلەكىم، بەس پەرىشاندۇر كۆڭۈل.
لەئلى لەبىڭ سورماسلىغى يەتكۈردى جانغە لۇتقىنى،
سۆز بىرلە كۆرگۈز لۇتقىكىم، يوق قاينغۇدىن قاندۇر كۆڭۈل.

مۇنىڭتەك ئىشۋەۋۇ فەندىن نې ھاسىل؟
كىشىكىم، يوق تۇرۇر مېھرۇ ۋە فاسى،
ئەگەر خۇرشىدتۇر، ئەندىن نې ھاسىل؟
بۇ تۈرلۈك ھۈسن ئىلە لۇتقى قۇلۇڭغە،
ئىنايەت قىلماساڭ، سەندىن نې ھاسىل؟

نىگارا، سەنسىزىن مەندىن نې ھاسىل؟
ئەگەر جان بولماسە، تەندىن نې ھاسىل؟
چۇ گۈلدىن رەڭ ئەمەس، بۇلبۇلغە بۇيى،
بەھارۇ باغۇ گۈلشەندىن نې ھاسىل؟
جەفاۋۇ ئىشۋەلەرنى فەن تۇتۇپسەن،

فر - رەدىفۇل - مەم

ئەي لەتافەت بوستانى ئىچرە سەرۋى خۇشخىرام،
تاپتى رۇخسارىڭ گۈلىندىن ھۈسن باغى ئىھتىرام.
ئاي يۈزۈڭنى كۈنگە ئوخشاتسام مۇۋەججەھدۇر دەلىل،
ئابى ھەيۋان دېسەم ئاغزىڭنى ئېرۇر مالاكەلام.
زەر ۋەرەقتەك بولمىشەم سىمىن ساقاقىڭ شەۋقىدىن،
كۆركى نې زەردۇ نىزار ئەتتى مېنى سەۋداي خام.
قامەتلىك تۇبى نىھالىدۇر، لەبىڭ كەۋسەر سۇۋى،
يۈزۈڭ ئول ھۈرى بېھىشتى، تۇتتى بۇ ئالى مەقام.
بولسە دەۋزەختە خەيالىڭ، تەنگە كۆيمەكلىك ھەلال،
بولماسە جەننەتتە يادىڭ، جانغە ئاسايش ھەرام.
گەرچە مەھرەمدۇر رەقىبىڭ، ھەقتىن ئۈزمەسمەن ئۈمىد،
بەردى كافىرنىڭ مۇرادىن، بەرمەگەيمۇ بىزگە كام؟
«ۋەز - زۇھا»، «ۋەل - لەيل» ئوقۇرمەن زۇلفۇ يۈزۈڭنى كۆرۈپ،
كەچتى لۇتقى ئۈمرىيۇ ۋىردى ئېرۇر بۇ سۇبھۇ شام.

ئەدگۈ تۇرۇر ئەرتە يۈزۈڭگە باققالى فالىم،
بېھراق ئېرۇر ئالمە ساقاقىڭ كۆرگەلى ھالىم.
زۇلفۇڭغە مەگەر تاڭ يەلى ھالىمنى ئايىتقاي،
چۈن ۋاقىقى ئېرۇر، يوق مېنىڭ ئانچە مەجالىم.
يىڭنەڭ ئۈچىنى بىر كۆزۈمە سۈرمەگە ئىستەپ،
مەن يىڭنە كەبى بولدۇمۇ مۇشكىل بۇ خەيالىم.
كۆزدىن تۆكۈلۈر يەرگە كۆرۈپ ئەرنىڭۇ تىشىڭ،
باغرىم قان ئېتىپ تاپقانم ئول لەئلى زۇلالىم.
لۇتقى يۈزىدە ئولتۇرۇبان كۆز ياشى ئايتۇر:
«ياپشۇنغۇم ئېتەكىڭە، ئەي قان تۆككۈچى زالىم.»

* * *

ئاينى يۈزۈڭگە نىسبەت ئېتىر ۋەجھ ئىلە ھەكىم،
 بىر قۇرس ئېرۈركى قۇدرەت ئىلى ئەيلەمىش دۇ نىم.
 جاندۇر نەھفۇ كۆڭلۈم ئېرۈر ئەسرۇ ناتەۋان،
 ھەمدەرد دەپ ئالارنى سورار ھەر سەھەر نەسىم.
 بىمار ئېرۈر كۆزۈڭكى بولۇر رەنجە غەمزەدە،
 نازۇك كىشى ئۆكۈش ھەرەكەتتىن بولۇر سەقىم.
 ئايتەك يۈزىندە ئاغزى مۇۋەججەھ تۈشۈپ تۇرۇر،
 ھەر قايداكىم قەمەر ئولا تۈشكەي ئارادە «مىم»،
 ھەر نېچەكىم قۇلاقىڭا ياقماسە، ھەجر ئىلە،
 ئۆلتۈرمە لۇتقىنىكى بولۇر سۆزى دۇررى يەتىم.

* * *

ئەلمىننەتۇ لىلاھكى، يانا يارە ساتاشتىم،
 ئول قامەتى تۇبى، يۈزى گۈلنارە ساتاشتىم.
 باشتىن يانا ئىقبالى چەمەنلەرى كۆكەردى،
 مەن بۇلبۇلى ئاشۇفتە چۇ گۈلزارە ساتاشتىم.
 ئانداكى، دۇئا بىرلە مەسسە ئاشتى فەلەككە،
 دىلبەر ئىشىكىگە مەنى بىچارە ساتاشتىم.
 يۈز شۈكرىكى، ئۇمر ئانچە ۋەفا قىلدى، ئەزىزىم،
 كىم سەن كەبى دىلدارى ۋەفادارە ساتاشتىم.
 لۇتقى دىلۇ دىن نەقىدىدىن ئاندا تەمەئۇ ئۈزدى،
 كىم كۆزى قارا سەن كەبى ئەييارە ساتاشتىم.

* * *

ئايا جەفادا بىر ئالتۇن نىگار سىمىتەنىم،
 ئىنايەتنىڭ يوقى ئەسرۇ جانىمغە تەگدى مەنىم.
 جەفاغە يوق ھەدۇ ھەسرەت ئوتىنە چۇن پايان،
 نېچەگە تەگرۇ كۆيەر جانۇ ئۆرتەنۈر بەدەنىم.
 مەزارىم ئۈزرە خىرامان قىيا باقىپ ئۆتسەڭ،
 لەھەددە لالە مەڭزىلىك ئولا مېنىڭ كەفەنىم.
 يۈزۈڭنىڭ ئايى ھەۋاسىدا ئاھ ئىلە ھەمراھ،
 فەلەككە يەتكۈسى بىركۈن بۇ جانى مۇمتەھەنىم.
 بۇ لۇتقى قانىنى تۆكسە قويۇڭ ئىشىكىندە،
 كى ھەشر چاغى غەلەت بولماسۇن مېنىڭ ۋەتەنىم.

* * *

ئەي جان چەمەنى ئىچرە بويى سەرۋى رەۋانم،
 ۋالە ئېرۇر ئول سۈرەتتە رۇھى رەۋانم. [تۈن كېچە سىزنىڭ كۈن يۈزۈڭىز يادى ئىچىندە،
 كۆيدۈردى فەلەك گۈنەزىنى ئاھۇ فىغانم. يۈز فىتنە بىلە كۆزلەرنىڭ، ئەي دىلبەرى رەئنا،
 بىر دەمدە كىشى كۆرمەدىكىم، تۆكمەدى قانم.]
 تولا ئېتەكىم لەئلو گۈھەر بارچە بەھاسىز،
 سەررافمەنۇ ئىككى يۈزۈم بولدى دۇكانم.
 باغرىم قاندىن لالە بىتىپ تۇپراغىم ئۈزرە،
 بىر - بىر ئوقۇغاي قالماسە ھېچ نامۇ نىشانم.
 سەن بار ئەي رەقىب، جانم ئېرۇر ئۇشبۇ ئەۋ ئىچرە،
 مەن كەتمە ئىشكىندە ئەگەر چىقماسە جانم.
 لۇتقى جانى ھەر نېچەكى ھەسرەت بىلە باردى،
 سەن تازەۋۇ خۇش قالغىن، ئايا سەرۋى رەۋانم.

* * *

ئەي مەلاھەتقە يۈزۈڭ ماھىيەتىندە ھەد تەمام،
 مەنتىق ئىچرە كۆرمەدىم ئاغزىڭ كەبى ساھىب كەلام. ھۇسن ياڭلىق بىۋەفاسەن،
 ئىشقتەك ھەم جان گۇداز،
 جان مەڭزىلىك ناگۈزىرۇ ئۈمردەك چابۇك خىرام.
 قامەتنىڭ بارىندە شىرىنلىك تالاشسە نەيشەكەر،
 نەيشەكەرنى بەندۇ بەند ئېتىپ يېگەيلەر خام - خام.
 جەۋھەرى فەرد ئاغزىڭىزگە تا كۆڭۈلنى بەرگەلى،
 تىلتەك ئەل ئاغزىندە تۈشتۈم تاپمايىن بىر زەررە كام.
 ئەقىل ئىستەر ئېردىكىم، كۆرسە رەۋان جان سۈرەتىن،
 قامەتنىڭ سەرۋى بۇ ئىشكە راست كۆرگۈزدى قىيام.
 ئول ئەلىق بويلىق سەنەمنىڭ ھەلقە - ھەلقە زۇلفىدىن،
 نېچەكىم چەكتىم بەلالار دېمەدىم يۈزىندە لام.
 جان بېرۇر لۇتقىيۇ ئالىندە خەيالىڭدۇر مۇقىم،
 كەل خەيالىڭدىن ۋەفا ئۆگرەن، داغى مەھر ئەيلە دام.

* * *

ئەي بۇتى خىرگاھى، ئايدۇر بەندەئى ھۇسنۇڭ تەمام،
 كۈن قىلۇر ھەر سۈبھىدەم يۈزۈڭگە تۇڭلۇكىدىن سەلام.
 قاشۇ كۆزۈڭگە قىلۇر گۈشەنىشىنلەر ئىقتىدا،

تۇرغۇ مېھرابىكى بولغاي ئاندا ئۆسۈكلەر مۇدام. تاپمان ئاغزىڭدىن نىشان قىلسام نېچە يۈز ئىھتىيات، خۇردەپىنلەرغە مەگەر يوقتۇر قەمەر دەۋرىندە كام. ئەشھەب ئىگىڭگە ھەمايىل قىلدى گۈستاخانە ئەل، زۇلف تەقلىدىن قىلۇر، كۆر باشىدە سەۋدايى خام. خۇبىلاردا سىز كەبى كانى مەلاھەت كۆرمەدىم، ئۆزگەنى گەر كۆزگە ئىلسام، تۈزۈڭۈز بولسۇن ھەرام. بىر نەفەس ناز ئۇيغۇسىندىن باش كۆتەرمەس نەرگىسىڭ، گويىيا قىلمىش قارا بەختىمدىن ئول ئۇيغۇنى ۋام. لۇتقىنى تىرگۈز مەسسە ئەنفاستەك بىر دەم بىلە، ئەي لەبىڭ شەئىندە نازىل ئايەتى يۇھىيل - ئىزام.

* * *

تا قىلدى بۇ ئاشۇفتە كۆڭۈل زۇلفىدە ئارام، مەجمۇئى پەرىشان ئىشىنى قىلدى سەرەنجام. شەككەر لەبىدىن كىم تىلەسە شەربەتى شىرىن، ھەسرەت بىلە فەرھاد كەبى ئۆلگۈسى ناكام. ئاشىقمۇ بولۇر گۈل ياڭاقى شەۋقىدە مەردۇم، يەر يۈزىنى كۆز قانى بىلە قىلماسە گۈلفام؟ سىم ئالماسىيۇ لەئلى مەيىنى كۆڭۈل ئىستەر، ئارى، بولۇر ئول ئاشىقى مىسكىن تەمەئى خام. ئەي دوستلارم، ئاھۇ كۆزىن كۆرمەيىن ئۆلسەم، زىنھار، ساچىڭ تابۇتۇم ئۈزرە قارا بادام. يۈز فاتىھەنى يۈزۈڭگە ھەر سۇبھ ئوقۇرمەن، چۈن «لەيلەتۈل - قەدر» ئايەتىنى زۇلفۇڭغا ھەر شام. لۇتقى كەبى گەر سەرۋى سەھى كۆرسە قەدىڭنى، ئازاد. ئۆزىنى قۇل قىلۇر ئول سەرۋى گۈلئەندام.

* * *

تا ئول ئاينىڭ ۋادىئى ئىشقىندە تۇشتى مەنزىلىم، دەم بەدەم ھۈسنى كەبى ئارتار مېنىڭ دەردى دىلىم بەن مەن ھەۋاسىندا يىراقتىن زەررەتەك ئاشۇفتە مەن، ئول قۇياش يۈزلۈك ۋەلى بىر زەررە بولماس مايىلىم. ماتەمىدە بارچە كۆك ئەھلى قارا كىيگۈسىدۇر، چۈن سېنىڭ قان تۆككۈچى كافىر كۆزۈڭدۇر قاتلىم. ئارەزىڭ شەمئىنە ئاشىق بولغالى پەرۋانەتەك، كۆيمەكۈ سەرگەشتەلىكىدىن ئۆزگە يوقتۇر ھاسىلىم.

كەچتى ئۈمرۈم لۇتقى ياڭلىق كۆرمەيىن شادىنى ۋەسل،
گوپىيا قايغۇ بىلە تەخمىر قىلمىشلار گىلىم.

* * *

لەبىڭدىن سورغالى كەلدىم تاپۇقدا،
خىزىرتەك چەشمەئى ھەيۋانە كەلدىم.
يۈزۈڭنىڭ ھەجرىدىن جانىمغا يەتتىم،
ئانىڭ ئۈچۈن سېنىڭتەك جانە كەلدىم.
قاشىڭ ياسىن كۆرۈپ ئىيد ئايدۇر دەپ،
قاشىڭدا لۇتقىتەك قۇربانە كەلدىم.

جەمالىڭ شەمئىنە پەرۋانە كەلدىم،
فراق ئوتىنە يانە - يانە كەلدىم.
فراقىڭ زۇلمىدىن داد ئىستەمەككە،
سېنىڭدەك نازەنن سۇلتانە كەلدىم.
پەرى رۇخسارە، سەنتەك دىلرەبانى،
كۆرەيىن دەپ، مەنى دىۋانە كەلدىم.

* * *

[ھۈسنۇگە باققان سايىن ئارتار مېنىڭ ھەيرانلىغىم،
تويماق ئىستەرمەن جەمالىڭدىن، زېھى نادانلىغىم.]
سۈنبۈلۇڭنى گۈل ئۈزە تارغىتما ئاشۇب ئەتكەلى،
تابەكەي بولغاي مۇنىڭدەك بىسەرۈ سامانلىغىم.
لەئلىڭ ئۆلتۈردى مېنى ئال بىرلە، ئەي سۇلتانى ھۈسن،
قويكى دادىمنى ئالاي ئاندىنكىم ئولدۇر قانلىغىم.
[يەر يۈزىدە كەزدۈرۈر ئول زۇلفى سەۋداسى مېنى،
كۆر پەرىشان روز ئۈچۈن سەن مۇنچە سەرگەردانلىغىم.
بەرمەن ئىككى دۇنىيىغە مۇشكىن ساچىڭ ھەر تارىنى،
چىنلىغىمگە ئانت ئىچەيكى، يوق تۇرۇر يالغانلىغىم.]
قوللۇغۇڭغا بەخت يارىسى بىلە تۇشسەم قەبۇل،
چەرخ ئەيۋاندىن ئۆتكەي نەۋبەتى سۇلتانلىغىم.
كەئبەئى ۋەسلىڭغە يەتكۈر لۇتقىنى گۇمراھنى،
ھەسبەتەن لىلاھكى، ھەدىتىن ئاشتى سەرگەردانلىغىم.]

* * *

زۇلفتىن قەتئ قىلىپ يۈزۈڭگە ھەيران بولدۇم،
مەن ئەگەر كافر ئىدىم، ئەمدى مۇسۇلمان بولدۇم.
لەئلىڭىز سۆزىدىن ئول رەمىزكى مەن فەھم ئەتتىم،
بارلىغىمدىن بۇ جەھان ئىچرە پۈشەيمان بولدۇم.
باش كۆتەردى ساچىڭ ئوغرىسى قەمەر دەۋرىدە،
ئول تەتاۋۇلنى كۆرۈپ ئەسرۇ پەرىشان بولدۇم.
مىڭ ياشاپ نۇھ ئەگەر بىر يولى تۇفان كۆردى،
كۆندە بۇ ياش بىلە مەن غەرقەئى تۇفان بولدۇم.

مەلەكۈل - مەۋت ئەگەر بولسا رەقىبىڭ، نې زىيان،
چۈن لەبىڭ ئىشۋەسىدىن باشتىن ئاياق جان بولدۇم.
مەن كۆڭۈل بەرمەس ئىدىم ھۇسن ئېلىگە زالىم دەپ،
غەمزەڭ ئۇستادلىغىنى كۆردۈمۇ نادان بولدۇم.
بىر ئاغىز لۇتقى كۆڭۈل تارلىغىن سورمادى ھېچ،
گەرچە ئول پىستە ئاغىز فىكىرىدە بىريان بولدۇم.

* * *

شەكەردەك ئاغىزنى پىستە دېدىم، يەمەن قىلدىم،
ئەسىز، ئاغىزنى قۇرۇق تۆھمەتگە، مەن قىلدىم.
يۈزۈڭ گۈلى ھەۋەسى ئىچرە كۆز يېتەر يەرنى،
نەززارە قىلدىكى، يۈرەك قاندىن چەمەن قىلدىم.
چۈ مەجلىسىڭدە ئۆزىن شەمۇ دەر ميان كۆردى،
تىلىن كېسىپ ئانى رەسۋايى ئەنجۈمەن قىلدىم.
كۆرۈپ نىقابكىم، ئۇچماق دەك ئىشىكىڭدە،
نىيازىلار بىرلە دىيدار ئۈچۈن ۋەتەن قىلدىم.
كۆڭۈل بەلا ئىدى سەن زالىم ئىلكىگە سالىدىم،
مەن ئول يامان ھەقىدە، كۆر نې ياخشى فەن قىلدىم.
قۇلاقىڭە قانى يەتكۈرگۈچىكى بىر سۆزدە،
كۆزۈم ياشى قەتەراتىن دۇررى ئەدەن قىلدىم.
ئەدەمگە چۈن مېنى تېكۈردى ئول ئاغىز، لۇتقى،
ۋۇجۇددىن كېچىبان تەركى ماۋۇ مەن قىلدىم.

* * *

كەلگىنىكى، فىراقىڭ ئوتىدا قالمادى ھالىم،
بۇ ئوتنى ئۆچۈر ۋەسل ئىلە، ئەي ئابى زۇلالىم.
جان ئەرنىمە يەتتىيۇ، رەقىبلەر ئىلكىدىن،
سۆزلەشكەلى يوقتۇر، نېتەين، ھېچ مەجالىم.
بىر كۈنكى، يىراق تۇشتۇم ئوشۇل ئاي يۈزۈڭدىن،
ھىجران تۈنى جان سۇھبەتىدىن تۇتتى مەلالىم.
ياردىن، ئەي رەقىب، بىزنى نېچە باشقا تۇتارسەن،
جان بەرسەم ئىراغلىق بىلە بوينۇڭدا ۋۇبالىم.
يار ئۆلتۈرەدۇر لۇتقىنىيۇ چارەسى يوقتۇر،
كۆركلۈك كىشى دەرمانسىز ئېرۇر تۇشتىسە زالىم.

* *

كەلمەس ماڭا رەھم ئۈچۈن دىلئارام.
 كىم زۇلفۇ يۈزىنى كۆردى، ئايدى:
 «بىر - بىرىگە قاتلىدى كۇفرۇ ئىسلام.»
 جەيرەن نې دەپ ئايتايىن كۆزۈڭنى،
 ئىنسان ئىلە چۈن مۇدام ئېرۇر رام.
 جاندىن كۆڭۈل ئۆكىن ئەمدى، لۇتقى،
 چۈن ھاسىلى يوق تۇرۇر سەرەنجام.

مەقسۇدقە تېگۈرمەي ئول گۈل ئەندام،
 ئاشىقنى قىلۇر جەھاندا بەدنام.
 يۈز كۆرگۈزۈبان تىلەكنى بەرمەس،
 چۈن دانەسى يوق، نېتەر قويۇپ دام؟
 سىمىتەك ياڭاقىڭ دېدىم: «ئۆپەرمەن»،
 ئايتۇر: «تەمەئىڭ ئېرۇر بارى خام».
 جان قەسدى ئۈچۈن كېلۇر دەما دەم،

* *

نېچە نارتەك ياڭاقىڭدىن قىزىل ئوتقە يانار جانىم،
 ئاق ئالماتەك ساقاقىڭدىن سۇرارغە يوق ھېچ ئىمكانىم.
 سەن ئايتۇرسەن: «نېچۈك بولۇر قۇل ئۆز سۇلتانىغە ئاشىق؟»
 كۆڭۈل پەندىم ئىشىتمەس ھېچ، نېتەيىن، ئەي بېگىم جانىم.
 كۆزۈم چۈن قىلدى كۆركلۈكلەر يۈزى بىرلە ئۆزىن سىغماس،
 تۆكۈلگەي ئاخىرى ئاندىن يەر ئۈزرە سۇۋ بىكىن قانىم.
 دۇداغىڭ ھەسرەتى دەردى جانىم ئەرنىمگە يەتكۈردى،
 ئايىت قىلسۇن كۆزۈڭ، ئاخىر ئۆگۈن قالمادى دەرمانىم.
 ئۇزۇن ئۇمرۇم ئىدى زۇلفۇڭ پەرىشان ئەيلەدىڭ ئانى،
 بەلا جانىمغە جەمئ ئەتتى ئوشۇل ئۇمرى پەرىشانىم.
 كۆزۈم ياشىغە ئايتۇرمەن: «سارىغ يۈز ئۈزرە ئاز يۈرى،
 ئەي ئالتۇن ئۈزرە ئاسىغىسىز يۈگەرگەن دۇررى غەلتانىم.»
 كۆڭۈل لۇتقى كەبى زۇلفۇڭ كۆرۈپ تۇشتى بۇ سەۋداغە،
 ئانىڭ ئول ئىشىدۇر ھالى قارا قايغۇغە قالغانىم.

* *

يا رەب، نې ئەجەب يارى جەفاكارە يولۇقتۇم.
 كۆزىيۇ قاشى جادۇۋۇ مەككارە يولۇقتۇم.
 شۇكرانەغە جان بەردىم ئوشۇل چىھرەنى كۆرگەچ،
 ھەقتىن نې تىلەي ئۆزگەكى، دىلدارە يولۇقتۇم.
 نې تالىئ ئىلە مەن تىلەيىن مېھر ئول ئايدىن،
 چۈن بۈيلە جەفاچى بۇتى ئەييارە يولۇقتۇم.
 ھېچ يەردە قەرارىم يوق ئىدى، كويىدە تۇردىم،
 جەننەتتە مۇقىم ئۆلدىمۇ دىدارە يولۇقتۇم.

يار ئىستەر ئىدىم، ئۇچرادى ناگاھ رەقىبى،
گۈلنى تىلەدىم، لۇتقى، ۋەلى خارە يولۇقتۇم.

* * *

سۆزى شىرىن نىگارى جانفەزايم.
يەنە تەن سارى بارغان رۇھ ياندى،
بۇيان كەلگەچ سەفەردىن مەھلىقايم.
قانمىنى ھەجر ئىلە تۆكتى يازۇقسىز،
دۇداغىڭدىن تىلەرمەن خۇنبەھايم.
فەرەھ قىل، لۇتقىكىم، دىلدار كەلدى،
ئىجابەت بولدى ھەزرەتتە دۇئايم.

بەھەمدىللاھكى، كەلدى دىلزەبايم،
ئەزىزان كۆزى چولپان، تولۇن ئايم.
سېۋەر جانىم، پەرى پەيكەر ھەبىبىم،
ۋىسالى - راھەتىم، ھەجرى - بەلايم.
يۈزى گۈل، ساچى سۈنبۈل، باغرى تاشىم،
مۇھىبلارنى ئۈنۈتقان بىۋەفايم.
مۇرادىم دەۋلەتى، بەختىم لەتقى،

* * *

نىقاب ئالكى، يۈزۈڭدىن سەفا تىلەي كەلدىم، *
كۆڭۈل ئېلىغە لەبىڭدىن شىفا تىلەي كەلدىم.
ئەدەمدە باغلاپ ئىدىم ئول ئاغىز خەيالىنى مەن،
كى مۇندا خىزىدەك ئابى بەقا تىلەي كەلدىم.
غۇبار تۇتتى فىراقىڭدا كۆزنى كۆپ يىغىدىن،
بىرەر ئىزىڭ تۈزىدىن تۇتتىا تىلەي كەلدىم.
قانمىغە خەت چىقارپ كىردى ئال بىلە دۇداغىڭ،
بۇ يەرگە سورا - سورا خۇنبەھا تىلەي كەلدىم.
ئەزەلدە بىر ساچىغىغا جاننى ئەيلەدىم سەۋدا،
يۈزۈڭدىن ئەمدى ئاڭا ئاشنا تىلەي كەلدىم.
ۋەفاۋۇ مېھرى ماڭاكىم بولۇر بۇ تالىئۇ ئىلە،
نې ياشۇراي، ئىشىكىڭدىن جەفا تىلەي كەلدىم.
جەمالۇ ھۈسنى ئىلە سەن بايۇ لۇتقى ئەسرۇ فەقىر،
زەكات ئۈچۈن سەدەقەڭدىن نەۋا تىلەي كەلدىم.

* * *

دېدىڭكى: «باقايم ساڭا»، لۇتقى ئىلە باق، ئايم، *
ئول ۋەئەدە ۋەفاسىغە بېگىم، نېچە باقايم.
چولپان كۆزۈڭ ئول دەمكى قىيا باقسە ئۆلەرمەن،
ئىنانماساڭ، ئۆز قىتىنە كۆزۈڭ بىرلە باق، ئايم.

لەئلىك غەمىدىن ئىككى كۆزۈم قان بىلە تولدى،
ئاغزىڭ ھەۋاسى بىرلە فەنا بولدى بەقايمم.
شەترەنجى جەمال ئايكى خۇبلاردىن ئوتۇبتۇر،
رازى دۇرۇر ئول ئىككى كۆزۈڭ بىرلە بەقايمم.
تا لۇتقى قىلۇر جادۇ كۆزۈڭ ۋەسفىنى تەقىر،
ئاندىن ئالادۇر ساھىرى بابۇل سەبەق، ئاييم.

فر - رەدىفۇن - نۇن

ئەي ھۇسنۇ جەمال ئەھلى خادىملارۇ سۇلتانسەن،
ئىنسان سىفەتى بىرلە سەن سۈرەتى رەھمانسەن.
گۈلبەرگى تۇرۇر تونۇڭ بىلمەي ئانى تەن دەرلەر،
تەن نې تىلەسۇن سەندىن، سەن باشتىن ئاياق جانسەن.
ھۇسن ئىچرە شەرىكىڭ يوق يۈز ھۇججەتى رەۋشەندۇر،
ئول دەئۋىتى ۋەھدەتقە، بۇ ۋەجھ ئىلە بۇرھانسەن.
قانمان نېچەكىم باقسام ھۇسنۇڭغە سېنىڭ، بىللاھ،
سۇۋتەك ئىچەيىن دەرمەنكىم چەشمەئى ھەيۋانسەن.
بۇرقەئى كۆتەر، لۇتقى يۈزۈڭنى كۆرۈپ ئۆلسۇن،
ھەسرەت بىلەن ئۆرتەندى، قىل ئىشىنى بىر يان سەن.

* * *

ئەي كۆڭۈل مەملەكەتتىن ئىشۋە بىلە ئالغان سەن،
ئەقلۇ جان ئالەمىغە ئىشقى ئوتىنى سالغان سەن.
جان بىلە بارچە جەھاندۇر تىرىك، ئەي جانى جەھان،
ئۆلتۈرۈرسەن مېنى ھەردەم، نې ئەجايىب جانسەن.
دەمى ئىيسا بېرۇر ئېردىيۇ شىفا خەستەلەرە،
بۇ دەم ئەرنىڭدەدۇرۇر، دەردىمە قىل دەرمان سەن.
غەمزەغە ۋەئدە قىلىپ، قىلمادىڭ، ئەي شوخ ۋەفا،
چىن سېنى ۋەسفى ئېتەيىن، باشتىن ئاياق يالغانسەن.
ئىتىڭ ئۇيغاندى ئاھىمدىن باشىدىن ئەۋرۈلدۈم،
ئەفۇ ئېتىپ ئايتتى: «ئېتەي ئاشىقى سەرگەردانسەن».
جانۇ دىل شەھرىنى بۇزساڭ بۇزۇ خاھ يەغما قىل،
مۈلكىنۇڭ دەۋلەتدۇر ئۇشبۇكى، سەن سۇلتانسەن.
كۆزگۈگە باقماكى، يۈزۈڭنى كۆرۈبان ناگەھ،
لۇتقىدەك بولماغاسەن بىخەبەرۇ ھەيران سەن.

* * *

ئەي قارا بەختىمنى زۇلفىتەك پەرىشان ئەيلەگەن،
 نار ياڭاقنىڭ ئوتىدۇر باغرىمنى بىريان ئەيلەگەن.
 رەھم قىلغىل بەندەغە، ئەي شاھ، ئول تەڭرى ئۈچۈن،
 كىم ئېتەر بىزنى گەدا ئول سىزنى سۇلتان ئەيلەگەن.
 يۈز ئۈزە زۇلفۇڭ ئېرۇر گەنج ئۈستىدە ياتقان يىلان،
 ۋاھ، ئوشۇل گەنج ئارزۇسىدۇر بىزنى ۋەيران ئەيلەگەن.
 شۈكرى ۋاجىبتۇركى بىزتەك سىزنى مۇھتاج ئەتمەدى،
 ئەھسەنۇل - ۋەجھ ئىلە سىزگە مۇنچە ئېھسان ئەيلەگەن.
 لۇتقىنى دىۋانە قىلدىڭ، ئەمدى بىلمەسمەن دېمە،
 ئەي جەھاندىن ئەقىل ئالىپ ئۆزىنى نادان ئەيلەگەن.

* * *

ئەي ھۇسن ئىچىندە مەزھەرى سۈننى ئىلاھسەن،
 نازۇ كەرەشمە كىشۋەرىدە پادىشاھسەن.
 يەتمەس كىشىنىڭ ئىلكى چۇ ۋەسلىڭ ئېتەگىنە،
 ئول ۋەجھ ئىلە دېدىم سېنىكىم مېھرۇ ماھسەن.
 مەندىندۇرۇر گۇناھكى، بەردىم ساڭا كۆڭۈل،
 كۆڭلۈمنى گەر سەن ئاسراماساڭ، بىگۇناھسەن.
 قانىمنى ھەجرى يار تۆكەر، ئەي خەيالى دوست،
 ئەرز ئەيلەمەككە ئاللىندە بولغىل گۇۋاھ سەن.
 كۆپ لۇتقىدىن سېۋەر مېنى دەپ يۈز ئەۋرۈمەگىل،
 ئىككى جەھاندە چۈن ئاڭا پۇشتۇ پەناھسەن.

* * *

ئەي «قۇلۇر - رۇھ» ئايەتنى لەئلى تەسۋىر ئەيلەگەن،
 ئىيسا ئەنفاسىن تەكەللۇم بىرلە تەئبىر ئەيلەگەن.
 ئىشق ئوقىنى بۇ تەنى خاكى نشان بولسۇن دېدى،
 باشتە قاشىنى كەمانۇ غەمزەنى تىر ئەيلەگەن.
 سەن ئەگەر دىيدار بىرلە فىكرى دەرمان قىلماساڭ،
 دۇنيىدا چىقماس مېنىڭ دەردىمگە تەدبىر ئەيلەگەن.
 ئول قارا قاشتەك قەلەم بىرلە سىزىلغان تاپمادى،
 سۈرەتى چىن دەفتەرىن يۈز قاتلا بىر - بىر ئەيلەگەن.
 مەن ھەمىن ئالدىنمادىم جادۇ قارقىڭ سېھرىنە،
 كىم، كۆزۈڭ ئەشكالىدۇر ئالەمنى تەسخىر ئەيلەگەن.

باغلادى ئىپسىز مېنىڭ كۆڭلۈم ئاياغىن چىن ئارا،
 ئەھلى سەۋدا بويىنىنە زۇلفۇڭنى زەنجىر ئەيلەگەن.
 چېھرەدىن بۇرقەۋ ئالسىڭىزكىم، يىڭىتلىك چاغىدا،
 ھەسرەتى دىيدارىڭىزدۇر لۇتقىنى پىر ئەيلەگەن.

* * *

ئەي تۇرپە پەرى، ئادەمنىڭ جانمۇدۇرسەن،
 يا ئىككى يارۇغ كۆزلەرى ئىنسانمۇدۇرسەن؟
 باقسام باش - ئاياق جىسمىڭ ئېرۇر مەھزى لەتافەت،
 يا سەن مەلەكى ئۇلۇڭى رۇھانمۇدۇرسەن؟
 يا جادۇمۇدۇركىم، كۆڭۈل ئالدىڭ ئوقۇپ ئەفسۇن؟
 بۇ يۈز ئىلە يا ئايەتى رەببانمۇدۇرسەن؟
 يا لۇتقۇ زەرافەت بىلە يۇغرىلدىمۇ زاتىڭ؟
 يا خۇلقۇ كەرەم مەئدەنىيۇ كانمۇدۇرسەن؟
 لۇتقى ساڭا قۇل بولدى، ئايا ھۇسن ئېلى شاھى،
 يا بارچە خەلايىق شاھى، سۇلتانمۇدۇرسەن؟

* * *

ئەي، تەجەللى بىرلە ھۇسنۇڭ يۈز تۈمەن جان ئۆرتەگەن،
 بەرقى ئىشقىڭدۇر مېنى تويغۇنچە ھەيران ئۆرتەگەن.
 مانىئى نەززارەدۇر كۆزگە يۈزۈڭنىڭ پەرتەۋى مەلەكىم،
 ئەي مېنى بۇ ۋەجھ ئىلە ھەسرەتتە چەندان ئۆرتەگەن.
 مىڭ تامۇقدىندۇر يامانراق ھەجر ئوتى كۆيمەكلىگى،
 مەن بىلۈرمەنكىم ئېرۇر جانمنى ھىجران ئۆرتەگەن.
 بار ئۈمىدىمكىم تۆكۈلگەي تۈربەتم ئۈستىندە نۇر،
 چۈن مېنى نارتەك ياڭاقىڭدۇر فەراۋان ئۆرتەگەن.
 ئۇشبۇ كۈل بولغان فەلەكىنىكىم ئېرۇر كۈن شۇئەسى،
 ھەسرەتتىڭدىندۇر، بېگىم، بۇ ئاھى سوزان ئۆرتەگەن.
 بىر نەزەردە كۆز قاتا بىلمەن يۈزۈڭ ماھىيەتتىن،
 مۇنچە رەۋشەن بولدىكىم، ئولدۇر كۆڭۈل جان ئۆرتەگەن.
 لۇتقىنى بىچارەنى ئول يۈزۈ ئاغزىڭ يادىدۇر،
 شەۋق ئوتىندە گاھ پەيدا، گاھى پىنھان ئۆرتەگەن.

* * *

ئەي جەفا داغى بىلە كۆڭلۈمنى ئەفكار ئەيلەگەن،

گۈل ياخاقنىڭ شەۋقىدۇر يۈزۈمنى گۈلزار ئەيلەگەن. ئەيلىم
 جەۋھەرى فەرد ئاغزىڭىز تەك خۇردەبىنلەر زېھنىنە
 سالمادى شىرىن خەيالى، يوقنى ئول بار ئەيلەگەن.
 بىر نەفەسدە ئۆلگەي ئېردىم فۇرقەتىڭنىڭ دەردىدىن،
 ۋەسل ئۈمىدىدۇر ماڭا ئۆلمەكنى دۇشۋار ئەيلەگەن.
 ئەقلۇ دىننى بولماسۇن دەدى مەنى بېچارەدە،
 ئول قاراقچى كۆزلەرىڭنى مەستۇ ئەييار ئەيلەگەن.
 مەن فەلەكنىڭ گەردىشىدىن بولمامشىمەن ناتەۋان،
 يارىنىڭ سەۋمەسلىگىدۇر جانمە كار ئەيلەگەن.
 جانۇ دىل باردى ئەدەم سارى، سېنىڭ ئاغزىڭ ئۈچۈن،
 ئول ئاغىز فىكىرىدۇر ئەلگە دۇنيىنى تار ئەيلەگەن.
 ئۆزگەدىن قىلىمام شىكايەتكىم، ئەزىزىم كۆزىدە،
 ئوتقە تۈشكۈر بۇ كۆڭۈلدۈر، لۇتقىنى خار ئەيلەگەن.

* * *

لەتافت قىبلەسى ئالەمدە سەنسەن،
 پەرى يۈزلۈك بەنى ئادەمدە سەنسەن.
 كۆرۈنۈرسەن سەن - ئوق، ئالەمدە ۋۇ بەس،
 بەلى، يالغۇز ھەمىن ئالەمدە سەنسەن.
 مەسھۇ خىزر ئىدى دەم بىرلە جاتبەخش،

* * *

سېنىڭ ئوتلۇغ كۆزۈڭ سېھرى مېنى كۆيدۈردى سەۋدادىن،
 قاشىڭ ھەم ئەگرىلىك بىرلە تۈز ئەتتى ئۈمر بۇنيادىن.
 بىلۈرمۇسەنكى، كۈن تۈشە، نې ئۈچۈن سەيردىن قالدى؟
 يۈزۈڭنى كۆردى سارغايىپ، ئىلىكتىن بەردى سەفرادىن.
 ھەبەشتىن ئولجا تۈشكەندۇر قارا تامغالىق ئاي سىزگە،
 دەلىلى رەۋشەن ئۇش زاھىر تانىرلار بارچە تامغادىن.
 قاشىڭ نۇنى ئۈچۈن ئوينار كۆزۈم ياش ئىچرە ئالماسى،
 ئەجەب تىغلىكى ئىيمەنمەس مۇنىڭتەك مەۋجى دەريادىن.
 چۇ باقساڭ كۆزگۈگە ئول دەم مەگەر ھالىمنى بىلگەيسەن،
 كىشى تا بولماسە ئاشىق، نې بىلگەي ھالى شەيدادىن.
 يۈزۈڭدىن لالە رەك ئېلىتىپ ئۇيالىپ شەھرىگە كىرمەس،
 ئانىڭ بوينىن كىشى باغلاپ كېتۈرمەگىنچە سەھرادىن.
 قىل ئۈچى بېلىڭگە لۇتقى ئېلى يەتمەس، چىقار جانى،

رەۋا تۇتماكى يوق يەردە، بۇ قۇل ئۆلگەي تەمەننادىن .

* * *

ئەي كۆڭۈل بەختى قارا زۇلفى پەرىشانىڭ ئۈچۈن،
جانىم ئارامسىزدۇر ئول نەرگىسى فەتتانىڭ ئۈچۈن .
شىۋەدىن باشقا جەمالىڭدا كۆرۈپدۇرمەن ئانى،
ئەقىل دىۋانەۋۇ جان ۋالە ئېرۇر ئانىڭ ئۈچۈن .
قاشۇ كۆزۈڭدىن ئېرۇر چىنۇ خىتا زىرۇ زەبەر،
ھىند ئېلى سىلسىلەدە جەئدى پەرىشانىڭ ئۈچۈن .
باش ئاچار تۇبىيۇ شەمشادۇ چۇنان ئەل كۆتەرۈر،
كىم ئۇزۇن ياش تىلەگەي سەرۋى خىرامانىڭ ئۈچۈن .
«تۆكمە قانىمنى تەبەسسۇم بىرلە» لەئلىڭغە دەيدىم،
كۈلۈپ ئايتۇر: «مېنى كىم سورغۇسىدۇر قانىڭ ئۈچۈن .»
كۆرمەگەننى ماڭا كۆرگۈزدى دۇداغىڭ كۈلەرى،
سالدى يوق قايغۇغە، يەئنى شەككارستانىڭ ئۈچۈن .

كۆپ جەفا قىلما، سىتەمغە داغى ئىنساڧ كېرەك،
لۇتقىنىڭ كۆڭلىن ئالىپ خەير ئېتەكۈر جانىڭ ئۈچۈن .

* * *

تا كۆڭلۈم ئۇردى دەم يۈزۈڭ ئايى ھەۋاسىدىن،
ھەر سۇبھىدەم يارۇقلۇق ئالار كۈن سەفاسىدىن .
بىردەم نەباتنىڭ باشىدىن كەتمەدى يىغاچ،
تا بولمادى تەمام سۆز ئەرنىڭ ھەياسىدىن .

ھېچكىم جەھاندا كۆرمەدى ئوق - يانى قاپقارە،
ھەيرەتتەدۇرمەن ئول كۆزۈ قاشىنىڭ قاراسىدىن .
قالسام بەلاغە كۆڭلۈم ئېلىنىدىن غەرب ئەمەس،
كىم جان سەلامەت ئىلتى كۆڭۈلنۈڭ بەلاسىدىن .
ھەر نېچە ھۇسن كىشۋەرنىڭ پادىشاھىسەن،
ئەندىشە قىل بۇ لۇتقى گەدانىڭ دۇئاسىدىن .

* * *

دىلبەرا، سىندۇرمە ئەھدۇ يانماغىل مېساقىدىن،
پەردەدە تۈتمە يۈزۈڭنى ئاشىقى مۇشتاقىدىن .
ھۇسن دەۋرىنىدە جەفادىن ئۆزگە يوقتۇر سەنئەتنىڭ،
خەلقىدىن يوق فىكرىڭ، ئىيمەنمەسمۇسەن خەللاقىدىن ؟

بىر نەفەس مەئشۇق ئىلە ئاشىقنى قويماس شادمان،
 نې تىلەر، يا رەب، سىپھىرى كىنەۋەر ئۇششاقدىن؟
 ئانداكىم، مېھراب قاشىق تۈزدى مېئمارى قەزا،
 كۆڭلۈمىزقەندىلىنى ئېلىتتىيۇ، ئاستى تاقدىن.
 ئول سېنىڭ كافۇر ياڭلىق ئارەزىڭنى ئاي دېگەي،
 ئەۋۋەل ھەرگىز ئىلغاماس بولسا قارانى ئاقدىن.
 لاف ئۇرۇر زۇلفۇڭ بىلە مۇشكىدە باردۇرۇر خىتا،
 ھەر كىشىنىڭ ئەسلىنى بىلسە بولۇر ئەخلاقدىن.
 تا يۈزۈڭنىۈڭ ۋەسفىنى لۇتقى بىتىدى، دەفتەرى،
 بولدى رەڭگىنۇ نەسىمى گۈل كېلۇر ئەۋراقدىن.

* * *

ئول غەمزەدىن ئوق ئاتمە، ئانىسىز بەلا قىلۇرسەن،
 ھۈسنۇڭ بىلە جەھاننى چۈن مۇبتەلا قىلۇرسەن.
 نېچە ۋەفاغە ۋەئدە قىلغايىسەن، ئەي جەفاچى،
 سەن ئۇمرسەن كىشىگە، ھەرگىز ۋەفا قىلۇرسەن.
 ئىشىم ئۆتەر دەۋادىن، تەڭرى ئۈچۈن، تەبىبىم،
 كەلگىن، بۇ دەردى دىلغە گەر بىر دەۋا قىلۇرسەن.
 مېھراب قاشى سارى زىنھار باقمە، زاھىد،
 ۋەيران بولۇر نەمازىڭ، بارچە قەزا قىلۇرسەن.
 ئەي كۆز، يۈزىنى كۆردىڭ، ياشىڭ ناغۇ تۆكەرسەن،
 كەچكەن فىراق ئېلىندىن نې ماجەرا قىلۇسەن؟
 كۆيگەن كۆڭۈلدە ھەر دەم مېھرىڭ بولۇر زىيادە،
 تۈن - كۈن ئەگەرچە بىزگە جەۋرۇ جەفا قىلۇرسەن.
 يوقتۇر ئەجەب گەر ئالدىڭ بىچارە لۇتقى كۆڭلىن،
 ھۈسنۇڭ بىلە چۈ يۈزىڭ شەھنى گەدا قىلۇرسەن.

* * *

قىلۇرسەن رەھم، يا قىلماسمۇسەن سەن؟
 يازۇقسىز بەندەدىن گەر قالدى كۆڭلۈم،
 خۇداي ئۈچۈن سەفا قىلماسمۇسەن سەن؟
 رەۋا مۇنداق كۆرەرسەن سەنسىز ئۆلسەم،
 تىلەكىمنى رەۋا قىلماسمۇسەن سەن؟
 ئىلىك گەر تۇتماساڭ لۇتقى قۇلۇڭنى،
 يىراقتىن مەرھابا قىلماسمۇسەن سەن؟

ئايا دىلبەر، ۋەفا قىلماسمۇسەن سەن،
 بۇ دەردىمغە دەۋا قىلماسمۇسەن سەن؟
 قىلچ بىرلە جۇدا بولغۇنچە مەندىن،
 باشىم تەندىن جۇدا قىلماسمۇسەن سەن؟
 ئەگەر مېھرۇ ۋەفانى ھەيىق كۆرسەڭ،
 بىرەر جەۋرۇ جەفا قىلماسمۇسەن سەن؟
 ياقىلدى شەۋق ئوتىندە جانىم ئەمدى،

* * *
 ئاي يۈزۈڭنىڭ ھۈسنىكىم، رۇھ ئاڭلاماس كەيفىيەتتىن،
 قىلدى ئىسبات ئەھسەنۇت - تەقۋىمىنىڭ ماھىيەتتىن.
 ئارەزۇ لەئلىك ماڭا ئارتتۇردى سەۋدا زەھمەتى،
 ۋەھكى، بەختىم ئۆزگە قىلدى گۈلشەكەر خاسىيەتتىن.
 [نېچەكىم باردۇر قەمەر دەۋرۈندە يۈزۈمىڭ تەفرىقە،
 كۆردۈم ئۇش زۇلفۇڭدەمەن چىنىدىن كۆڭۈل جەمئىيەتتىن.]
 ئاي قوتانلاپ ئەجز ئۈچۈن بولدى ھىسارى تۈن كېچە،
 تۈتتى ھۈسنۇڭگە مۇسەللەم دۇنيىنىڭ ماھىيەتتىن.
 جان ئەجەلدىن كەلدى ئىشقىڭ بادەسىندىن بىخەبەر،
 بۇ قەدەھدىن تاتماغان بىلمەس ئانىڭ كەيفىيەتتىن.
 چۈن تەتەۋۋۇل ئېردى مەجمۇئە ئىلە زۇلفۇڭ نىيەتى،
 تۈشتى يۈزۈڭدىن قارارپ، كۆر، پەرىشان نىيەتتىن.
 دۇنيىنىڭ زىبىبالارىندىن سىزگە قۇل بولغان ئۈچۈن،
 بىلدىلەر ئەھلى بەسارەت لۇتقىنىڭ ئەھلىيەتتىن.
 * * *

مەلەك يا ھۇر، بىلمەن يا پەرسەن،
 بۇ رەفتار ئىلە يا كەبكى دەرسەن؟
 فەلەكنىڭ ئەتلەسىدەك كۆك تون ئىچرە،
 مەگەركىم ئافتابى خاۋەرسەن.
 يۈزۈڭگە باقسە ئىمان نۇرى زاھىر،
 كۆزۈڭگە باقسە، خەيبەر كافەرسەن.
 بۇ سەرۋى قەددۇ شەكلۇ شىۋە بىرلە،
 ئايتقىل راست كىمىنىڭ سەرۋەرسەن؟
 كۆزۈڭ سىھىر ئۆرگەتۈر كەشىمىر ئېلىگە،
 كۆزۈڭ دەستانۇ فەننىڭ دەفتەرسەن.
 قىيا باقماق بىلە جاننى ئېرىتتىڭ،
 كەرەشمە سەنئەتنىڭ زەرگەرسەن.
 بۇ لۇتقىنىڭ جانىن دىۋانە قىلدىڭ،
 نېدۇر ئاتىڭ، قايۇ يەرلىك پەرسەن؟

* * *
 ھەر جەفا كەلسە، ئەي سەنەم، سەندىن،
 ھاشەنلاھكى، ئوسانمەم سەندىن.
 كۆرەلى قايسىمىز يېڭەر ئاخىر،
 سەبىر مەندىن داغى سىنتەم سەندىن.
 باش قويارسەن، دىلا، قارا قاشىنە،
 كۆتەرىلمىش مەگەر قەلەم سەندىن.
 دەمى ئىيساكى جان بېرۈر ئېردى،
 فەھم قىلدى كۆڭۈل بۇ دەم سەندىن.
 كۆرگەلى قەددۇ زۇلفۇ ئاغزىڭنى،
 تارتادۇرمىز بەسى ئەلەم سەندىن.
 دېدىڭ، ئۆلسەڭ مەزارىڭگە كېلەيىن،
 ئاندا ھەم مۇشكىل ئول قەدەم سەندىن.
 مېنى ئۆلتۈركى، سەنسىز ئۆلمەيمىشەم،
 لۇتقىدىن يازۇقۇ كەرەم سەندىن.

«...» * *
 ئاھكىم، كۆيدى دىلۇ جان ئول سىتەمگەر ئىلكىدىن،
 بولدى يەغما ئەقلۇ دىن ئول كۆزى كافەر ئىلكىدىن.
 لەئلىنىڭ شىرنىلىكىن بىر كۈن بىتەر ئېردى قەلەم،
 باشى زانو ئاستىدە قالدى چېبىنلەر ئىلكىدىن.
 تا يۈزىن كۆرگۈزمەدى، زۇلفى جەھاننى تۇتمادى،
 بولماسە سۇلتان، نې كەلگەي خەيلۇ لەشكەر ئىلكىدىن.
 قەند ئەگەر ئەرنى بىلە لاق ئۇرسە بولغاي كەللە خۇشك،
 چۈن ياشۇنمىشتۇر قامىشلار ئىچرە شەككەر ئىلكىدىن.
 باقتى تا ئەسرۇك كۆزۈك ئەغيارە، ھالىمدۇر خەراب،

قان يۇتارمەن تا لەبىڭغە تەگدى ساغەر ئىلكىدىن.
 سەرۋ بويۇك بىرلە لاق ئۇردى خىلافى رايبى تاك،
 قوپتىيۇ، تۈشمەس ئانىڭ قەسدىندە خەنجەر ئىلكىدىن.
 لۇتقىنى بىچارە ئاندىن كۆپ تەمەد تۈتمە ۋەفا،
 مۇنداق ئىشلار ئاز چىقار، ئارى، چۈ دىلبەر ئىلكىدىن.
 * *
 قانى ئول بەختىكىم، تاپسام ۋەفا ئول شوخى رەئنادىن،
 ئەجەل، ئەي كاشكى، بۇزغاي مۇنىڭدەك ئۇمر بۇنيادىن.
 ئالۇر ئول يۈز، ئاغىز بىرلە پەريۇ ئادەمى كۆڭلىن،
 قىلۇر مىڭ ئەقلۇ دىن غارەت ھەمۇل پىنھانو پەيدادىن.
 كۆڭۈل تاراج ئېتىپ كۆزۈك، ئەگەر جان ئالسە مەند ئەتمە،
 قاچان تۈرك ئىلكىدىن چىقسۇنكى پەرھىز ئەتسە يەغمادىن بىسەل
 رەقىبىم رەھم ئېتىپ ياشىم ئارىتتى كۆپ، قۇرۇمادى،
 تەفاۋۇت يوق بۇلۇت ئالسە نېچەكىم سۇۋنى دەريادىن.
 ئىشكىڭ تۇپراغىن ساقلاپ يۈز ئۈزرە ھەققە كۆرگۈزگەي،
 ئەگەر سورساكى، لۇتقى، نې كېتۈردۈڭ دارى دۇنيادىن.
 * *
 فەرياد ئېتەرەم تۈشكەلى مەن يالغۇزۇن ئاندىن،
 ھېچ ئولدى تەنىم، قالدى ھەمىن يالغۇز ئۇن ئاندىن.
 كۆز تەگمەسۇن ئول يۈزگەكى كۈن ئاندىن ئۇيالىدى،
 گەر مۇنقەئىل ئېرمەس نې ئۈچۈن قاچتى تۇن ئايدىن؟
 لەئلى ئۈزە خالىن كۆرۈبان ئايتتىم ئاڭاكىم:

« كۆيدۈردى جانىم ئۈيلەكى، قوپتى تۈتۈن ئاندىن. »

گەر سەرۋ سۇجۇد ئەتمەسە قەددىڭغە، نې نۇقسان،

يوقتۇر ئەجەب، ئەھمەقلىق ئېرۇر، چۈن ئۇزۇن ئاندىن.

مەھشەردە لەبىڭ سورغۇسى ئاشىق قاندىن، ئەي شوخ،

كىم مۇندا تۆكەر قان نىيەتتىن ئىزدەسۇن ئاندىن.

يۈز تەننە ئۇراي ئايغا، يەنە يىلدە دېمىشىسەن،

سەن مەھرغە يۈز كۆركى، فۇزۇنسەن بۇ كۈن ئاندىن.

لۇتقى ساڭا جان ئاسرامىشۇ قەسد ئېتەدۇر ھەجر،

گەر جان تىلەر ئېرسەڭ، يېتەكۈر كەل بۇرۇن ئاندىن.

* *

قان بولدى كۆڭۈل فىراقىڭىزدىن،

جان كۆيدى ھەم ئىشتىياقىڭىزدىن.

دىنۇ دىلۇ ئەقل بولدى يەغما،

جان ئالغۇچى ئول قاراڭىڭىزدىن.

ئوقتەك بويۇمىز ئېگىلدى ياتەك،

ئول فىتنەلىك ئىككى تاقىڭىزدىن.

سۇۋ بولدى جانىم، ۋەلې دەما - دەم.

ئوتقە ياقىلۇر دۇداغىڭىزدىن.

ئالتۇن كەبى چېھرە بولدى سارىغ،

ئول سىيم بىكىن ساقاڭىڭىزدىن.

كۆرمەس كېرەك ئايۇ كۈن بۇلۇتسىز،

ساچنى كۆتەرىڭ ياڭاقىڭىزدىن.

بۇ لۇتقى خەستەنى سورۇڭىكىم،

بىچارە ئۆلەر فىراقىڭىزدىن.

* *

گەرچە يىراق تۇشمىشەم ئول سېۋەرىم ۋىسالىدىن،

ئۆزگەگە سالغالى نەزەر ئۇفتانۇرەم خەيالىدىن.

باشىم ئەگەر ھەۋاسىدە بارسە ۋەفانى قويمايىن،

گەرچە نەزارە تەگمەگەي سەرۋ قەدى نىھالىدىن.

ھەرفلەر ئىچرە «مىم» نىڭ نۇقتەسى چۈنكى ھېچ يوق،

ھەپىرەت ئىچىندە مەن ئوشۇل ئاغزى قاشىدا خالىدىن.

سىزدىن ئەگەر تىلەنسە گۈل ھۈسن ئۆلۈشى ئەجەب دەگۈل،

باي كىشىلەرگە چارە يوق، ئارى، چىقاي سۇئالىدىن.

بارچە يۈزۈڭدىن ئۇفتانىپ كىمسە تەزەللۇم ئەتمەگەي،

غەمزە قىلۇردا قورقمە ئۆلگۈچىلەر ۋۇبالىدىن.

زۇلمەت ئىچىندە مۇنقەئىل بولدى نىھان ئۆلۈم قارا،

ئابى ھەيات ئۈچۈن خەبەر تاپتى لەبىڭ زۇلالىدىن.

گەرچەكى نەزى ھالىغە يەتتى بۇ لۇتقى ھەجرىدە،

ئۆمىرىدە سورمادى بىرەر ئاشىقى خەستە ھالىدىن.

* *
 كۆز قان ساچار ئەرنىڭنى كۆرۈپ دەم بەدەم، ئەي جان،
 ئاغزىڭنى تىلەپ تاپمايۇ بولدۇم ئەدەم، ئەي جان.
 كۆزۈڭ بىلە قەددىڭنى كۆرۈپ «نەرگىسۇ شەمشاد»
 دېگەن كىشىدە نې بەسەرۇ نې قەدەم، ئەي جان.
 نېچە تىلەدىڭ قايدا تۇرۇر دەپ رەقىبىڭنى،
 نې بولغاي ئىشىكىڭدە بىر ئىت بولسا كەم، ئەي جان.
 كىم قىلماسە خەتتىڭنى كۆرۈپ ھۈسنۇڭغە ئىقرار،
 ھىجران قىلچى بويىنى قىلسۇن قەلەم، ئەي جان.
 قەددۇ ساچۇ ئاغزىڭ غەمىدىن ئاھكى قالدى،

مەجرۇھ كۆڭۈللەردە نىشانى ئەلەم، ئەي جان.
 «سەن غەم يېمە ئىشقىمدە» دېدىڭكىم، سۆڭەك ئولدۇم،
 نېچە يېمەسەڭ قايقۇنى، يەر بىزنى غەم، ئەي جان.
 كۆپ لۇتقىنى قورقۇتمە تۆكەرمەن دەيۇ قانىن،
 تۆكسەڭ ساڭا مېڭ قەتلە ھەلال ئۇشبۇ دەم، ئەي جان.

* *
 ئەي جەفادىن بىر زەمان كۆڭلى پۇشەيمان بولماغان،
 قانى باغرىم زەردەئى قايقۇڭ بىلە قان بولماغان.
 باش - ئاياق يالغان ئېرۇر ئىشق ئاغرىقىدىن ئۇرسە دەم،
 بىر مېنىڭدەك سارغايىپ يۈزى يارا قان بولماغان.
 مۇددەئى كۆرمەك تىلەر كۈلگەندە تىشىڭ گەۋھەرىن،
 كۆرمەس ئول دۇر يىغلايۇ كۆزلەرى ئۇممان بولماغان.
 ئول سېنىڭ سۇنبۇل بىكىن زۇلفۇڭنى گۈل ئارەز ئۈزە،
 ئادەمى ئېرمەس كۆرۈپ ئەقلى پەرىشان بولماغان.
 يۈزۈڭ ئۈزرە ناگەھان زۇلفۇڭنى تاغىتسە سەبا،
 زاھىرەن ھەيۋان ئېرۇر شەيداۋۇ ھەيران بولماغان.
 ھۈسن ئېلى بىرلە مەئىشەت قىلماس ئېرمىش ئاڭلادىم،
 ئەقل تەدبىرىن قويۇبان گولۇ نادان بولماغان.
 ئەي جەفاچى، تۆكۈمەڭ بۇ لۇتقى قانىن،
 قانى ناھەق قان قىلىپ ئاخىر پۇشەيمان بولماغان؟

* *
 قالدىم قارا قايقۇغە كۆزۈڭنىڭ ھەۋەسىدىن،
 كىم بىخەبەر ئەسرۇ بۇ قۇل مۇلتەمەسىدىن.

ئول سەرۇ قەدىڭ ئۈزرە رەۋان تۇتقۇسى مەنزىل،
جانىم قۇشى چۇن قىلسە ھەۋا تەن قەفەسىنىدىن ئېلىپ نەقە ئەتە
ئاشىق كىشىلەر ئاھى ياماندۇر، ھەزەر ئەيلە،
كىم ئوتقە يانار ئالەم ئالارنىڭ نەفەسىنىدىن.
كۆزۈم قارا باغىندا تۇشۇپ خەيلى خەيالىڭ،
بىر لەھزە ئەمەس خالى ياشىمنىڭ ئەرەسىنىدىن،
كۆپ قاۋلاما لۇتقىنى، قىل ئەندىشەكى، بىخاست،
ناگەھ تىلەگەي دادىنى فەريادەسىنىدىن.

* * *

جانا، بەدەنىڭ جاندىرۇ جانلار تەنىڭ ئولسۇن،
ھەق فەزلى ئانىڭ ھىفزىنە پىراھەنىڭ ئولسۇن.
ئول قاشۇ كۆزۈڭ تۇھفەسىدۇر جانۇ دىلۇ دىن،
ھەر قايسى بۇرۇن قىلسە ئىشارەت ئەنىڭ ئولسۇن.
مەن بەندەغە خۇد يەتكۈسى يوق مەھرۇ ۋەفاسى،
ھەر قايدەكى بار جەۋرۇ جەفاسى مەنىڭ ئولسۇن.
ئالەم سېنى سەۋگۈچى دۇرۇر گەرچە دەما دەم،
ھەقدىن تىلەرەم مەنىكى بارى دۇشمەنىڭ ئولسۇن.
لۇتقى ئېلى يەتمەس چۇ ۋىسالىڭ ئېتەگىنە،
خاھى بۇ جەمال ئاي مەنىڭ خاھ سەنىڭ ئولسۇن.

* * *

كۆڭۈل يۈزىڭ تۈمەن يارە ئېرۇر ھەر نازى يارىمدىن،
رەۋان ھەر بىرىدىن يۈز بەھرى خۇن جەۋرى نىگارمىدىن،
مېنىڭ ئاھىم دۇرۇر يەرقۇ كۆزۈمنىڭ ياشىدۇر لالە،
قالىپتۇر يادگار ئۇشبۇ ماڭا ئول نەۋ بەھارىمدىن.
گۈلى نەسرەن بىلە باغلاڭ، يىگىتلەر، نەخلى تابۇتۇم،
چۈھەسرەت بىرلە جان بەرسەم يىراق ئول گۈلئۇزارىمدىن،
جەنازەمنىڭ كاۋۇرچاكنە باغلاڭ نامەئى شەۋقىم،
كىم ئول نامەھرىبان، تاپقاي خەبەر بۇ جانى زارىمدىن،
ئايۇر لۇتقى ئانىڭ ئۈزىن نې دەپ، مەھشەردە بولغايمەن،
جەفا بىرلە ئەگەر قانىم تۆكۈپ ئۆتسە مەزارىمدىن.

* * *

پەردەدىن چىقتىيۇ زاھىر قىلدى رەھمان سۈرەتىن،

لەئلى ئىسبات ئەتتى شىرىنلىك بىلە جان سۈرەتتىن .
 ھەم تەجەللىنى جەمالۇ ھەم جەلال ئول كۆزدەدۇر ،
 كۆرگۈزەر ئاقۇ قاراسى كۆفرۇ ئىمان سۈرەتتىن .
 لەئلى ئىشقىڭدا مۇنەججىمغە دېسەم ھالىمنى باق ،
 تالىئىم ئەشكالىدە ھەردەم كۆرەر قان سۈرەتتىن .
 رەۋزە بۇنيادىن تۈزەتكەي كۆزلەرىم سىيلاپ ئىلە ،
 كۆرمەسەم بىر دەم ئەگەر جەننەتتە جانان سۈرەتتىن .
 قۇش تىلى يالباردى لۇتقى نېچەكىم بۇلبۇل بىكىن ،
 كۆرمەدى قانغۇنچە ئول يۈزى گۈلىستان سۈرەتتىن .

سەيد ئەتتى دىلبەرىم مېنى ئاشۇفتە ساچتىن ،
 سالدى كەمەند بوينۇمە ئىككى قۇلاچتىن .
 ھۈسنۇڭ چاغىندا تا نې ئەدەبسىزلىك ئەتتى گۈل ،
 كىم يۈزىنى قاناتتى سەبا زەخمى كاچتىن .
 قاندىن تەڭ ئولسۇن ئول شەكەر ئەرنىڭ بىلە نادان ،
 مەئلۇم ئېرۇر تەفاۋۇتى ئىككى يىغاچتىن .
 گەر شانە ئۇرسە زۇلفۇڭا مەششاتەئى نەسىم ،
 چىققاي ھەزار ھەلقە كوڭۇل تەكمە ساچتىن .
 تويغۇنچە قوي يۈزۈڭ سارى لۇتقىنى باققالى ،
 نېئمەتنى باي كىشى ئاياماس ، چۈنكى ئاچتىن .

باق كۆز ئۇچى بىلە سەۋاب ئەيلەمەك ئۇچۇن ،
 ئەقلىمنى يانا مەستۇ خەراب ئەيلەمەك ئۇچۇن .
 كۆرگۈزمەدىڭ ئۇيقۇدا قارا كۆزىنى ، ئەي بەخت ،
 ھەق گوپى ياراتتى سېنى خاب ئەيلەمەك ئۇچۇن .
 يوقتۇر گىلەم ئول قاش نېچە چىتتىسە چىرايىدىن ،
 كىم خۇبلار ئېرۇر نازۇ ئىتاب ئەيلەمەك ئۇچۇن .
 سىخەك بېرۇر ئۆسروك كۆزىگە كىرپۈكى ھەر دەم ،
 ئۇششاق يۈرەكىنى كەباب ئەيلەمەك ئۇچۇن .
 لۇتقىغە رەقىب ئۇچرار ئىشكىڭدە ئەجەبتۇر ،
 ئۇششاق ئېلى ئېرمەس چۈ ئەزاب ئەيلەمەك ئۇچۇن .

* * *

نېچە جانۇ جەفا قىلۇرسەن؟
 ۋەقت ئولدى ئەگەر ۋەفا قىلۇرسەن.
 جانىم چىقادۇر فىراق ئوتىندىن،
 دەردىمغە قاچان دەۋا قىلۇرسەن؟
 [ئۆلتۈر مېنى ناز ئىلە رەۋادۇر،
 گەر ھاجەتمۇ رەۋا قىلۇرسەن.]

* * *

ساقىيا، كۆڭلۈم تۇتۇلدى ئەقلى نافر جامدىن،
 ساغەرى، تۇتقىن، مېنى قۇتقار غەمى ئەيىامدىن.
 تۇشسە سىمىن سائىدىڭ ئەكسى شەرابى لەئىل ئۈزە،
 قىلماغاي ھېچكىم جۇدا سەھبانى سىمى خامدىن.
 مۇھتەسبە نېچە يالباردىم: «مېنى چاقتى رەقىب،»
 دوست بولماس ناكەس ئاخىر ئىززەتۇ ئىكرامدىن.
 جامى مەي ئۆپتى لەبىڭنى، تەشەنە بولدۇم قانىنە،
 ھەق تېگۈرسۇن ئول ئاچىغى تارتاي ئەمدى جامدىن.
 لۇتقى خالىڭنى كۆرۈپ كۆڭلى ئىلىندى زۇلفى ئىلە،
 دانە ھىرسىدۇر بەلىكىم، قۇش قۇتۇلماس دامدىن.

* * *

كەلسە يۈز مىڭ تۈمەن ئەلەم سەندىن،
 خۇش تۇرۇر كام، ئەگەر ئەلەم سەندىن.
 يوق ئۈمىدىم، ۋەفا ئەگەر قىلساڭ،
 بولغاي ئول غايەتى كەرەم سەندىن.
 كۆرگۈزۈرسەن ئاغىزنى خەندە بىلە،
 جان نېچۈك بولماسۇن ئەدەم سەندىن.
 ئول ئاغىز بىرلە قىل كەرەم، دۇشنام،
 بولالى زەررە مۇھتەرەم سەندىن.
 لۇتقى ئول يۈزنى ئايغە ئوخشاتتىڭ،
 بىللاھ، ئۇشبۇ سۆز ئېردى كەم سەندىن.

* * *

لەئلىڭنى دېدىم: دۇرچى دۈرەر سۆز كېلىشىدىن،
 ئاغىزىڭنى داغى تۇڭى شەكەر سۆز كېلىشىدىن.
 ئول نۇقتەئى مەۋھۇمنىڭ ئىسباتى ئۈچۈن ئەقىل،
 رەمزە دېدى چۈن تاپتى خەبەر سۆز كېلىشىدىن.

ئەرنىڭكى قەلەم تىلىنى شىرىنلىكى ياردى،
 شەككەر دېدىم ئاندىكى سەمەر، سۆز كېلىشىدىن.
 يازغۇرمە، يوق ئاغزىڭنى ئەگەر زەررە دېمىشمەن،
 مەن ئايتتىم ئىككىن ئانى مەگەر، سۆز كېلىشىدىن.
 لۇتقى سۆزى دۈردەك كېلۈر ئول ئىش سىفەتىندە،
 تەبىئىنى دېدىم بەھرى گۆھەر، سۆز كېلىشىدىن.

* * *

ئەي ئادەملەر جانى، پەرىغە نې بولۇرسەن؟
 بۇ جىسىم ئىلە گۈلبەرگى تەرىغە نې بولۇرسەن؟
 سەندىن ماڭا نەززارە تېگەر، ئول داغى گاھ - گاھ،
 سەن چەرخى فەلەكنىڭ قەمەرىغە نې بولۇرسەن؟
 رەفتار ئىلە بىر يولى مۇنىڭدەك داغى ئوخشاش،
 ئەي سەرۋى سەھى، كەبكى دەرىيغە نې بولۇرسەن؟
 يۇسۇف كەبى شىرىن دۈرۈر ئەسرۇ ھەرەكاتىڭ،
 سەن مىسر نەباتۇ شەكەرىغە نې بولۇرسەن؟
 سەندەك سەنەمى كۆرمەدى لۇتقى چىغاتايدە،
 چىن سۆيلە خىتا خۇبلەرىغە نې بولۇرسەن؟

* * *

ئول ئايكىم، ئانىڭ مەھرىدە مەشھۇرى جەھانمەن،
 ئەفسۇسكى، بىلمەسكى نې چاغلىق نىگارنمەن.
 فەريادىمە بەخت ئويغانىپ، ئەي ۋايكى، يەتمەس،
 ھەر نېچەكى مەن باشتىن ئاياق ئاھۇ فىغانمەن.
 شەككەر دۇداغىڭدىن ماڭا ھەسرەت تېگەر ئانچاق،
 شىرىن مەگەر ئول بولدىيۇ، فەرھادى زەمانمەن.
 دىلدار جەفا ئۈستىدەۋۇ مەن قانى تولغان،
 كۆز ياشى كەبى كويىداكىم ئابى رەۋانمەن.
 سۈنبۇل ساچىنى كۆرگەلى گۈلدەك يۈزى ئۈزرە،
 سەۋسەن بىكىن ئەۋسافى بىلە رۇتبى لىسانمەن.
 كۆڭلۈم كېتەمەس ھەر نېچەكىم كۆرسە جەفانى،
 بۇ سەبرۇ تەھەممۇل بىلە بىلمەنكى نې جانمەن.
 ئاشىق نېگە بولدىۋىڭ دېمە لۇتقىغە، يۈزىن كۆر،
 بۇ ۋەجھى ئەيان بىرلە نې مۇھتاجى بەيانمەن.

ئەي تۈركى پەرىۋەش، نې ئەجەب جان يېتىلىپسەن،
 دەۋلەت چەمەنىدە گۈلى خەندان يېتىلىپسەن.
 بوي چەكتىڭۇ ئافاق ئىچىدە قوپتى قىيامەت،
 ھەي - ھەي نې بەلا سەرۋى خىرامەن يېتىلىپسەن.
 ئەقلىدىن ئازار مىسر ئېلىدەك، كىم سېنى كۆرسە،
 بۇ دەۋردە سەن يۇسۇفى كەنئان يېتىلىپسەن.
 ئىزھارى تەجەللى قىلۇر ئول چىھرە سەفاسى،
 سەن ئاينەئى ئايەتى رەھمان يېتىلىپسەن.
 ھۇسن ئەھلى ئەگەر بولسا ساڭا قۇل، ئەجەب ئېرمەس،
 كىم خۇبلىق ئىقلىمىدە سۇلتان يېتىلىپسەن.
 ھەم رۇھى مۇسەۋۋەر سەنۇ ھەم ئەقلى مۇجەسسەم،
 بۇ لۇتقى ئىلە سەن فىتنەئى دەۋران يېتىلىپسەن.
 سال سايە مېنىڭ باشمە، ئەي رەشكى سەنەۋبەر،
 كىم غەيرەتى تۇبى داغى رىزۋان يېتىلىپسەن.
 لۇتقى سۆزىنىڭ لۇتقىنە تەبىئىڭ يېتەر، ئانچاق،
 ئەھسەنتەكى، مەھبۇبى سۇخەندان يېتىلىپسەن.

* * *

يا رەب، نې بەلا سەرۋى سۈمەنەر يېتىلىپسەن،
 قان قىلغۇچى بىر شوخى سىتەمگەر يېتىلىپسەن.
 ئاي كۆز تۇتار ئېردىم سېنى، خۇرشىد بولۇپسەن،
 خۇرشىد نېدۇر، رۇھى مۇسەۋۋەر يېتىلىپسەن.
 ۋەسقى ئەتسە كىشى يۈز كۆرەدۇر دەپ ساغىنۇرمەن،
 كۆزگۈدە ئۆزۈڭ باقكى، نې دىلبەر يېتىلىپسەن.
 جەننەتتەكى نەسرېن گۈلىنىڭ شاخى مەڭزىلىك،
 سەن تازەۋۇ رەئنا، داغى نەۋبەر يېتىلىپسەن.
 دەريابلاغىل ئۇشبۇ گەدا كەئبەئى كوڭلىن،
 چۈن ھۇسندە سەن ئەسرۇ تەۋانگەر يېتىلىپسەن.
 تا قايسى سەئادەتلىك ئۈچۈن ھەق سېنى ئاسرار،
 ئەي مېۋەئى شىرىنكى، چۈ شەككەر يېتىلىپسەن.
 لۇتقى يۈزى ماھىيەتنى رەۋشەن ئېتىپكىم،
 سەن دەۋرى قەمەر ئىچرە سۇخەنۇر يېتىلىپسەن.

* * *

شەھىدىڭنى ئەگەر سەن شاد ئېتەرسەن.
 ئۇيالتۇرمە، چەمەن سەرۋىن باغشلا،
 قىياسەن بەندەنى ئازاد ئېتەرسەن.
 قاچان، ئەي لالە، ئول يۈزگە تەڭەرسەن،
 ئۆزۈڭنى يەلگە سەن بەرباد ئېتەرسەن.
 بۇزۇلدى لۇتقى كۆڭلى، نېچە باشدىن،
 جەفانى ئاندىن - ئوق بۇنياد ئېتەرسەن.

كۆزۈڭنى يۇمماكەن ئۇستاد ئېتەرسەن،
 ئۇرۇپ غەمزە بىلە جەللاد ئېتەرسەن.
 مېنى بىر سورمادۇڭ، دەردىڭدىن ئۆلدۈم،
 قىيامەتتە مەگەر كىم ياد ئېتەرسەن.
 سېنىڭ بىرلە فەلەك خۇد خۇشتۇر، ئەي ئاي،
 كى سەن ھەم بىز سارى بىداد ئېتەرسەن.
 سۈجۈكلۈك بەر مېنىڭ رۇھىمغا دۇشنام،

* * *

ئەي كۆزى ئاھۇ، ئەجەب قان تۆككۈچى سەييادسەن،
 ئاشىق ئۆلتۈرمەك فەننىدە بارچەدىن ئۇستاد سەن.
 ھۇسن ئېلىندە ئالەمى مەزلۇم، سەن سەن پادىشاھ،
 تا بەكەي قىلغۇڭ مۇنىڭدەك كۈندۈزۈن بىداد سەن.
 تالىئىم لا ئېردىكىم بىر كافر ئۆلتۈرگەي مېنى،
 تاندىم ئەمدى كۆزۈڭدىنكىم سەن ئول جەللادسەن.
 قايغۇلۇقلارنى ئەگەر ياد ئەتمەسەڭ، يوقتۇر ئەجەب،
 بارچەنى خۇررەم تۇتارسەن، چۈن ئۆزىڭ دىلشاد سەن.
 لۇتقىنى قەسدەن بىلۈرمەنكىم، ساغىنغۇڭ يوق تۇرۇر،
 بىر ئۈنۈتۈپ سەھۋ ئىلە قىلساڭ نې بولغاي ياد سەن.

* * *

يا رەب، نې بەلا زالىمۇ. ئەييارە كىشىسەن،
 ئاشىق قانىغە كىرگۈچى خۇنخارە كىشىسەن.
 ھەر بىر قوپۇشىڭدە، ياتىشىڭدە، باقىشىڭدە،
 يۈز بارە ئەمانىيۇ ستەمكارە كىشىسەن.
 بىر لەھزە كۆزۈم ئۆيىنە، بىردەم كۆڭۈل ئىچرە،
 ئەي ئەختەرى مەسئۇد، نې سەييارە كىشىسەن؟
 قان بولدى كۆڭۈل سەنسىزۇ يوق قىل ئۇچى رەھمىڭ،
 ھەي - ھەي، نې جەفا قىلغۇچى خۇنخارە كىشىسەن.
 بىر كۆز يۇمۇپ ئاچقۇنچە كۆڭۈل نەقدىنى ئالدىڭ،

ئەي كۆزى قارا، ۋاي نې ئەييارە كىشىسەن؟
 ھىجران چۇ قىلىچ ئالدى تۇرۇرسەن نې دەپ، ئەي جان،
 ئەسرۇ نې ئەجەب ئاجىزۇ بىچارە كىشىسەن؟!
 ھەر قايدە كۆڭۈل بارسە ئۈزىلمەي ئېرىشۇرسەن،
 لۇتقى كۆڭۈل ئارتىنچە نې ئاۋارە كىشىسەن.

* * *

يا رەب، نې بەلا ھۇسنۇ مەلاھەتدۇرۇر ئۇشبۇ؟
 رەفتارى شەمايىل ئەمەس، ئافەتدۇرۇر ئۇشبۇ.
 ئاشىقى بولۇر ھۇسن ئىلە يوق مۇنچە دىل ئاشۇب،
 ئاندىن داغى بىر ئۆزگە لەتافەتدۇرۇر ئۇشبۇ.
 ھەر قايسى زەرىفەنى كەرەشمە بىلە ئۆرتەپ،
 بىلمەسكە سالىپ، ۋاھ، نې زەرافەتدۇرۇر ئۇشبۇ.
 ئۆزگە كىشىدىن ئەقلۇ كۆڭۈل غارەتى كەلمەس،
 شىرىن ھەرەكاتىگە ئىزافەتدۇرۇر ئۇشبۇ.
 لۇتقى، كەچ ئۆزۈڭدىن داغى دىلدارغە يەتكىل،
 سالىك ئاياغىگە نې مەسافەتدۇرۇر ئۇشبۇ.

* * *

بۇ ھۇسنۇ لەتافەتكى، بېگىم، سەندە دەگۈلمۇ؟
 يۈزىڭ مەلەكۇ ھۇر ساڭا بەندە دەگۈلمۇ؟
 مەئزۇر تۇت ئەر تۈشتۈم ئىشىكىڭدىن يىراقراق،
 تەن بولسە يىراق، جانۇ كۆڭۈل ئاندى دەگۈلمۇ؟
 گۈل ئۆرگەنۇر ئوخشار چەمەن ئارالىق ئاندىن،
 بوستاندا ۋەرەقلەرى پەراكەندە دەگۈلمۇ؟
 جىنۇ مەلەكۇ ھۇر چەمەن ئىچرە كۆرۈنمەس،
 يۈزۈڭ ئايدىن بارچەسى شەرمەندە دەگۈلمۇ؟
 كۆڭلۈمنى سېنىڭ زۇلفۇڭ ئالىپ كىزلەدى، بىلدىم،
 ئوغرى كەبى ئەل ئىچرە سەر ئەفكەندە دەگۈلمۇ؟
 يۈزۈڭنى كۆرۈپ گۈل خىجىل ئولغانى جىھەتدىن،
 گامى قىزارۇر، گامى ئىشى خەندە دەگۈلمۇ؟
 ھەر جەۋرىكى قىلساڭ، دېمەگەي ھېچ، بۇ لۇتقى،
 مەھبۇب نېكىم قىلسە، خۇش ئايەندە دەگۈلمۇ؟

* * *
 ئۇل ھۈسنىكى سەندە، ئەي قارا كۆز دەگۈلمۇ؟
 خۇبلار قۇلۇڭ، ئەي ماھى دىل ئەفرۇز، دەگۈلمۇ؟
 جان ئالغۇچى ئول جادۇ كۆزۈڭ فېتىنە ئەمەسدۇر، ئەمەس بولسا؟
 غەمزەڭ ئوقى، ئەي دوست، جىگەردۈز دەگۈلمۇ؟
 كۆڭلۈمنى كەرەشمە بىلە ياقىتى يانار ئوتقە، ئەمەس بولسا؟
 ئول تاش باغىرلىق ماڭا دىلسوز دەگۈلمۇ؟
 نەۋرۇز جەمال ئولدى، چۇ بويىچە دۇرۇر ساچ، ئەمەس بولسا؟
 تەڭ بولدى چۇ تۈن كۈن بىلە، نەۋرۇز دەگۈلمۇ؟
 قاشىڭ ئۈزە سوردىكى نېدۇر ۋۇسمەنى لۇتقى، ئەمەس بولسا؟
 ئول يا ئۈزە دېدىكى ياشىل توز دەگۈلمۇ؟

* * *
 «كېشىنىڭ كۆزىدۇر، ئارى تەرازۇ.»
 مەسەلدۈركىم «چەراغ تۈبى قارانغۇ.»
 تۇتارمەن كۆزكى كۆرسەم ئارەزىڭنى،
 كى دەرلەر «ئاققان ئارقىقە ئاقار سۇۋ.»
 يۈزۈڭنى تۇتۇم ئارتۇق ئايۇ كۈندىن،
 كى ئايتۇرلار: «تەلەگەننى - تەلەگۈ.»

* * *
 باقماس ماڭا جانانە، ئەجەب ھالەت ئەمەسمۇ؟
 بولدى يەنە بىگانە، ئەجەب ھالەت ئەمەسمۇ؟
 بىخۇدلىغۇ سەۋدا بىلە قىلدى مېنى مەشھۇر،
 ئول كۆزلەرى مەستانە، ئەجەب ھالەت ئەمەسمۇ؟
 قىل ئۇچىغە، ئەي ۋايىكى، يەتمەس مېنىڭ ئىلىكىم،
 زۇلفىنى تۇتار شانە، ئەجەب ھالەت ئەمەسمۇ؟
 ئول ھۈرى پەرى چىھرە قاراپ كۆز ئۇچى بىرلە،
 قىلدى مېنى دىۋانە، ئەجەب ھالەت ئەمەسمۇ؟
 تويغۇنچە كۆزۈم كۆرمەس ئىكەچ تۈشتە خەيالىڭ،
 بولدى سۆزۈم ئەفسانە، ئەجەب ھالەت ئەمەسمۇ؟
 بىركۈن مەنى گىريان ئېلىنە تۈشمەدى ھەرگىز،
 ئول گەۋھەرى يەكدانە، ئەجەب ھالەت ئەمەسمۇ؟
 ئۆسۈك كۆزۈ لەئلى مېنى ئۆلتۈرگەلى، لۇتقى،

بولمىش پىرى مەيخانە، ئەجەب ھالەت ئەمەسمۇ؟

يا رەبكى، نې مەھلىقا بولۇرمۇ؟
 نې چىھرە داغى سەفا بولۇرمۇ؟
 يا قاپ - قارا كۆرمەدىم جەھاندە،
 ئاللىندە نې تۇرغە يا بولۇرمۇ؟
 گۈلدەك قىزارۇر يۈزى نەزەردىن،
 ھەي - ھەي نې بەلا، ھەيا بولۇرمۇ؟
 دىۋانە كۆڭۈل سۆزۈمگە كىرمەس،
 كىم، ئاينەئى خۇدا بولۇرمۇ؟

* *

ئەي سېنىڭ لەئلى لەبىڭ جەۋھەرىنە جان سەدقە،
 شەكەر ئاغزىڭدا داغى چەشمەئى ھەيۋان سەدقە.
 كېچە تۇڭلۇككە كېلىپ ئەۋرۈلەدۇر باشىڭدىن،
 تەلئەتتىڭگە بولۇر ئوخشار، مەھى تابان سەدقە.
 مەن گەدا قۇلغە كۆزۈڭ قىلسە نەزەر، ياخشى ئېرۇر،
 ناتەۋاندىن تېگەر ئەلگە چۇ فەراۋان سەدقە.
 كۈن تۇتۇپ تاسى فەلەك چارسۇيى ھۇسنۇڭدە،
 ئەۋرۈلۈر ئاتقالى دەۋران بىلە خەندان سەدقە.
 ئول ئاغزىدىن ماڭا بىر قاتلا داغى تەگمەدى ھېچ،
 تار ئۈچۈن ھەۋسەلەسى قىلمادى ئىھسان سەدقە.
 سەن چەمەن سەھنىدەۋۇ چىركە بىلە سەرۋۇ چىنار،
 ئاياق ئاستىدا ساڭا بولغالى ھەريان سەدقە.
 لۇتقىنى نىيەتى ئولدۇركى، رەۋان قىلسە ئۆزىن،
 ساڭا پەرۋانەدەك، ئەي شەمئى شەبىستان، سەدقە.

* *

ئىلتىفات ئەت بۇ گەداغە نېچە زەھمەت بولسە،
 رەھم قىل ئەھلى ۋەفاغە، نېچە زەھمەت بولسە.
 سىررى ئىشقىمنى رەقىب ئالىدە ئىزھار ئەتمە،
 سالمە ئاشىقنى بەلاغە، نېچە زەھمەت بولسە.
 گۈل يۈزۈڭ ھەجرىندە بۇلبۇل كەبى يوق بەرگى نەۋا،
 يەتكۈرۈڭ بىزنى نەۋاغە، نېچە زەھمەت بولسە.

چارەمىز لەئىلى لەبىڭدۇر، تەگۈر، ئەي راھەتى رۇھ، ئەي رۇھى
 خەستە كۆڭلۈمنى شىفاغە نېچە زەھمەت بولسە. ئەي رۇھى
 خۇش دۇرۇر مېھرىۋەن سەن كەبى نازۇك كىشىدىن، ئەي رۇھى
 مەيلى كۆپ قىلمە جەفاغە، نېچە زەھمەت بولسە. ئەي رۇھى
 تاڭ يېلى ئەرز قىلۇر بولسە بىرەر دەردى دىلىم، ئەي رۇھى
 سال قۇلاق ئۇشبو دۇئاغە، نېچە زەھمەت بولسە.
 يۈز دۇئا بىرلە سېنى لۇتقى تىلەر، تەڭرى ئۈچۈن،
 باق بۇ مۇشتاق لىقاغە، نېچۈك زەھمەت بولسە.

سۇنبۇلىڭنى كۆرگەلى گۈلدەك رۇخى ئال ئۈستىنە،
 باشنى گوي ئەتمىشمەن ئول چەۋگان ئۈچۈن خال ئۈستىنە.
 ئەي قۇياش يۈزلۈك، سەئادەتتۇر ھۇمايۇن كۆزلەرنىڭ،
 بۇ گەدا سۇلتانلىق ئىستەر، ساپەئى سال ئۈستىنە.
 چۈن خەيالىڭنىڭ كېچەر يېرى كۆزۈم دەرياسىدۇر،
 كىرىۈكىمدىن باغلادىم ئول ۋەجھ ئىلە سال ئۈستىنە.
 گۈشەلەردە قان قىلۇر ئېردى كۆزۈڭ، ئالدىن قاشىڭ،
 چىن چەرىكىن چەكتى ئول جادۋىي قەتتال ئۈستىنە.
 ئەي چىبىن، ئول دەمكى ئەرنى سارى پەرۋاز ئەيلەدىڭ،
 بىزنى يەتكۈرسەڭ نې بولغاي ئىلتۇبان ئال ئۈستىنە.
 ئول تەنى سىمىن ئۈزە يەل تەگسە تىترەر كۆڭلەكى،
 تىترەگەي ئانداقكى مۇدخىل گەنج ئىلە مال ئۈستىنە.
 بىلمەگەي ئول تىل ئاغىزدىن، ھېچ يوق قاينۇ بىلە،
 لۇتقىنى ئۈمرى تۈگەندى قىيل ئىلە قال ئۈستىنە.

يالغۇز گۈل ئەمەس، لالە يۈزۈڭدىن ئەرەق ئىچەرە،
 كۈن نې كۆرۈنۈر ھىندۋىي زۇلفۇڭدە ھەق ئىچەرە.
 نې يۈز بىلە ئاي يۈزۈڭگە ئوخشاتسۇن ئۆزىنى،
 ئول يۈزى چېچەكلىكى قالىبتۇر بەھەق ئىچەرە.
 شىرىنلىغىدىن كاغەزى بىر - بىرگە ياپۇشتى،
 ئەرنىڭ سىفەتىن قايداكى يازدىم ۋەرەق ئىچەرە.
 گۈلشەنگە نەزەر قىلكى، سېنى كۆرمەك ئۈچۈن گۈل،
 ئالتىن كەتۈرۈر ئورتادە، ھەر كۈن تەبەق ئىچەرە.
 ئول لەئىلى لەبىڭ بىرلە تىشىڭ تۇرغە تۈشۈپتۇر،

كىم كۆرگەلى بار شەكلى سۈرەييا شەفەق ئىچرە. بىلەنما نىسەلەك
تەكرار قىلۇر ۋەسفى قەدىك سەرۋ ئانىك ئۈچۈن، بىلەنما نىسەلەك
كۆپ تەبرەنۇر ئانداقكى كىشىلەر سەبەق ئىچرە. بىلەنما نىسەلەك
ئۆز - ئۆزىگە ئىشقىگنى بەلا قىلمادى لۇتقى، بىلەنما نىسەلەك
يوق ھەددى، ۋەلى چارە نېدۇر ھۈكىمى ھەق ئىچرە. بىلەنما نىسەلەك

* * *

غەرق ئولدى يۈزۈك خىجلەتتىدىن گۈل ئەرەق ئىچرە،
سارغاردى قۇياش باقتى چۈ ئول سۇنئى ھەق ئىچرە.
ھەيرەتقە قالىپدۇرمەن ئوشۇل ئەگدەكى مەگدىن،
خەت يوق، نې تىلەر، نۇقتە بۇرۇن ئول ۋەرەق ئىچرە.
نۇر يۈزۈك ئۈزە تار ئاغزۇ كۆز، داغى ئەرنىك،
پىستە بىلە بادام، شەكەردۇر تەبەق ئىچرە.
مەفھۇمى مەلامەتقە يۈزۈك باسەبەق ئولدى،
يوق بەھس بۇ مەفھۇم ئوشۇل ماسەبەق ئىچرە.
ئوت بۇرجىدەدۇر ئاي يۈزۈك ئەكىسى كۆڭۈلدە،
كۆزۈمدە قاشىك شەكلى ھىلالى شەفەق ئىچرە.
دەرۋىزە قىلۇر كۈن كۆزىدىن، نۇرسىز، ئارى،
ئول بىرى گىرىفتارى دىقۇ بىرى دەق ئىچرە.
ئول زۇلفى سەۋادىنى كۆرۈپ مەدرەسە ئەھلى،
سەھۋ ئەتتى بەرى لۇتقى كەبى ھەر سەبەق ئىچرە.

* * *

ئەگەر سەن بولماساڭ گۈلدەك چەمەندە، ھەلال ئولسۇنكى، سىھر ئەيلەر بۇ فەندە.
كىشى نېتكەي ئوشۇل بەيتۈل - ھەزەندە؟ لەبىك قەندىنى سوراي دېسەم، ئايتۇر:
فەلەك يۇلتۇز كەبى خۇبلارنى يىغسە، «ئاي، كۆردۈڭمۇ سالمىش كۆزنى قەندە؟»
يۈزۈك بولغاي قۇياش ئول ئەنجۈمەندە. ساچىڭدىن چۈن ئوغۇرلار مۇشك خۇش بۇي،
ئەقىق ئەرنىك قاشىندە نازۇك ئېرمەس، قىلۇرلار بەندۇ بەند ئانى خوتەندە.
نې ياخشىلىق بار ئول ئەسلى يەمەندە؟ تىشىك ئىنجۇسنى تا كۆردى لۇتقى،
قىلۇر قان غەمزەسى كۆزلەرنى باغلاپ، تاپىلماس ياشىدەك بىر دۇر ئەدەندە.

* * * * *

قىلماس تەرەھھۇم ئاھۇ كۆزۈڭ كۆڭلۈم ئاھىنە،

جان سەيد ئېتەر مۇئايدە ھەر بىر نىگاھىنە.

ئىيمەنمەيىن جەفا قىلۇرۇ ۋەھم ئېتەر كۆڭۈل،

يا رەبكى، تەگمەگەي خەلەل ئول ھۇسن جاھىنە.

قان قىلغۇچى كۆزىگە قاشى كۈندەلەڭ ياتۇر،

قاندىن دەم ئۇرسە كىشى يۈگۈرۈر پەناھىنە.

بەرگەي لەھەد ئىچىندە كۆزۈم ياشىدىن خەبەر،

ھەر شەبنەمكى تۇشسە مەزارىم گىياھىنە.

تۇشمەس مېنىڭ ئىلىمگە ساچىڭ جىددۇ جەھىد ئىلە،

نې چارە ئەيلەسۇن كىشى بەختى سىياھىنە.

كۆزدىن قۇلۇڭنى سالمە سېۋەر دەپ چۇ يازغۇرۇپ،

ئول لۇتقىنە نەزەر قىلۇ باقما گۇناھىنە.

ساقىلار يۈزۈڭنى كۆزگۈدەك، ئەلدىن نەفەس ئېتىپ،

بىخاس تاكى ئۇچراماسۇن ئاشىق ئاھىنە.

فەتتان كۆزۈڭ سەۋادى بەيازىنى كۆرگەلى،

چولپانغە سالمادىم نەزەرۇ چەرخ ماھىنە.

ھەجرىڭدە قالدى لۇتقى ئىشى بىر نەفەس بىلە،

باقماسمۇسەن بۇ غەمزەدە ھالى تەباھىنە؟

* * * * *

* * * * *

ئول ئارەزۇ رۇخسار ئىلە زۇلفى، ئەڭى لالە،

ئايدىندە ياتۇر گۈل ئۈزە بىر ھىندۇ ئۇزالە.

سەندىن تىلەمەي مەھركى دىۋانى ئەزەلدىن،

بىرەھم كىشىلەرغە ئېرۇر ھۇسن ھەۋالە.

يۈزۈڭنى بۈكۈن يۈزۈمە قوي، ئەي تولۇن ئايىم،

نۇقسانغە قوياي ئۆزنى چۇ ئاي يەتسە كەمالە.

ۋەسفى مەيى لەئلىڭنى قۇلاق تۇتتى سۇراھى،

كىرپۈكلەردىن ياشى ئاقىپ بولدى پىيالە.

تا قويدى مېنىڭ باغرىمە نەيدەك قەدىڭىز داغ،

ئۇششاق ئارا سالدى نەفەسىم زارىيۇ نالە.

گەر ئىستەمەس ئېرسەڭ قارە بەختىمنى پەرىشان،

جەمئ ئەتمە يۈزۈڭ لالەسى ئۈستىدە كەلالە؟

لۇتقىنى فىراق ئۆلتۈرەدۇر، تىغ نې ھاجەت،

ئول ئۆلسە ئېرۇر سەھل، سەن ئەي، قالمە ۋۇبالە.

* * *

خۇرشىد زەررە - زەررە نۇرىكى بەردى ئايغە،

دەريۈزە قىلدى سەندىن، رەۋشەن دۇرۇر خۇدايغە.

سوردۇڭكى، نېچە بولدى دىۋانە سەن قاشىمدىن،

دىۋانەدىن سورارسەنكىم نېچە بولدى ئايغە.

گەر تەڭرىنىڭ رىزاسىن، سۇلتانىم، ئىستەر ئولساڭ،

بەرگىل زەكاتى ھۈسنۇڭ بىر بۇسە مەن گەدايغە.

زۇلفۇڭ چىنىڭگە كۆڭلۈم باردى كۆزۈم يولىدىن،

دەريا يولىدىن ئاسان بارسە بولۇر خىتايغە.

ئەي ھۈسن ئىلە تەۋانگەر، بۇ لۇتقى كۆڭلىنى ئالغىن،

چۈن ھەج گۈزەرلاماقدۇر پەيۋەستە فەرز بايغە.

* * *

كۆڭلۈمگە قىلاي چارە دېدىڭۇ نېچە بارە،

جان باردى سېنىڭ دەردىڭ ئىلە ئەمدى نې چارە؟

يۈسۈفنى كۆرۈپ مىسر ئېلى بارچە توپار ئىدى،

تويمان كىشى سەندىن نېچەكىم قىلسە نەزارە.

بىر زۇلفىنى تۇنقاچ، يەنە بىر قول ئۇزاتدىم،

كىم دۇنيىدە دەر، تاپقانى بار ئۈمىرى دۇ بارە.

كۆزۈمدە خەيالىڭ بار ئىكەن، ياش ئەجەبتۇر،

كۈن بولسە ئەجايىب كۆرۈنۈر، ئارى، ستارە.

بىر غەمزە يېتەر لۇتقىنى دىۋانە قىلۇرغە،

باردۇر مەسەل: «ئەل ئاقىلۇ يەكفەھۇل - ئىشارە».

* * *

گەر كۆرسە سېنى ناز ئىلە بوستان ئاراسىندە،

گۈل غۇنچە بولۇر باغى گۈلىستان ئاراسىندە.

نەيسانە بۇلۇت ھەر نېچەكىم كۆز ياشى قىلدى،

تېشىڭ كەبى دۇر تايمادى ئۇمان ئاراسىندە .
 يۈزۈڭنى كۆرۈپ ئۇفتانسان گۈل قاچار ئېردى ،
 مىسكىن يۈگۈرە ئالمادى تىكەن ئاراسىندە .
 لەئلى ئۈچۈن ئۆلسەم ، ياساڭىز تۈتى گىلىمدىن ،
 تا يەتسەم ئۈچىپ ئول شەكەرستان ئاراسىندە .
 ھارۇتتەك ئەگەر سېھر قىلماس مېنى شەيدا ،
 خالىڭ نېتەر ئول چاھى زەنەخدان ئاراسىندە ؟
 جان بەرگۈچى ئاغزىڭۇ تېشىڭ تۇرغۇۋۇ ئالىي ،
 كىم كۆردى گۈھەر چەشمەئى ھەيۋان ئاراسىندە ،
 بۇ لۇتقىنى ئۆسۈك قاراقىڭ ئۆلتۈرۈر ئېردى ،
 ئول غەمزە ئوقى كېردى بۇ كۈن جان ئاراسىندە .

* * *

يار بولدى يىراق ، مەن داغى ئاندىن ، نې فايده ؟
 گۈل بولماسە ھەزار چەمەندىن نې فايده ؟
 لەئلىڭ خەيالى بولماسە ، كۆز نۇرى بولماسۇن ،
 گەر بولماسە ئەقىق يەمەندىن نې فايده ؟
 ئۆلگەن سانىدەدۇرمەن ئوشۇل يار ھەجرىدە ،
 جان بولماسە تەن ئىچرە ، بەدەندىن نې فايده ؟
 رەھم ئەيلەمەس ھەبىب ، رەقىبىدىن نې كۆز تۇتاي ،
 قىلماس ۋەفا چۇ ياخشى - ياماندىن نې فايده ؟
 سارغاردى يۈزۈم ئول سېۋەرىم خالىدىن يىراق ؟
 چۈن دانە يوقتۇر ، ئەسكى ساماندىن نې فايده ؟
 ئۆمرۈڭنى ، لۇتقى ، يار ئىشىكىندە كەچۈرمەسەڭ ،
 جاندىن نې ھاسىل ئولغايبۇ قاندىن نې فايده ؟

مۇھەررىردىن: ژۇرنىلىمىزنىڭ 1996 - يىللىق 4 - ساندا مەۋلانا ئوبەيدۇللاھ لۇتقىنىڭ «گۈل ۋە نەۋرۇز» داستانىنىڭ بۈيۈك بىرتانىيە مۇزىيىدا ساقلىنىۋاتقان Add7914 نومۇرلۇق قول يازمىسىدىن ئېلىنغان ، مىكرو فىلىم ئاساسىدا تەييارلانغان نۇسخىسىنى ئېلان قىلغاندۇق . بۇ قېتىم ژۇرنىلىمىزنىڭ 1997 - يىللىق 3 - 4 - سانلىرىدا لۇتقى دىۋانىنىڭ يۇقىرىقى قول يازمىسىدىن ئېلىنغان مىكرو فىلىم ئاساسىدا نەشرگە تەييارلانغان بىر قىسىم غەزەللەرنى تاللاپ ئېلان قىلدۇق .
 Add7914 نومۇرلۇق قول يازما ھىجرىيە 914 - (مىلادى 1508 - 1509 -) ① يىلى ھاراتتا كۆچۈرۈلگەن . بۇ قول يازما لۇتقى ئەسەرلىرىنىڭ قول يازمىلىرى ئىچىدە خېلى قەدىمىي نۇسخىلاردىن بىرى . شۇڭا مەزكۇر غەزەللەر Add7914 نومۇرلۇق قول يازما ئاساسىدا نەشرگە تەييارلاندى . بۇ قول يازمىدا قىسمەن كەم جايلار لۇتقىنىڭ 1989 - يىلى تاشكەنتتە نەشر قىلىنغان «سەنەن سېۋەرىم» ناملىق كىتابىغا ئاساسەن تولۇقلاندى . تولۇقلانغان غەزەللەرنىڭ باش مىراسىدىن كېيىن «*» بەلگىسى قويۇلدى ، تولۇقلانغان ئايرىم مىسرا ياكى سۆزلەر بولسا ئوتتۇرا تىرناق ([]) ئىچىگە ئېلىندى . ژۇرنىلىمىزنىڭ 1990 - يىللىق 2 - ساندا ئېلان قىلىنىپ بولغان لۇتقى غەزەللىرى بۇ قېتىم قىسقارتىلدى .

① ژۇرنىلىمىزنىڭ 1996 - يىللىق 4 - ساندا ئېلان قىلىنغان «گۈل ۋە نەۋرۇز» داستانىغا بېرىلگەن تەھرىر ئىلاۋىسىدە بۇ يىلنامە «1557 - يىلى» دەپ خاتا ئېلىنىپ قالغان .

ئىسمائىل ھاجى

نەشرگە تەييارلىغۇچىلار: ئابلەت ئالىم، ھېكىم مەتسىپت

* * *

تۆمۈرئاخۇن كېلىبان بولدى زىيا ئىسمىسىلاھ،
يۈزىنىڭ مۇجىھىدىن تاپتى جەھان ئىستىفتاھ.
ئەجەب ئادەمكى ئانىڭ سارى ياغلىمىش مەلەكۈت،
مەملەكەت رويى زەمىن ئەھلىغە بولمىش فەللاھ.
توغمامىش چەرخى فەلەك ۋالدىسى ئۇشبۇ كەبى،
كۆرمەمىش دەھر كۆزى ئەسرەسى يەڭلىغ ئىسلاھ.
يا رەب، ئول مېھر ئەزەل قايسى كۈن ئولدى نازىل،
بىلمەدىم قەدرى قەمەر ئەختەرىدۇر ئىستىسلاھ.
ھەزرەتى سىدىقۇ سەفا دۇرچىلىغ ئاياتمۇ بۇ،
يا ئۇلۇغ مەرتەبەلىك راھەتى رەيھانمۇ رەۋاھ.

قەدەمى ئەنجۈمەنم ئۈزرە سۈلەيمان تەختى،
فەرقدان ئالىي نەسەب كافىئى ئەۋزائى مەراھ.
بارەكەللاھ، بۇ سېنىڭ مەجدى كەراماتىڭغە،
تۇتسۇ ھەق بارچە ئىشىڭ ئاقىبەتنى ئىستىفراھ.
ئۇمرۇڭ ئەييامى ئۆتۈپ، خەيرىيەت ئىلە خۇبلۇق،
دۈستلار تۇتسۇ سېنى جايىڭ مەئجۇنى نۇجاھ.
رەفەئەللاھۇ لەكە مەنزىلى فى ئەللىيەتنى،
رەزىيەللاھۇ بىكە كۈللۈ ئۈمۈرى بىسلاھ.
ئەي قاراغىم ئەسەرى دايمى بولغىل سالىم،
يەتكۈر ئەرزىمنى مېنىڭ لۇتقى سارى شامۇ سەباھ.

تۇردى بۇ بۇقۇن ئارا ناھىيەنى ئىسمائىل قاشنىمە
يا رەب، ئىنساننىڭ ئىلە مەھسەن ئىدى ئىسمىسەلاھ.

قاشنىمە خۇررەمى دىل مېھرى جەھاننىم كەلدى،
ئاشۇرئاخۇنغە رەفىق ئىشى نىھاننىم كەلدى.

قامەتى راست يۈرۈش ئەھلى ئۇلۇملار بىرلە،
ئارەزى خۇبى گۈلى سەرۋى رەۋاننىم كەلدى.

قىبلەئى دىن كەبى ھەيئەتى خۇشدۇر ھەمە ۋەقت،
يۈزىدۇر كەئبە سارى ئەبرۇ كەماننىم كەلدى.

قالىبى زىكرى سەنا، تالىبى ئەسھابى ۋەفا،
نەفئىخاھانۇ دەمى ئەمنۇ ئەماننىم كەلدى.

يا رەب، ئەھۋالنى قىل سالىمى ئالەم مەلەكۈت،
بۇ فەلەك ۋۇسئەتتىدىن ئاھۇ فىغاننىم كەلدى.

ھەزرەتى نۇھنى سەن ئەيلەدىڭ ئەسھابى نەجات،
ناجى دىنۇ ھەنەفى ۋىردى زەباننىم كەلدى.

ئەيلە ئەۋزائىنى خۇش خۇبۇ سەلامەتلىككە،
دىللەرى تەنغە شەفىق تەن بىلە جاننىم كەلدى.

سەلەۋاتى ئەزەل ئەيلەرمۇ ئەبەدغە ئۇلفەت،
غەشۋەبەتى ئەھدى قەدىمى لەئلى دۇكاننىم كەلدى.

خاتەمى سىدقۇ سەفا لۇتق ئېتىپ ئەنۋائى بىلە،
ھۈسنلىغ خۇلقى ئەزىم خەتمى قۇراننىم كەلدى.

مەجدلىغ ھىممەتنىڭ قەدرىگە ھېچكىم يەتمەس،
ئالى ھىممەتدە ماڭا شەۋكەتۇ شاننىم كەلدى.

تا قاچان ئىسمىسەلاھ مەۋزىئىدە ئىسمائىل،
بولسەئىدراك بىلە فاتىھەخاننىم كەلدى.

مېنىڭ ھىجرانلىغ ئاھىم ئەشكى زارىمغە ياراشۇرمۇ،
فىغاننىم ئىتتىبارى ئاسمان دەۋرىدىن ئاشۇرمۇ.

سورار مىسكىن نەۋازى مۇشكى نازىنىڭ جەۋابىدىن،
لەتافەتلىك سۇئالى ھۈسن باغىدىن سوراشۇرمۇ.

ئۈمىدىم مۇقتەزاسى تۇتتى گەردۇننى ھەبىب ئاسا،
مۇھەببەت گۈللەرنىڭ بۇلبۇلى جانىدەك تالاشۇرمۇ.

جەھان ئەترافىمىزنى سەير ئېتىپ جانان فىراقىدە،
مەھزەنە ئىشقىيەت سەھرىدە تالاشۇرمۇ.

سەھەرنىڭ سالقۇنىدەك دەردلىغ باشىن ئۇراشۇرمۇ.
 ئىنايەت ئاقتابى تالىد ئولسە فەرقىمىز ئۈزرە،
 تەئەججۇب كۆزلەردىن ھۇر رىزۋانلار قاراشۇرمۇ.
 مەزىدى ئاتىفەتلىك تۈشەئى ئوقبا مۇئەللاسى،
 فەراسەت كەۋكەبىدەك شەمئى رۇخسارى تۇراشۇرمۇ.
 سەھىھ ئەۋقاتلىغدىن ھەرفى ئىللەتكە مەھەل يوقدۇر،
 مۇزائەفلىك ئەمەللەر ناقىس ھالىمغە يۇراشۇرمۇ.
 سەلامەتلىك قەرارى ئافىيەت ئەيلەر قەرارگاھىنى،
 يەتتىم بىكەسلىكىمدە رەھىم دىللىغلا قاراشۇرمۇ.
 تەفەررۇج ئاقتابى مەشئەلى ئارايى ئىسمائىل،
 بىشارەت تەلئەتدە بەھرى ئەخزەردەك كولاشۇرمۇ.

* * *

ئەي ئولكى مۇتايىباتى ئالەم،
 تۇبا ئىلە سىدرەنى قىلۇر دەم.
 ئەنفاسى مەسھۇ مۇسايۇ خىزر،
 كويىدە ئېرۇر سىپىھەر مەريەم.
 مۇشتاق ئاڭا جان ئىلە گەردۇن،
 نەززارە ئانىڭ سارىغە ئادەم.
 دوستلۇقدە ئېرۇر ئەناسىرى رۇھ،
 يارىيەتدە ئەبىر ئېرۇر كەم.
 ئەنبەر فۇتاغى يولىدە فەرراش،
 ئول جايدەكىم سۇرۇرۇ بىغەم.

* * *

تۇردى ئالەم، لېك ئول مېھرۇ ئۇزارىم تۇرمادى.
 لۇتقى ئېتىپ دىلخەستەگە خوشخۇ نىگارم تۇرمادى.
 كويىدە يۈردۈم فەلەك دەۋرانى يەڭلىغ سەربەسەر،
 باشمە غۇربەتلىكىم سارى سەۋارىم تۇرمادى.
 ھەجر ئىلە مەقسۇدۇم ھەرگىز بولمادى مەجمۇئىكىم،
 قەس ئېتىپ جەمئىيەتتىم بىرلە قەرارم تۇرمادى.
 قويدى داغىلە فەلەك پەرتەۋلەرنى باغىدە،
 دىيدەئى چەشمىمدە نۇرى ئېتىبارم تۇرمادى.
 كارگاھى ئالىكىم يول باشچىسىنىڭ ھىممەتى،
 قۇۋۋەتى ئەئزالارىمدە ئەشكىبارم تۇرمادى.
 ئاقبەت ھەر ئادەمنىڭ مەنزىل ئىچرە جايى بار،

يارۋەر ئىسمىسىلاھدە نامدارىم تۇرمادى . شادلىغ دەۋرانى ئوتتى چەرخنىڭ ئەييامىدىن ، ساپەسىدە سەرۋىلىك شەمشادى زارىم تۇرمادى . ئافىيەت بولسۇن ئىلاھا جىسمىنىڭ رەيھانلارى ، راھەتتە مەرھەمەتلىك تابدارىم تۇرمادى . دەھرنىڭ ئىقبالى ئوتسۇن روزگارلە رەفىق ، ئەسىرنىڭ شەققەتلەرىدە كامكارىم تۇرمادى . ئېردى ئىسمائىلغە بىر دىلداركىم جاندىن ئەزىز ، مۇھتەشەم لۇتقى گەزىدە تۇردى بارىم تۇرمادى .

* * *

كەلمىشىدى باغلارمىغە بادى سەبا نەسىمى ، جۈنبىش قىلۇرغە ئاندە گۈل بەرگىلەر ھەرىمى . بارانلار ئوتراسىغە ئاچىلدۇرۇلدى مۇندە ، ئەنبەر فۇتاغى بىرلە ئەلنىڭ ئۇمىدۇ بىمى . كۆز كۆرمەمىشىدى ھەرگىز ئول نەۋى مۇھتەرەمنى ، ھەمشەت چاغىدە ناچىز ئالىي فەلەك ئەمىمى . ئۇممان ئاملارغە بەسدۇر فەلەك سەيىتى ، ھىممەت بەلەندلىكىدە بىقەدردۇر تەمىمى . مىڭ شۇكر ھەق تەئالا فەزل ئەتتى ياخشىلارنى ، سالىدى كۆڭۈلغە ئۇلفەت سەر رىشتەسى نەزىمى . بەيتۇل - ھەزىن ئېردى يەققۇب ئۇچۇن بۇ كۈلبە ، يۇسۇفنى كۆردى ، كەتتى تەن مۈلكىدىن ئەلىمى .

* * *

قاشىڭ مېھرابىنى ۋەسل ئەھلى قىلمىش قىبلەئى مەقسۇد ، مېنىڭ ئەفغانلارمىدىن ھەجر داغىلە تۇرار مەئھۇد . نە سەۋدادۇركى ئاشىق زۇلفى مەئشۇقىغە قەيد ئېرمىش ، ئانىڭ سەيد ئولغانىدىن مۇشتەرى بەھرامغە نې سۇد . سەۋادى نامە يەڭلىغ راسىخ ئولسە روزى ھەڭگامىم ، سەئادەتمەندلەردەك سەئدى ئەكبەردە بولۇرمەن جۇد . رەھىقى كامرانىڭ سالىسە ئالەمغە سەرايەتلەر ، شارابى كەۋسەر ئوخشە ساقى بولساڭ بولغامەن مەسئۇد . ئەجەب فەرخۇندەلىكىدۇر بەزمى ئىشەرەتدە گۈلۈ بۇلبۇل ، ئەگەر شامشاد قەددىڭ بولسە ئول مەجلىس ئارا مەشھۇد .

مۇھەببەت جام بىرلە دەم بەدەم قىلساڭ ئىنايەتلەر،
 فەرىدۇن ئىلە جەمشىد تۇرسە مەھرۇملار كەبى مەۋجۇد.
 زېھى ئىشرەتكى ئەيشى تا قىيامەت باقىمەند تۇرمىش،
 خىيالى خالۇ خەتتۇ قامەتنىڭ ئاندە ئېسە بېھبۇد.
 مەجالى بىبىزائەت يۇسۇف ئالدىدە خەدى كەنئان،
 كەمالى لۇتقى سەندەك ياخشى ھەرگىز بولمادى مەۋلۇد.
 نەسىمى خۇلد ئەفزا ئارەزنىڭ تۇرسۇن سەلامەتدە،
 نەمازى فىترەت ئېردىڭ بەھر ئامۇزى دۇرۇدى ئۇد.
 رەۋانى رۇھ ئەئزەم تاكى بولسە ئەسرغە ھەمدەم،
 نىيازىم ناز ئىلىنىڭ خەيرخاھىغە ئېرۇر مەمدۇد.
 بۇرۇجى ئەختەرى ئالەمگە تا بولسە مىزاجى دۇرج،
 مۇھەممەد مۇستەفا سارىغە بولسۇن ئىنقىلابى رۇد.
 تەمامى ھۆكمرانىم سەن ئىدىڭ ھىكمەت نەۋاھىدە،
 نىگارى تابدارىم ياخشى تۇتغىل سىررىكىم مەۋئۇد.
 مۇجەللى كامرانلىق شىۋەسىن تۈزدى بۇ ناھىدە،
 تەجەللى بولدى ھالا جەمئىيەت ئەفلاكى سەر ئەندۇد.
 ئىنايەت ئەنجۇمەننىڭ داستان ئىنشاسى ئىسمائىل،
 ئېرۇر دەرگاھى ئالىي كىبرىيانىڭ ئالدىدە مەھمۇد.

* * *

جەنابى ھاجى ئىكرامىددىن ئىدى ۋەھھاج،
 جەھان قاراڭغۇسى رەۋشەن بولۇردى ئەينى سىراج.
 كۆتەردى رەختى ئىقامەتدە بۇ ماجەرلاردىن،
 ئالۇر بۇ ئەسردە ئالەم رەئىيەسىدىن باج.
 خىراجى قەيسەرۇ خاقان گەدايى ئەنجۇمەننىڭ،
 ساڭا جان ئىلە بەقادۇر جەمئى ساھىبى تاج.
 مۇسەپپە ئولدى مەكارەملىغىڭ كەرىملەر ئارا،
 سەلام بولسۇ تەمام ھەسانۇ مەھسەن داچ.
 ئىلاھا، تاكى بولۇنسا فەلەك مەلەك بىلە پۇر،
 دەۋام بولسۇ سەلامەت مىزاجى ئەھلى رەۋاج.
 ئۇرۇجى ھەق ئىدى شەھرى رەجەبە قەدر تۇنى،
 تەھىيەت ئەيلەدى ئاندە شەھادەتى مىئراج.
 سەلام يەتكۈر، يا رەب، نەبىيى ئۇممىغە،
 كى تا مەلائىك بولسە مۇناسىك ئىلەن ھاج.
 كۆزىدە قىلدى تەكەللۇم ياش ئىلە ئىسمائىل،

قىغان قىلۇركى، دەرىغا، قاياندۇر ئول سەججاچ.

قىغان قىلۇركى، دەرىغا، قاياندۇر ئول سەججاچ.

* * *

دەرىغ، دەردكى، فەرۋاز ئېتەرمۇ ئىستىسلاھ،
 جەنابى ھاجى ئىكرامىدىن ئىدى مەللاھ.
 سەلاھى ئادەتى خوشخۇ سىياق سىمىن ساق،
 قەدەملەرىدە بار ئېردى گۆھەر كەبى ئىسلاھ.
 تەفەررۇج ئەيلەمەكىلە ئورۇسى ھورۇل - ئەين،
 كۆزىنى ئەيلەسۇن ئىزدە مزاج ئەھلى سەلاھ.
 نەسىمى سەرۋى گۈلىستا ئەمامى ئەنبەربۇي،
 نىسار بولسۇ دەۋامەن بىتەرفى ئالى فەلاھ.
 مۇھەببەتتىكى بار ئېردى ھەبىب ئوتراسىدە،
 ساچىپ سەھەردە زەفەرلىك مۇئەتتەرىنى رەياھ.
 چۇنانكى مۇنشى تارەم سىپەر ئەتلەسدىن،
 نىدا قىلۇركى خەلايىق قاياندۇر ئالى نۇجاھ.
 سەلام بولسۇ دەمادەم نەماز جانىدىن،
 ئەزىز رۇھ سارىغە فىدادۇر ئىسمسەلاھ.
 نەۋازى فەزلۇ شەفائەت كەلىدى ئىسمائىل،
 نىياز شەۋقى ئىجابەت ئىشكىگە مىفتاھ.

* * *

* * *

يا رەب، ساڭا كەلتۈردى يۈز ئىكرامىدىن ئاجىز زەئىف،
 بىچارەدۇر، دەرماندەدۇر، ئەئزالارى لاغەر نەھىف.
 سەندىن بۆلەك غەمخارى يوق، سەندەك ئاڭا ئىقرارى يوق،
 يالغۇزدۇر ئاڭا يار يوق، مەزبۇت قىل دىنى ھەنىف.
 گەر لۇتق ئېتەرسەن فەزلىدىن فەيىازدۇر ۋەسفىڭ سېنىڭ،
 ساقلا تامۇغنىڭ قەھرىدىن تۇتغىل لەتافەتدە لەتىف.
 ھۇز ئىلە ۋىلدىن سەف بەسەف فەرخۇندە رەۋ ئەترافىدە،
 دەۋۋار بولسۇن چەرخدەك قەبرىڭ سارىغە مۇتتەسنىف.
 رىزۋان تەھەببىياتى بىلە قىلسۇن سەلام تەئزىم ئېتىپ،
 ئالى مۇقەررەب ئىنسۇ جان ئەھلى كەرەم ئېردىڭ ھەرىف.
 يا زۇل جەلالى كىبرىيا ئېردىڭ ئۇلۇغ جۇند ئىلە راھ،
 يول تۇتتى ئالى مۇستەفا قىلغىل ئاڭا رەھمەت مەنىف.
 ئانداغكى قىلدىڭ مۇھتەرەم ئالەم ئېلىنىڭ دۇرچىنى،
 بۇرچى فەلەك ھەردەم ئانىڭ رۇھىغە يەتكۈرسۇن زەرىف.

ئىسمائىل ئاھۇ نالەدىن ئەفغانى ئەييۇق ئاسمان،
گەر بولسە ئۇمر ئىلە بەھەم مەجلىس تۈزەردى چۈن ئەلىق.

* * *

ئەي ئولكى جىسمى قىلدى ۋەللەيل ئايەتى،
كۆرسەتتى جۈملە روزنەدىن بىر رىۋايەتى.
مىھرى فەلەك نېچۈكى ساڭا مەدھ يەتكۈرۈر،
ۋەسفىڭ ئىدى مەكارىم ئىلىغە ئىنايەتى.
كۆزلەر كۆرەركى خىرە ئىدى ئافتابنى،
ھەر زەررەسى يولۇڭدە كۆتەرمىش قىيامەتى.
رەھم ئەت ئاڭاكى تابىئۇ ئېسە بۇ سەۋابغە،
سەۋمەئەلەردە گۈشە نشىن مىڭ قىيامەتى.
تا بولسە چەرخ سۈرەئى «ۋەششەمس» جىلۋەسى،
«ۋەننەجم»، «ۋەزىۋھا» سارى بەركىتسۇ رىۋايەتى.
ئىكرامىدىن ئېردى يولۇڭدە غەرب نەۋاز،
ناز ئەھلىدىن نىياز قىل، يا رەب، ھىمايەتى.
ئىسمائىل ئەيلەدى تەلىق ئۇمرى ئەزىزنى،
يا زۇلجەلال، بولسۇن سەلامەت كىنايەتى.

* * *

سەلامەت كەلدى ھالا كەنتىمىزگە مىھرى تابانلار،
يۈزى فەررۇخ سەئادەت مەقدەمى گەردۇن دەۋرانلار.
نە ياخشى قەددى ئالى خۇبىلار شۇكرانەسى شىرىن،
شىكار ئەيلەر بۇ ھامۇن دەشتۇ سەھرانى سۈلەيمانلار.
ئەمەس لايىق ئەزىزلەر ۋەسفىنىڭ ئىتتامىغە مەدھەم،
بەيانىدىن بەيابان شەھەر ئولۇر خۇرشىد كەيۋانلار.
تۈمەنىڭ مەرھەبا، ئەي دوستلار، تۇرغىل قاراغىمدە،
ھۇمايى ھەفت كىشۋەر بولسۇ تۇفراغىڭغە ئىھسانلار.
مەگەر ئاھەنرەبا يەڭلىغ دىلى سەڭگىن ئەسەر قىلدى،
نېزامىدىن ھاجى كۆڭلۈمە سالدى يۈز ئەفغانلار.
ئىسامىدىن، ھەمدۇل، موللا ئاخۇن باي، بۇسۇغە ئاخۇند،
تۇھۇر ئاخۇندۇ غەيرى ھەمسەفەركەلگەن دۇر ئەفشانلار.
ئىلاھا، ئافىيەت قىل تا قىيامەت جۈملە غەملەردىن،
تۇرۇلسۇ شادۇ خۇررەم سەرۋىدەك مەسرۇر ئىمانلار.
تەجەللى جانىبىدىن ئەيلەمىش فەرۋاز شەھبازىڭ،

تۆشەرمۇ ئاسماندىن يەر سارى مۇسايۇ ئىمرانلار.
كەمالى شادلىقدىن شەھىپەرى شەمشاد ئىسمائىل.
قەدەم قىلدى باشىنىڭ ياشىنى گەبرۇيى رەيھانلار.

* * *

كۆرۈپ رەڭگىن ئۇزارىن ئارەزىم مۇشتاق بولماسمۇ،
قارا كۆڭلۈم ئاقارغان سۇ كەبى ماساق بولماسمۇ.
فەلەك بۇرچىدەكى سەييارەلەر تەسخىر ئېتەر ئايەت،
ئىشتىپ شادلىقدىن گۈلبەدەن ئافاق بولماسمۇ.
ئۇلۇغلۇقدىن مۇرۇۋۇت ھۆكمرانلە مۇتئۇ ئەيلەر،
ئىتائەت ئەيلەگەنلەر بەندەلىكىدە تاق بولماسمۇ.
مۇتەبەق ئاسمانى يەر ئۈزە تۇرغاندە تاقەتلىك،
سىياقى نەخل زەيتۇن سىدرەدەك ئەۋراق بولماسمۇ.
تەرەپ سازى مۇغەننى تەختى خۇررەمدىن مەكارىمدۇر،
كەرامىتى ۋەلايەت بىر كۈنى ئۇششاق بولماسمۇ.
تۈرۈپ ئىسمائىل ھالا مۇنتەزىر نۇرى تەجەللى چۈن،
مۇجەللى ئافتابى چەررخە ئاشۇاق بولماسمۇ.

* * *

بۇنياد ئولۇپ مەساجىد بۇ دەرسگاھدە،
ياخشى تۇرۇش - يۈرۈشلەرى دىنى سەلىم ئىلە.
خۇبدۇر ھەمە نەمازىيۇ ھەم شەئىنۇ شەۋكەتى،
ھىممەتلەرى بەلەنددۇر ئالىي ھەلىم ئىلە.
يا رەب، كىشى ئەگەر ساڭا قىلسە نىيازلىق،
نازىن ئانىڭ قەبۇل قىل كۆڭلى رەھىم ئىلە.
ئىسكەندەرى زەمان ئىدى قويدى ئەمەل مەكان،
ئاسرا ئانى ۋە ئەھلىنى فەزلى كەرىم ئىلە.
قىلدى ئاڭا تەفەررۇج كۆزلۈك سۆزى رەۋان،
چەرخی فەلەك مەلائىكى تۇردى نەئىم ئىلە.
سىغماي ئوشۇل ئەيانغە بۇ ۋەقتىنىڭ جەمائەتى،
كەڭرۈلۈكىن ئۈمىد ئېتىپ زور قەۋىم ئىلە.
ئاخىر بۇ رەك بەيان بولۇپ ئەل مەسلەھەتلەرى،
تەقۋىم ئېتىپ ئىمارەتنى قەۋمى مۇقىم ئىلە.
تەئرىخ مىڭۇ ئۈچيۈز قىرق بەشە ھۇججەتى،
ئىھرام ئېتىپ نەمازغە كەھفۇ رەقىم ئىلە.

بولسۇن تەمام سەلامەت تا روزى ئاخىرىن،
ئىسلام ئىلە سەبەت قىل، يا رەب، ھەرىم ئىلە.
ئەجئەل ئەلا رەسۈلەكە مەسۋاھۇ فى سەلام،
سەللەم لەھۇ سەلامەتە خۇلقى ئەزىم ئىلە:
ئىسمائىل بىئەبىدىكە ئاتا كىتابەھۇ،
باقغىل ئاڭا، يارانلارىم، لۇتقى ئەمىم ئىلە.

* * *

سېپەر تارەمىنىڭ ئافتابى رەئناسى،
فەلەك ئەناسۇرىنىڭ ئەرجۇمەند تەمانناسى.
جەنابى سەرۋەرى خۇبان فەراغەتى شەب روز،
كۆزۈم يولىغە ئېرۇر ئىنتىزار مەئۋاسى.
ئەزىزۇ ھەشمەتۇ سەيىد ئەبۇلھۇدايى فۇرۇغ،
سالۇن جەھانغە تەلەۋۋۇن ئېرۇر تەقازاسى.
سەلام بولسۇ دەمادەم كويۇڭغە رۇھۇللاھ،
رەۋان جانۇ تەنمىدۇر خەدىڭ ئەلالاسى.
خۇسۇسى ئەھلى مىزاجىڭ سارى سەلامى ئۈمۈم
فېدايى ئارەزىڭ ئولسۇن مەسھ مۇئەمماسى.
ئىلاھى، تاكى مەلائىك قىلۇر تەھىيەتى شۇكر،
سەلام يەتكۈرۈ بولسۇن ئەسەل مۇسەففاسى.
تەجەللى تەلئەتۇ كەئسۇل - كرامى ئالى ھىمەم،
كەم ئولماسۇن ئاڭا ھەرگىز مەكارىم ئەئلاسى.
زەبان قۇسۇرۇ ۋەقايىئ ۋەفات جانىبىدىن،
دەرىغۇ دەردكى، كەتتى كۆڭۈل سەراپاسى.
ئىشىت قۇلاقىڭە ئۇشبۇ زەمانە كارىدىن،
توشۇلدى غۇربەت ئارا بۇ دىلىم مۇسەللەسى.
..... رەۋانلار تەمام ھالەتىدىن،
تۆكۈلسۇ مېھرى كەبى ئاسمان مېيناسى.
..... ئولدى كېلىنمەي تەۋەققۇف ئەيلەبدۇر،
قەدەم دەرىغ قىلۇرمۇ مۇھەببەت ئاراسى.
ئەگەرچە لۇتقى قىلساڭ بەجايى مەرھەمەتلىڭ،
قىلىنغان ئوخشە لەتافەت بىنايى ئاساسى.
ۋەگەرنە تاقى فەلەككە رەۋاق بۈيلە سىياق،

ئۆتەر فىغان ئىلە غەمدە جەھان زەۋاياسى .
يولۇڭغە مۇنتەزىر ئېردى ئەھالى ئىسمائىل ،
تۇرار كۈن ئوخشە كېلۈر دەپ جەمئۇ زىباسى .

* * *

ئانىڭ ۋۇجۇدى ئىدى جۇدى ئالى ئەھلى سۇجۇد ،
قارار ئىدى ئانىڭ ئىسمىلە ئايىن مەشھۇد ،
ئېرۇر نۇفۇزى نەسىمىڭ رىياھى رەيھانغە ،
قۇيار باشنى قۇياشدەك قۇدۇمىڭ مەۋئۇد .
مۇھەررىر ئولدى ئەتارۇد سەھرى مۇشتەرىدەك ،
نەسار بولسۇ بۇ تەھرىر يولۇڭغە نىل ئىلە رۇد .
مۇقەررەر ئېردى كىشىكىم نەماز قىلسە ساڭا ،
كېرەك تاھارەتى كۇبرا كەبى سەلامۇ دۇرۇد .
دەرىغ ، بولدى كۆزۈمدىن نەھان فەراغەتۇ ھۇر ،
بولۇنسە ئېردى خىزىردەك ھەيات مۇنبەتى ئۇد .
ئىلاھى ھىكمەتنىڭ ئەتتى قۇبۇر ئىلە مەھكەم ،
جەسەدلەرنى مۇئەززەم قىل ئولسۇ زۇمرە شۇھۇد .
شەھادەت ئىلە سىراتەل - قەۋم شاھىدۇار ،
ۋۇجۇدى دارەسسەلامنىڭ سەلامى ئېردى دۇرۇد .
نەماز قىلسە بەناگەھ نەۋازى ئىسمائىل ،
نىياز ئەيلەر ئىكرامىدىن بىرلە شۇنۇد .

* * *

ئىدى جىسمى ۋۇجۇدى مۇھتەرەم ئالەمدە يەكتا يوق ،
تەماننا ئەيلەمەسدىن ئۆزگە مۇندا ھېچ تەمەننا يوق .
خۇدا خەلق ئەيلەمىشىدى ياخشى خىسلەتلىك ھەبىبۇللاھ ،
مۇھەببەت ئەھلى يەڭلىغ ئەرشى ئەئلادە مۇئەللا يوق .
كەرىما ، قادىرا ، پەرۋەردىگارا ، ھەيىيى قەييۇما ،
كەرەم قىلغىل كەرەمەت ئەھلىگە سەندەك مۇسەللا يوق .
ياتىپ تۇفراق ئىچىدە ھاجى ئىكرامىدىنى زاھىر ،
سەن ئوخشە ھەرگىز ئاڭا ئايەتى رىزۋان مۇجەللا يوق .
نە قىلسۇن مۇندە ئاجىز ئەھلى بەيتى ئاھۇ ۋاۋەيلا ،
تەرەھۇم قىل ئىلاھى سەن كەبى ياخشى مۇھەللا يوق .
زىياد ئەتكىل فەراغەت ھۇرى ئەينىنىڭ سىياقىنى ،
مەكارىم ئەھلى بىرلە ھەمدىل ئولسە ئەسلە پەرۋا يوق .

بىشارەت مۇژدەيىبى بەرقى رەفرەفغە سەلام بەھەد،
 ئەدەدسىز رەھمەت ئولسە دەفن ئولۇنسە نالە - غەۋغا يوق .
 ئىدى ئىسمائىل ئانداغ ھەجر داغىنىڭ بەلاسىدە،
 سۈكۈنەت بەيتۇل - ئەھزان ئاخىر ئولسە زەررە سەۋدا يوق .

* * *

<p>پىنھان دىلۇ جان بىلە زەمىندە، لېكىن ئىدى جۈملە ئاسمان فاش . مەھر ئوخشە جەھان ئالۇردى بەھرە، بەھرام ئانىڭ ئىلە مىسلى خەشخاش . يا رەب، ئۇلۇغ ئەت مەكارىم ئەھلىن، مۇكەررەم ئەۋۋەل، ئاخىر ئەزىز باش . ئىسمائىل ئېرۇر دەۋام ئولفەت، قان تولسە كۆزى سۆزى بىلە باش .</p>	<p>ئەفسۇس ماڭا، دەرىغ، بۇ باش، جىسمىم ئارا يوق كۆڭۈل كەبى تاش . گەر بولسام ئىدى سەئىدۇ فەررۇخ، بولماسمۇ ئىدىم ئانىڭغە يولداش . دەۋران سىتەمى تۆكۈلدى نالە، پەرۋانە كەبى بولايىمۇ فەرراش . ئەرشىڭ غەمى ئىلتەدى رەۋانىم، بولسام ئىدى خىزمەتتىڭدە مەن كاش .</p>
---	---

* * *

دېمەڭكى زايىل ئولۇر دوستلار سەلاتۇ دۇرۇد،
 ئەمەس سىپىھرىدە ھېچ بىئەمەلۇ بىمۇرۇد .
 تۈشەر باشمىغە فەلەك دانىشىچە غەم ئەندۇھ،
 نە ئىشىدۇرۇركى بىلەلمەم سەۋابى يەۋمى ۋۇرۇد .
 ئەجەب - ئەجەبكى يوقالدى كۆزۈمدەكى نۇرۇم،
 مۇنىر ئېردىيۇ ئالەم تۇلۇۋى بىرلەن رۇد .
 ھەزار بار تەئەسسۇف ئەزىز مۇھتەرەمىم،
 بەجايى يۇسۇفى مىسرى شەكەرلەرى مەشھۇد .
 ئۇچۇپ بۇ فانى جەھاندىن بەقائى رۇھانى،
 قىلۇر مۇئەتتەر گۈللار شاخىنى بەرگى شۇھۇد .
 ھەدىقە كۆڭلۈمە شىرىن تەكەللۇمى دىيدە،
 كۆرۈڭ گۈل ئىلە ھەزاران مۇتەببى رەھمەتى ھۇد .
 ئىلاھى، تاكى بولۇنسە فەلەككە جىبرائىل،
 نەسىمى بادى سەبانى قىل ئانىڭ ئىلە ۋۇدۇد .
 دۇئاۋۇ زارغە مەشغۇل سەنايى ئىسمائىل،
 بەرۋەھى ھاجى ئىكرامىدىدىن بولسۇن جۇد .

ھېكايىلەر

(«جامىئۇل - ھىكايات» تىن)

مۇھەممەد ئەۋفى

ئۆزبېكچىدىن ئۇيغۇرچىلاشتۇرغۇچى: ھاكىم مۇسا

مۇھەررىردىن: سەئۇددىن مۇھەممەد ئىبنى مۇھەممەد ئەۋفى مىلادى 1172 — 1177 - يىللىرى ئارىلىقىدا بۇخارادا زىيالى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. مەدرىسىدە ئوقۇش جەريانىدا ئۆز زامانىسىنىڭ مەشھۇر ئالىملىرىدىن بولغان رۇكىئەددىن مەسئۇد ئىمامزادە، تاجىددىن ئۆمەر ئىبنى مەسئۇد ۋە قۇتبىددىن سەزەخسىلاردىن تەلىم ئالغان.

مۇھەممەد ئەۋفى 1201 - يىلى سەمەرقەند ھاكىمى سۇلتان جالالىددىن ئىبنى ھۈسەيىن تامغاچخان خىزمىتىگە كىرىپ كاتىباتلىق ئىشىنى ئىشلىگەن.

1204 — 1205 - يىللىرى خارەزمىدە بولۇپ، مەشھۇر مۇتەسەۋۋۇپلاردىن نەجمىددىن كۇبرا ۋە شەيخ مەجدىدىن باغدادى قاتارلىقلارنىڭ سۆھبىتىدە بولغان. كېيىن نىسا ئارقىلىق خۇراسانغا بارغان. نىشاپۇر، تۇس، ھىرات ۋە مەرۋى شەھەرلىرىدە بولغان. ئاندىن كېيىن سىيىستانغا بارغان. چىڭگىزخان قوشۇنىنىڭ ماۋەرائۇننەھرگە بېسىپ كىرگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئەۋفى ئۆز يۇرتىغا قايتالماي، ھىندىستانغا بارغان. بۇ يەردە 1222 - يىلى ناسىرىددىن قۇباچنىڭ خىزمىتىگە كىرگەن. ئاندىن گۇجارەتكە قازى بولۇپ خىزمەت قىلغان. 1227 - يىللىرى دېھلىدا تىرىكچىلىك قىلغان. 1233 - يىلى دېھلىدا ۋاپات بولغان. مۇھەممەد ئەۋفى «لۇبابەل - ئەلباب»، «جامىئۇل - ھىكايات» قاتارلىق يىرىك ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدۇرغان. بۇ ھىكايەتلەر ئەۋفىنىڭ «جامىئۇل - ھىكايات» ناملىق ئەسىرىدىن تاللاپ ئېلىنغان بولۇپ، 1991 - يىلى تاشكەنت «چولپان» نەشرىياتىدا نەشر قىلىنغان «ئەجدادلار نەسەپلىرىدىن» ناملىق كىتابقا كىرگۈزۈلگەن.

سايىداشلار

خەلىپە مەئمۇن قازى يەھيا
ئىبنى ئەقسەم بىلەن بىللە باغ
سەيلىسىگە بېرىپتۇ. خەلىپە باغقا
بېرىشتا قازىنىڭ سايىسى چۈشكەن
تەرەپتە ئولتۇرۇپتۇ. قايتىشىدا
كۈنگەي تەرەپىدە ئولتۇرۇشنى لايىق
تېپىپتۇ.

— بۇ قېتىم سايە تەرەپ
سېلىنىڭ بولسۇن، بولمىسا ئەدلۇ
ئىنساپقا زىت ئىش بولۇپ قالدۇ، —
دەپتۇ خەلىپە.

ئۇزۇن يىلدىن بېرى مەن
ئۆزلىرىمنىڭ لۇتفۇ كەرەملىرىمنىڭ
سايىسىدا كېلىۋاتىمەن. بىرەر سائەت
ئاپتاپتا قالسام نېمە بوپتۇ؟ — دەپ
ئۇنماپتۇ قازى.

خەلىپە ئۇنىڭغا ئىنتايىن
مىننەتدارلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ،
لېكىن، يەنىلا ئۆزىنىڭ دېگىنىنى
قىلىپتۇ. بۇ قېتىمدا ئاپتاپ تەرەپتە
ئولتۇرۇپ قايتىپتۇ.

ئەدەبىي كىمدىن ئۆگىنىش كېرەك؟

بىر قېلىن توقايلىقتا ئىنتايىن
يىرتقۇچ بىر شىر ماكانلىشىۋاپتۇ.
بۆرە بىلەن تۈلكە كېچە - كۈندۈز
ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىدىكەن. بىر
كۈنى شىر بىر جانىۋارنى ئولتۇرۇپ،
بۆرەگە «سەن بۇنى ئورتىدا ئادىل
تەقسىملە!» — دەپ بۇيرۇپتۇ. بۆرە
ئولجىنى ئۈچ قىسىمغا بۆلۈپتۇ ۋە بىر
قىسىمنى شىرنىڭ، ئىككىنچىسىنى
تۈلكىنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ؛
ئۈچىنچىسىنى ئۆزىگە قالدۇرۇپتۇ.
بۇنىڭغا شىرنىڭ سەپرايى ئۆرلەپ،
ئۆزىگە تېگىشلىكىنىمۇ بۆرنىڭ ئالدىغا
ئېتىپتۇ. بۆرى قورققىنىدىن دىر -

دىر تىترەپ، نېمە قىلارنى بىلمەي
قاپتۇ. شىر تۈلكىگە «ئولجىنى سەن
باشقىدىن تەقسىم قىل!» — دەپ
بۇيرۇپتۇ. تۈلكى ئويلاپمۇ
ئولتۇرماي، بۆرى تەقسىملىگەن ئۈچ
پارچە گۆشنى يىغىپ، ھەممىسىنىلا
ئېلىپ شىرنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. شىر
تۈلكىنىڭ پاراستى ۋە ئەدەب، قائىدە
يوسۇنلۇقىغا قايىل بوپتۇ. —
سەن بۇنداق قائىدە يوسۇننى
كىمدىن ئۆگەندىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ
شىر تۈلكىدىن. — شىر بىلەن بۆرىدىن، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ تۈلكە.

دەرۋىشلەر ئەدەبلىرى

مۇنۇ ھېكايەتلەرنى سۆزلەپ بەرگەن:
بىز بىر كۈنى كەچقۇرۇن قىرىقچە

بۈيۈك شەيخلەر قاتارىدا
ھېسابلىنىدىغان ھۈسەيىن ئەنتاكىي

يارەنلەر بىر ئۆيگە يىغىلىپ
ئولتۇرغاندۇق. ئەمما ئوتتۇرىدا
پەقەت بىرلا نان بار ئىدى. ئىلاجىسىز
ناننى ئۇششاق قىلىپ پارچىلاپ
ئوتتۇرىدىكى دەستۇرخانغا قويدۇق،
ئاندىن «ھەركىم تارتىنماستىن

خالغىنىچە ئېلىپ يېسۇن» — دەپ
چىراقنى ئوچۇرۇۋەتتۇق. ئارىدىن
بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن
چىراقنى قايتا ياندۇردۇق. قارساق
دەستۇرخانغا ھېچكىم قول
تەككۈزمەپتۇ.

مەردلىكنىڭ مەنىسى

بىر كۈنى پادىشاھ ۋەزىرلىرىدىن
سورىدى: — مەرد، سەخىللىكنىڭ
ئالاھىدىلىكى نېمە؟
— ئۈچتۈر، — دەپ جاۋاب
بەردى ۋەزىر، — بىرىنچىسى قائىدە -
يوسۇنغا خىلاپ ئىش قىلماسلىق ۋە
ۋاپادارلىق؛ ئىككىنچىسى -
ئىككىلەنمەي تەشەككۈر ئېيتالايدىغان
بولۇش؛ ئۈچىنچىسى - سوراپ -
سۈرۈشتۈرۈپ ئولتارماستىن ئېھسان
بېرىش.
پادىشاھ سوئالىنى
داۋاملاشتۇرۇپ:

— مەرد - سەخىي ئادەمنىڭ
ئۆزى قانداق بولىدۇ؟
— تونۇمايدىغان ئادەمگىمۇ مال
بەخشەندە قىلىپ بېرەلەيدۇ، چۈنكى
تونۇش ئادەمگە مال بەرگىدەك بولسا،
مۇنۇ ئىككى نەرسىدىن خالى
بولمايدۇ: بىرىنچىسى - شەپقەتتىن،
ئىككىنچىسى - رىياكارلىقتىن
(كۆزكۆز قىلىشتىن). مەردلىكنىڭ
يۇقىرى دەرىجىسى شۇكى، — دەپدى
ۋەزىر سۆزىنى داۋام قىلىپ - ئادەم
ئاشۇ ئىككى نەرسىدىن ئۆزىنى
تارتىشنى بىلىشى لازىم.

مېھرىبان قوشنا

ئابدۇراخمان ئەۋزى ھارپا كۈنى
كۈچقۇرۇن ئۆيىدە ئولتۇرغانىكەن،
بىرى ھويلىنىڭ دەرۋازىسىنى
قىقىپتۇ. چىقىپ قارىسا، قوشنىسى
ئىكەن. ئۇ كەمبەغەل، كۆپ بالىلىق
ئادەم ئىكەن. ئۇ يالۋۇرۇپ تۇرۇپ:
— غوجام، مانا، ئەتە ھېيت،
لېكىن مېنىڭ بىسماتىمدا بىر پۇلمۇ
يوق. بىر ئاز پۇل بېرىپ تۇرغان
بولسىلا؟

— قېنى، بىر ئامال قىلىپ
باقاي، — دەپ دەرۋازىنى ياپمايلا،
ئۆيىگە قايتىپ كىرىپ، ئايالى بىلەن
مەسلىھەتلىشىپتۇ. ئايالى: «بار -
يوقى يىگىرمە بەش دەرھەم پۇلىمىز
بار، بوپتۇ، بۇنىڭ بىر قىسمىنى
قوشنىمىزغا بېرەيلى، قالغىنىنى ئەتە
ئۆزىمىز ھېيتلىق قىلايلى»، دەپتۇ.
— ياق! — دەپتۇ ئۇ ئايالىغا،
— پۇلىنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭغا

بېرەيلى، شۇنداق قىلساق ساۋابنىڭ

بىر قىسمى بىزگە تېگىدۇ.

چىرايىڭ سەت بولسا

راھەت سۇلتان مەھمۇد غەزەنەۋى بىر

كۈنى نامازدىن تۇرۇپ، ئۇدۇل

ئەينەك ئالدىغا بېرىپتۇ. ئەينەكتە

ئۆزىنىڭ چىرايىنى كۆرۈپ،

سەتلىكىدىن رەنجىپتۇ. كېيىن باش

ۋەزىر جانابى ئەھمەدكە ئەر ز قىپتۇ:

— ئەينەككە قارىۋېدىم، ھۆسن

— جامالىمنى ئۆزۈمگە لايىق

مېھماندوست بەدىۋى

بىر كۈنى خەلىپە مەھدى ئوۋغا

چىقىپتۇ. ئۇ ئۇچرىغان ئوۋ — جەرەنى

قوغلاپ، ئۆز ھەمراھلىرىدىن خېلىلا

يىراقلاپ كېتىپتۇ. مۇلازىملىرى ۋە

قوغدىغۇچى ئەسكەرلىرى ئۇنى خېلى

يەرلەرگىچە ئىزدىشىپتۇ، لېكىن

تېپىشالماپتۇ.

خەلىپە بولسا ئۇ كۈنى ئۇزۇن

يول مېڭىپ بىر چاغدا بىر بەدىۋىنىڭ

چېدىرىغا كېلىپ قاپتۇ. خەلىپىنىڭ

قورسىقى تازا ئاچقانكەن، ئۇنىڭ

ئۈستىگە كۈنمۇ بەك ئىسسىق ئىكەن.

شۇڭلاشقا خەلىپە چېدىر ئېگىسى

بەدىۋىگە دەپتۇ: —

— ھەي، مېھماندوست بەدىۋى،

قېنى، ئەزىز مېھماننى كۈتۈۋال!

— باش ئۈستىگە، — دەپتۇ

بەدىۋى، ئولتۇرسىلا، بار نەرسەمنى

ئېلىپ چىقاي، لېكىن ئەيبىكە

① بەدىۋى — سەھرالىق، كۆچمەن ئەرەب.

بىر قىسمى بىزگە تېگىدۇ.

ئەينەكتىن كۆرمە

كۆرمىدىم، ئەلۋەتتە ھۆسن — جامال

دوستلىرىمنىڭ كۆپىيىشى، تەختۇ

بەختىم ئۈچۈن كام بولسا بولمايتتى.

— خەلقىنىڭ ئۆزۈڭنى دوست

تۇتۇشىنى خالىساڭ ئالتۇننى دوست

تۇتما. سەلتەنەتنىڭ مۇستەھكەملىكى

ھۆسن بىلەن ئەمەس، ئالتۇن

بىلەندۇر.

ۋە ① ئاچكۆز خەلىپە

بۇيرۇمىسىلا.

— بولىدۇ، — دەپتۇ مەھدى،

— مەيلى يېڭۈدەك نېمەڭ بولسا،

شۇنى ئېلىپ چىقساڭ بولىۋېرىدۇ.

بەدىۋى بىر پارچە پىشلاق بىلەن

قېتىپ كەتكەن ناننى ئېلىپ چىقىپ

مېھماننىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ.

مېھمان بۇلارنىڭ ھەممىسىنى

پاك — پاكىزە يەپ بويۇپتۇ، ۋە:

— پىشلىقنىڭ ئاز، نېنىڭ بەكمۇ

قاتتىق ئىكەن. يەنە نېمەڭ بار؟

بەدىۋىنىڭ بار — يوقى بىر كوزا

شارابى بار ئىكەن، ئۇنى ئېلىپ

چىقىپ، مېھماننىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ.

مېھمان شارابىنى چۆچەككە قويۇپ

ئىچىپتۇ، ئاندىن چاپىنىنىڭ پېشى

بىلەن لەۋلىرىنى سۈرتۈپ،

بەدىۋىدىن سوراپتۇ: —

— مېنى تونۇدىڭمۇ؟

بەدىۋى: —

—

—

—

—

— يوقسۇ، — دەپ جاۋاب
 بېرىپتۇ بەدىۋى. —
 — مەن، — دەپتۇ مېھمان، —
 خەلىپە مەھدىنىڭ مۇلازىمى
 بولمەن. —
 — بەلكىم شۇنداقتۇر، — دەپتۇ
 بەدىۋى. —
 مېھمان يەنە بىر چۆچەك شارابنى
 ئىچىۋېتىپ، بەدىۋىدىن سورايتۇ:
 — مېنى تونۇدىڭمۇ؟
 — يوقسۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
 بەدىۋى. —
 — مەن، — دەپتۇ مېھمان، —
 خەلىپە مەھدىنىڭ خاس مۇلازىمى
 بولمەن. —
 — بەلكىم شۇنداقتۇر، — دەپتۇ
 بەدىۋى. —
 مېھمان يەنە بىر چۆچەك شارابنى
 ئىچىۋېتىپ، بەدىۋىدىن سورايتۇ:
 — ھەقىقەتەنمۇ مېنى
 تونۇمدىڭمۇ؟
 — يوقسۇ، تونىيالىمدىم، —
 دەپتۇ بەدىۋى. —
 — مەن خەلىپە مەھدىنىڭ
 ئالىي قوماندانلىرىدىن بىرىمەن، —
 ئادىمىڭگە رىئەت قىلىڭ. —
 بىر كۈنى بىر توپ يىگىتلەر بىر
 مۆتىۋەر ئادەمنىڭ ئۆيىگە مېھمان
 بولۇپ بېرىپتۇ. ئۇنىڭ رەھبەرلىكىدە
 ئۆي ئېگىسى مېھمانلارنى
 ئىززىتى بىلەن سارايدا باشلاپ
 ئولتۇرغۇزۇپ، ياش خىزمەتكارنى
 چاقىرىپتۇ ۋە يۇقىرى ئاۋاز بىلەن:
 «داستىخاننى ئېلىپ چىق!» دەپ

دەپتۇ مېھمان. —
 — بەلكىم شۇنداقتۇر، — دەپلا
 قويۇپتۇ بەدىۋى. —
 مېھمان يەنە بىر چۆچەك شارابنى
 ئىچىۋېتىپ، يەنە ئاشۇ سوئالنى
 تەكرارلاپتۇ. —
 — نېمە قىل دېمەكچى ئىدىلە،
 تەقىسىرىم، — دەپتۇ بەدىۋى دىققەت
 بولغان ھالدا. —
 — مەن خەلىپە مەھدىنىڭ ئۆزى
 بولمەن، — دەپتۇ. چالا كەيپ
 بولۇپ قالغان مېھمان مەيدىسىگە
 مۇشتلاپ. —
 بەدىۋى شاراب كوزىسىنى ئۇنىڭ
 قولىدىن تارتىۋېلىپ، كوزىنىڭ
 ئاغزىنى مەھكەم ئېتىپ، بىر چەتكە
 ئېلىپ قويۇپتۇ، ئاندىن: —
 — ھەي، سەن دەستلەپتە
 خەلىپىنىڭ خاس مۇلازىمى دەپ
 ئىچتىڭ، كېيىن قوماندانى، دەپ يەنە
 ئىچتىڭ. ئەمدى خەلىپىلىكنى داۋا
 قىلىۋاتسەن. مۇبادا يەنە بىر چۆچەك
 ئىچىدىغان بولساڭ، بەلكى
 پەيغەمبەرلىك دەۋاسى قىلىدىغان
 ئوخشاشسەن؟! —
 ئادىمىڭگە رىئەت قىلىڭ. —
 بۇيرۇپتۇ، لېكىن مېھمانلارغا
 تۇيدۇرماي ئۇنىڭغا سول كۆزىنى
 قىسىپ قويۇپتۇ. —
 خىزمەتكار ئىچكىرىگە كىرىپ،
 كىچىكىپ كېتىپتۇ. ئۆي ئېگىسى
 بولسا مېھمانلار ئالدىدا بىر ئاز خىجىل
 بولغاندەك بولۇپتۇ. تەخمىنەن بىرەر
 سائەتتىن كېيىن ياش خىزمەتكار

www.uyghurkitap.com

ئويلىدىم، شۇنداقلا ناننى بىچارىلەردىن تارتىۋېلىشنى مۇرۇۋۇۋەتسىزلىك دەپ بىلىدىم ۋە چۈمۈلىلەر داستىخاننى بوشىتىپ چىقىپ كېتىشكە كۈتتۈم. مېھمانلاردىن بىرى: — تەڭرى - تەئالا داستىخانغا بەرىكەت ئاتا قىلغاي، چۈنكى ئۇ شۇنچە چۆمۈلگە تاماق بېرىپتۇ، — دەپتۇ.

پادىشاھلىقنىڭ ئىنقىرازى ① نېمىدىن بولغان؟

چۈشكەنچە نامازدىن باش كۆتەرمىدۇق؛ ئۆزىمىز ئىشلىمەي، دۆلەتنىڭ ئىشلىرىنى لايىقەتسىز، نامۇناسىپ ئادەملەرنىڭ قولىغا تاپشۇرۇپ قويدۇق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئابدۇللا تاھىر.

غايىبىدىن كەلگەن بەخت

قېيىق توختىغانىكەن. قېيىقچى بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ يىگىتنى سۇدىن سۈزۈۋاپتۇ. — نەگە بارماقچى ئىدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ ئۇ يىگىتتىن ھېلىقى قېيىقچى.

— نەدىن كېلىپ، نەگە كېتىۋاتقانلىقىمنىمۇ بىلمەيمەن، — دەپتۇ ھېلىقى يىگىت. قېيىقچى پاراسەتلىك ئادەم ئىكەن، ئۇ بىر ئاز ئويلىنىپ، ئۆزى - ئۆزىگە: «بۇ يىگىت يا بىر ھىيلىگەر،

داستىخاننى ئېلىپ چىقىپتۇ. خوجايىن خىزمەتكارنى دۆشكەلەپتۇ: — نېمانچە كېچىكىپ كەتتىڭ؟! — مەن قۇللىرى داستىخاننى ئېلىپ ئاچسام، ئىچىگە مىغىلدىغان چۈمۈلە توشۇپ كەتكەنىكەن. ئۇنى شۇ پېتى مېھمانلار ئالدىغا ئېلىپ چىقسام، ئەدەبسىزلىك بۇلار دەپ

ئابدۇللا تاھىردىن ئوغلى سوراپتۇ: — پادىشاھلىقنىڭ ئىنقىرازىغا نېمە سەۋەب بولدى؟ — كېچىلىرى تىنماي شاراب ئىچتۇق؛ تاڭ سەھەردىن قاراڭغۇ

باغدادلىق بىر يىگىتكە ئاتىسىدىن زور مىقداردا مال - مۈلۈك مىراس قاپتىكەن، لېكىن ئۇنى بۇ يىگىت ئاز ۋاقىت ئىچىدىلا بۇزۇپ - چېچىپ تۈگىتىۋېتىپتۇ. ئۆزى تەس كۈنگە قاپتۇ. خېلى ۋاقىتلارغىچە نېمە قىلارنى بىلمەي، گاڭگىراپ يۈرۈپتۇ. ئاخىرى ئىلاج قىلالماي، دەجلە دەرياسىنىڭ بويىغا بېرىپ، ئۆزىنى دەرياغا تاشلاپ ئۆلىۋالماقچى بولۇپ، دەرياغا ئۆزىنى ئېتىپتۇ. دەل شۇ چاغدا دەريانىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر

① ئىنقىراز - چۈشكۈنلىشىش، چېكىنىش، يوقىلىش، ھالاك بولۇش.

يا مال - دۇنياسىدىن ئايرىلىپ
ئىلاجىسىز، ئەھۋالغا چۈشۈپ
قالغان، ياكى بىرەرسىنى ياخشى
كۆرۈپ قېلىپ، مەقسىتىگە
يېتەلمىگەن بولۇشى كېرەك» -
دەپتۇ - دە، يىگىتكە:

- ھەي يىگىت! ئۆز
ئەھۋالىڭنى ماڭا تارتىنماي ئېنىق
سۆزلەپ بەر، - دەپتۇ.

يىگىت مال - مۈلكىدىن
ئايرىلىپ قېلىپ، ئىلاجىسىز
قالغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

- غەيرەتلىك بول، يىگىت،
- دەپتۇ ئۇنىڭغا مەدەت بېرىپ
قېيىقچى، - سېنى بۇ دەجلە

دەرياسىنىڭ ئۈچەت قىرغىقىغا
ئۆتكۈزۈپ قويمەن، ئۇ يەردە خۇدا
ئىشىڭنى ئوڭلاپ قويسا ئەجەب

ئەمەس، - دەپتۇ.
شۇنىڭ بىلەن قېيىقچى ئۇنى
دەريانىڭ ئۈتەرىپىگە ئۆتكۈزۈپ

قويۇپتۇ. يىگىت ئۇ يەردىن شەھەرگە
قاراپ مېڭىپتۇ ۋە بىر ئازدىن كېيىن
بىر مەسچىتنىڭ ئالدىغا بېرىپ قاپتۇ.

بۇ يەرگە تۈمەنلىگەن ئادەملەر
يىغىلغانىكەن. يىگىت ئۇدۇللا
مەسچىتنىڭ ئىچىگە كىرىپتۇ. خەلق

بۇ يەرگە خەلىپىنىڭ
ھەرىمىدىكىلەردىن بىرسىنى ساراي
خىزمەتچىسىگە نىكاھ قىلىش

مۇناسىۋىتى بىلەن يىغىلىشقانىكەن.
نىكاھ مۇراسىمى تۈگىگەندىن كېيىن

خىزمەتچىلەر ئوتتۇرىغا چىقىپ،
ئالدىنقى قاتاردا ئولتۇرغانلارغا بىر
تاۋاقتىن تىللا تارقىتىپ بېرىپتۇ.
تاۋاقلارغا مۇشكى ئەنبەر
سېپىلىگەنىكەن. لېكىن يىگىتكە
ھېچكىم كۆز قىرىنمۇ سالماپتۇ.

خىزمەتكارلاردىن بىرى بۇ ئەھۋالنى
خەلىپىگە مەلۇم قىلىپ:
- ئىماملار ۋە ئۆلىمالار ئارىسىدا

توي سوغىتىغا لايىق بىر يىگىت
ئولتۇرىدۇ، - دەپتۇ.
- ھە، ئۇنىڭ ئىسمى

تىزىملىككە كىرگۈزۈلمىگەنىكەن؟ -
دەپ سوراپتۇ مەئمۇن ①.
- ھەئە، - دەپتۇ خىزمەتكار،

- كىرگۈزۈلمىگەنىكەن. چۈنكى
تىزىملىك توشۇپ قالغانىكەن.
- قېنى، ئۇنىڭدىن سوراپ

بېقىڭلارچۇ، - دەپتۇ مەئمۇن
خىزمەتكارغا، - پادىشاھ ۋە
خەلىپىلەرنىڭ سارىيىغا چاقىرىلمىغان

ئادەمنىڭ كىرىشى مۇمكىن
ئەمەسلىكىنى بىلمەيدىكەن؟
يىگىت ئۇ خىزمەتكارغا دەپتۇ:

- ياق، ئوقمايدىكەنمەن.
بۇرۇن بۇنداق ئىشنى كۆرۈپمۇ
باقماپتىمەن.

مەئمۇن ئۇنى يېنىغا
چاقىرتىۋېلىپ:
- سېنى بۇ يەرگە بىرەرسى

چاقىرغانىدى؟ - دەپتۇ.
- ياق، ئۇلارنى
چاقىرىپتۇ.

① مەئمۇن - ھارۇن رەشىدنىڭ ئىرانلىق كەنزەكىدىن بولغان ئوغلى. ئۇ ئاتىسىدىن كېيىن تەختكە
ۋارىسلىق قىلغان ۋە مىلادى 813 - يىلىدىن 833 - يىللىرىغىچە ھۆكۈمرانلىق قىلغان، ئىلىم - پەنگە
ھامىلىقى بىلەن شۆھرەت قازانغان.

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
www.uyghurkitap.com

چاقىرىشقانىكەن، — دەپتۇ يىگىت
تويۇلۇق سوغاتتىن بەھرىمەن
بولغانلارنى كۆرسىتىپ. —
بىزنىڭ خىزمەتكارلىرىمىزنى
كۆرمىدىڭمۇ؟ دەپ سورايتۇ خەلىپە.
— ھە، ئۆزلىرىنىڭ خىزمەتچى
خادىملىرىنى كۆردۈم، سارايللىرىغا
كىرىش ماڭمۇ نەسىپ بولغانىكەن،

كىرىپ قاپتىمەن، — دەپ
بېرىپتۇ يىگىت. —
يىگىتنىڭ دادىللىقى ۋە
ساپدىللىقى خەلىپىگە يېقىپ قاپتۇ.
— بۇ يىگىتنىمۇ ئالاھىدە
مېھمانلار تىزىملىكىگە تىركەپ
قويۇڭلار، — دەپ بۇيرۇپتۇ ئۇ
خىزمەتكارغا.

كەررۇخلىق

دەللال

كەررۇخلىق بىر دەللال
تۆۋەندىكى ھېكايەتنى سۆزلەپ
بەرگەنىكەن: ماڭا تونۇش بىر سودىگەر
ھەر يىلى خۇراسانغا كېلىپ، نۇرغۇن
رەختلەرنى ئېلىپ، باغدادقا ئېلىپ
كېتەتتى. مەن ئۇنىڭ ئېلىپ كەلگەن
ماللىرىنى سېتىپ پۇل قىلىپ،
ئۇنىڭغا كېرەك ماللىرىنى ئېلىپ
بېرەتتىم ۋە ئىشىم بىلەن بىر قىش
يېتىپ يېڭۈدەك دارامەتكە ئىگە بولۇپ
قالاتتىم. نېمىشقىدۇر ئۇ كېيىنكى
يىلى كەلمىدى. بۇنىڭ بىلەن مېنىڭ
تىرىكچىلىكىمگە نۇقسان يەتتى.
ئەھۋالىم ئېغىرلاشتى. ئۆيدە ئىشىمىز
ئولتۇرۇپ قالدۇم. بىر كۈنى كوچىغا
چىقىپ، بېشىم قاينان تەرەپكە قاراپ
ماڭدىم. كۈن ناھايىتى ئىسسىق
ئىدى. دەجلە دەرياسىنىڭ بويىغا
باردىم ۋە ئۇ يەردە بىرەر سائەتچە
ئايلىنىپ يۈردۈم. قايتىشىمدا
دەريانىڭ قىرغىقىنى ياقىلاپ ماڭدىم.
ئۇ يەر قۇملۇق ئىدى. كېتىۋېتىپ بىر
پۈتۈم تۈيۈقسىز قۇمغا تىزىمغىچە
دېڭۈدەك كىرىپلا كەتتى. پۈتۈمغا

بىر نەرسە ئېلىنغاندەك قىلدى.
پۈتۈمنى تەستە تارتىپ چىقاردىم.
قارىسام پۈتۈمنىڭ بارمىقىغا بىر نەرسە
ئېلىشىپ چىقتى. ئۇنى ئېلىپ
قارىسام لىق ئالتۇن پۇل قاقچىلانغان
خالتا ئىكەن. يۈگۈرگىنىمچە ئۆيگە
قايتىپ كەلدىم، — دە، ھاپىلا —
شاپىلا خالتىنى ئاچتىم. ئىچىدىن
مىڭ دىنار ئاقچا چىقتى. مەن
ئۆزۈمدىن ئۆزۈمگە: «پەقىر ۋە
كەمبەغەللىكىم ئۆزۈمگە مەلۇم. بۇ
ئالتۇنلارنى ياخشىسى خەجلىۋەتمەي،
يوشۇرۇپ قوياي، ئېگىسى تېپىلىپ
قالغۇدەك بولسا، قولغا تاپشۇرۇپ
بېرەي، بولمىسا...» ئارىدىن يەتتە
يىل ئۆتتى. ئېگىسى تېپىلمىدى.
شۇنىڭدىن كېيىن ئالتۇنلارنى دەسمايە
قىلىپ، ئوقەت قىلدىم ۋە بېيىپمۇ
كەتتىم. دەسمايەم يۈز مىڭ دىناردىن
ئېشىپ كەتتى. بىر كۈنى
دۈكىنىمنىڭ ئالدىدا ئولتۇراتتىم.
كۆرۈنۈشىدىن بىر مۇساپىر غېرىپقا
ئوخشايدىغان، لېكىن غەلىتىرەك بىر
ئادەم ئالدىمدىن ئۆتتى. ئۇ ئۆزىچىلا

① كەررۇخ — ھىرات ئەتراپىدىكى رايونلاردىن بىرى، ھىراتنىڭ شەرقىي شىمالى تەرىپىگە جايلاشقان.

قارىسام قايچۇق يوق. ھۇدۇققىنىمچە ئاشۇ سۇغا چۆمۈلگەن يەرگە باردىم. كۆپ ئىزدىدىم. لېكىن ئۇنى تاپالمىدىم. شۇنىڭدىن كېيىن ئۆز - ئۆزۈمگە: «ياقۇت ھەرقانچە بولسا ئۈچ مىڭ دىنار بۇلار، بار بىساتىمنى سېتىپ، ياقۇتنىڭ ئىگىسىگە پۇلىنى تۆلىۋېتىرمەن» دېگەننى كۆڭلۈمگە پۈكتىم. مەن يۇرتۇمغا كېلىپلا ھاكىمنىڭ ئالدىغا باردىم. ۋە بولغان ئەھۋالنى ئۇنىڭغا ئەينەن دېدىم. باغداددىن ئېلىپ كەلگەن ماللىرىمدىن خالىغىنىنى بەردىم. لېكىن ئۇ بىرلا گېپىدە تۇرۇپلا ئالدى.

— ياقۇتنىڭ قىممىتى ئەللىك مىڭ دىنارغا يارايدۇ. شۇڭا سەن يا ئەللىك مىڭ دىنار تۆلە، بولمىسا ياقۇتنى قايتۇرۇپ بەر، — دېدى. دە، شۇئانلا مېنى قاماپ قويدى. مال - مۈلكۈمنىمۇ تارتىۋالدى. شۇنىڭ بىلەن يەتتە يىل قاماقتا ياتتىم. شەھەر ئۆلىمالىرىنىڭ كېپىللىكى بىلەن مېنى قاماقتىن ئازاد قىلدى. لېكىن بەربىر دوست - دۈشمىنىمنىڭ تاپا - تەنسىگە چىداپ تۇرالمايدىم، شەھەردىن چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدۇم. بىزدىن - بىر تىلىكىم سېنى ئۇچرىتىش ئىدى، مانا خۇداغا شۈكرى، مۇرادىمغىمۇ يەتتىم.

— بىرەر تىرىكچىكىك يولى ھەققىدە مەسلىھەتلىشىۋالساق، — دېدىم ئۇنىڭغا. ئۇ مەسلىھەتىمنى لايىق تاپتى.

توختاپ، ماڭا سالام بەردى. «سەدىقە تىلەۋاتقان بولسا كېرەك»، دەپ ئويلىدىم ۋە بىرەر نەرسە بېرىشنى نىيەت قىلدىم. ئۇ ئادەم ماڭا تازا تىكىلىپ قارىدى. دە، ئاندىن ئۆز يولىغا قاراپ ماڭدى. مېنىڭ يۈرىكىم گۈپۈلدەپ سېلىشقا باشلىدى، كۆڭلۈم «تېزراق بول، ئۇنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ ماڭ!» دەپ ئالدىراتقانداك قىلاتتى. شۇڭا ئۇنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ ماڭدىم، ئۇنى توختاتتىم. دىققەت قىلىپ قارىسام ھېلىقى مەن ئۇنىڭدىن كۆپ نەپ ئالغان باغدادلىق سودىگەر ئىكەن. ئۇنى تونۇپ، قۇچاقلدىم، يۈزلىرىگە سۆيۈپ، ئۇنى دەرھال ھاممامغا ئېلىپ باردىم ۋە يۇيۇندۇرۇپ، بىر قۇر كىيىم كېچەك ئېلىپ بېرىپ، ئۈستى - بېشىنى يەڭگۈشلىدىم، ئاندىن قورسىقىنى تويغۇزۇپ ھال - ئەھۋالنى سورىدىم.

ئۇ ماڭا مۇنۇ ئىشلارنى ھېكايە قىلىپ بەردى: كۆپ يىل يۇرتىمۇ - يۇرت كېزىپ يۈردۈم. بىر كۈنى ۋىلايەت ھاكىمى مېنى چاقىرتىپ دېدى: «بىر دانە قىممەتباھالىق ياقۇتۇم بار. شۇنى بېرەي، باغدادقا ئاپىرىپ سېتىپ، پۇلىغا لازىملىق ماللارنى ئېلىپ كەل». ئاشۇ ياقۇتنى ئېلىپ، پۇل قايچۇقۇمغا مەھكەم سالدىم، ئۈستىگە مىڭ دىنار ئاقچىمۇ سېلىپ، باغدادقا كەلدىم. ھاۋا بەكمۇ ئىسسىق ئىدى. دەجىلە دەرياسىغا بېرىپ چۆمۈلدۈم. ۋاي ئىسىت! پۇل قايچۇقىنى ئاشۇ سۇغا چۈشكەن دەريا بويىدا ئۇنتۇپ قاپتىمەن. ئارىدىن بىرەر سائەتچە ۋاقىت ئۆتۈپ يېنىمغا

— ئۇنى ئەكەل، ئەلە، خالتىنى يانچۇقىمىدىن چىقىرىپ ئۇنىڭغا بەردىم. ئۇ بۇ خالتىنى ئالغىنىچە ئۇنىڭ ئاستىنى سۆكتى ۋە بىر دانە روممانى ① ياقۇتنى تاپتى. ئۇنىڭدىن چېچىلغان نۇر بىلەن دۇكان ئىچى يورۇپ كەتتى. ئۇ ياقۇتنى كۆرۈشى بىلەن ھوشىدىن كەتتى، بىرەر سائەتتىن كېيىن ھوشىغا كەلدى ۋە قوللىرىنى ئېچىپ، خۇدانىڭ چەكسىز مەرھىمىتىگە دۇئا قىلدى. ياقۇتنى يان قاپچۇقىغا سالدى. — دە، ھېلىقى مىڭ دىنار پۇلنى مېنىڭ ئالدىمغا قويدى: «بۇنى ئالمايمەن»، دەپ تۇرۇپلا ئالدى. نۇرغۇن ھۇزۇر خاھلىقلاردىن كېيىن، ئۇ پۇلدىن ئۈچ يۈز دىنارنى تەستە ئالدى، قالغىنىنى ماڭا قالدۇرۇپ كەتتى.

ئۈچ ئاكا - ئۇكا

باقمىقى تەس كۈنگە قايتۇ. ئۇ ئىلاج قىلالماي، ئاكىسى ئەۋىنگە ئۆز ھالىنى ئېيتتى: — ئاكا، ئېنىم ئىبراھىم ئۆز ئالدىغا خاتىرجەم، باياشات كۈن كۆرۈپ ئۆتۈۋاتىدۇ. مۇبادا ئۇ مېنى ئۆز خىزمىتىگە قوبۇل قىلىپ، ياتلارغا قانداق ئىش ھەققى بەرسە، ماڭىمۇ شۇنىلا بەرسە، شۇنىڭغا رازى بولۇپ، ياخشى ئىشلەپ، خىزمىتىنى قىلىپ، مەنمۇ كۈنۈمنى خاتىرجەم

— تەڭرىم سېنىڭ ساپ ئېتىقادىڭنى ئېتىبارغا ئېلىپ، يوقاتقان مال - مۈلكىڭنىڭ بىر قىسمىنى ئۆزۈڭگە قايتۇرۇپ بېرىدىغان بولدى - دېدىم ئۇنىڭغا. — قاندىقسىغا؟ — ھەيران بولدى ئۇ. — بۇنىڭدىن توپمۇ - توغرا يەتتە يىل بۇرۇن، مەن ئاشۇ يەردىن سەن دەۋاتقان نەق ئاشۇ خالتىنى تېپىۋالغانىدىم. ئىچىدە مىڭ دىنار ئاقچا بار ئىكەن. ئۇنى ئامانەت سۈپىتىدە ساقلاپ قويغانىدىم. ئۇ پۇل مانا ھازىرغىچە يېنىمدا، مە، ئال خىراجىتىڭگە ئىشلەت - دېدىم. مىڭ دىنارنى ئۇنىڭغا ساناپ بەردىم. — خالتىسى قېنى، ئۇمۇ يېنىڭدا بارمۇ؟ — دەپ سورىدى. — ھەئە، يېنىمدا بار.

سەرەخسىلىك ② سەئىد ئىبنى ناسىر دېگەن ئادەمنىڭ ئۈچ ئوغلى بارىكەن. چوڭىنىڭ ئىسمى ئەۋىن، ئوتتۇرا ئىسمىنىڭ سۈلەمە، كىچىكىنىڭ ئىسمى ئىبراھىم ئىكەن. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئىبراھىم ھەممىسىدىن باي ئىكەن. ئەۋىنمۇ قول ئىلكىدە خېلى مال - دۇنياسى بار بولۇپ، سۈلەمە ئەڭ كەمبەغەل - كۆكنامرات ئىكەن. ئۇنىڭ بارغانچە بالا - چاقىسى كۆپىيىپ، جان

① قىزىل ياقۇتنىڭ ئالى سورتى.

② ئامۇ دەريانىڭ سول قىرغىقىغا جايلاشقان، خۇراسانغا قاراشلىق ۋىلايەت.

ئۆتكۈزەر ئىدىم، — دەپتۇ. ئەۋىن ئىنىسى سۈلەمەنىڭ ئىلتىماسىنى ئىبراھىمغا يەتكۈزۈپتۇ. ئىبراھىم ئۇنىڭ تەلىپىنى قوبۇل قىلىپ، ئۆز خىزمىتىگە ئاپتۇ. سۈلەمە بۇ يەردە جان — دىل بىلەن بېرىلىپ ئىشلەپتۇ. بىر كۈنى ئەۋىن خەلىپە مۇتەۋەككىلنىڭ ① نايىبى (ئورۇن باسارى) ئەمىر يۈسۈپ بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ. گەپ ئارىسىدا ئەمىر يۈسۈپ «ماڭا بىر توغرا نىيەتلىك — ھالال خىزمەتكار لازىم. بولۇپ قالدى»، دەپتۇ. — مېنىڭ بىرسىنىڭ ئاماننىتىگە خىيانەت قىلمايدىغان بىر ئىنىم بار، — دەپتۇ ئۇنىڭغا. — ئۇنداق بولسا، ئۇنى مېنىڭ قېشىمغا ئېلىپ بار! — دەپتۇ ئەمىر يۈسۈپ. ئەۋىن سۈلەمەنى ئەمىر يۈسۈپنىڭ ھۈزۈرىگە ئېلىپ بېرىپتۇ. ئەمىر ئۇنىڭغا ئىلتىپات قىلىپ، كىچىكرەك بىر خىزمەتكە ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇپتۇ. ئەمىر يۈسۈپ پۇلنى ئايماي خىراجەت قىلار ئىكەن. «ھېساب — كىتاب بىلەنمۇ كارى بولمايدىكەن. كۆپ ئۆتمەي كىرىم — چىقىم ئىشلىرىنى سۈلەمەنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن چىقىم تېجىلىپ، كىرىم ئېشىشقا باشلاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئەمىر يۈسۈپنىڭ سۈلەمەگە مېھرى ئېشىپ، ئۇنىڭ مەنسەپ دەرىجىسىنى يۇقىرى

كۆتۈرۈپتۇ. سۈلەمە ئەنە شۇنداق سادىقلىق بىلەن ئەمىر يۈسۈپنىڭ خىزمىتىنى كۆپ يىللار قىپتۇ. كۆپلىگەن چارە — تەدبىرلەرنى كۆرسىتىپتۇ. ئەمىر يۈسۈپنىڭ ئۇنىڭغا بولغا ئىززەت — ھۆرمىتى ۋە ئېتىقادى بارغانچە ئۆرلەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭمۇ تۇرمۇشى ياخشىلىنىپ، خېلى بېيىپ قاپتۇ. مەرتىۋىسىمۇ يۇقىرى ئۆرلەپتۇ. بىر كۈنى مۇتەۋەككىل ئەمىر يۈسۈپ بىلەن سۆھبەتلىشىپ ئولتۇرۇپ: — پەرزەنتلىرىمنىڭ كېلەچىكىنى ئويلاپ قالدىم. ئۇلارغا تېگىشلىك مۇراسىمىنى بۆلۈپ بېرىپ، بىرەر ئىشەنچلىك ئادەمنى مەسئۇل قىلىپ تايىنىپلا قويسام دېگەن ئويغا كېلىپ قالدىم، — دەپتۇ. ئەمىر يۈسۈپ ئورنىدىن تۇرۇپ قول قوشتۇرۇپ: — قۇللىرىنىڭ ئىشەنچلىك ۋە سادىق بىر ئادىمى بار، — دەپتۇ ئۇ خەلىپىگە. ئەمىر يۈسۈپ خەلىپىگە سۈلەمەنى تەرىپ — تۆسۈپلەپ بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇنى مۇتەۋەككىلنىڭ خىزمىتىگە يۆتكەپتۇ. مۇتەۋەككىلنىڭ ئەللىك نەپەر ئوغلى ۋە ئەللىك قىزى بارىكەن. ئوغۇللىرىدىن ھەر بىرىگە ئۈچ يۈز مىڭ دەرھەمدىن، قىزلىرىنىڭ ھەر

① مۇتەۋەككىل — ئابباسىلار سۇلالىسىگە تەۋە خەلىپە (847 - 861).

www.yghurkitap.com
ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئىنتېرنېت بىلەن ئىشلىتىش

بىرىگە بىر يۈز ئەللىك مىڭ
دەرھەمدىن مىراس بۆلۈپتۇ. ئۇلارنىڭ

ھەسەتخورنىڭ جازاسى

«خۇلۇقۇل - ئىنسان» دېگەن كىتابتا مۇنداق دېيىلگەنكى: بىر سەھەتخور ئۆتكەنكى. ئۇنىڭ بىر مۆمىن ۋە تەقۋادار قوشنىسى بارىكەن. ھەسەتخور ئۇ قوشنىسىنى كۆرەلمەيدىكەن، لېكىن نېمىشقىدۇر ئۇنىڭ ھەسەت ئوقى قوشنىسىنى نىشانغا ئالمايدىكەن. ئۇ ئاخىرى ئۆزىنىڭ خىزمەتكارىنى ئالداپ سالداپ ئىشقا ساپتۇ.

خوجىلىق ئىشلىرىنى باشقۇرۇش سۈلەمەگە تاپشۇرۇپتۇ.

خىزمىتىڭ ئۈچۈن سېنى تولۇق ئازاد قىلىمەن. ئازاد بولغانلىقىڭ ھەققىدە ئىسپات خېتىنىمۇ يېزىپ بېرىمەن. ئەللىك دىنار پۇلمۇ بېرىمەن، كېيىن بۇ شەھەرنى تاشلاپ باشقا شەھەردىن ماكان تۇتقىن.

خىزمەتكارى دەپتۇ: - ئەي، غوجام! ئەقىللىق ئادەم بۇنداق ئىش قىلمايدۇ. ئۇنىڭغا شۇنچە ھەسەت - ئۆچمەنلىك قىلىپ نېمە تاپسەن؟

لېكىن خىزمەتكارنىڭ گەپلىرى ئۇنىڭغا تەسىر قىلماپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئاچچىقى كېلىپ، خوجايىنىنىڭ يېشىنى شارىتىدە كېسىپ ئاپتۇ ۋە قوشنىسىنىڭ ھويلىسىغا تاشلاپتۇ. ئەتىسى ئۇ بۇ شەھەرنى تاشلاپ ئىسپاھان دېگەن شەھەرگە قېچىپ كېتىپتۇ. قوشنىسىنى بولسا، قاتىللىقتا ئەيىپلەپ، ئۇنى ھەبىسگە ئاپتۇ. لېكىن كۆپ ئۆتمەي، ياخشى ئادەملەرنىڭ كېپىللىك بىلەن ئاقلىنىپ ئازاد قىلىنىپتۇ.

ئاقىۋىتى

قىلىپ، ئۇنىڭ مال مۈلكىگە ۋە ئۆزىگە قەست قىلىشىپتۇ. ۋەزىرنىڭ ھاياتى خەۋپ ئاستىدا قالغانلىقتىن، بىر كۈنى كېچىسى پەيت كۈتۈپ، ئۆز

ھەسەتنىڭ

ئۇلۇغ بىر پادىشاھنىڭ ئەبۇ تەمەم دېگەن بىر پەزىلەتلىك ۋە دانا ۋەزىرى بولغانىكەن. پادىشاھنىڭ يېقىن مۇلازىملىرى ئۇنىڭغا ھەسەت

مال - مۈلكىدىن ئۆزى كۆتۈرەلىگۈدەك ئېلىپ، ئۇ شەھەردىن قېچىپ چىقىپتۇ. ئۇزۇن يول بېسىپ، ئالان دېگەن مەملىكەتكە بېرىپ قاپتۇ. بىر تاغنىڭ يانباغرىغا چېدىر تىكىپ، شۇ يەرنى ماكان تۇتۇپ ئورۇنلىشىپتۇ. بارا - بارا ئۇنىڭغا ئالان مەملىكىتىنىڭ ھاۋاسى يېقىپ قاپتۇ. سۈزۈك سۈلىرى يېقىپتۇ. ئادەملىرى بىلەن چىقىشىپ كېتىپتۇ. ئارىدىن كۆپ ئۆتمەي، ئەبۇ تەمەمنىڭ تەرىپى ئۇ شەھەرگىمۇ تارقىلىپتۇ. بۇنىڭدىن ئالان پادىشاھى خەۋەر تېپىپتۇ.

— يۈرتىمىزدا ئۇلۇغ بىر زات پەيدا بولدى، — دېگەن خەۋەرنى يەتكۈزۈشۈپتۇ.

پادىشاھ ئەبۇ - تەمەمنى ئوردىغا چاقىرتىپتۇ. بۇرۇن پادىشاھلار خىزمىتىنى كۆپ ئىشلىگەنلىكى ئۈچۈن ھېچقانداق ئەندىشە قىلىپ كەتمەيلا ئوردىغا بېرىپتۇ. ئالان پادىشاھى ئۇنى ياخشى كۈتۈۋاپتۇ ۋە ھال - ئەھۋال سوراپتۇ. ئاندىن ئۇنى ئوردا خىزمىتىگە تەكلىپ قىلىپتۇ.

ئەبۇ تەمەمنىڭ مەقسىتىمۇ شۇ ئىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئالان پادىشاھلىقىنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلىپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭغا تۈرلۈك ۋەزىپىلەرنى تاپشۇرۇپ، ئابروى ئىناۋىتىنى يۇقىرى كۆتۈرۈپتۇ. شۇنداقلا ئۇنىڭ بىلەن كېڭەشمەي، ئىش قىلمايدىغان بولۇپتۇ.

بىر كۈنى ئەبۇ تەمەم پادىشاھقا ئەرز قىلىپتۇ: — مەن بىر بىچارە ئادەم. سىلى

بولسىلا، ھەزرىتى ئالىلىرى، مەندەك بىر ئادەمگە ھەددىدىن ئارتۇق ئىلتىپات قىلىۋاتىلا. باشقىلار بۇنىڭغا ھەسەت قىلىپ، ئاخىرىدا ئاداۋەتچىلەر ئارىسىدا قالارمەنمىكىن، دەپ قورقىمەن.

— ئۇلارنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سالمايلى، — دەپتۇ پادىشاھ.

ئەبۇ تەمەم بۇنىڭ بىلەن خاتىرجەم بولۇپتۇ. ۋە خىزمىتىنى ئىشلەۋېرىپتۇ. پادىشاھ بولسا ئۇنىڭغا تولىمۇ مۇلايىم ۋە مەرھەمەتلىك مۇئامىلىدە بولۇپتۇ. بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن ئوردىدا مۇشەيىر دەيدىغان بىر ئادەم پەيدا بولۇپتۇ. پادىشاھنىڭ تۆرت ۋەزىرى بولۇپ، مۇشەيىر ئۇلارغا باشلىق ئىكەن. مۇشەيىر ئەبۇ تەمەمگە ھەسەت قىلىشقا باشلاپتۇ. پادىشاھ بولسا تامامەن ئەبۇ تەمەمنىڭ ئاغزىغا قارايدىكەن. بۇنى كۆرۈپ مۇشەيىرنىڭ قالتىس غەزىپى ئۆرلەپتۇ. ئاخىرى ئۇ ۋەزىرلەر بىلەن گەپنى بىر قىلىپ، ئەبۇ تەمەمنى غولۇتۇشقا قارار قىلىشىپتۇ.

تۈركىستان خانىنىڭ گۈزەل ھەم ئەقىللىق بىر قىزى بارىكەن. ئەتراپتىكى كۆپلىگەن پادىشا، خانلىقلار ئۇنىڭغا كۆپ قېتىم ئەلچىلەر كىرگۈزۈشكەنىكەن، لېكىن ھېچقايسىسى مەقسىتىگە يېتىشەلمەي، ئوتتۇرىدا كۆپلىگەن ئەلچىلەرنىڭ بېشى كېسىلگەنىكەن. مۇشەيىر ۋە ئۇنىڭ قوللىغۇچىلىرى بۇ قىزنىڭ بۇنداق ئەھۋالدىن پايدىلانماقچى بولۇشۇپ، پۇرسەت

پادشاھنىڭ ئەمرى بىلەن سەپ جابدۇقلىرى تەييارلىنىپتۇ. ئەبۇ تەمەمنى زور سوغاتلار بىلەن تۈركىستان خانىنىڭ ئالدىغا يولغا ساپتۇ.

تۈركىستان خانى ئۇنى ئىززەت - ئىكرام بىلەن كۈتۈۋاپتۇ. ئۇنىڭ شەرىپىگە كاتتا زىياپەت بېرىپتۇ، زىياپەت ئۈستىدە ئۇنىڭغا خان ئۆز يېنىدىن ئورۇن بېرىپتۇ. ئەبۇ تەمەم ئۆز پادشاھنىڭ سوغا - سالاملىرىنى تاپشۇرۇپتۇ. ئاندىن كېيىن ئۆزىنىڭ كېلىش مۇددىئاسى ھەققىدە سۆز ئېچىپتۇ.

— مېنىڭ ئۈچۈن ئالان پادشاھى بىلەن قۇدا بولۇش شەرىپىگە ئىگە بولۇشتىن ئارتۇق بەخت بارمۇ؟ — دەپتۇ خان. — ئۇ بىر ئۇلۇغ پادشاھ، مەملىكىتى بىپايان. بىز رازى، لېكىن بىزنىڭ بىر ئادىتىمىز بار. ئەتە ئەتىگەندە بېرىپ قىزنى ئۆز كۆزۈڭ بىلەن كۆر، ئاندىن ئۆزۈڭ كېڭىشىپ، بىر نېمە دېگىن، مۇبادا شاھىڭغا لايىق كۆرسەڭ، ئاندىن دۇئايمىزنى بېرەيلى، ياقمىسا، ئىلاجىمىز يوق. كېيىن پۇشايمان ۋە نادامەتكە ئورۇن قالمىغاي.

ئەبۇ تەمەم تازىم بىلەن دەپتۇ: — ئۇ كەرىمە ئۆزلىرىنىڭ پۇشتى كەمەرلىرىدىن پەيدا بولغانلىقى ئۈچۈن، خان ئەۋلادى. مەن ئۆز پادشاھىمىگە خىزمەتكارمەن، ئۆزلىرىنىڭ ھەرەملىرىگە مۇناسىپ ئەمەس. شۇنداق بولغاچقا ئۇنىڭ قېشىغا كىرىش ئۇياقتا تۇرسۇن،

تېپىپ، پادشاھقا تۈركىستان خانىنىڭ قىزى توغرىلىق گەپ قىلىشىپتۇ ۋە ئاستا - ئاستا پادشاھنىڭ كۆڭلىنى رام قىلىشىپتۇ. كۆپ ئۆتمەي پادشاھ ئۇ گۈزەل مەلىكىنىڭ ئىشىقىدا بېقارار بولۇپ قاپتۇ. ۋەزىرلەرنى چاقىرىپ بۇ ھەقتە مەسلىھەت ئۆتكۈزۈشۈپتۇ.

— بۇ كۆڭۈل ئارزۇيۇمنىڭ ھەل بولۇشى ۋە ئاشۇ مەھبۇبەنىڭ ۋىسالىغا يېتىشنىڭ قانداق چارە - تەدبىرلىرى باردۇر؟ — دەپ سورايتۇ پادشاھ. ۋەزىرلەر بىر ئېغىزدىن:

— تۈركىستان خانىنىڭ ئالدىغا ئەلچى ئەۋەتىپ، قىزنى سورتىڭ. ئېھتىمال رازىلىق بېرەر. بىز ئويلايمىزكى، تۈركىستان خانى ئالان پادشاھى بىلەن قۇدا بولۇشتەك شەرەپتىن خۇش بولغۇسى، غايىبىتىن كەلگەن بۇ بەختنى غەنىمەت بىلىپ، قىزنى بېرىشكە رازى بولار.

— ئەلچىلىككە كىم لايىق كېلەر؟ — دەپ سورايتۇ پادشاھ. — بۇ ئىشتا ھېچكىم ئەبۇ تەمەمنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمەيدۇ، — دەپتۇ ۋەزىرلەر بىردەك، — ئۇ كىشى پادشاھلارنىڭ خىزمىتىدە كۆپ بولغان، ئەدەب ۋە مۇئامىلە يولىنى ياخشى بىلىدۇ.

بۇ پىكىر پادشاھقا يېقىپتۇ. ئەبۇ تەمەمنى چاقىرىپ، ئۇنىڭغا ئۆز مەقسىتىنى دەپتۇ. ئەبۇ تەمەم تازىم بىلەن دەپتۇ: — جېنىم پادشاھقا پىدا بولغاي، شاھىمنىڭ ئەمىر - پەرمانلىرىنى باش ئۈستىگە قويۇپ ئورۇندايمەن.

ھەتتا ئۇ تۇرغان ئۆيىنىڭ سايىسىگە نەزەر سېلىشىمۇ زور گۇناھ ھېسابلىنىدۇ.

خان ئەبۇ تەمەمنىڭ ئەقىل - پاراستى، ئەخلاقۇ - ئەدەب، قائىدە يۈسۈنلىرىغا قايىل قاپتۇ.

— خۇداغا شۈكۈرى، پادىشاھنىڭ ئۆمرى ئۇزۇن بولسۇن، سېنىڭدەك ئەدەپلىك

خىزمەتكارنى تەربىيەلەپتۇ. ھەقىقى سىرىمنى ساڭا دەي، سەندىن بۇرۇن كەلگەن ئەلچىلەر مېنىڭ بۇ

سىنىقىمدىن ئۆتۈشەلمىدى. مەلىكىنى كۆرۈشكە رازى بولۇشۇپ، بېشىدىن ئايرىلىپ قېلىشتى.

سېنىڭدە بۇنچىلىك ئەدەب ۋە ھۆرمەت نەمۇنىلىرىنى كۆرۈپ، پادىشاھنىڭمۇ ئەقىللىق ئادەم ئىكەنلىكىنى

بىلدىم، — دەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۆلىمالار ۋە قازىنى چاقىرتۇرۇپ مەلىكە بىلەن

ئالان پادىشاھنىڭ نىكاھىغا پاتھە بېرىشىپتۇ. ئەبۇ تەمەم مەلىكىنى ئالانغا ئېلىپ كەپتۇ. . . .

پادىشاھ بىلەن ئەبۇ تەمەمنىڭ ئۆزئارا يېقىنلىقى تېخىمۇ كۈچىيىپتۇ. ۋەزىرلەر بۇنى كۆرۈپ

ئەنسىرەشكە باشلاپتۇ. شۇنداقتىمۇ ئۇلار يەنە بىرىپكى ھىيلە - نەيرەڭنى ئويلاپ تېپىشىپتۇ. پادىشاھنىڭ

پۇتلىرىنى ئۇۋىلاپ، تۇتۇپ قويدىغان ئىككى نەپەر تۈرك غۇلامى (خىزمەتكارى) بارىكەن. ۋەزىرلەر

ئۇلارنى ئىشقا ساپتۇ. «ئەبۇ تەمەم ئەسلىدە تۈركىستان خانىنىڭ قىزىغا ئۆزى ئاشىق بولۇپ قاپتىكەن» دېگەن

گەپنى ئۆگىتىپتۇ. غۇلاملار بىر كۈنى كەچقۇرۇن پادىشاھنىڭ پۇتىنى ئۇۋىلاپ تۇتىشىۋېتىپ، پادىشاھقا مۇنۇ سۆزنى ئاشكارە قىلىپتۇ:

— ھەي ئاغىنە، — دەپتۇ غۇلاملاردىن بىرى شېرىكىگە، —

ئاڭلىدىڭمۇ ئاۋۇ تۈزكۈر ئەبۇ تەمەم شاھىمىزنىڭ ھالال جۈپتىگە خىيانەت قىپتۇ. يېقىندا ئۇ بىر ئادەمگە دەپتۇ:

«ئەگەر تۈركىستان ھاكىمىنىڭ قىزى مېنىڭ بىلەن دوستلىشىپ قالمىغان بولسا، ھەرگىز يۇرتىنى تاشلاپ بۇ

يەرلەرگە كەلمىگەن بولارىدى؟». پادىشاھ بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ غەزەپلىنىپتۇ ۋە ئۆزىگە ئۆزى:

«مۇبادا بۇ گەپلەرنى مەن سەپدارلىرىمدىن ئاڭلىغان بولسام، ھەسەتخورلۇقتىن تاپقان گەپ دەپ قويايتتىم. غۇلاملارنىڭ ئەبۇ تەمەمگە

قانداق ھەسەت - ئۆچمەنلىكى بولۇشى مۇمكىن؟» دەپتۇ. پادىشاھ كېچىچە كىرىپ قاتماي قىيىنلىپ چىقىپتۇ،

شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئەتگەندە ئەبۇ تەمەمنى چاقىرىپتۇ: — ئەگەر پادىشاھ بىرەر

كىشىنىڭ بېشىنى سىلىسا، تۈرلۈك ئىنئاملار بىلەن تەقدىرلەپ، تەربىيەلىسە، مەرتىۋىسىنى

ئۆستۈرسە، ئەمما ئۇ ئادەم ئۆزىگە غەمخورلۇق قىلغۇچىنىڭ ھەقىقى - ھۆرمىتىگە خىيانەت قىلىپ، ئۇنى

يەرگە قاراتسا، ئۇنداق ئادەم قانداق جازاغا لايىق؟ — دەپتۇ ئەبۇ تەمەمگە تىكىلىپ تۇرۇپ پادىشاھ.

— بۇنداق ئادەمنى ئۆلۈمگە مەھكۇم قىلىش كېرەك. بۇنىڭ بىلەن

رويى زېمىن ناپاكلارنىڭ بىرىدىن تازىلىنىدۇ، — دەپتۇ ئەبۇ تەمەم. پادشاھنىڭ ئەمرى بىلەن ئەبۇ تەمەمنى ئۆلتۈرۈپتۇ. پادشاھنىڭ مەلىكىدىنمۇ كۆڭلى سوۋۇپتۇ، شۇڭا ئۇنىڭغا بۇرۇنقىدەك ئىلتىپات قىلىنماپتۇ. لېكىن پادشاھ بىر نەچچە كۈندىن كېيىن غەلتە بىر ۋەقەنىڭ ئۈستىدىن چۈشۈپ قاپتۇ. ئۇ بىر كۈنى كېچىسى ئۇيقىسى قېچىپ تاشقىرىغا چىقىپتۇ. ساراي ئەتراپىنى ئايلىنىپ يۈرۈپ، ھېلىقى ئىككى تۈرك غۇلامنىڭ ياتقىنىنىڭ ئالدىغا بېرىپ قاپتۇ. ئۆي ئىچىدىن بىرىنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. ئۇلار بىر خالتىدىكى ئالتۇن پۇللارنى بۆلۈشۈۋېتىپ، ئۆزئارا جىدەللىشىپ قېلىشقانىكەن. ئۇلارنىڭ بىرى

دەپتۇ: — ئۇ گەپنى مەن پادشاھقا دېگەن، شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئالتۇننىڭ كۆپى مېنىڭ بولۇشى كېرەك. — ياق، — دەپتۇ ئىككىنچىسى، — قەلئەنى ئالغانمۇ، لەشكەرنى يوقاتقانمۇ سەن ئەمەس. ماڭا ئاشۇ تۆھمەت گەپنى ئېيتىپ قانچىلىك شۆھرەت قازاندىڭ؟! پادشاھ بۇ ئىككى غۇلامنىڭ جېدىلىنى ئاڭلاپ، ئاندىن ئۆتۈلگەن ئىشنىڭ تەكتىگە يېتىپتۇ. ئەتىسى ئەتىگەندە ئۇلارنى ئالدىغا چاقىرتىپ، ھەيۋە قىلىپ سوراق قىلىپتۇ. ئاخىر ئۇلار ئىقرار بولۇشۇپتۇ. — بۇ گەپنى بىزگە ۋەزىرلەر ئۆگەتكەنىدى، — دەپتۇ ئۇلار توۋا قىلىشىپ.

ماقناچاقنىڭ قىسمىنى

مىنىپ ئۈچمەن، خالىغان يېرىمگە قونىمەن، نەيزەمنى دۈشمەننىڭ يۈرىكىگە سانچىمەن، نېمىنى كۆڭلۈم تارتسا شۇنى يەيمەن. ھەرە يۇقىرىقى گەپلىرىنى دەپ بولۇپ، پەرۋاز قىلىپ ئۈچقىنىچە ئۇدۇل قاسساپنىڭ دۈكىنىغا بېرىپ، كاناردىكى ئېسىپ قويۇلغان گۆشكە قونۇپتۇ. قولىدا پىچىقنى تۇتۇپ تۇرغان قاسساپ، گۆشكە قونغان ھەرىنى كۆرۈپ، پىچاق بىلەن بىرنى ئۈرۈپلا ئىككى پارچە قىلىۋېتىپتۇ. شۇ يەردە مارتىشىپ قاراپ تۇرغان چۈمۈلىلەر ھەرىنىڭ پارچىلاپ

بىر كۈنى بىر ھەرىنىڭ كۆزى مىڭ جاپادا ئۇۋىسىغا دان سۆرەپ كېتىپ بارغان چۈمۈلىگە چۈشۈپ قاپتۇ. ھاكاۋۇرلىقى تۇتۇپ، چۈمۈلىگە دەپتۇ: — ھەي، چۈمۈلە! ئۆزۈڭنى بۇنچىلىك جاپاغا سېلىشىڭنىڭ سەۋەبى نېمە؟ بۇنچىلىك ئازابلىنىشنى ئىختىيار قىلىشىڭدىكى مۇددىئايىڭ نېمە؟ مېنىڭ ھاياتىم، يېيىش — ئىچىشىمگە قاراپ ئىش قىلساڭ بولمامدۇ؟ پادشاھلار دەستۇرخانىدىكى ھەر قانداق تائام مەنىسىز يېيىلمەيدۇ. شامالنى

تاشلانغان ئۆلۈكىنى ئۇۋىلىرىغا قاراپ

سۆرەپ ئېلىپ مېڭىپتۇ.

ئاچكۆز مۆشۈك

مۇھەممەت ئىبنى ئەھمەت باغدادنىڭ بىر مۆشۈكى بار ئىدى. ھەر كۈنى ئۇنىڭغا بىر پارچىدىن گۆش بېرىپ تۇراتتىكەن. بىر كۈنى مۆشۈكىنى كەپتەر خانىدا تۇتۇۋاپتۇ ۋە ئۇنى سويۇپ تېرىسىنى ئاپتۇ - دە، ئۇنى كەپتەر خانىنىڭ ئىشىكىگە ئېلىپ

قويۇپتۇ. ئاندىن مۇھەممەت ئىبنى ئەھمەت مۆشۈكىنىڭ تېرىسىگە قاراپ: - ھەر كۈنى بېرىلىپ تۇرغان ئاشۇ بىر پارچە گۆشكە قانائەت قىلغان بولساڭ، بۇنداق ھالغا قالمىغان بولارىدىڭ، - دەپتۇ.

ئەدەبىسىز ھەمرا

فازىل ئىبنى سالىھنىڭ ئىككى ھەمسۆھبەت ھەمراھى بولۇپ، ئۇلارنىڭ بىرىنىڭ ئىسمى ناسىر ئىبنى ھارس، ئىككىنچىسىنىڭ - سابىت ئىبنى شىرۋانكەن. ئۇلار بىر كېچىسى شاراب ئىچىپ، كەيپى، يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلگەن بىر چاغدا فازىل ئىبنى سالىھتىن تەپ تارتماي بىر - بىرىنى زاڭلىق قىلىشقىلى تۇرۇپتۇ، ئاخىر ئۇلار بىر - بىرى بىلەن قىزىرىشىپ قېلىشىپتۇ. ناسىر ئىبنى ھارس سابىت ئىبنى شىرۋاننىڭ سەللىسىنى يۇلۇپ ئېلىپ، يەرگە تاشلاپتۇ. بۇ ئىشقا سابىت ئىبنى

شىرۋاننىڭ ئاچچىقى كەلگەنلىكتىن، يۈزلىرى قىزىرىپ - تاتىرىپ كېتىپتۇ. فازىل ئىبنى سالىھ ئۇنى ئاچچىقىدىن ياندۇرماقچى بولۇپ: - نىمانچە خاپا بولسىن؟ قويە، ئاچچىقىڭغا ھاي بەر، - دەپتۇ. سەندىنمۇ تەپ تارتماي ئەشۇنداق ھاقارەت قىلسا، نېمىشقا خاپا بولماي؟ - دەپتۇ ئەلەم بىلەن سابىت ئىبنى شىرۋان. - ئۆزەڭنى بېسىۋال، - دەپتۇ فازىل ئىبنى سالىھ، - ساڭا قىلىنغان ئاشۇ ھاقارەت، ماڭىمۇ تەگدى.

ئەمەلگە ئاشمىغان پەرمان

ناسىر ئىبنى سامانى زامانىدا بۇخارادا بىر سودىگەر ئۆتكەنىكەن. ئۇلار ناسىر ئىبنى سامانى بىلەن بىر كوچىدا ئۇدۇلمۇ - ئۇدۇل قوشنا

ئولتۇرىدىكەن. سودىگەرنىڭ ئۆزى تەمبەل ئەمما نادان بىر ئوغلى بارىكەن. ئۇ، ناسىر ئىبنى ئەھمەت بەزىدە ئاتلىنىپ كوچىغا چىقىپ

قالسا، ئۇنى كۆرۈپ ھەۋسى كېلىدىكەن، ۋە بۇ ئەمىر كۆزدىن غايىپ بولغىچە ئارقىسىدىن قاراپ زوقلىنىدىكەن.

ئۇ ئاتىسى ئۆلگەندىن كېيىن، قالغان مىراس مال - مۈلكىنى ئاز ۋاقىت ئىچىدە يەپ - ئىچىپ تۈگىتىپتۇ. قالغان ئازىراق پۇلغا ئات ۋە ئىككى خىزمەتكار - غۇلام سېتىۋاپتۇ. ئۇ بەزى - بەزىدە ئاتلىنىپ شەھەر ئايلىنىدىكەن، قايتىپ كېلىپ شارابخورلۇق قىلىدىكەن. غۇلاملىرى ئۇنىڭ ئاغزىغا قاراپ، نېمە خىزمەتكە بۇيرۇشنى كۈتۈپ تۇرىشىدىكەن. شۇ تەرىقىدە ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتۈپتۇ. ئۇنىڭ ئاشۇ ئىككى خىزمەتكارى بىلەن ئېتىدىن باشقا ھېچنېمىسى قالماپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئاخىر خىزمەتكارلاردىن بىرىنى بازارغا ئېلىپ چىقىپ سېتىپتۇ. قولىغا كىرگەن بۇ پۇلنىڭ بىر قىسمىغا بىر ئېشەك سېتىپ ئاپتۇ، قالغىنىنى ئۆز تىرىكچىلىكىگە خىراجەت قىلىپتۇ. كۈنى قىيىن شارائىتتا ئۆتىدىكەن. شۇنداق بولسىمۇ، شەھەر ئارىلاشنى تاشلىماپتۇ. ناسىر ئىبنى سامانىي كوچىغا چىقتى دېگەن خەۋەرنى ئاڭلىشى بىلەن ئۇمۇ ئېشىكىنى مىنىپ، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ ماڭىدىكەن. ئۆيىگە قايتىشى بىلەنلا، يەنە شارابخورلىقىنى قىلىدىكەن.

بىر كۈنى ئۇ شاراب ئىچىپ ئولتۇرغاندا، تۇيۇقسىز كوچا تەرەپتىن ۋاڭ - چۇڭ ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ.

— بۇ نېمە ۋاڭ - چۇڭ؟ —
سورايتۇ ئۆي خىزمەتچىسىدىن.

— ئەمىر ناسىر ئىبنى ئەھمەت ئۆتۈپ كېتىۋاتىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ خىزمەتكار.

سودىگەرنىڭ ئوغلى خېلىلا كەيىپ بولۇپ قالغانىكەن. «ماڭ، بېرىپ ئۇنىڭ بېشىنى كېسىپ ئېلىپ كەل!» دەپ بۇيرۇپتۇ خىزمەتچىسىگە.

— يا ئاللا! بۇ گەپنى ئويلاپ دەۋاتامدىلا، ياكى... — دەپتۇ ھەيران بولۇپ خىزمەتكار.

— ماڭ، دېگەندىن كېيىن ماڭ! — دەپ غەزەپ بىلەن ۋاقىراپتۇ خوجايسىن. خىزمەتكار «خوپ، بولىدۇ» دېگىنىچە تاشقىرىغا چىقىپ كېتىپتۇ.

خوجايسىن خىزمەتكار چىقىپ كېتىشى بىلەن ئۆزى گاراڭ ھالدا داڭ قاتقىنىچە تۇرۇپلا قاپتۇ.

ئەتىسى ئەتىگەندە بايۋەچچە بىر ئاز ھوشىغا كېلىپ، خىزمەتكارنى چاقىرىپ سورايتۇ:

— ئاخشام مەسلىكتە ساڭا نېمىلەرنى دېدىم؟

— ناسىر ئىبنى ئەھمەت سامانىينىڭ بېشىنى كېسىپ ئېلىپ كەل! — دەپ بۇيرىغاندىلا.

— سەن قانداق قىلدىڭ؟ — دەپ سورايتۇ خوجايسىن ئوڭى ئۆچكەن ھالدا.

— مەسلىكتىن شۇنداق دەۋاتقانلىقىڭىزنى ئۇقتۇم. كېيىن يانا پۇشايمان يەپ قالمىسۇن، دەپ ئۆزلىرىنىڭ ئەمىر پەرمانلىرىنى ئىجرا

قىلمىدىم، — دەپتۇ خىزمەتكار. — ياخشى قىلىپسەن، — دەپتۇ خوجايىن ئەقلىنى تېپىپ، — چۈنكى ئۇ ئادەم مېنىڭ يان قوشنام ئىدى.

دەردى بىداۋا

شاھىد دېگەن شائىر يالغۇز ئۆزى كىتاب كۆرۈپ ئولتۇرغانىكەن. بىر تەرسا — جاھىل تونۇشى كىرىپ كەپتۇ. سالاملاشقاندىن كېيىن:

— تەقسىر، نېمە سەۋەبتىن يالغۇز ئولتۇرىدىلا؟ — دەپتۇ. — سېنى كۈتۈپ شۇنداق ئولتۇرغانىدىم، — دەپتۇ شائىر.

قەغەزۋاز پادىشاھ

بىر جاپاكەش سۇلتان مەسئۇدنىڭ ئالدىغا كىرىپ، ئەرز قىپتۇ:

— شاھىم، يولۇم غۇر شەھىرى ئارقىلىق ئۆتۈشكە توغرا كېلىپ قالدى. غۇر ھاكىمى مېنى تۇتۇۋالدى ۋە ئېلىپ ماڭغان بار — يوقىمنىڭ ھەممىسىنى تارتىۋالدى.

سۇلتان «ئۇنىڭ مېلىنى قايتۇرۇپ بەر!» دېگەن مەزمۇندا غۇر ھاكىمىغا خەت يېزىپ بېرىپتۇ.

غۇر شەھىرىنىڭ ھاكىمى ئۇ خەتنى كۆرۈپ، خەتنى ئېلىپ كەلگۈچىنى زاڭلىق قىلىپ كۈلۈپتۇ، تازا كېلىشتۈرۈپ دۇمبالاپتۇ. ئاخىرىدا سۇلتاننىڭ ئەۋەتكەن خېتىنى ئۇنىڭغا مەجبۇرلاپ يىگۈزۈپ قوغلاپ چىقىرىپتۇ.

ئازابلانغۇچى يەنە سۇلتاننىڭ ئالدىغا ئەرز قىلىپ بېرىپ، بولغان ئەھۋالنى ئېيتىپتۇ. سۇلتان كاتىبقا

غۇر ھاكىمىغا خەت يېزىپتۇ: «ئۇنىڭ مېلىنى قايتۇرۇپ بەر!» دېگەن مەزمۇندا غۇر ھاكىمىغا خەت يېزىپتۇ.

— ھەزرىتى ئالىلىرى، بۇنداق ئۇزۇن — ئۇزۇن خەت يېزىپ بېرىشنىڭ ھاجىتى يوق، قىسقىلا بىر پارچە مەكتۇپ بولسا بولىدۇ. — نېمىشقا؟ — دەپ ھەيران بوپتۇ سۇلتان.

— چۈنكى، — دەپتۇ ئازابلانغۇچى كىشى، — خەت كۆپ، قەغەز چوڭ بولسا، چايناپ يۇتالماي، قىيىنلىپ قالماي دەيمەن.

سۇنىڭ پۇلى - سۇغا كەتتى

تۇيۇقسىزلا قاتتىق بوران كۆتۈرۈلۈپ،
شەددەتلىك يامغۇر يېغىپ كېتىپتۇ.
بىر دەمدىلا تاغ - جىرالاردىن سەل
يامراپ چۈشۈشكە باشلاپتۇ، ئاخىرى
بۇ سەل ئۇلغىيىپ، ئوتلاۋاتقان
قويلارنى ئېقىتىپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن قويچى قىشلاققا قۇرۇق قول
ئۆزىلا ئاران قايتىپ كەپتۇ. خوجايىن
ئۇنىڭدىن قويلارنى سۈرۈشتۈرسە،
قويچى: «سۈتگە سەن قوشقان سۇلار
بىر - بىرىگە قوشۇلۇپ، سەلگە
ئايلاندى - دە، قويلارنى ئېقىتىپ
كەتتى» دەپتۇ.

بەسىرلىك بىر ئادەمنىڭ ئازىراق
سېغىن قويلارى بارىكەن. لېكىن ھەر
كۈنى سېغىپ قويغان سۈتنىڭ بىر
قىسمىنى كېچىسى شەپەرەڭلەر
ئىچىۋالدىكەن. قوي ئېگىسى بولسا،
قالغان سۈتكە سۇ قوشۇپ، ئۇنى
بازارغا ئاپىرىپ ساتىدىكەن. بىر كۈنى
قويلارنى باققۇچى بۇ ئادەمگە: «ھەي،
خوجايىن، بۇنداق قىلما. ئاقىۋىتى
يامان بولىدۇ»، دەپتۇ. لېكىن ئۇ
خوجايىن قۇلاق سالماپتۇ. سۈتكە
سۇنى قوشۇپ سېتىۋېرىپتۇ. بىر
كۈنى قويلار تاغ باغرىدا ئوتلاۋاتسا،

خىزمەتكار كۈندە ئەمەس، كۈندە كېرەك

سالام بەردىم ۋە ئۆزۈمنى
تونۇشتۇردۇم:
— مەن سېلىنىڭ بۇرۇنقى
قۇللىرى ئەلى مۇقاتىل بولمەن، —
دېدىم.
— ھە، سېنى كۆرۈپ تونۇدۇم،
— دېدىم، باشقىچە گەپ ۋە
ئىلتىپاتمۇ قىلماي، ئېتىنى قامچىلاپ
كېتىپ قالدى.
بولغان ۋەقەنى نەۋفەلگە دېدىم.
— پادىشاھلارنىڭ ئادىتى شۇكى،
سەلتەنەت تەختىگە چىققاندىن
كېيىن، ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى
ھەمسۆھبەت خىزمەتكارلىرىنى
ئۆزىدىن يىراقلاشتۇرىدۇ، — دېدى
ئۇ.

ئەلمۇقاتىل دېگەن ئادەم
تۆۋەندىكىلەرنى ھېكايە قىلىدۇ:
يىگىتلىكىم ئەمدىلا باشلانغان
چاغلىرىدا ھادىنىڭ خىزمىتىنى
قىلدىم ۋە ئۇنىڭ بىلەن مەھرەمى
ئەسرار (سرداش) بولدۇم. بەختكە
قارشى ئۇ خەلىپىلىك تەختىگە
ئولتۇرغان كۈنىدىن باشلاپلا مېنى
يېنىغا يولاتماي قويدى. بىر مەزگىل
ھەسرەت چېكىپ يۈردۈم. بىر كۈنى
«خەلىپە چاھار باغقا بارغۇدەك» دېگەن
خەۋەر تارقالدى. مەن كوچىنىڭ بىر
دوقمۇشىدا ئۇنىڭ ئۆتۈشىنى كۈتۈپ
تۇردۇم. بىر ھازادىن كېيىن، ئۇ مەن
تۇرغان كوچىدىن ئۆتتى. مەن
ئورنىمدىن دەس تۇرۇپ، ئۇنىڭ
ئالدىغا ئوقتەك ئېتىلىپ چىقىپ

ئاچكۆزلۈكنىڭ ئاقىۋىتى

جاھان كەزدى سەيياھلاردىن
 بىرى مۇنداق بىر ھېكايىنى ئېيتتى:
 «يىگىتلىك ۋە كۈچ - قۇۋۋىتىمگە
 تولغان چاغلىرىمنىڭ بىر كۈنى يالغۇز
 يولغا چىقىم. يول توسار
 بۇلاڭچىلاردىنمۇ ئەندىشە قىلىدىم.
 ئۇزۇن يولنى بېسىپ، بىر چاغدا
 چۆلگە جايلىشىۋالغان بىر قونالغۇ
 ئالدىغا بېرىپ قالدىم. ساراياۋەن
 ئەپتىدىن ناپاك، خۇنخور ئادەمدەك
 تۇيۇلدى. ئۇ دائىم يالغۇز كەلگەن
 يولۇچىلارغا ياتىدىغان ئۆي، ئېتىغا
 يەم - خەشەك بېرىدىكەن، ياخشى
 مېھمان قىلىپ ياتقۇزۇپ، تۈن يېرىم
 بولغاندا ئۇنىڭ بېشىنى كېسىپ، مال
 - مۈلكىنى ئۆزىنىڭ قىلىۋالىدىكەن.
 ئۇ ماڭمۇ زور ئىلتىپات كۆرسەتتى.
 ئۆزۈمگە ياتىدىغان ئۆي، ئېتىمغا يەم
 - خەشەك بەردى. تاماق يەپ
 بولغاندىن كېيىن، «شارابقا
 مەيلىڭىز قانداق؟» - دەپ
 سورىدى. مەن «مەيلى، ھەزىمى تائام
 ئۈچۈن يامان بولماس»، - دېدىم.
 ئۇ بىر كوزا شاراب كۆتەرگەن، قەددى

ئېلىپتەك بىر بالا بىلەن كىرىپ
 كەلدى. ئۇ ساراياۋەننىڭ ئوغلى
 ئىكەن. بالا تەكەللۈپ بىلەن ساقىلىق
 قىلدى. كەيىپم ئۆرلەپ، ئۇيقۇ
 باسقىلى تۇرغان بىر چاغدا بىزگە بىر
 ئۆيگە ئورۇن سېلىپ بەردى. بالىنىڭ
 ئورنى ئىشك ئالدىدا، مېنىڭ تۆر
 تەرەپتە ئىدى. مەن بالىنىڭ ئورنىدا
 يېتىپ قالدىم. لېكىن ئۇيقۇم قېچىپ
 كەتتى. بىر چاغدا ئىشك غىچىرلاپ
 ئېچىلدى ۋە قولىدا پىچاق كۆتۈرۈپ
 ساراياۋەن كىردى. ئۇ مېنىڭ
 ئۈستۈمدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ بالىنىڭ
 ئۈستىگە مىنىۋېلىپ ئۇنىڭ بېشىنى
 شارىتىدە كېسىپ ئالدى.
 شۇ چاغدىلا بىلىدىمكى، ئۇ
 ئەسلىدە مېنى ئۆلتۈرمەكچى ئىكەن.
 ئورنىمدىن چاچراپ تۇرۇپ،
 قوزۇقتىكى قىلچىمنى ئالدىم، -
 دە، ساراياۋەنگە ئېتىلدىم، ساراياۋەن
 شۇ چاغدىلا ئۆز ئوغلىنى ئۆلتۈرۈپ
 قويغانلىقىنى بىلدى. پىچىقىنى
 تاشلاپ زارلىدى ۋە توۋا قىلغىلى
 تۇردى.

ئۆزىڭگە ئورا كولىساڭ ئۆزۈڭ چۈشسەن

سەرىق ئىسىملىك بىر ئادەم ئۆز
 بېشىدىن ئۆتكەن بۇ ۋەقەنى ھېكايە
 قىلىپ بەردى: بىر كۈنى ئۆزۈم
 يالغۇزلا سەپەرگە چىقتىم. يولدا
 ئوبدان قوراللانغان بىر ئاتلىق
 ھەمراھقا يولۇقۇپ قالدىم. يېرىم
 يولغا بارغىنىمىزدا ئالدىمىزدىن ئاتلىق

ئوغرى چىقىپ قالدى ۋە شېرىكىم
 بىلەن قىلچىلىشىپ كەتتى. كۆپ
 ئېلىشقاندىن كېيىن، ئوغرى
 ھەمراھىمنى ئۆلتۈرۈپ قويدى،
 ئاندىن ئۇ ماڭا قىلچى شىلتىشكە
 باشلىدى.
 - مەن ساڭا قارشى قول

چاچراپ تۇرۇپ كەتتى ۋە كۆتۈردى. ئۇنىڭغا كۆپ يالۋۇردۇم لېكىن ئۇ نىيىتىدىن يانمىدى. ھېلىقى ئايال «بۇ ئادەمنى مېنىڭ ئالدىمدا ئۆلتۈرمە» دەپ نالە قىلىپ تۇرىۋالدى. ئۇ ئادەم دەسلىپىدە ئۇنىڭ زارىغا قۇلاق سالمىدى، مەن ھېلىقى ئادەمگە دىققەت قىلىپ قارىسام، مېنى ئاشۇ چۆلدە باغلاپ قويۇپ، ماللىرىمنى بۇلاپ كەتكەن مۇتھەم ئىكەن. ئۇ مېنى تاشقىرىغا ئېلىپ چىقتى ۋە بىر يارداڭلىقنىڭ ئاستىغا ئېلىپ چۈشتى. مېنى بوغۇزلىۋېتىش ئۈچۈن تەييارلاندى. شۇ ئارىدا بىردىنلا شىرنىڭ ھۆركىرىگەن ئاۋازى ئەتراپىنى بىر ئالدى. ئوغرى قىلىچىنى تاشلاپ قاچتى، ئۇنى كۆرگەن شىر ئارقىسىدىن قوغلاپ كەتتى.

كۆتۈرمىسەم، نېمىشقا ماڭا تىخ كۆتۈرسەن؟ ساڭا نېمە كېرەك؟ - دېدىم ئۇنىڭغا. ئۇ گەپلىرىمنى ئاڭلاپ، ئېلىپ ماڭغان ھەممە مېلىمنى ئالدى، ئاندىن پۈت - قولىمنى باغلاپ قويۇپ، مېنى شۇ يەرگە تاشلاپ كېتىپ قالدى. مەن كەچكىچە ئاچ - يالىڭاچ ئاشۇ سەھرادا ياتتىم. كېچىسى بىر ئىلاج قىلىپ پۈت - قولىمنى بوشتىۋالدىم - دە، يولغا چۈشتۈم. خېلى ماڭغىنىمدىن كېيىن يىراق بىر يەردە چىراغ يورۇقى كۆرۈندى. شۇ تەرەپكە قاراپ ماڭدىم ۋە بىر ئازدىن كېيىن بىر چېدىرنىڭ ئالدىغا بېرىپ قالدىم. چېدىرغا كىردىم. قارىسام بىر ئادەم بىر ئايال بىلەن پاراڭلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ. ھېلىقى ئادەم مېنى كۆرۈپلا ئورنىدىن

ئوغرىلارنىڭ ھېلىسى

يېقىملىق قىرائەت قىلاتتىكى، كېمە ھەيدىگۈچى ئىختىيارسىز كېمىسىنى توختاتتى. كېمىچى بىلەن ئىككىمىز ئۇنىڭغا قارىغىنىمىزچە تىكىلىپ تۇرۇپلا قالدۇق. ئەما كىشى كېمىچىگە يالۋۇرۇپ، ئاۋاتراق بىرەر جايغا ئاپىرىپ قويۇشنى ئىلتىجا قىلدى. كېمىچى ئۇنىڭ ئىلتىجاسىنى رەت قىلىپ، دىلىغا ئازار بەردى. مەن كېمىچىگە كايىپ: - بىر قېرىپ قالغان ئاجىز ھاپىزنى نېمىشقا رەنجىتىسەن؟ ئۇنى كېمەڭگە سېلىۋالساڭ نېمە بولىدۇ؟ - دېدىم.

غۇلام ئىبنى ئىمان ھېكايە قىلىدۇ: بەسىرنىڭ بۇلا دېگەن يېرىدە بىر سودىگەرنىڭ ئائىلىسىدە ئىشلەيتتىم. بىر كۈنى بەش يۈز دىنار پۇلنى بىر خالتىغا سېلىپ، قوينۇمغا تىقىپ كېمىگە چۈشۈپ، بۇلاغا قاراپ يولغا چۈشتۈم. كېمىگە چىققاندىن كېيىن، پۇل سېلىنغان خالتىنى قوينۇمدىن ئېلىپ ئالدىمغا قويدۇم. شۇ ئاندا كېمە ئەمدىلا ئورنىدىن قوزغىلىشقا تەمشەلگەندى، قىرغاققا قىرائەت قىلىپ، قۇرئان تىلاۋەت قىلىۋاتقان بىر ئەما ئادەمگە كۆزۈم چۈشۈپ قالدى. ئۇ شۇنچىلىك

شۇنىڭدىن كېيىن، كېمىچى ھېلىقى ئەمما كىشىنى كېمىسىگە چىقىرىۋالدى. ھاپىز بىز تاكى ئاخىرقى مەنزىلىمىزگە يېتىپ بارغىچە قۇرئان تىلاۋەت قىلىپ باردى. مەن ئۇنىڭغا مەھلىيا بولۇپلا كېتىپتەن. بۇللاغا يېقىن قالغاندا ئۇ ئەمما كىشى شۇ جايدا چۈشۈرۈپ قويۇشنى ئىلتىماس قىلدى. شۇ چاغدىلا، پۇل خالتىسى يادىمغا كېلىپ قارىسام، ئۇ خالتا ھېچ يەردە كۆرۈنمەيدۇ.

«ۋاي پۇل خالتىم كۆرۈنمەيدۇ!» دەپ ۋارقىراپ - جارقىرىدىم.

كېمىچى مېنى ئەيىبلەپ كەتتى: - مەنمۇ ساڭا ئوخشاش مۇشۇ كېمىدە تۇرسام، يولدا بىرەر يەردە توختاپ كېمىدىن چۈشمىگەن تۇرسام، ئۇ خالتاڭنىڭ يوقالغىنىنى مەن نەدىن بىلەي؟! ھاپىزمۇ زارلاندى، قەسەم ئىچتى. قىسقىسى، ئۇ ئىككىيلەن مېنى زاڭلىق قىلىشتى ۋە ئەيىبلەپ كېتىشتى. مەن بولسام خالتىمنىڭ قانداق يوقالغىنىنى ھېچ بىلمىدىم. مۇبادا ئاشۇ ئىككىيلەننىڭ بىرى ئالغان تەقدىردىمۇ نەرىگە يوشۇرىدۇ؟ ئاخىر ئويلاپ، بو ئىككىيلەننىڭ ئۇنداق يامان غەرەزلىك ئەمەسلىكىگە ئۆزۈمچە ئىشەنچ ھاسىل قىلىپ: «خۇدايى تائالا بۇ مال - دۇنيانى ماڭا راۋا كۆرمىگەن ئوخشايدۇ، مېنى ئەندىشە ۋە موھتاجلىقتا كۈن كەچۈرۈشكە مۇپتىلا قىلغان بولسا كېرەك. ئەمدى بالا - چاقام

غۇربەتچىلىكتە ئۆتىدىغان بولدى. يۇرتنى تەرك ئېتىپ بېشىم قايغان تەرەپكە مېڭىشقا مەجبۇر بولدۇم» - دېگەنلەرنى ئويلىدىم. ئۆيۈمگە بارماي، باشقا بىر يەردە قونۇپ قېلىشقا ۋە ئەتىسى ناماز بامداتتىن كېيىن باشقا يۇرتلارغا كېتىشكە نىيەت قىلدىم.

قىسقىسى كۆڭلۈمدە دەرد - ئەلەم، كۈزۈمدە ياش كېتىپ باراتتىم. يولدا بىر يولۇچىغا يولۇقۇپ قالدىم. ئۇ مېنىڭ غەمكىن ئەھۋالىمنى كۆرۈپ، نېمە بولغانلىقىمنى سورىدى. ئۇنىڭغا بولغان ئىشنىڭ ھەممىسىنى دېدىم. - قورقما، مەن ساڭا يول كۆرسىتىپ بېرەي، پۇلۇڭنى تېپىۋالسەن. سەن ھازىر بازارغا بېرىپ بىر دەستە ئاق نان ئال ۋە ئوبدان تائاملاردىن بىرنەچچە قاچا ئال. ئاندىن ئۇدۇل زىندانغا بېرىپ، «مېنى قاماپ قويۇڭلار» دەپ ئىلتىماس قىل. زىندانغا كىرگەندىن كېيىن، زىنداننىڭ تۆرىدە ئەبۇبەكرى نۇئاس دېگەن بىر ئادەم بار. شۇنىڭ بىلەن ئۇچرىشىپ، ئالغان نان، تائاملىرىڭنى ئۇنىڭ ئالدىغا قوي، تاماقنى يەپ، دۇئا - فاتىھە قىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئۇ ئالدىڭغا كېلىدۇ ۋە «مېنىڭ نېمە ئىش قىلىپ بېرىشىمنى تەلەپ قىلسەن؟» دەپ سورىيدۇ. شۇ چاغدا ئۇنىڭغا دەردىڭنى تولۇق ئېيت. پۇلۇڭنى ئاشۇ ئەبۇبەكرى نۇئاس تېپىپ بېرىدۇ، - دېدى.

بازارغا بېرىپ، ئاشۇ يولۇچى

دېگەن نەرسىلەرنى ئالدىم. ئاندىن زىندان بار جايغا بېرىپ، زىندان باشلىقىغا ئىلتىماس قىلدىم. زىندان باشلىقى كۆپ ئويلىنىمايلا مېنى زىندانغا قوبۇل قىلدى. مەن ئېلىپ كىرگەن نەرسىلىرىمنى ھېلىقى ئەبۇبەكرى نۇئاس دېگەن ئادەمنىڭ ئالدىغا قويدۇم. ئۇ تائامنى يەپ بولغاندىن كېيىن، بېشىمدىن ئۆتكەن كەچمىشلىرىمنى ئۇنىڭغا ئېيتىپ بەردىم.

— بۇ يەردىن چىقىپ، بەنى ھەلال قەبىلىسىنىڭ يۇرتىغا بار. ئۇ يەردىن پالانى دەرۋازىدىن كىرىپ، پالانى مەھەللىسىنىڭ بىر چېتىدىكى پالانى ھويلىغا كىر. ھويلىدا تۆت تەرىپى بورا بىلەن ئورالغان تۆت سۇپا بار. تاملارغا قوزۇق قېقىلغان. ئۇ قوزۇقلارنىڭ بىرىگە چىراغ ئېسىلغان. سەن چاپنىڭنى سېلىپ بىر قوزۇققا ئېلىپ قوي، ئاندىن بىر بۇلۇڭغا بېرىپ ئولتۇر. ھايال ئۆتمەي بىر توپ ئادەم كىرىشىدۇ. ئۇلارمۇ چاپانلىرىنى يېشىپ، يېنىڭغا كېلىپ ئولتۇرۇشىدۇ. كېيىن شۇنىڭ بىلەن ئۇلار شاراب ئىچىشىدۇ. سەنمۇ ئۇلارغا قوشۇل. بىر مەھەلدىن كېيىن، قولىڭغا قەدەھنى ئېلىپ: «ھەممەيلەن شاد - خۇرام بولغاي. ئەبۇ بەكرى نۇئاسنىڭ تېنى سالامەت ۋە ئامان بولغاي!» دېگىن. ئۇلار مېنىڭ نامىمنى ئاڭلاشلىرى بىلەن چۆچۈپ كېتىشىدۇ، كېيىن ئۇلار بىر ئاز ھوشلىرىنى يېغىۋېلىشىپ، مېنىڭ شەنمىگە مەدھىيە ئوقۇشىدۇ، كېيىن: «نېمە، ئۇمۇ سېنىڭ

ئەھۋالىڭغا چۈشۈپ قالدىمۇ؟» دەپ سورىشىدۇ. سەن: «ھەئە، شۇنداق بولۇپ قالدى» — دەپ جاۋاب بەر. كېيىن: «سىزلەرگە دۇئا يوللاش بىلەن بىرگە سىلەر ئۆتكەن كۈنى كەچ ئوغرىلىغان خالتىدىكى پۇل مېنىڭ تۇغقىنىمغا تەۋە پۇل ئىدى دېگىن» — دېدى.

مەن زىنداندىن چىقىپ، ئەبۇبەكرى نۇئاسنىڭ دېگىنىنى قىلدىم. ئۇلار بىلەن بىللە تاماق يەپ، شاراب ئىچتىم. شۇ تەرىقىدە بىرنەچچە كۈن ئۆتتى. بىر كۈنى ئادەتتىكىدەك شاراب ئىچىشىپ ئولتۇرۇپ: «ئەبۇبەكرى نۇئاسنىڭ ئامان - ئېسەن، سالامەتلىكىنىڭ ياخشى ئىكەنلىكىدىن خۇشال بولغايسىلەر!» دېدىم. بۇ ئادەملەر ئۇنىڭ نامىنى ئاڭلاش بىلەن ھەممىسى دېگۈدەك ئورۇنلىرىدىن چۆچۈشكەن ھالدا تۇرۇشۇپ كەتتى ۋە «ئۇ زات بىزگە ئۇستاز ۋە يولباشچى بولىدۇ. بىز ئۇنىڭ ئۈچۈن جېنىمىزنى پىدا قىلىمىز»، — دەپ چۇرقىراشتى. ئەبۇبەكرى نۇئاسنىڭ سالامىنى يەتكۈزدۈم ھەم پۇلۇمنى تەلەپ قىلدىم. ئۇلاردىن بىرى دەل شۇ پەيتتە خالتامنى ئېلىپ، ئالدىمغا قويدى. مېنى تەلەپ قىلىپ بىلدۈرۈپ: — بار يوقۇم مۇشۇنچىلىك ئىدى. رەھمەت سىلەرگە! لېكىن بىر ئىلتىماس بار، دېسەم بولامدۇ؟ — دېگىن، — دېيىشتى ئۇلار. — خالتا قانداق قىلىپ سىلەرنىڭ قولىڭلارغا چۈشۈپ قالدى؟ — دەپ سورىدىم.

ئۇلار بىرەر سائەتچە ھەر خىل باھانە - سەۋەبلەر قىلىپ جاۋاب بەرگىسى كەلمەي تۇرۇشتى. ئاخىرى ئۇلاردىن بىرى مەندىن سورىدى:

— مېنى تونۇدىڭمۇ؟
تازا دىققەت قىلىپ قارىسام، ھېلىقى قىرائەت قىلىپ تىرىكچىلىك قىلغان قارىغۇنىڭ دەل ئۆزى ئىكەن. باشقىلىرىغىمۇ سەپ سېلىپ قارىسام، ھېلىقى كېمىچىمۇ شۇ يەردە ئولتۇرىدۇ.

تۆت سەيياھ

بۇنىڭدىن خېلى ئۇزۇن زامان بۇرۇن تۆت دوست سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرى شاھزادە، ئىككىنچىسى ۋەزىر زادە، ئۈچىنچىسى سودىگەرنىڭ ئوغلى، تۆتىنچىسى دېھقان بالىسى ئىكەن. ئۇلاردىن بىرى:

— ئالەمدە نېمە گەپ - سۆز بار؟ بىز بۇنى بىلىشىمىز كېرەك، - دەپ سۆز باشلاپتۇ ۋە مۇنۇ سوئالنى ئوتتۇرىغا قويۇپتۇ:

— ئاسايىشتىلىق ۋە پاراغەت قانداق كېلىدۇ؟
— ئالەمنىڭ ئالەم بولمىقى تېرىش - تىكىش بىلەندۇر، - دېدى دېھقان بالىسى.

— ياق، گەپ تىجارەت ئىلمىنى بىلىشتە، - دەپ ئېتىراز بىلدۈردى سودىگەرنىڭ ئوغلى.
— شەرەپلىك نەسەبكە ئېتىبار قىلىشتا، - دېدى ۋەزىر زادە.
— ھەممە نەرسە پېشانىگە

— مانا بۇ كور، - دېدى ئۇ ماڭا، - تىلاۋەت قىلىپ، سېنى قايمۇقتۇرۇپ تۇردى، مەن سەزدۈرمەي خالتاڭنى ئېلىپ دەجلە دەرياسىغا تاشلىۋەتتىم. بىزنىڭ غەۋۋاس ھەمراھلىرىمىز ئۇنى دەريا تەكتىدىن سۈزۈپ ئېلىپ چىقتى. بۈگۈن بۇنى تەقسىملەيدىغان كۈنىمىز ئىدى. بەختكە قارشى ئۇستازنىڭ ئەمىر - پەرمانى كېلىپ قالدى.

پۈتۈلگىنىچە بولىدۇ، - دېدى شاھزادە. ئۇلار كەچكىچە شۇ تېرىقىدە تالاش - تارتىش قىلىشتى، ئۈچىلىسى دەسلەپتە ئاشۇ سوئالنى چىقارغان دېھقان بالىسىغا يېپىشتى.

— بۈگۈن يەپ - ئىچكۈدەك ھېچ نەرسىمىز يوق، سېنىڭ ئېتىقادىڭ بويىچە بولغاندا ھۈنەر - كەسپ ھەممىدىن مۇھىم. قېنى، ئۆز كەسپىڭنىڭ كارامىتىنى كۆرسەت ۋە تاپقان نەرسەڭ بىلەن بىزنى مېھمان قىل، - دېيىشىپتۇ.

شۇ سۆزدىن كېيىن ئۇلار شەھەرگە قايتىپ كىرىپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرى دېھقان يىگىتكە پىچىرلاپ:

— بۇنداق بىر چوڭ شەھەردە قانداق تىرىكچىلىك قىلىسەن؟ - دەپتۇ.
دېھقان يىگىت دەرھال چۆلگە بېرىپ بىر كۆتۈرۈم ئوتۇن كۆتۈرۈپ كەپتۇ ۋە ئۇنى بازارغا ئەكىرىپ يېرىم

تۇساتتىن چوڭ بىر جېدەل - ماجىزىسىغا بېرىپ
دادۇ - پەريادنىڭ ئۈستىگە بېرىپ
قايتۇ.

- بۇ پاراكەندىچىلىكنىڭ
سەۋەبى نېمە ئىكەن؟ - دەپ سورايتۇ
شاھزادە بىر يولۇچىدىن.

- پادىشاھ ھەرزەرەتلىرى
ئالەمدىن ئۆتتى، - دەپتۇ ئۇ، -
ئۇنى دەپنە قىلىشقا ھېلىلا مۇشۇ
يەردىن ئېلىپ ئۆتىدۇ.

شاھزادىنى بۇ يەردىكى
ئادەملەرنىڭ ھېچقايسىسى
تونۇمايدىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭغا

ھېچكىم ئېتىبار قىلىشماپتۇ، شۇنىڭ
بىلەن ئۇ ھازا تۇتۇپ ئولتۇرۇشقان
ئەمىرلەرنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. ئۇلار

مەرھۇمنىڭ تەخت ۋارىسىنىڭ
يوقلۇقىدىن ئەمدى كىمنى پادىشاھ
سايلاشنى بىلىشەلمەي، بېشى

قېتىشىپ ئولتۇرۇشقانىكەن. ھەركىم
ئۆز نامزاتىنى كۆرسىتىدىكەن.
تۇيۇقسىزلا ئۆزلىرىنىڭ ئالدىغا

كېلىپ ئولتۇرغان يىگىتنىڭ
پادىشاھزادە ئىكەنلىكىنى سېزىپ
قېلىشىپتۇ. بىردەم ئەھۋاللىشىپ

ئولتۇرۇش بىلەن بۇ يىگىتنىڭ پالانى
پادىشاھنىڭ ئەۋلادى ئىكەنلىكى مەلۇم
بولغاچقا، ئۇلارنىڭ ھەممىسى بىر

بولۇپ ئۇ يىگىتنى شاھلىق تاج -
تەخت بىلەن بېزەپتۇ، شۇنىڭدىن
كېيىن، پادىشاھزادە ھېلىقى ئۈچ

دوستىنى تاپتۇرۇپ كەپتۇ.
ۋەزىرلەرنى - ۋەزىرلىك
لاۋازىمىتىگە، سودىگەرنىڭ ئوغلىنى

باش مىرزىلىققا بەلگىلەپتۇ. دېھقان
يىگىتنى ئادەتتىكى بىر كىچىك

دىنار پۇلغا سېتىپتۇ. ئاندىن شەھەر
دەرۋازىسىغا «بىر كۈندە تاپقىنىم
يېرىم دىنار بولدى»، دەپ يېزىپ
قويۇپتۇ.

ئەتىسى نوۋەت سودىگەرنىڭ
ئوغلىغا كەپتۇ. ئۇ ئەتكەندە شەھەرگە
كىرىپ، بازار ئايلىنىپ

سودىگەرلەرنىڭ گەپلىرىگە قۇلاق
ساپتۇ. كىشىلەر بۈگۈن چوڭ بىر
كېمىنىڭ بەندەرى شەھەرگە كېلىپ

توختىغانلىقى، سودىگەرلەر
قىممەتباھا ھەر خىل رەختلەرنى
ئېلىپ كەلگەنلىكىنى

سۆزلىشىپتۇ. سودىگەرنىڭ ئوغلى
بەندە شەھەرگە قاراپ يۈگۈرۈپتۇ ۋە
سودىگەرلەر ئېلىپ كەلگەن نەپىس

ماللارنى توپلاپ سېتىۋېلىپ، بازارغا
ئېلىپ بېرىپ پارچە سېتىپ مىڭ دىنار
پايدا ئاپتۇ. ئۇمۇ شەھەر دەرۋازىغا

«بىر كۈنلۈك قىلغان سودامدىن مىڭ
دىنار پايدا ئالدىم»، دەپ يېزىپ
قويۇپتۇ، ئاندىن بېرىپ دوستلىرىنى

مېھمان قىپتۇ. نوۋەت ۋەزىرلەرگە كەپتۇ. ئۇمۇ
ئامەت تىلەپ شەھەر ئاتلىنىپتۇ.

ئاخىر بىر دوستىنى يولۇقتۇرۇپ قايتۇ
ۋە ئۇنىڭ قۇلقىغا بىر نېمىلەرنى دەپ
پىچىرلاپتۇ. دوستى ئۇنىڭغا ئەللىك

دىرھەم (كۈمۈش پۇل - ت) بېرىپتۇ.
ۋەزىرلەر شەھەر دەرۋازىغا «ئالىي
نەسەبلىك ۋە مەرىپەتلىكلىكنىڭ بىر

كۈنلۈك باھاسى ئەللىك دىرھەم
ئىكەن»، دەپ يېزىپ قويۇپتۇ.

نوۋەت شاھزادىگە كەپتۇ. ئۇ
تەۋەككۈل قىلىپ شەھەرگە كىرىپتۇ
ۋە شەھەرنى كەچكىچە ئايلىنىپتۇ.

پايدىسى پادشاھنىڭ قازا قىلىشى بولدى» دەپ يېزىپ قويۇپتۇ.

ئەمەلگە قويۇپتۇ. پادشاھزادە شەھەر دەرۋازىسىغا «بىر كۈنۈمنىڭ بەرگەن

خۇبىيانە ئوغرى

كېتىۋاتقانكەن. ئۇنىڭ بىلەن سالام - سائەتتىن كېيىن ئەمىر مەسرۇر ئۇنىڭدىن سورايتۇ:

— ئۆزۈڭ كىم بولسىەن؟ نەگە كېتىۋاتسىەن؟

— ھاجى ۋە ھاپىز بولمەن. بېشىم قاينان تەرەپكە كېتىۋاتمەن. دەپ جاۋاب بېرىپتۇ بوۋاي. ئەمىر مەسرۇر يېقىن ئادەملىرىگە: «مەن بۇ ئادەمگە ئىشەنمەيۋاتمەن. بۇنى تۇتۇڭلار ۋە بېشىنى كېسىپ، ھېلىقى يوقالغان باشنىڭ ئورنىغا قايقا سېلىڭلار!» دەپتۇ. مۇلازىملار ئەمىرنىڭ پەرمانىنى ئىجرا قىپتۇ.

يەنە بىر مەنزىلىگە كېلىپ، قايتىكى كالىلارنى سانسى، يەنە بىر باش كەم تۇرغۇدەك. ھەممەيلەن ھەيران بولۇشۇپتۇ. ئەتىسى ئۇلار يولدا بىر ئايال كىشىنى ئۇچرىتىپ قايتتۇ. ئەمىر مەسرورنىڭ پەرمانى بىلەن ئۇنىڭمۇ بېشىنى كېسىپ قايقا سېلىپ، يوقالغان كالىلنىڭ ئورنىنى توشتۇرۇپتۇ.

ئۇلار باغدادقا كەلگەندىن كېيىن قاينى ئېچىپ سانسى، كېسىلگەن باشلار قىرىق بىر بولۇپ قايتتۇ. ئەمىر مەسرۇر بۇنى بىر سىرلىق ھادىسىگە، ئاشۇ بىرىنچى قېتىم ئۇچرىغان بوۋاينىڭ بىرەر سېھىر قىلغىنىغا جورۇپتۇ.

ھارۇن رەشىد زامانىدا ئەھۋاز دېگەن يۇرتتا ئوغرى كۆپىيىپ كېتىپ، ئۇلارنىڭ دەستىدىن پۇقرالار كۆپ ئازار چېكىپتۇ. كۆپلىگەن كىشىلەر ئۆلتۈرۈلۈپتۇ. بۇنى ھارۇن دەشىدكە خەۋەر قىلىشىپتۇ. خەلىپە ئۇلارغا قارشى ئەمىر مەسرۇرخام باشچىلىقىدا ئەسكەر ئەۋەتىپتۇ ۋە ئەمىر مەسرۇرگە ئوغرىلارنىڭ ھەممىسىنى تۇتۇپ، بېشىنى ئېلىشنى ۋە باغدادقا ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. يەنە ئۇلاردىن ئېھتىيات قىلىش ۋە ھەر قونالغۇدا كېسىلگەن باشلارنى ساناپ - تەكشۈرۈپ تۇرۇشنى تاپلاپتۇ. ئەمىر مەسرۇر خەلىپىنىڭ دېگەنلىرىنى ئاشۇرۇپ ئورۇنداپ قايتىپتۇ. كېسىلگەن باشلارنى قايقا سېلىپ، ئاغزىنى مەھكەم باغلىتىپ، باغدادقا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار كەچقۇرۇن بىر ئۆتەڭگە كېلىپ چۈشۈپتۇ. ئەمىر قاينى ئاچتۇرۇپ، كېسىلگەن باشلارنى سانىپتۇ. ھەممىسى تولۇق ئىكەن. ئەتىسى ئەتىگەندە يولغا چىقىشتىن بۇرۇن يەنە قاپلارنىڭ ئاغزىنى ئاچتۇرۇپ سانسى بىر باش كەم چىقىپتۇ. بۇ ئەھۋالدىن ھەممەيلەن قورقۇپ، ھەيران بولۇشۇپتۇ. شۇ ئارىلىقتا ئۇدۇل تەرەپتىن ئېشەك مىنگەن بىر بوۋاي چىقىپتۇ. ئۇنىڭ قولىدا «قۇرئان» ۋە كۆزلىرىنى يۇمغىنىچە تىلاۋەت قىلىپ

كېسىلگەنلىكىدىن خۇشالەت ئاشماي،
چۈنكى باشقىلار ئوچۇق - ئاشكارا
ئوغرىلىق قىلسا، بوۋاي ئۆمۈر بويى
خۇپىيانە ئوغرىلىق قىلىپ كەلگەن.

سارايغا بېرىپ بولغان ۋەقەنى
خەلىپىگە سۆزلەپ بېرىپتۇ.
— باشقىلاردىن كۆرە، — دەپتۇ
خەلىپە، — ھېلىقى بوۋاينىڭ بېشى

خۇراسان پادىشاھىنىڭ نەيرىڭى

غۇلاملارنى سېتىۋېلىپ، تۈركلەر
بىلەن بولغان يېڭى ئۇرۇشلاردا ئۇلارنى
(ھەبەش غۇلاملارنى) قوشۇننىڭ
ئالدىغا قويۇپتۇ. بۇنداق ئەھۋال خېلى
بىر ۋاقىتقىچە داۋام قىلىپتۇ.
جەڭلەرنىڭ بىرىدە تۈركلەر بىر
ھەبەشنى ئۆلتۈرۈپتۇ. قارىسا ئۇنىڭ
يارسىدىن ئاققان قان ئادەم قېنىغا،
ھەبەشنىڭ ئۆزىمۇ ئادەمگە ئوخشاشلا
ئىكەن. شۇنىڭدىن كېيىن تۈركلەر
ئۇلاردىن قورقمايدىغان بولۇشۇپتۇ ۋە
كېيىنكى ئۇرۇشلاردا خۇراسانلىقلارنى
يېڭىپتۇ.

«ماۋەرا ئۇننەھر تارىخى» دا مۇنداق بىر
ھېكايە بايان قىلىنغان: خۇراسانلىق
بىر پادىشاھ تۈركلەر بىلەن جەڭ
قىلىش غەرىزىدە تېرىمىز شەھىرىنىڭ
ئۆدۈلىدا جەيھۇن دەرياسىنى كېچىپ
ئۆتۈپتۇ. ئۇنىڭ لەشكىرى تەركىبىدە
بىر گۈرۈھ ھەبەشلەر بار ئىكەن.
تۈركلەر بۇ ئىقلىمنى (بۇنداق
ئادەملەرنى) بۇرۇن زادىلا كۆرۈپ
باقمىغانىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنى
دېۋە دەپ پەرەز قىلىشىپ، جەڭ
مەيدانىدىن بەدەر قېچىشىپتۇ.
خۇراسان پادىشاھى بۇنى ئوقۇپ
قېلىپ، تېخىمۇ كۆپ ھەبەش

تۈزكۈر غۇلام

كۆرمەپتىكەن. ئۇنىڭ رەڭگى - رويى،
تۈرقى - سىياقى ئادەم قىياپىتىگە
ئوخشىمايدىكەن.
غۇلام بەقۇۋۋەت ۋە زېرەك ئادەم
ئىكەن. ئۇنىڭ بۇ سۈپەتلىرى
پادىشاھنى ئۆزىگە جەلىپ قىلىپتۇ.
تۈركىستان پادىشاھى ئۇ ھەبەشنى
ئۆزىگە مەھرەم (مەخسۇس
خىزمەتچى، خادىم) قىلىۋاپتۇ.
شۇندىن كېيىن ئۇ غۇلام پەيت
تېپىپ، پادىشاھنى ئۆلتۈرۈپ،
خانلىقىنى قولغا
كىرگۈزۈۋاپتۇ.

مەجىدىدىن مۇھەممەد ئەدنا سۇلتان
ئىبراھىم تامغاچخانگە بېغىشلاپ
يازغان كىتابىدا تۈرۈكلەرنىڭ
تارىخىنىمۇ قوشۇپ يازغانىكەن. شۇ
كىتابتا مۇنداق دېيىلگەن:
تۈركىستان پادىشاھلىرىدىن مەلەخ
ئىران پادىشاھى خەسۇنە بىلەن
قۇدىلىشىپتۇ. ئىران پادىشاھى
تۈركىستانغا زور مىقداردا تويۇق مال
ۋە ھىسابسىز ھەدىيەلەرنى ئەۋەتىپتۇ.
تويۇق ئىچىدە بىر ھەبەش غۇلاممۇ
بارىكەن. بۇنداق ئادەمنى
تۈركىستانلىقلار بۇرۇن زادىلا

پارس تىللىق ئۇيغۇر كلاسسىكلىرى

شېرىن قۇربان

ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىيات تارىخىدا نۇرغۇن شائىر، ئەدىب ۋە يازغۇچىلار پارس ئەدەبىي تىلى - يېزىقىدا ئىجادىيەت ئېلىپ بارغان ۋە ھەر خىل ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدۇرغان. بۇ كلاسسىكلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرى ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىيات تارىخىدا، جۈملىدىن ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىدا سالماقلىق ئورۇنغا ۋە كۈچلۈك ئىجتىمائىي تەسىرگە ئىگە.

پارس ئەدەبىي تىلى - يېزىقىدا ئەدەبىي ئىجادىيەت ئېلىپ بېرىش ۋە ھەر خىل ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدۇرۇش ھادىسىسى - ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخىدىكى ئالاھىدە بىر خىل تارىخىي ۋە ئەدەبىي ھادىسە. شۇنداق ئىكەن، ئۇ ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىلىقىدا بىر مۇھىم تەتقىقات تېمىسى بولىدۇ، ئەلۋەتتە. چۈنكى، بىرىنچىدىن، ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخىدا پارس ئەدەبىي تىلى - يېزىقىدا ئىجادىيەت ئېلىپ بېرىش ۋە ئەسەر يېزىپ قالدۇرۇش، بىر دەملىك تارىخىي ھادىسە، تەسادىپىي تارىخىي ھادىسە ۋە پارتلاش خاراكتېرلىك ۋاقىتلىق ھادىسە بولماستىن، بەلكى ئۇزۇن تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشلۈك ھادىسىدۇر. ئىككىنچىدىن، ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخىدا پارس تىللىق شائىر، يازغۇچىلار سان جەھەتتىن كۆپ، ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرى سۈپەت جەھەتتىن يۇقىرى، يەنە كېلىپ ئەڭ مۇھىمى ئۇلار ئۇيغۇر ئەدەبىياتىغا مۇئەييەن گۈللىنىش ئېلىپ كىرگەن. ئۈچىنچىدىن، ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىدا پارس تىلىدا ئىجادىيەت ئېلىپ بېرىش، زامان جەھەتتىن، 800 يىلدەك داۋام قىلغان، ماكان جەھەتتە، بۇ خىل ھادىسە ئەينى زامان ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە خېلى كەڭ دائىرىدە ئومۇملىشىپ كەتكەن. شۇڭا، پارس تىللىق ئەدەبىي ئىجادىيەت ھادىسىسى، ئۇنىڭ ئورنى ۋە تەسىرى ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىلىقىدا مۇھىم تەتقىقات تېمىلىرىدىن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇ ئوبيېكتىپ تارىخ رىياللىقى. ھازىرغا قەدەر ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىلىقىدا بۇ تېما بەكلا ئاز تىلغا ئېلىندى. بۇ ماقالىدە بىز مۇشۇ تېما ئۈستىدە ئازراق توختالماقچىمىز.

1. ئۇيغۇرلار بىلەن پارسلار ئوتتۇرىسىدىكى ئۇزاق تارىخىي مۇناسىۋەتلەر

بۇ يەردە ئالدى بىلەن شۇنى ئىزاھلاپ ئۆتۈش زۆرۈركى، ماقالىدە دېيىلىۋاتقان «ئۇيغۇر» ئاتالغۇسى ئاساسىي جەھەتتىن، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزىگىلا قارىتىلىپ ئىشلىتىلدى. لېكىن «پارس» ئاتالغۇسى كەڭ مەنىلىك ئوقۇم سۈپىتىدە پارس تىللىق خەلقلەر مەنىسىدە ئىشلىتىلدى. ئۇ نوقۇل ھالدا پارسلارنىلا كۆرسەتمەستىن، بەلكى ئوتتۇرا ئەسىر دەۋرىدە مۇقىم ئولتۇراقلاشقان، ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان، شەرقىي پارس تىلى (شەرقىي ئىران تىلى) دا سۆزلىشىدىغان تاجىكلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. چۈنكى قەدىمكى دەۋرلەردىن تارتىپ ئۇيغۇرلار بىلەن پارسلار ئوتتۇرىسىدىكى خىلمۇ - خىل تارىخىي - ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەر كۆپرەك تاجىكلار ئارقىلىق ئېلىپ بېرىلغان. ئوتتۇرا ئەسىر دەۋرىدىكى پارس تىللىق ئۇيغۇر شائىر - يازغۇچىلىرىنىڭ كۆپىنچىسى بەلخ، ھېرات، كابۇل، بۇخارا، سەمەرقەند، خۇراسان قاتارلىق جايلاردا بىلىم تەھسىل قىلغان، پائالىيەت ئېلىپ بارغان ۋە ئەدەبىي ئىجادىيەت ئېلىپ بارغان. بۇ جايلاردا ئۆز دەۋرىدە تاجىك تىللىق مەدەنىيەت گۈللەنگەنىدى. شۇڭا، ماقالىدىكى «پارسلار» پارس - تاجىك خەلقلەرنىڭ ئومۇمىي ئاتىلىشىدۇر.

ئۇيغۇرلار بىلەن پارسلار ئوتتۇرىسىدىكى تارىخىي مۇناسىۋەت ناھايىتى قەدىم زامانلاردىن بېرى داۋاملىشىپ كەلگەن. ئۇ ئىسلامىيەتتىن بۇيانقى ئەھۋال بولماستىن، بەلكى ئۇنىڭدىنمۇ ئۇزاق تارىخقا ئىگە.

بىرىنچىدىن، پارسلار بىلەن ئۇيغۇرلار گەرچە ئوخشىمىغان تىل، ئوخشىمىغان مەدەنىيەت كاتېگورىيىسىگە مەنسۇپ خەلقلەر بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ قەدىمكى يەرلىك ئاھالىلىرى بولۇشى بىلەن بۇ مەدەنىيەتلىك رايوندا ئورتاق ياشىغان ۋە تىرىكچىلىك قىلغان. تاجىك كلاسسىكى ئەبۇلقاسىم فىردەۋسى (931 - 1020) نىڭ جاھانغا مەشھۇر ئېپوسى «شەھنامە» نىڭ تىلى بىلەن ئېيتقاندا، قەدىمكى زاماندا پارس - تاجىكلار «ئىرانلار»، ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي خەلقلەر «تورانلار» دەپ ئاتىلاتتى. بۇ ئىككى خەلق گەرچە تارىختا تۇرۇپ ئەپلىشىپ، تۇرۇپ تىرىكشىپ كەلگەن بولسىمۇ، ئۇلار بەزىبىر يېقىن قوشنىلار ئىدى. قوشنىلار ئارىسىدا ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىش، بىر - بىرىنىڭ ھاجىتىدىن چىقىش، ئەڭ ئەقەللىي ئىنسان مۇناسىۋىتى مۇرەسسەلىنىدۇ. دېمەكچىمىزكى، ئوتتۇرا ئاسىيادىن ئىبارەت بۇ ئادەمىزات ۋە مەدەنىيەت بۆشۈكىدە ئۇيغۇرلار ۋە پارسلار مەدەنىيەت جەھەتتە بىر - بىرىگە چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن. بۇ خىل تەسىر ئىدىيە - پەلسەپە، ئېتىقاد، دىن، تىل - يېزىق، ئەدەبىيات - سەنئەت، ئۇسسۇل - مۇزىكا، ئىجتىمائىي ئەخلاق ۋە تورمۇش شەكىللىرىدە كەڭ كۆزگە تاشلىنىدۇ.

ئىككىنچىدىن، تارىختا ئۇيغۇرلار «ئۇيغۇر مىللىتى»، پارسىلار «پارس» ۋە «تاجىك مىللىتى» بولۇپ شەكىللىنىش جەريانىدىمۇ بىر - بىرىگە چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن ياكى ئۆزئارا سېڭىشىپ كەتكەن. بۇ توغرىلىق ئۇيغۇر خەلقىنىڭ بۈيۈك تىلشۇناسى مەھمۇد قەشقىرى ئۆزىنىڭ «دىۋانۇ لۇغەتت - تۈرك» دېگەن ئۆلمەس ئەسىرىدە: «تاتىسىز تۈرك بولماس، باشسىز بۆك بولماس. بۇنىڭ مەنىسى باشسىز بۆك بولمىغىنىغا ئوخشاش، پارسىلارسىز تۈركمۇ بولمايدۇ»^① دېگەن بولسا، ئاتاقلىق ھازىرقى زامان تاجىك تارىخشۇناسى، سابىق بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى پەن - مەدەنىيەت - مائارىپ مۇئەسسەسى خەلقئارا ئوتتۇرا ئاسىيا تەتقىقاتى جەمئىيىتىنىڭ رەئىسى، ئاكادېمىك باباجان غاپۇرۇۋ (1908 - 1977) ئۆزىنىڭ «تاجىكلار تارىخى» ناملىق ئەسىرىدە: «شەرقىي ئىران قەبىلىلىرى باشقا يەرلەردىن ئوتتۇرا ئاسىياغا كۆچۈپ كەلگەن بولماستىن، بەلكى ئۇلار ئىپتىدائىي دەۋردىن تارتىپلا مۇشۇ رايوندا ياشاپ كەلگەن خىلمۇ خىل ئىرق تەركىبلىرىنى قوبۇل قىلىش ئاساسىدا شەكىللەنگەن، شەرقىي ئىران قەبىلىلىرى كېيىنكى چاغلاردا ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بارلىق مىللەتلەرنى شەكىللەندۈرۈشتە تەركىب بولغان. ئۇلار يالغۇز تاجىك مىللىتىنى شەكىللەندۈرۈپلا قالماي، بەلكى يەنە تۈركىي تىلدا سۆزلەشكۈچى مىللەتلەرنىڭمۇ تەركىبىي قىسمى بولغان. تاجىك مىللىتى ھەر خىل مىللەت تەركىبلىرى (تۈركلەرمۇ بۇنىڭ ئىچىدە) ئاساسىدا شەكىللىنىش جەريانىدا، شەرقىي ئىران قەبىلىلىرى تەركىبى بىلەن ئىران تىلىنى ئەڭ زور دەرىجىدە قوبۇل قىلغان ۋە ساقلاپ قالغان. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، قەدىمكى شەرقىي ئىران قەبىلىلىرىنى تاجىكلارنىڭ بىۋاسىتە ئەجدادلىرى دېيىشكە، تاجىكلارنىڭ ئۆزى بولسا تەكتىدىن ئىران قەبىلىلىرىدۇر، دېيىشكە بولىدۇ. تامامەن تەسەۋۋۇر قىلىپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، شەرقىي ئىران قەبىلىلىرى بىلەن تۈرك قەبىلىلىرى قەدىمدىن تارتىپلا يېقىن قوشنىلاردۇر»^② دەپ كۆرسەتكەندى.

قەدىمكى زامانلاردا، جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ يەرلىك ئاھالىلىرى ئارىسىدا شەرقىي پارس تىللىق قەبىلىلىرى بولغان ساكلار، سوغدىلار، توخارلار ياشايتتى. بۇلار تاجىكلار بىلەن قان، تىل ۋە مەدەنىيەت جەھەتتە ئورتاقلىققا ئىگە. كېيىنكى دەۋرلەردە يۇقىرىدىكى خەلقلەرنىڭ بىر قىسمى ھازىرقى شىنجاڭ تاجىكلىرىنى شەكىللەندۈرگەن بولسا، كۆپ قىسمى ئۇيغۇر مىللىتىگە سېڭىپ كەتتى. ئوخشاشلا تاجىكلار رايونىدا ياشايدىغان بىر قىسىم ئۇيغۇر ئەجدادلىرىمۇ كېيىنكى چاغلاردا تاجىكلىشىپ كەتتى. قىسقىسى، ئۇيغۇرلار بىلەن پارسىلار مىللەت بولۇپ شەكىللىنىش جەريانىدا ئۆزئارا سېڭىشىپ كەتكەن.

ئۈچىنچىدىن، قەدىمكى شەرق بىلەن غەرب ئوتتۇرىسىدىكى مەشھۇر كارۋان يولى (يىپەك يولى) مەشرىق ئېلىدىن بىپايان تارىم ئويمانلىقىغا كىرگەندىن

① مەھمۇد قەشقىرى: «دىۋانۇ لۇغەتتەن تۈرك» ئىككىنچى توم 409 - 410 - بەتلەر.
 ② باباجان غاپۇرۇۋ: «تاجىكلار تارىخى»، جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر نەشرىياتى 1985 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 21 - ، 22 - بەتلەر.

كېيىن، جەنۇبىي يول ۋە شىمالىي يول دەپ ئىككى تارماق يولغا ئايرىپ تەرەپ - تەرەپكە سوزۇلۇپ، يەنە «دۇنيانىڭ ئۆگزىسى» دەپ ئاتالغان پامپىر ئېگىزلىكىگە بارغاندا، قەدىمكى تاشقورغاندىكى مەشھۇر تاش شەھەردە ئۆزئارا قوشۇلۇپ، ئاندىن مۇشۇ يەرنى يەنە باشلام بېكەت قىلىپ، جەنۇبىي يول ۋە شىمالىي يول دەپ ئايرىلىپ، ئوخشىمىغان مەنزىلەر بويىچە، تاشقورغاننىڭ مېڭىتىگە ۋە خونجىراپ داۋانلىرى ئارقىلىق ئوتتۇرا ئاسىيا، جەنۇبىي ئاسىيا ئىككىنچى چوڭ قۇرۇقلۇقى، كىچىك ئاسىيا (غەربىي ئاسىيا) ۋە تېخىمۇ يىراق غەربكە باراتتى. «خەننامە» نىڭ تىلى بىلەن ئېيتقاندا، «جەنۇبىي يول سۈڭلىك (پامپىر) دىن ئۆتۈپ، توخىرلار (大月氏) ۋە ئارساك (安息) قا بارىدۇ، ... ، شىمالىي يول غەربتە سۈڭلىك (پامپىر) دىن ئۆتۈپ، داۋەن (پەرغانە)، كانگىيە (سەمەرقەند) ۋە ئائورسى (ھازىرقى كاسپىي دېڭىزى بىلەن ئورال بويلىرى) گە بارىدۇ»^①.

ئىنېپكى، تارىم ئويمانلىقى، پامپىر ئېگىزلىكى، ئامۇ - سىردەريا - ساھىللىرى ۋە ئىران ئېلى يىپەك يولىنىڭ بىۋاسىتە ئۆتۈشمىلىرى ۋە ئاۋات يەرلىرى. بۇ ئۆتۈشمىلەردىكى بېرىش - كېلىشلەر جەرياندا، ئۇيغۇرلار بىلەن پارسلارنىڭ مەدەنىيەتلىرى بىر - بىرىگە تەسىر كۆرسىتىپلا قالماي، يەنە بۇ ئىككى خەلق مۇشۇ ئۆتۈشمىدە دۇنيادىكى باشقا ئىلغار مەدەنىيەتلەرنىمۇ قوبۇل قىلغان ياكى ئۆز مەدەنىيىتى ئارقىلىق دۇنيا مەدەنىيىتىگە تەسىر كۆرسەتكەن.

تۆتىنچىدىن، دىن تارىختا مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش جەھەتتە ناھايىتى مۇھىم رول ئوينىغان، ئۇ ھەتتا ئوخشىمىغان مەدەنىيەتلەرنى بىر خىل مەدەنىيەت كاتېگورىيىسىگە مەركەزلەشتۈرگەن (مەسىلەن، ئىسلام مەدەنىيىتى، بۇددا مەدەنىيىتى دېگەندەك). قەدىمكى ئاتەش دىنى (زەردوشت دىنى) ئەھمىيەتلىك خاندانلىقى (پىرسىيە ئىمپېرىيىسى، مىلادىدىن بۇرۇنقى 550 - 331 - يىللار) دەۋرىدە تاجىكلار پۇشتىدىن زەردوشت (ياۋروپاچە: زارو ئاسترو دېيىلىدۇ، مىلادىدىن بۇرۇنقى VI - VII ئەسىردە ياشىغان) دېگەن كىشى ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ جەنۇبىي قىسمىدىكى باكتېرىيە (توخارىستان دەپمۇ ئاتىلىدۇ، ھازىرقى ئافغانىستاننىڭ بەلخ شەھىرى) دېگەن جايدا ئاتەش ئىلاھىغا نەزىر - چىراغ قىلىپ ئىجاد قىلغان. ئاتەشپەرەستلىك - ئاتەش دىنىنىڭ مەركىزىي ئىدىيىسى. ئاھۇر مازدا - ئاتەش دىنىدىكى ئالەمنىڭ بەرپا قىلغۇچىسى، دۇنيانى ياراتقۇچى، ھەممىگە قادىر ئەڭ ئالىي ئىلاھ. مەشھۇر ئاۋىستا داستانى - ئاتەش دىنىنىڭ مۇقەددەس دەستۇرى. تارىختىن ئايانكى، زەردوشت دىنى بارلىققا كەلگەندىن كېيىن، قەدىمكى پارس ۋە ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ ھۆكۈمران دىنى بولغان. بۇ دىن كېيىن ئوتتۇرا ئاسىيادىن شىنجاڭ رايونىغا كېرىپ، ئۇيغۇر جەمئىيىتىگە تارقىلىپ ئومۇملىشىپ كەتكەن. ناھايىتى روشەنكى، زەردوشت پارس مەدەنىيىتى

① بىن گۇ: «خەننامە، غەربىي يۇرت تەزكىرىسى»، جۇڭخۇا نەشرىياتىنىڭ 1983 - يىلى نەشرى، 3872 - بەت.

بىلەن ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى نۇرغۇن جەھەتلەردە باغلىنىشلىق قىلىپ قويغان. پارسىلارنىڭ يەنە مانى دىنىمۇ ئۇيغۇرلار ئارىسىغا مۇئەييەن دەرىجىدە تارقالغان. X ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن باشلاپ، ئىسلام دىنى ئۇيغۇرلار ئارىسىغا كىرىپ تارقىلىشقا باشلىغان. ھالبۇكى، ئىسلام دىنى ئەرەبىستاندىن شىنجاڭ رايونىغا بىۋاسىتە تارقالغان بولماستىن، بەلكى پارسىلار ئارقىلىق، تېخىمۇ ئېنىقراق ئېيتقاندا، ئوتتۇرا ئاسىيا تاجىكلرى ئارقىلىق كىرگەن. بۇ ھەقتە ئىسپاتلىق ماتېرىياللار بىرقەدەر كۆپ. ئىسلام دىنىنىڭ ئۇيغۇر خەلقى ئىچىگە تارقىلىشى پارس مەدەنىيىتى بىلەن ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى تېخىمۇ يېقىنلاشتۇرۇپ، بۇ ئىككى خىل مەدەنىيەتنى بىر كاتېگورىيىگە — ئىسلام مەدەنىيىتى كاتېگورىيىسىگە ئومۇملاشتۇردى.

بەشىنچىدىن، يېزىق — ئىنسانىيەتنىڭ مەدەنىيەتكە قەدەم تاشلىغانلىقىنىڭ نامايەندىسى، ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىنىڭ مۇھىم ئامىللىرىدىن بىرى، شۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە يېزىق يەنە مىللەتلەر ئارىسىدىكى مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشىنىڭ مۇھىم ۋاسىتىسى. ئۇيغۇرلار بىلەن پارسىلار ئارىسىدا تارىختا يېزىق جەھەتتىكى باغلىنىشلىق مۇناسىۋىتىمۇ بار. مىلادىنىڭ IX ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن ئېتىبارەن، ئۇيغۇر خەلقى «ئۇرخۇن - يەنسەي يېزىقى» دىن «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى» غا كۆچۈپ، ئۇنى ئومۇميۈزلۈك قوللىنىشقا باشلىغان. ھالبۇكى، قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى شەرقىي پارس تىللىق قەبىلىسى — سوغدىلارنىڭ يېزىقى ئاساسىدا بارلىققا كەلگەن. مۇئەييەن تارىخىي ئاساس ۋە مۇناسىۋەت بولمىسا، قەدىمكى ئۇيغۇر خەلقى مۇنداقسىگىلا سوغدى يېزىقى ئاساسىدا ئۆز يېزىقىنى بارلىققا كەلتۈرمەس ئىدى.

ئۇيغۇر خەلقى ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، ئۇيغۇرلاردا ئەرەب ئېلىپبەسى ئاساسىدىكى ئۇيغۇر يېزىقى بارلىققا كەلدى. X ئەسىردىن XIII ئەسىرگىچە ئۇيغۇرلار جەمئىيىتىدە ئەرەب يېزىقى ئەينەن ئىشلىتىلگەن. XIV ئەسىردىن XX ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىغا قەدەر ئۇيغۇرلار ئەرەب ئېلىپبەسى ئاساسىدا ئىسلاھ قىلىنغان ۋە پارس - تاجىك ۋە باشقا تۈركىي خەلقلەرگە ئورتاق بولغان يېزىقنى ئىشلەتكەن. «چاغاتاي يېزىقى» نامى بىلەن ئاتىلىدىغان يېزىق ئەمەلىيەتتە مۇشۇ يېزىقتۇر، XX ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدىن تارتىپ تاھازىرغا قەدەر قوللىنىلىۋاتقان يېزىق ئادەتتە «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر يېزىقى» نامى بىلەن ئاتىلىپ، ئۇنىڭغا تەسۋىر بەرگەندە، ئەرەب ئېلىپبەسى ئاساسىدىكى يېزىق دەپ ئاتالماقتا. بۇنىڭ راست بولسىمۇ، جىددىي ئىلمىي پوزىتسىيىدىن ئېيتقاندا، راۋۇرۇس راست ۋە ئىلمىي ئەمەس. چۈنكى «پ، چ، ژ، گ» قاتارلىق فونېمىلار ئەرەب يېزىقى سىستېمىسىدا يوق. بەزى مەخسۇس ئەسەرلەردە يۇقىرىدىكى تۆت فونېمنى پارسچىدىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلۈكلەرنى ئىپادىلەش زۆرۈرىيىتى ئۈچۈن قوبۇل قىلىنغان، دەپ قارالماقتا. بۇ توغرا ئەمەس. چۈنكى «چاچ»، «پىچاق»، «گەپ» دېگەن سۆزلەر ئۇيغۇرچە سۆزلەر بولۇپ، ئۇلارنى پەقەت

يۇقىرىدىكى فونېمىلار بىلەن ئىپادىلەشكە توغرا كېلىدۇ. قىسقىسى، ئۇيغۇرلار بىلەن پارسلار ئوتتۇرىسىدا يېزىق مۇناسىۋىتى قەدىمدىن بېرى ئۈزلۈكسىز داۋام قىلىپ كەلگەن.

ئالتىنچىدىن، خۇددى يۇقىرىدا كۆرسىتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، پارس تىللىق خەلقلەر بىلەن تۈركىي تىللىق خەلقلەر تارىختىن بۇيان ئوتتۇرا ئاسىيانى مەركەز قىلغان رايونلاردا قوشنا ياكى ئارىلىشىپ ئولتۇراقلاشقان. تارىختىن ئايانكى، بۇ كەڭ ماكاندا، تورۇپ پارسى خەلقلەر ھاكىمىيىتى بارلىققا كېلىپ سەلتەنەت سۈرگەن، تورۇپ تۈركىي خەلقلەر ھاكىمىيىتى بارلىققا كېلىپ سەلتەنەت سۈرگەن. مىلادىدىن بورۇنقى VIII - VII ئەسىرلەردىن كېيىن ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ تارىخ سەھنىسىدە سوغدىيانا دۆلىتى، باكتېرىيە (توخارىستان) دۆلىتى، خارەزم دۆلىتى، پېرسىيە ئىمپېرىيىسى، سېلۋىكلار خاندانلىقى، ئارساكلار سۇلالىسى، گرېك باكتېرىيە خانلىقى، توخارلارنىڭ كوشان خاندانلىقى، ساسانىلار خاندانلىقى، تاھىرىلار سۇلالىسى، سافارىلار سۇلالىسى، سامانىلار خاندانلىقى، گور خاندانلىقى، مىلادى VI - VII ئەسىردىن ئېتىبارەن بارلىققا كەلگەن تۈرك خاندانلىقى، غەزنىۋىلەر سۇلالىسى، قاراخانلار خانلىقى، سالجۇقلار ئىمپېرىيىسى، خارەزم شاھلىقى، ئوسمان ئىمپېرىيىسى، خۇراسان، شەيبان خانلىقى، بۇخارا خانلىقى، خىۋە خانلىقى، قوقان خانلىقى، سەئىدىيە خانلىقى قاتارلىق سىياسىي ھاكىمىيەتلەر بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى ئالمىشىپ تۇرغان، بەزىلىرى تەڭ مەۋجۇد بولۇپ تۇرغان. گرېك ئىمپېرىيىسى، ئەرەپ ئىمپېرىيىسى، موڭغۇل ئىمپېرىيىسى، چاغاتاي خانلىقى، تۆمۈرىلەر ئىمپېرىيىسى قاتارلىق ھاكىمىيەتلەر ئارىلاشما ھاكىمىيەتلەر ئىدى. بۇ ھاكىمىيەتلەر تەركىبىدە ئۇيغۇرلارمۇ، پارسلارمۇ بولغان.

ئوخشاش سىياسىي ھاكىمىيەتلەر ھۆكۈمرانلىقىمۇ پارس مەدەنىيىتى بىلەن ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى مۇئەييەن دەرىجىدە يېقىنلاشتۇردى. سالجۇقلار سۇلالىسى تۈركىي خەلقلەر ھاكىمىيىتى بولسىمۇ، بۇ سۇلالە پارس تىلىنى دۆلەت تىلى ۋە ئەدەبىي تىل قىلىپ بېكىتكەندى.

يەتتىنچىدىن، تاجىكلارنىڭ سامانىلار خاندانلىقى دەۋرىدە، سوغدىيانا، باكتېرىيە ۋە خۇراسانلار تۇتىشىدىغان رايون «مەدەنىيەت چەمبىرىكى مەركىزى» دەپ ئاتىلاتتى. بۇ رايوندا سوغدى تىلى، ساك تىلى، توخار تىلى ۋە باشقا ئىران تىللىرى ئاساسىدا تاجىك - پارسلارنىڭ ئورتاق ئەدەبىي تىلى - «دەرى تىلى» بارلىققا كەلدى. رۇس ئوتتۇرا ئاسىياشۇناسى ۋ. ۋ. بارتولدىنىڭ تىلى بىلەن ئېيتقاندا، «X ئەسىردىن باشلاپ دەرى تىلى مۇسۇلمان دۇنياسىنىڭ شەرقىي قىسمىدا تەدرىجىي يوسۇندا ئەدەبىي تىلغا ئايلاندى».

«دەرى تىلى» ئەرەب تىلى مۇتلەق ھاكىمىيەت ۋە ئىلىم - پەن تىلى بولۇپ قوللىنىلىۋاتقان شارائىتتا بارلىققا كەلگەن. بۇ تىلمۇ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى باشقا مىللەتلەرنىڭ تىللىرىغا ئوخشاش ئەرەب تىلىنىڭ تەقىبى ئاستىدىكى تىل ئىدى.

ئەمما، بۇ تىل ئەرەب تىلىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قەتئىي قارشىلىق كۆرسىتىپ كەلدى ھەمدە تەدرىجىي ھالدا ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ ئەدەبىي ۋە ئىلىم - پەن تىلى بولۇپ شەكىللەندى. بۇ تىلدا شۇ دەۋردىن ئېتىبارەن تاكى يېقىنقى زامانغىچە تاجىك - پارس يازغۇچى شائىرلىرى ئەسەر يېزىپلا قالدۇرماستىن، بەلكى تۈركمەنلەر، ئەزەربەيجان، ئۆزبېكلەر، ھىندىلار ۋە ئۇيغۇرلارمۇ مۇشۇ تىلدا ئەسەر يېزىپ قالدۇرغانىدى. ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە يازغان ئەدەبىياتشۇناسلىققا ئائىت يېرىك ئىلمىي ئەسىرى «مەجالسۇن - نەفائىس» تىكى مەلۇماتلارغا قارىغاندا، نەۋائى دەۋرىنىڭ ئالدى ۋە مۇشۇ دەۋردە تۈركىي خەلقلەر ئىچىدىن 355 شائىردىن پەقەت ئوتتۇز نەچچىسىلا تۈركىي تىلدا شېئىر يازغان، قالغان مۇتلەق كۆپى پارس تىلىدا شېئىر يازغان. سەككىزىنچىدىن، تارىخىي ۋە ئىجتىمائىي سەۋەبلەر تۈپەيلى، X ئەسىردىن تارتىپ تاكى يېقىنقى زامانغا قەدەر، چەت ئەلگە چىققان ئۇيغۇر زىيالىيلىرىنىڭ مۇتلەق كۆپى ئوتتۇرا ئاسىيا تاجىك - پارس مەدرىسلىرىدە پارس تىلىدا بىلىم تەھسىل قىلغان ۋە ئەسەر يازغان. شۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە يەنە شىنجاڭ رايونىدا ناھايىتى ئوزاق زامانلارغىچە ئۇيغۇر مەدرىسلىرىدە تاجىك - پارس كلاسسىكىلىرىدىن جەئفەر رۇداكى، ئەبۇلقاسم فىردەۋسى، شەيخ سەئىدى، نىزامى، ھافىز شىرازى، مەۋلانا ئەبدۇرەھمان جامىي، مەۋلانا جالالىددىن رۇمى، مىرزا ئابدۇلقادىر بىدىل قاتارلىقلارنىڭ شېئىر - غەزەللىرى، قەسىدە - رۇبائىلىرى، پەندى - نەسەھەتلىرى ۋە باشقا پەلسەپىۋى - دىداكتىك ئەسەرلىرى تىل - ئەدەبىيات ساۋادى ۋە ئوقۇشلۇقى سۈپىتىدە ئۆتۈلگەن، مۇشۇ ۋەج تۈپەيلىدىن، ئۇيغۇر ئەدەبىي تەرجىمانلىرى ۋە شەرھىچىلىرى پارس - تاجىك كېلاسسىك ئەدەبىياتىدىن نۇرغۇن نەمۇنە - دۇردانلەرنى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلغان ۋە شەرھىلىگەن. بۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇر خەلقى پارس كلاسسىك ئەدەبىياتى بىلەن كەڭ تونۇشۇش شارائىتىغا ئېرىشكەن.

توققۇزىنچىدىن، بىز ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى لېكسىكىسىغا نەزەر تاشلىدۇق. سېلىشتۇرۇپ كۆرۈش ئارقىلىق كۆز ئالدىمىزغا شۇ نەرسە نامايان بولدىكى، ئۇيغۇر تىلى لېكسىكىسىدا، سان جەھەتتە، ئەرەبىي سۆزلەر پارسىي سۆزلەردىن سەل - پەل ئارتۇق، سۈپەت جەھەتتە، پارسىي سۆزلەر ئەرەبىي سۆزلەردىن خېلىلا يۇقىرى. دېمەكچىمىزكى، ئەرەبىي سۆزلەرنىڭ مۇتلەق كۆپى ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئادەتتىكى لۇغەت تەركىبىدىن ئورۇن ئالغان بولۇپ، ئاساسىي جەھەتتىن ئىدىئولوگىيە ساھەسىدە قوللىنىلىدۇ. پارسچە سۆزلۈكلەرنىڭ خېلى كۆپ قىسمى ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئاساسىي لۇغەت تەركىبىدىن ئورۇن ئالغان بولۇپ، يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك، تۇرار - جاي، قاتناش، سەنئەت ۋە كۈندىلىك تۇرمۇشنىڭ ھەرقايسى سەھەلىرىدە كەڭ قوللىنىلىدۇ. بۇ خىل سۆزلەر ئىنتايىن ئومۇمىيلىققا، تۇراقلىققا ۋە سۆز ياساش ئىقتىدارىغا ئىگە. بۇلاردىن باشقا، پارسچىدىن ئۇيغۇر تىلىغا كىرگەن سۆز ياسىغۇچى ئالدى قوشۇمچىلار،

سۆز ياسىغۇچى ئارقا قوشۇمچىلار، تۈرلۈك سىنتاكسىسلىق باغلىغۇچىلار ۋە تىل ئامىللىرى ئۇيغۇر تىلىدا ئىنتايىن ئۈنۈملۈك رول ئويناپ كەلمەكتە. ئوخشاشلا ئۇيغۇر تىلىمۇ تاجىك - پارس تىلىغا كۆپ جەھەتتىن تەسىر كۆرسىتىپ ئىجابىي رول ئويناپ كەلمەكتە. پارسلار بىلەن ئۇيغۇرلار ئوتتۇرىسىدىكى تارىخىي مۇناسىۋەتلەر يۇقىرىقىلار بىلەنلا چەكلىنىپ قالمايدۇ. پارسلار بىلەن ئۇيغۇرلار ئوتتۇرىسىدىكى خىلمۇ خىل مۇناسىۋەتلەرنىڭ شەكىللىنىشىنىڭ تارىخى ناھايىتى ئوزۇن؛ ئۇ ئىسلامىيەتتىن خېلى بۇرۇنلا شەكىللىنىپ، ئىسلامىيەتكە كەلگەندە، يۇقىرى پەللىگە چىققان. ھالبۇكى، بۇ خىل رەڭگارەڭ تارىخىي مۇناسىۋەتلەر پارس تىللىق ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنى شەكىللەندۈرۈشنىڭ كەڭ تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشى. مۇشۇنداق كەڭ تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشنى مۇھىم تەتقىقات سەھنىسى قىلغاندىلا، ئاندىن ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى پارس تىللىق ئەدەبىي ھادىسىنى توغرا، ئەتراپلىق ۋە ئىلمىي ئاساسدا تەتقىق قىلغىلى ھەم ھەل قىلغىلى بولىدۇ.

2. پارس تىللىق ئۇيغۇر كلاسسىك شائىر - يازغۇچىلىرىغا نەزەر

ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تارىخىدا، پارس تىللىق ئۇيغۇر شائىر - يازغۇچىلىرى سان جەھەتتىن نىسبەتەن كۆپ. پەقەت نەۋائى دەۋرىدىلا 355 ئۇيغۇر - تۈركىي شائىرلىرىدىن ئوتتۇز نەچچىسىلا ئانا تىلىدا شېئىر يازغاندىن باشقا مۇتلەق كۆپى پارس تىلىدا شېئىر - ئەسەر يازغان. بۇ يەردە بىز ۋەكىللىك خاراكتېرلىك پارس تىللىق ئۇيغۇر شائىر - يازغۇچىلىرىنى مۇھاكىمىلىك تونۇشتۇرىمىز.

مەۋلانا لۇتقى (1366 - 1465)

مەۋلانا لۇتقى مىلادى XIV ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمى، XV ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا ياشاپ، مىلادى 1465 - يىلى ۋاپات بولغان. ئۇنىڭ ئۆمرىنىڭ كۆپ قىسمى خۇراساننىڭ مەركىزى ھىرات شەھىرىدە ئۆتكەن. خۇراسان، جۈملىدىن ھىرات بولسا، قەدىمكى ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيەت مەركەزلىرىدىن بىرى. مەۋلانا لۇتقى مانا مۇشۇ مەدەنىيەت مەركىزىدە ئۆسۈپ يېتىلگەن. موللا ئىسمەتۇللا بىننى موللا نېمەتۇللا مۇجىزىنىڭ «تەۋارىخى مۇسقىيىيۇن» ناملىق ئەسىرىدىكى مەلۇماتىغا قارىغاندا، مەۋلانا لۇتقى ئۆز دەۋرىنىڭ كاتتا ئۆلىماسى. ئاپتور ئۇنى ئالىملىقتا ئەبۇ نەسىر فارابى بىلەن، ھەكىملىقتا ئۇنى ئەبۇئەلى ئىبىن سىنا بىلەن، شائىرلىقتا ئۇنى نىزامى گەنجەۋى ۋە ئەلىشىر نەۋائى بىلەن،

نەغمىچىلىكتە ئۇنى قېدىرخان يەركەندى بىلەن تەڭ ئورۇنغا قويغان. ئۇنىڭ قولىدا 500 دىن ئارتۇق ئۆلىما ۋە قارى تەربىيىلىنىپ چىققان. ئۇ يىگىرمە نەچچە پارچە كىتاب يازغان^①.

مەۋلانا لۇتقى ئۆز دەۋرىنىڭ قوش تىللىق شائىرى بولۇپ، ئۇ ھەم تاجىك - پارس تىلىدا ئەسەر يازغان ھەم چاغاتاي تىلىدا ئەسەر يازغان. ئۇنىڭ 2400 مىسرىلىق «گۈل ۋە نەۋرۇز» ناملىق داستانى ئەڭ مەشھۇردۇر. ئۇ يەنە مەشھۇر پارس تارىخچىسى شەرەفىددىن ئەلى يەزدى (مىلادى 1454 - يىلى ۋاپات بولغان) نىڭ ئەمىر تۆمۈرگە بېغىشلاپ يازغان «زەفەرنامە» ناملىق كىتابىنى پارسچىدىن چاغاتاي تىلىغا تەرجىمە قىلغان. ئەلىشىر نەۋائى ئۆزىنىڭ «مەجالسۇن - نەفائىس» ناملىق ئەسىرىدە، مەۋلانا لۇتقىغا ئالاھىدە نەزەر بىلەن باھا بېرىپ، ئۇنى ئۆز دەۋرىنىڭ «مالىكۇل - كەلامى» (سۆز پادىشاھى)، «ئۇيغۇر ئىبارىلىرىنىڭ ماھىرى، تۈرك تىلىنىڭ ئۈستىسى» دەپ تەرىپلىگەن.

لۇتقى ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى مىنۇتلىرىدا پارس تىلىدا بىر غەزەل باشلىغان. لېكىن ئۇ بۇ غەزەلنى تاماملاشقا ئۈلگۈرەلمىگەن. ئۇ بۇ غەزەلنى «مەخدۇمى نۇرەن» (نۇرلۇق مەخدۇم) - ئەبدۇرەھمان جامىي يېزىپ تاماملىسۇن ۋە ئۇنى ئۆز دىۋانىغا كىرگۈزسۇن، دەپ ۋەسىيەت قالدۇرغان. تاجىك شائىرى جامىي قەدىناس دوستىنىڭ ۋەسىيىتىنى بەجا كەلتۈرگەن^②.

مەۋلانا لۇتقى ئۆز دەۋرىنىڭ ئۈستى ئاتىقلىرىدىن بىرى بولۇپ، پارس ۋە تۈركىي تىلىدا تەڭداشسىز ئىدى. ئۇنىڭ شېئىرلىرى تۈركىي ۋە پارس خەلقلەرى ئىچىدە يۈكسەك شوھرەتكە ئىگە ئىدى.

ئەلىشىر نەۋائى (1441 - 1501)

ئەمىر نىزامىدىن ئەلىشىر نەۋائى - XV ئەسىردىكى، ئۇيغۇر - ئۆزبېك ئەدەبىياتىنىڭ يېڭى تارىخى دەۋرىنى ئاچقان بۈيۈك ئالىم، مۇتەپەككۈر، شائىر، دۆلەت ۋە جامائەت ئەربابى بولۇپلا قالماستىن، يەنە رايون، دۆلەت، مىللەت، ئېتىقاد ۋە زامانىنىڭ چېگرىسىدىن ھالقىغان دۇنياۋى شەخس. ئۇنىڭ مۇبارەك نامى دۇنيا مەدەنىيىتى تارىخىدىن ئورۇن ئالىدۇ.

ئەلىشىر نەۋائى ھىرات شەھىرىدە دۇنياغا كەلگەن ۋە مۇشۇ رايوننىڭ مەدەنىيەت مۇھىتىدا ئۆسۈپ يېتىلگەن. ئۇ ئۆز ھاياتىدا پارس، ئەرەب تىللىرىنى پىششىق ئىگىلىگەن، شەرق ئەللىرى تارىخىنى، ئىسلام پەلسەپىسى ۋە قانۇنلىرىنى، قەدىمكى گرېك پەلسەپىسى ۋە مەدەنىيىتى، جۇغراپىيە، ئاسترونومىيە ئىلمىنى، تۈرك، پارس ۋە ئەرەب ئەدەبىياتىنى تولۇق ئۆگەنگەن. ئۇ خۇراسان شاھى ھۈسەيىن بايقارا ھاكىمىيىتىگە قاتناشقان. ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا ئاساسەن، ئەدەبىي ئىجادىيەت ۋە ئىلمىي تەتقىقات پائالىيەتلىرى بىلەن

① «تەۋارىخى مۇستەقىم»، مىللەتلەر نەشرىياتى 1982 - يىلى نەشرى، 64 - بەت.
② ئەزىز قەيسوۋ: «ئەلىشىر نەۋائى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1993 - يىلى نەشرى، 25 - بەت.

شۇغۇللانغان .

ئەلىشىر نەۋائى ئۆمرىدە ئىككى تىلدا ئىجادىيەت ئېلىپ بارغان . ئۇ « نەۋائى » تەخەللۇسى بىلەن چاغاتاي تىلىدا ئەسەر يېزىپ ئاتاق چىقارغان بولسا ، « فانى » تەخەللۇسى بىلەن پارس تىلىدا ئەسەر يېزىپ شوھرەت قازانغان . نەۋائىنىڭ پارس تىلىدا ئىجاد قىلىنغان شېئىرلىرى ئالاھىدە بىر دىۋان قىلىنىپ « دىۋانى فانى » نامى بىلەن ئاتالغان .

ئەلىشىر نەۋائى ئىرانى خەلقلەرنىڭ قەلبىدىمۇ ھۆرمەتكە سازاۋەر . ئۇنىڭ نۇرغۇن ئەسەرلىرى پارس تىللىق خەلقلەرنىڭ قەدىمكى تارىخى ۋە مەدەنىيىتىدىن قىممەتلىك ئۇچۇر - مەلۇمات بېرىدۇ . « تارىخى مۇلۇكى ئەجەم » (ئەجەم ئەللىرىنىڭ تارىخى) - نەۋائىنىڭ ئەنە شۇ جۈملىدىكى ئەسىرى بولۇپ ، ئۇنىڭدا قەدىمكى پارس تارىخىدىكى پىشدادىلار ، كەيانىيلار ، ساسانىيلار سەلتەنتى ۋە كىلىلەرنىڭ تارىخى ، ئىش - پائالىيەتلىرى ، ياخشىلىق ۋە يامانلىقلىرى بايان قىلىنغان بولۇپ ، زور تارىخىي قىممەتكە ئىگە .

ئەلىشىر نەۋائى تاجىك پەيلاسوپى ۋە شائىرى ئەبدۇرەھمان جامىنىنىڭ پەيلاسوپلار تەرجىمىھالى دەپ ئاتالغان « نەفەھاتۇل - ئۇنس » ناملىق ئەسىرىنى « نەسائىمۇل - مۇھەببەت » نامى بىلەن تۈركىي تىلىغا ئىجادىي تەرجىمە قىلغان . بۇ ئەسەر يىراق تارىختىكى پەيلاسوپلارنىڭ ئىدىيىسى ۋە ئىش - ئىزلىرىنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرۈپلا قالماستىن ، يەنە ئەبدۇرەھمان جامىي بىلەن ئەلىشىر نەۋائىنىڭ دوستلۇق مۇناسىۋىتىنىمۇ كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرىدۇ . « تارىخىي ھۈكەما ۋە ئەنبىيا » - نەۋائىنىڭ ئالىملار تەرجىمىھالى ۋە تەۋسىيى توغرىسىدىكى تارىخىي ئەسىرى بولۇپ ، مەزكۇر كىتابنىڭ بىرىنچى كىتابى ئۇنىڭ ئۇستازى ۋە قەدىناس دوستى ئەبدۇرەھمان جامىنىنىڭ ھاياتىغا بېغىشلانغان .

ئومۇمەن ، بۈيۈك دانىشمەن ئەبدۇرەھمان جامىنى تەتقىق قىلغاندا ، ئەلىشىر نەۋائىنىڭ ئۇچۇر - مەلۇماتلىرى ناھايىتى مۇھىم ۋە قىممەتلىكتۇر . نەۋائىنىڭ كېيىنكى چاغلاردا يازغان « مۇھاكەمەتۇل - لۇغەتەين » ناملىق ئەسىرى تىللار تارىخى ۋە تىللار سېلىشتۇرمىسى ھەققىدىكى تەتقىقاتى بولۇپ ، ئەسەرنىڭ باش قىسمىدا ئەرەب ، پارس ، تۈرك ۋە ھىندى تىللىرىنىڭ شەكىللىنىش تارىخى بايان قىلىنغان . كېيىنكى قىسىملىرىدا بولسا ، تۈركىي تىل بىلەن پارس تىلى تەھلىل قىلىنغان . نەۋائى ئىنتايىن كۆپ مىساللار ئارقىلىق تۈركىي تىلىنىڭ ئارتۇقچىلىقلىرىنى ، پارس تىلىنىڭ ئاجىزلىقلىرىنى تەھقىقلىغان ، ئۇ يەنە پارس تىلىغا بولغان چوڭقۇر ھۆرمىتىنى ئىزھارلىغان ۋە بۇ تىلنى تولۇق بىلىدىغانلىقىنىمۇ ئەسكەرتكەن . نەۋائىنىڭ بۇ ئەسىرىمۇ سېلىشتۇرما تىل تەتقىقاتچىلىقىدا بەلگىلىك ئىلمىي قىممەتكە ئىگە .

رەشىدى (1510 — 1560) رەشىدى — يەركەن خانلىقىنىڭ تۇنجى پادىشاھى سۇلتان سەئىدخاننىڭ تۇنجى ئوغلى سۇلتان ئابدۇرېشىتخاننىڭ ئەدەبىي تەخەللۇسى. مىلادى 1510 - يىلى مۇغۇلىستان خانلىقى تەۋەسىدىكى پەرغانە شەھىرىدە دۇنياغا كەلگەن. بالىلىق ۋە بىلىم تەھسىل قىلىش دەۋرى پەرغانە ۋە تاغىسى بابۇر شاھنىڭ كابۇلدىكى ئوردىسىدا ئۆتكەن. مىلادى 1514 - يىلى يەركەن خانلىقى قۇرۇلغاندىن كېيىن دادىسى سۇلتان سەئىدخان بىلەن بىللە قەشقەر ۋە يەركەنگە كەلگەن. رەشىدى يىگىرمە ياشلارغا كىرگەن چاغلىرىدىلا ھەربىي ئىلىم، پەلسەپە، ئەدەبىيات ۋە مۇزىكا ساھەسىدە ئەتراپلىق يېتىشكەن. دادىسى سۇلتان سەئىدخان ۋاپات بولغاندىن كېيىن، رەشىدى يەركەن خانلىقىغا سۇلتان بولغان.

تارىخىي ماتېرىياللار ۋە تەتقىقاتلارغا قارىغاندا، رەشىدىنىڭ دادىسى سۇلتان سەئىدخان شاھ بولۇپلا قالماستىن، يەنە شائىر ئىدى. ئۇ پارىسى ۋە تۈركىي تىللاردا شېئىر يېزىپ داڭق چىقارغان.

رەشىدىمۇ دادىسىغا ئوخشاشلا ھەم سۇلتانلىق قىلغان ھەم ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىپ، كۆپلىگەن ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدۇرغان. خۇددى تارىخچى موللا مۇسا سايرامى كۆرسەتكىنىدەك، «ئابدۇرېشىتخان ناھايىتى غەيرەتلىك، سېخىللىقتا تەڭدىشى يوق، ئۆلىما، پەزىلەتلىك، شائىر كىشى ئىدى. پارس، تۈرك تىللىرىدا ياخشى شېئىرلارنى يازاتتى. مۇزىكا ئىلمىدا فىساغورس (قەدىمكى يونان موزىكىشۇناسى) ئىدى.»^①

رەشىدىنىڭ پارسچە ۋە تۈركچە «دىۋانى رەشىدى»، «مەشۇقنامە»، «غەزەلىياتى رەشىدى» قاتارلىق ئەسەرلىرى بار.

مۇھەممەد مىرزا ھەيدەر (1500 — 1551) مۇھەممەد مىرزا ھەيدەر — يەكەن خانلىقىنىڭ سىياسىي، ھەربىي ۋە مەدەنىي ئەربابى. ئۇنىڭ نەسەبى ۋە توغۇلغان جايى توغرىلىق تالاش - تارتىشلار بولسىمۇ، لېكىن ئىلىم ئەھلى ئاساسەن ئۇنى قەشقەرلىك دەپ قارايدۇ. مۇھەممەد مىرزا ھەيدەر ئەدەبىيات ساھەسىدە پارسچە «ئاياز شىكەستە» ياكى «ئاياز» دېگەن تەخەللۇسى بىلەن كىشىلەرگە تونۇلغان. ئۇ زەھىرىدىن مۇھەممەد بابۇر (1483 — 1530) ئىزىدىن مېڭىپ تارىخىي تەزكىرە يازغان. ئەمما، ئۇ بابۇردىن پەرقلىق ھالدا ئۆز ئەسىرىنى پارس تىلىدا يازغان. مۇھەممەد مىرزا ھەيدەرگە شانۇ - شەۋكەت ئېلىپ كەلگەن ئەسەر — «تارىخى رەشىدى» دۇر. بۇ ئەسەر پارسچە يېزىلغان بولۇپ، مەزمۇن جەھەتتىن، تۇغلۇق تۆمۈر (مىلادى

① «تارىخى ئەسنىيە»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1988 - يىلى نەشرى، 18 - بەت.

1331 — 1363 - يىللىرى) خاندىن باشلانغان مۇغۇلىستان خانلىقى (مىلادى 1348 — 1514 - يىللىرى) دەۋرى بىلەن يەركەن خانلىقىنىڭ دەسلەپكى دەۋرى (مىلادى 1514 — 1551 - يىللىرى) دىكى شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ مۇپەسسەل تارىخى بولۇپ، ئۆزىنىڭ تارىخى ماتېرىياللىق ۋە بەدىئىي ئوسلۇب جەھەتتىكى قىممىتى بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيا شۇناسلىق تەتقىقاتىدىكى مەشھۇر ئەسەرلەر قاتارىدىن ئورۇن ئالىدۇ. بۇ ئەسەر 1838 - يىلى مۇھەممەد نىياز بىننى غۇپۇر بەگ تەرىپىدىن ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان. ئۇنىڭدىن كېيىن ئېنگلىز تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان. شۇنىڭ بىلەن ئەسەرنىڭ شۆھرىتى كۈنسېرى ئېشىشقا باشلىغان.

مەھمۇد جوراس (1626 — 1696)

مەھمۇد جوراس يەكەن خانلىقىنىڭ ئاخىرقى دەۋرلىرى، خوجىلار دەۋرىنىڭ ئالدىنقى مەزگىلىدە ياشىغان تارىخچى، ئەدىب ۋە شائىر. ئۇ ئۇيغۇرلاشقان موڭغۇل نەسەبىدىكىلىرى ئائىلىسىدە توغۇلغان. كىچىك چېغىدىن تارتىپلا مەدرىسەدە پارس، ئەرەب تىللىرىنى ئۆگەنگەن، شەرق ئەللىرىنىڭ تارىخى ۋە ئەدەبىياتىدىن بىلىم ئالغان.

مەھمۇد جوراس ئاساسەن پارس تىلىدا ئەسەر يازغان. ئۇنىڭ پارسچە ئىككى كىتابى بولۇپ، مەزمۇنەن تارىخى ئەسەرلەر دائىرىسىگە كىرىدۇ، ئەمما بەدىئىي خۇسۇسىيىتى چېلىقارلىق بولغاچقا، ئەدەبىي ئەسەرلەر قاتارىغىمۇ كىرىدۇ. بۇ ئىككى ئەسەر — «تەۋارىخ» («تارىخى رەشىدى زەيلى» دەپمۇ ئاتىلىپ كەلگەن) ۋە «ئەنسىت - تالىبىن» («تەلەپكارلار قاياشى») دىن ئىبارەت. بۇلاردىن «تەۋارىخ» بىرقەدەر داڭلىق بولۇپ، ئاپتورغا شانۇ - شەۋكەت ئېلىپ كەلگەن. ئەسەردە تارىخى ۋە قەلىكلەر بايان قىلىنىش بىلەن بىرلىكتە تارىخى شەخسلەر تەزكىرىسى بېرىلگەن. تەتقىقاتچىلار مەزكۇر ئەسەردىكى ئۇچۇر - مەلۇماتلارغا ئاساسەن، يەركەن خانلىقى دەۋرىدىكى بىر قىسىم ئەدىبلەر توغرىسىدا يىپ ئۇچلىرىغا ئېرىشمەكتە. بىز يۇقىرىدا تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن سۇلتان سەئىدخان، سۇلتان ئابدۇرېشىتخان (رەشىدى) غا ئائىت مەلۇماتلارمۇ ئاساسەن مەھمۇد جوراسنىڭ «تەۋارىخ» ناملىق ئەسىرىدىن كەلگەن. شۇڭا، پارس تىللىق تارىخچى ۋە ئەدىب مەھمۇد جوراسنىڭ ئەسەرلىرى يەركەن خانلىقى ۋە خوجىلار دەۋرىدىكى شىنجاڭ تارىخى ۋە شەخسلەر تەزكىرىسىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم مەنبەلىك رولىنى ئوينايدۇ.

مۇھەممەد سىدىق زەلىلى (1676 - 1755)

مۇھەممەد سىدىق زەلىلى XVII - XVIII ئەسىرلەردە ئۆتكەن ئۇيغۇر شائىرى. ئۇ يەركەندە توغۇلغان، شىنجاڭنىڭ كۆپ يەرلىرىنى كېزىپ، كۆپلىگەن مازار ۋە ماشايخلارنى تاۋاب قىلغان.

زەلىلى پارسچە، ئەرەبچىدە يېتىشكەن شائىر. ئۇنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيىتى ئۇيغۇر تىلى بىلەن پارس تىلىدا ئېلىپ بېرىلغان. ئۇنىڭ پارسچە شېئىرلىرى مەخسۇس بىر توپلام بولغان. ھازىر ئۇنىڭ پارسچە 46 لىرىك غەزىلى ساقلانماقتا. زەلىلىنىڭ پارسچە غەزەللىرى ئۆزىگە خاس ئوسلۇبقا ئىگە بولۇپ، تىلى گۈزەل، تەقلىد - ئوخشىتىشلىرى كۆركەم، پىكىرلىرى چوڭقۇر بولۇپ، ئەينى زامان شىنجاڭ رايونىدىكى پارسچە شېئىرلارنىڭ يۇقىرى سەۋىيىسىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ.

مەزمۇن جەھەتتە، زەلىلى شېئىرلىرىنىڭ تېماتېكىسى ۋە تەنپەرۋەرلىك ۋە يۇرت سۆيەرلىكى بىلەن خاراكتېرلىنىدۇ. بولۇپمۇ ئۇ ئۆز ئانا يۇرتى - يەركەن دىيارىنى جەننەت كەبى تەسۋىرلەپ شېئىر يازغان. تەسەۋۋۇپ ئېقىمى شىنجاڭنى قاپلاپ، تەركىي دۇنياچىلىقنى تەرغىب قىلغان شېئىرلار ئەۋجگە چىققان ئاشۇ دەۋرلەردە، زەلىلى بۇ ئېقىمغا ئۆزىنى بەك ئۇرۇپ كەتمىگەن. ئۇ ئۇيغۇرچە شېئىرلىرىدا ئۇيغۇر كلاسسىك شېئىرىيىتىنىڭ ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلغان بولسا، پارسچە غەزەللىرىدە پارس - تاجىك كلاسسىك غەزەللىياتىنىڭ ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلغان. ئۇنىڭ شېئىر - غەزەللىرىدە خەلقچىللىق ئىدىيىسى ۋە ئۈمىدۋارلىق روھ چاقناپ تۇرىدۇ.

زەلىلىنىڭ ئانا تىلىدا يازغان «سەفەرنامە» ۋە «چىلتەن تەزكىرىسى» تارىخىي ۋە بەدىئىي قىممەتكە ئىگە.

خوجا ياقۇپ ئەرشى (1685 - 1756)

خوجا ياقۇپ ئەرشى ھازىرقى تاجىكىستاننىڭ خوجەند شەھىرىدە دۇنياغا كەلگەن ھەم مۇشۇ قەدىمكى مەدەنىيەتلىك رايوندا ھەم يەركەندە بىلىم تەھسىل قىلغان. پارس، ئەرەب ۋە تۈرك تىللىرىنى پىششىق ئۆگەنگەن.

خوجا ياقۇپ ئەرشى كۆپرەك ھاكىمىيەت ۋە ئىجتىمائىي ئىشلار بىلەن شۇغۇللانغان. لېكىن ئۇ قارا قورساق خان بولمىغاچقا، ئەل ۋە يۇرتنىڭ مەدەنىيىتى ۋە ئەدەبىياتىغا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلگەن. ئۆزىمۇ قولغا قەلەم ئېلىپ ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان.

خوجا ياقۇپ ئەرشى ھەم تۈركىي تىلىدا ئەدەبىي ئىجادىيەت ئېلىپ بارغان ھەم تاجىك - پارس تىلىدا شېئىر يازغان. ئۇ تاجىكلار رايونىدا تۇغۇلغانلىقى، بىلىم تەھسىل قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ شېئىرىي ئىجادىيەتلىرى كۆپرەك تاجىكىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسىدە ساقلانماقتا. XVIII ئەسىردە تاجىكلارنىڭ زەبەردەست شائىرى سەيىدا نەسەفىي ۋاپات بولغاندا، ئەرشى بۇ قەدىناس بۇرادىرنىڭ ۋاپاتىغا قايغۇرۇپ، ئۇنىڭ غەزەللىرىگە تاجىكچە مۇخەممەس يازغان. ئەرشىنىڭ تاجىك - پارس تىلىدا يازغان شېئىرلىرى «دىۋانى ئەرشى فارسى» نامى

بىلەن توپلام بولغان. ئېيتىشلارچە، مەزكۇر دىۋان ھازىرمۇ تاجىكىستان پەن ئاكادېمىيىسىدە (NHB №2277/1) نامى بىلەن ساقلانماقتا ئىكەن. خوجا ياقۇپ ئەرشىنىڭ تۈركچە ۋە پارسچە شېئىرلىرى XVIII ئەسىردىكى ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە شىنجاڭنىڭ ئىجتىمائىي تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا ماتېرىياللىق قىممىتىگە ئىگە.

تەجەللى (1856 – 1925)

تەجەللى — ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ ئاخىرقى ۋەكىللىرىدىن بىرى. ئۇ قەشقەرنىڭ قاغىلىق ناھىيىسىدە بىر مەرىپەتلىك ئائىلىدە تۇغۇلغان. ئۇ دادىسى بىلەن مەككە، ھىندىستان، ئىران ۋە ئافغانىستانغا بېرىپ، ئىلگىرى - ئاخىر بۇ يەرلەردە مەدرىسىلەردە ئوقۇپ، پارس، ئەرەب، ھىندى، ئوردو تىللىرىنى ئۆگەنگەن. بۇنداق كۆپ خىل مەدەنىي تىللارنى ئىگىلەش ئارقىلىق شائىرنىڭ ئىقتىدارى ھەسسىلەپ ئاشقان. شائىر ئۈچ تىلدا ئىجادىيەت ئېلىپ بارغان ۋە تارىخى - تەزكىرە ئەسەرلەرنى يازغان. ھازىرچە ئېنىق بولغان مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، شائىرنىڭ ئۇيغۇرچە، ئەرەبچە، پارسچە شېئىرلىرىدىن جەملەنگەن 17 قەسىدە، 31 پارچە مۇسەددەس، 15 پارچە ھەر خىل تېمىدىكى ئەسەرلەر بار. بۇلار ئىچىدىن «تۆھبەتۈل بەررەين» (ئىككى قۇرۇقلۇق ئۈچۈن تۆھپە) نوپلامىدىكى كۆپ قىسىم قەسىدىلەر پارس تىلىدا يېزىلغان بولۇپ، مۇھەممەد پەيغەمبەر مەدھىلىرى، زامان شىكايىتى قاتارلىق مەزمۇنلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. «سەپدەرنامە» (قەھرىمانغا مەدھىيە) ئۇيغۇر ۋە پارس تىلىدا يېزىلغان شېئىرلار توپلىمىدۇر. «تىلىسىمى ئىشقى» (سىرلىق مۇھەببەت) ساپ پارس تىلىدا يېزىلغان سۆيگۈ ناخشىلىرى ۋە غەزەللىرىدۇر. شائىر يەنە پارسچە لۇقما ھەكىمىنىڭ «تېبىي ئەزەم» ناملىق كىتابىنى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلغان. تەجەللى ياشىغان دەۋردىكى شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ ئىجتىمائىي، تارىخىي ھادىسىلىرى ۋە ئەدەبىياتىنى تەتقىق قىلىشتا تەجەللى ئەسەرلىرى قىممەتلىك ماتېرىيال ھېسابلىنىدۇ.

* * *

يۇقىرىدىكى شائىر، يازغۇچىلاردىن باشقا، يەنە ئەھمەد يەسەۋى (1005 – 1106)، ئابدۇرەھىم ھافىز (XIV – XV ئەسىرلەردە ياشىغان)، جامال قارشى (تەخمىنەن 1230 - يىللىرى تۇغۇلغان)، سەيفى سەرايى (XIV ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا ياشىغان)، سەئىددىن كاشغەرى (1377 – 1458)، ئەھمەد ھاجىبەگ (XV ئەسىردە ياشىغان)، يۈسۈپ ئەمىرى (XV – XIV ئەسىردە ياشىغان) زىلەيخا بىگىم (مىلادى 1608 - يىلى تۇغۇلغان)، ھىرقەتى (1634 – 1724)، نەۋبەتى (1691 – 1760) قاتارلىق شائىر - يازغۇچىلارمۇ پارس تىلىدا ئوقۇغان ھەم پارس تىلىدا شېئىر يازغان. تەرجىمە ئەدەبىياتى ساھەسىدە، ئۇيغۇر تەرجىمانلىرىدىن سەيفى سەرايى

تاجىك - پارس كلاسسىكى شەيخ سەئىدى (1208 - 1292) نىڭ مەشھۇر «گۈلىستان» ئەسىرىنى، مۇھەممەد سادىق پارسچە «مەجمۇئەتۇل - مۇھەققەقىن» دېگەن ئەسەرنى، نامەلۇم ئۇيغۇر تەرجىمانى رەبغۇزىنىڭ پارسچە «قىسسەسۇل رەبغۇزىنى» نى «قىسسەئى ئەنبىيا» نامى بىلەن ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلغان. 1751 - يىلى «تارىخى رەشىدى» پارس تىلىدىن ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان. بۇلاردىن باشقا، پارسچە «كەلىلە ۋە دىمىنە»، «رەۋزەتۇس - سەفا»، «شەھنامەئى فىردەۋسى»، «تارىخى ئەل ئىسلام»، «تارىخى بىناكەتى»، جامىنىڭ «يۈسۈپ - زىلەيخا» داستانى، «ئەخلاقۇل - مۇھسىنىن» (گۈزەل ئەخلاق) قاتارلىق پارىسى ئەسەلىرى كەينى - كەينىدىن تەرجىمە قىلىنىپ، كەڭ ئۇيغۇر زىيالىيلىرى بىلەن يۈز كۆرۈشتى.

پارس تىللىق ئۇيغۇر يازغۇچىلىرى، شائىرلىرى، تەزكىرىچىلىرى سان جەھەتتىن كۆپ. بىز سەھىپە چەكلىمىلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، ۋەكىللىك خاراكتېرىگە ئىگە بىر قىسىملىرىنىلا قىسقىچە تونۇشتۇردۇق.

پايدىلىنىلغان ماتېرىياللار

1. مەھمۇد قەشقەرى: «دىۋانۇ لۇغاتىت - تۈرك»، ئىككىنچى توم، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1983 - يىلى نەشرى.
2. باباجان غاپورۇپ: «تاجىكلار تارىخى»، جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر نەشرىياتى 1985 - يىلى خەنزۇچە تەرجىمە نەشرى.
3. بەن گۇ: «خەننامە»، جۇڭخۇا نەشرىياتى 1983 - يىلى نەشرى.
4. «تەۋارىخى مۇسقىنىۋن»، مىللەتلەر نەشرىياتى 1982 - يىلى نەشرى.
5. ئەزىز قەيمۇۋ: «ئەلىشىر نەۋائى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1993 - يىلى نەشرى.
6. «تارىخى ئەمىنىيە»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1988 - يىلى نەشرى.
7. «تارىخى رەشىدى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1983 - يىلى خەنزۇچە نەشرى.
8. «ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تىزىملىرى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1987 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى.
9. شەرىپىدىن ئۆمەر: «ئۇيغۇرلاردا كلاسسىك ئەدەبىيات»، شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى، 1988 - يىلى نەشرى.
10. غەيرەتجان ئوسمان: «ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ قىسقىچە تارىخى»، 1992 - يىلى نەشرى.
11. «جۇڭگو تاجىكلىرى»، شىنجاڭ داشۆسى نەشرىياتى 1994 - يىلى ئۇيغۇرچە، خەنزۇچە نەشرى.
12. «بۇلاق» ژۇرنىلىنىڭ مۇناسىۋەتلىك سانلىرى.
13. ھەرقايسى گېزىت - ژۇرناللارنىڭ مۇناسىۋەتلىك سانلىرى.

شەمشەر شاھ

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىدا بىر شەھەر بولغاندىكىن. شۇ شەھەر پادشاھىنىڭ ئاتا - ئانىسىدىن مىراس قالغان بىر شەمشىرى بار ئىكەن. ئۇ پادشاھنىڭ يەنە بىر ئوغلى بار ئىكەن. ئۇ پادشاھ ئاتا - ئانىسىدىن مىراس قالغان ئاشۇ شەمشەرنىڭ ھەقىقى - ھۆرمىتى ئۈچۈن ئوغلىغا «شەمشەر شاھ» دەپ ئىسىم قويغانىكەن. شەمشەر شاھ ئون سەككىز ياشقا كىرگىچە ئالەمدىكى ھەممە ئىلىم - ھۈنەر، ھېكمەتلەرنى ئۆگىنىپ كامالەتكە يېتىپ ئۆز زامانىسىدىكى تەڭداشسىز پالۋان سانلىپتۇ. شەمشەر شاھ ئون سەككىز ياشقا توشقاندا ئاتىسى ئاغرىپ قاپتۇ. پادشاھ ئۆز شەھىرىدىكى داڭلىق تېۋىپلارنى تەكلىپ قىلىپ كېسىلنى كۆرسىتىپتۇ. لېكىن، تېۋىپلار پادشاھتىن كېسەل تاپالماپتۇ. پادشاھ شۇ شەھەردىكى تېۋىپلار پىرىنى چاقىرىپ كېسىلنى كۆرسىتىپتۇ. تېۋىپلار پىرى پادشاھنىڭ تومۇرىنى تۇتۇپ:

— ئەي پادشاھىم، كۆڭۈللىرىنى ياساپ يالغان سۆزلەيمەنمۇ ياكى كۆڭۈللىرىنى غەش قىلىپ راست سۆزلەيمەنمۇ؟ — دەپ سورايتۇ. پادشاھ:

— ئەي تېۋىپ، يالغان سۆزلىسەڭ نېمە پايدا، راست سۆزلىسەڭ نېمە زىيان؟ — دەپتۇ. تېۋىپ:

— يالغان سۆزلىسەم مەن ئىنئام ئالىمەن. لېكىن، كۆڭۈلسىز بولمەن. سېلى ئەخمەق بولسا، راست سۆزلىسەم مەن خاتىرجەم بولمەن. سېلىنىڭ كېيىنكى ئىشلارغا كۆڭۈللىرىدە سان بولىدۇ، — دەپتۇ. پادشاھ ئويلىنىپ:

— راست سۆزلىگىن، — دەپتۇ. تېۋىپ:

— ئەي پادشاھ، سېلىنىڭ بۇ كېسەللىرى قېرىلىق كېسىلى — دەپتۇ. پادشاھ تېۋىپنىڭ سۆزىنىڭ تېگىگە يېتىپتۇ. تېۋىپقا ئىنئام بېرىپ يولغا ساپتۇ. ھەم ئوغلى شەمشەر شاھنى ئالدىغا چاقىرىپ:

— ئەي ئوغلۇم، مەن قېرىپ بىر پۈتۈم گۆرگە ساڭگىلىدى. مەن ئۆلۈشتىن ئىلگىرى ساڭا ۋەسىيەت قىلىمەن ئېسىڭدە مەھكەم تۇت، — دەپتۇ. شەمشەر شاھ:

— ئەي شاھ ئاتا، ئېيتقانلىرىنى دىلىمغا مۆھۈر قىلىپ باسىمەن، — دەپتۇ. پادشاھ:

— ئەي ئوغلۇم، سەن ئىسمىڭنى نېمە ئۈچۈن «شەمشەرشاھ» دەپ قويغانلىقىمنى مەندىن نەچچە نۆۋەت سورىغانىدىڭ. ئۇ چاغدا مەن كېيىن ئېيتىپ بېرىمەن دېگەندىم. مانا ئەمدى پۇرسەت كەلدى. مەندە ئانا — ئانامدىن مېراس قالغان بىر خىسلەتلىك شەمشەر بار ئىدى. مەن شۇ شەمشەرنىڭ ھەقىقى ھۆرمىتى ئۈچۈن سېنىڭ ئىسمىڭنى «شەمشەرشاھ» دەپ قويغان. ئۇ شەمشەرنى ساڭا بېرىمەن. ئوبدان ساقلىغىن، — دەپ شەمشەرنى مەرمەر ساندۇقتىن ئالدۇرۇپ، شەمشەرشاھقا بېرىپتۇ. شەمشەرشاھ شەمشەرنى ئېلىپ قارىسا، شەمشەرنىڭ سېپىغا «شەمشەرشاھ» دەپ ئالتۇندا خەت چېكىلگەنىكەن. شەمشەرشاھ بۇ شەمشەرنى يېنىغا ئېسىۋاپتۇ. شەمشەرشاھقا تېخىمۇ ھەيۋەتلىك تۈس كىرىپتۇ. پادىشاھ شەمشەرشاھنى يەنە ئالدىغا ئولتۇرغۇزۇپ:

— ئەي ئوغلۇم، — سەن ئىشىك ئالدىدىكى قەبرىنى كىمنىڭ قەبرىسى، ئۇنى نېمىشقا ئىشىك ئالدىدىن يۆتكىۋەتمەيمىز دەپ نەچچە نۆۋەت سورىغانىدىڭ. ئۇ چاغدا كېيىن ئېيتىپ بېرىمەن دېگەندىم. ئەمدى ئاڭلا، ئىشىك ئالدىدىكى قەبرە سېنىڭ قولۇڭدىكى ئاشۇ شەمشەرنىڭ خىسلىتى بىلەن بەنت قىلىنغان بىر دېۋىنىڭ قەبرىسى. ئېسىڭدە بولسۇنكى ئۇ قەبرىنىڭ ئۈستىگە يۇندا ياكى سۇ چېچىپ قويمىغىن. ئەگەر، شۇنداق بولۇپ قالسا ئۇ دېۋە ئەسلىگە كېلىپ ساڭا ئاۋارچىلىق تېپىپ بېرىدۇ، — دەپ ۋەسىيەت قىپتۇ. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي پادىشاھ پانى ئالەمدىن باقى ئالەمگە سەپەر قىپتۇ. شەمشەرشاھ ئاتىسىنىڭ ئورنىغا پادىشاھ بولۇپ تەختتە ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ تەختتە ئولتۇرۇپ قىرىق كۈندىن كېيىن ئاتىسىنىڭ قىرىق نەزىرىسىنى بېرىپتۇ. قىرىق بىرىنچى كۈنى ئاتىسىنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— ئەي ئانا، مەن شىكارغا چىقىپ كەلسەم، — دەپ سوراپتۇ. ئانىسى رۇخسەت بېرىپتۇ. شەمشەرشاھ ئۆز يىگىتلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ شىكارغا مېڭىش ئالدىدا ئانىسىغا: «پادىشاھقا مەن شىكارغا چىقىپ كەلسەم، رۇخسەت بېرىپتۇ. ئەي ئانا، بىرەر سى ئىشىك ئالدىدىكى قەبرىگە سۇ ياكى يۇندا چېچىپ قويمىسۇن، — دەپ تاپىلاپ كېتىپ قايتۇ: «شەمشەرشاھنىڭ ئانىسى ئۆيدە قېلىپ: «شاھنىڭ قارىلىقىنى تۇتمەن دەپ ئۈستى — بېشىمنى سۇغا سالمىغىلى قىرىق بىر كۈن بولدى. بويۇمنى سۇغا سېلىۋالاي» دەپ ئويلاپ، بويىنى سۇغا ساپتۇ. ئۇ يۇندىسىنى تۆككەنىكەن يۇندىنىڭ تامچىسى ئىشىك ئالدىدىكى قەبرىگە چاچراپ كېتىپتۇ. شۇ ھامان يەر تېگىدىن:

— سۇ، سۇ — دېگەن ئېچىنىشلىق ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ ئۇ چۆچۈپ كېتىپتۇ. شۇ چاغدا ئوغلنىڭ ئوۋغا ماڭغىچە ئېيتقان سۆزى يادىغا كېلىپ، «بۇنىڭ ئاستىدا نېمە بولغىدى» دەپ قىزىقىپ، ئۆيدىن بىر تەڭنە سۇ ئەپچىقىپ قەبرىگە چېچىپتۇ. شۇ ھامان ھېلىقى قەبرە ئىچىدىن بىر دېۋىنىڭ بېشى چىقىپتۇ. — دەپتۇ.

— ئەي مەزلۇم، ساڭا رەھمەت: ياخشىلىق قىلدىڭ، ئەمدى ئاخىرىغا
ياخشىلىق قىل. بىر تەڭلە سۈيۈك بىلەن بېشىم چىقتى. ئەمدى يەنە بىر تەڭلە
سۇ چاچساڭ توپا زىنداندىن تولۇق قۇتۇلسەن — دەپ يالۋۇرۇپتۇ.
«قېنى نېمە بولاركىن» دەپ، يەنە بىر تەڭلە سۇ
چاچقاندىن، دېۋە توپا زىنداندىن قۇتۇلۇپ چىقىپ، ئايالنى تۇتۇۋاپتۇ ۋە مۇنداق
دەپتۇ:

— مېنى توپا زىنداندىن قۇتۇلدۇردۇڭ، بۇ ياخشىلىقىڭدۇر. لېكىن، يەر
يۈزىگە چىقىرىپ مەشۇقلىرىمدىن ئايرىۋەتتىڭ. شۇ ۋەجىدىن ماڭا خوتۇن بولۇشقا
ۋەدە قىل. بولمىسا ئۆزۈم چىققان توپا زىندانغا سېنى بەنت قىلىۋېتىمەن، —
دەپتۇ.

ئايال قورقۇپتۇ. دېۋە تەلىپىدە چىڭ تۇرغاچقا ئايال ئامالسىز ئۇنىڭ تەلىپىگە
قوشۇلۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن دېۋىنى گەمگە سولاپ ئوغلىدىن خۇپىيانە ساقلاپتۇ.
كۈنلەر، ئايلار ئۆتۈپتۇ. شەمشەرشاھ دېۋە بىلەن ئانىسىغا پۈتكىلىكاشاڭ
بويۇپتۇ. بىر كۈنى دېۋە:

— سەن مېنى توپا ئاستىدىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقىپ گەمگە سولىدىڭ، بۇ
ئىككىسىنىڭ نېمە پەرقى، سەن ئوغلۇڭنى كۆزدىن يىراق قىلمىساڭ مەن
ئۆزۈمنى ئاشكارىلايمەن. سېنى شەرمەندە قىلىمەن ياكى سېنى ئۆزۈم چىققان
يەرگە بەنت قىلىۋېتىمەن، — دەپ تەھدىت سايپتۇ شەمشەرشاھنىڭ ئانىسى قورقۇپ
كېتىپ:

— ئۇنىڭغا نېمە ئامال قىلسام بولىدۇ — دەپ سوراپتۇ. بۇلار ئىككىسى
مەسلىھەتلىشىپ شەمشەرشاھنى يوقاتماقچى بويۇپتۇ. دېۋە شەمشەرشاھنىڭ
ئانىسىغا:

— سەن قورسىقىم ئاغرىدى دەپ يېتىۋالغىن. بالاڭ كېلىپ نېمە بولدى
دەپ سورىسا، ئۈچ كۈن بولدى قورسىقىم ئاغرىپ كېتىۋاتىدۇ. ھۆر تاغنىڭ
ئۆڭكۈرىدە بىر بۆرە كۈچۈكلەيدۇ. شۇنىڭ سۈتىدىن ئىچسەم ساقىياتتىم
دېگىن، — دەپتۇ. ئايال دېۋىنىڭ دېگىنىدەك ئاغرىغان بولۇپ يېتىۋاپتۇ:
شۇ كۈنى شەمشەرشاھ ئوۋدىن قايتىپ كەپتۇ. ئۇ ئانىسىنىڭ ھوجىرىسىغا
كىرسە ئانىسى ئاللىتوۋا قىلىپ ياتقۇدەك. شەمشەرشاھ ئانىسىنىڭ ھالىنى
كۆرۈپ چۆچۈپ كېتىپ:

— ۋاي ئانا، نېمە بولدى، — دەپ سوراپتۇ ئانىسى:
— سەن ئوۋغا كەتكەندىن باشلاپ قورسىقىم ئاغرىپ كەتتى. مانا ئۈچ كۈن
بولدى. ھېچ توختمايۋاتىدۇ، — دەپتۇ. شەمشەرشاھ:

— مەن تېۋىپ چاقىرىپ كىرەي، — دەپتۇ. ئانىسى:
— مەن تېۋىپقا كۆرۈندۈم. ئۇ دورا بۇيرۇپ بەردى. سەن شۇ دورىنى
ئەكەلسەڭ مەن ساقىيىپ كېتىمەن — دەپتۇ. شەمشەرشاھ:
— تېۋىپ نېمە دورا بۇيرۇدى — دەپ سوراپتۇ. ئانىسى:

— تېۋىپ: «ساڭا بۆرە سۈتى دورىكەن. ھازىر ھۆر تاغدا بۆرە كۈچۈكلەيدىغان ۋاقىت، ئوغلۇڭ ھۆر تاغقا بېرىپ بۆرە سۈتى ئەكەلسە بىر قوشۇق ئىچسەڭ ساقىيىپ قالسىن» دېدى، — دەپتۇ.

شەمشەرشاھ ھۆر تاغقا بېرىپ بۆرە سۈتى ئەكىلىشكە ماقۇل بوپتۇ. ئۇ كېچىچە سەپەر تەييارلىقىنى پۈتتۈرۈپ ئەتىسى سەھەر يولغا چىقىپتۇ. ئۇ شۇ ماڭغىنىچە كېچىنى كۈندۈزگە ئۇلاپ يول يۈرۈپتۇ. يول يۈرسىمۇ مول يۈرۈپ يۈرتنى كەينىدە قالدۇرۇپ بىر چۆل - جەزىرگە چىقىپتۇ. ئۇ جەزىرە ئىچىدە كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ بىر بۇلاق بېشىغا بېرىپ قاپتۇ. بۇلاق بېشىدا بىر تۈپ ئاسمان پەلەك بوي تارتىپ، يەتتە پاتمان يەرگە سايە تاشلاپ ئۆسكەن چىنار بار ئىكەن. ئۇ بۇلاق سۈيىدىن ئىچىپ، چىنار سايىسىدە ئولتۇرۇپ ئۇخلاپ قاپتۇ. ئۇ چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە نۇرانە چىراي، ئاپئاق ساقال بىر بوۋايىنى كۆرۈپتۇ. ئۇ بوۋاي شەمشەرشاھنىڭ سالىمىنى ئىلىك ئېلىپ: — ئەي ئوغلۇم، بۇ يەردە نېمە ۋەجدىن ياتسىن، سەپىرىڭ قاين — دەپ سورايتۇ. شەمشەرشاھ:

— ئانامنىڭ قورسىقى ئاغرىپ قالغاندى. ئۇنىڭغا بۆرە سۈتى دورا ئىكەن. ھازىر ھۆر تاغدا بۆرە كۈچۈكلەيدىغان پەيت. شۇڭا، بۆرە سۈتى ئالغىلى كېتىۋاتىمەن، — دەپتۇ.

— ئانا يولىدا يولۇڭ يول بولغاي، — دەپتۇ بوۋاي بىر تال ئالتۇن يىڭىنى ئۇنىڭغا تۇتقۇزۇپ، — شۇ تاپتا بىر نەچچە ئاي بولدى، ھۆر تاغدىكى ئۆڭكۈردە ئانا بۆرىنىڭ پۈتتۈرۈش تىكەن كىرىپ كېتىپ كېچە - كۈندۈز ئازاب چېكىپ يېتىۋاتىدۇ. ئۇنىڭ تاپىنىدىكى تىكەننى ئېلىۋەتسەڭ بۆرە ئارام تاپىدۇ. شۇ چاغدا ئۇ سېنىڭدىن: «ئەي ئادىمىزات، بۇ يەرگە نېمە ھاجەت بىلەن كەلدىڭ» دەپ سورايدۇ. سەن مەقسىتىڭنى ئېيتقىن. تۇر ئورنۇڭدىن! — دەپ ۋارقىراپتۇ. شەمشەرشاھ چۆچۈپ ئويغانسا چۈشى ئىكەن. ئۇ قولىدا بىر تال ئالتۇن يىڭى تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئۇ ئالتۇن يىڭىنى سىقىمىدىغىنىچە ھۆر تاغقا قاراپ مېڭىپتۇ. يىراقتىن ھۆر تاغنى كۆرۈپتۇ. شۇ چاغدا بىر ئەجدىھا چىقىپ ئۇنىڭ يولىنى توساپتۇ. ئۇ ئەجدىھا بىلەن ئۈچ كېچە - كۈندۈز ئېلىشىپتۇ. شەمشەرشاھ ئاجىزلاپ يىقىلىپ قالغىلى قىل قاپتۇ. ئۇنىڭ قولىدىن شەمشەر چۈشۈپ كېتىپتۇ. شۇ چاغدا قولىدىكى ئالتۇن يىڭى ئۈچۈپ چىقىپ ئەجدىھانىڭ ئوڭ كۆزىدىن كېرىپ، سول كۆزىدىن چىقىپتۇ. ئەجدىھا تىن تارتماي ئۆلۈپتۇ. شەمشەرشاھ ئەجدىھا تېرىسىدىن قىرىق غۇلاچ تاسما ئېلىپ، بىلىگە ئوراپ يولىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ئۇ كېتىپ بارسا ئالدىغا ئاجايىپ ھەيۋەتلىك، ئۇ قېتىنى كۆرگىلى بولمايدىغان بىر دەريا ئۇچراپتۇ. ئۇ دەريادىن قانداق ئۆتەرمەن دەپ بېشى قېتىپ تۇرۇشىغا قولىدىكى ئالتۇن يىڭى ئۈچۈپ چىقىپ دەريانىڭ ئۈستىگە كۆۋرۈك بوپتۇ. شەمشەرشاھ دەريادىن ئۆتۈپتۇ. يەنە ئۈچ كۈن يول يۈرۈپ ھۆر تاغدىكى ئۆڭكۈرگە كىرىپتۇ. ئۆڭكۈردە بىر بۆرە ئىگراپ ياتقانكەن. شەمشەرشاھ

بۆرىنىڭ پۇتىنى سىلاپ ئالتۇن يىڭنە بىلەن تىكەننى ئېلىۋېتىپتۇ. تىكەن سانچىلغان جايدىكى يىرىڭنى تازىلاپتۇ. پەشمىتىنىڭ پېشىنى يىرتىپ بۆرىنىڭ پۇتىنى تېڭىپ قويۇپتۇ. بۆرە ئىگراشتىن توختاپتۇ. بۇ ياخشىلىقنى كۆرگەن بۆرە شەمشەرشاھتىن:

— ھەي ئادىمىزات، بۇ يەرگە نېمە مەقسەتتە كەلدىڭ، — دەپ سوراپتۇ.

شەمشەرشاھ مەقسىتىنى ئېيتىپتۇ. بۆرە:

— مېنىڭ تۆت بالام ئوۋغا چىقىپ كەتتى. سەن قوينۇمغا كىرىپ يېتىپ

تۇرغىن. ئۇلار سېنى تاسادىپى كۆرۈپ قالسا ئوقۇشماي ساڭا زىيان يەتكۈزۈپ

قويمىسۇن، — دەپتۇ.

شەمشەرشاھ بۆرىنىڭ قوينىغا يوشۇرۇنۇپتۇ. بىر ھازادىن كېيىن بۆرە

بالىلىرى كېلىپ:

— ئەي ئانا، ئادىمىزاتنىڭ ھىدى بارغۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بالىلىرىم، بۇ جاھاندا ۋاپاغا ۋاپامۇ، جاپامۇ؟ — دەپتۇ ئانا بۆرە.

— ۋاپاغا ۋاپا، — دېيىشىپتۇ بۆرە بالىلىرى.

— بىر ئادىمىزات، تاپنىمدىكى تىكەننى ئېلىۋېتىپ، مېنى ئازابتىن

قۇتقۇزدى ئۇ ئەسلى مېنىڭ بىر قوشۇق سۈتۈمگە ھاجىتى چۈشۈپ

كەلگەندىكەن — دەپتۇ ئانا بۆرە.

— ئانا، بىز ئادىمىزاتنى كۆرۈپ باقمىغان بىر كۆرسەتكىنە.

— سىلەردىن ئۇنى يەپ قويامدىكىن دەپ ئەنسىرەيمەن، — دەپتۇ ئانا بۆرە.

— سېنى ئازابتىن قۇتقۇزغان ئادىمىزاتنى يەيمىزمۇ؟

ئانا بۆرە شەمشەرشاھنى قوينىدىن چىقىرىشقا يەنە بىر چىشى بۆرە

شەمشەرشاھنى ھاپلا قىلىپ يۇتۇۋاپتۇ. ئانا بۆرە خاپا بولۇپ:

— ھەي ھارامزادە، بۇ نېمە قىلغىنىڭ، سېنىڭ ۋاپاغا ۋاپا قىلغىنىڭ

شۇمۇ؟! — دەپ ۋارقىراپتۇ.

— ئەي ئانا، شەمشەرشاھ ئۆز يېرىدە پالۋان سانالغان بىلەن كامالەتكە

يەتمىگەن. مېنىڭ قورسىقىمدىن چىقسا جاھاندا تەڭدىشى يوق پالۋانغا ئايلىنىدۇ.

ھەممە ئىشى ئوڭغا تارتىدۇ. مەن يەنە بۇنىڭغا يانداپ بىر بۆرە تۇغمەن، —

دەپتۇدە، بىر ئىنچىقلاپ شەمشەرشاھ بىلەن قوشۇپ بىر بۆرە بالىسى تۇغۇپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن سۈتنى سېغىپ شەمشەرشاھقا بېرىپتۇ. شەمشەرشاھ بىلەن بىرگە

تۇغۇلغان بۆرە بالىسىنى شەمشەرشاھقا بېرىپتۇ. شەمشەرشاھ ئۇ يەردىن ئايرىلغان

چاغدا، شەمشەرشاھنى يۇتقان بۆرە:

— ئەي شەمشەرشاھ، سېنىڭ جېنىڭ ئەمدى شەمشەرگە بەنت قىلىندى!

سەن ھەقىقىي شەمشەرشاھ بولدۇڭ. بۇ سىرنى چىڭ ساقلىغىن — دەپ

جېكىلەپتۇ.

شەمشەرشاھ بۆرە بالىسى بىلەن شەھەرگە كەپتۇ. ئانىسى بۆرە سۈتنى

ئىچىپ ساقايغان بوپتۇ. دېۋە مەقسىتىگە يېتەلمەپتۇ. ئارىدىن يەنە بىر مەزگىل

ئۆتكەندىن كېيىن دېۋە شەمشەرشاھنىڭ ئانىسىغا يەنە تەھدىد ساپتۇ.
 شەمشەرشاھنىڭ ئانىسى دېۋىنىڭ يول كۆرسىتىشى بىلەن ئەمدى چىشىم ئاغرىدى
 دەپ يېتىۋاپتۇ. شەمشەرشاھ ئوۋدىن قايتىپ كېلىپ: *بۇ يەردە نېمە بولدى؟* ئانىسى: *ئانىسى: شەمشەرشاھنىڭ*
 — ئانا، نېمە بولدى؟ — دەپ سوراپتۇ. ئانىسى: *ئانىسى: شەمشەرشاھنىڭ*
 — ئەي ئوغلۇم، سەن ئوۋ ئوۋلاپ ئويۇن - تاماشا بىلەن يۈرۈيسەن، مەن
 بۇ يەردە چىش ئاغرىقىنىڭ دەردىدە ئۆلەي دېدىم، — دەپتۇ. شەمشەرشاھ: *ئانىسى: شەمشەرشاھنىڭ*
 — مېنى كەچۈر ئانا، مەن تېۋىپ چاقىرتىپ كېسىلىڭنى داۋالىتاي —
 دەپتۇ. ئانىسى: *ئانىسى: شەمشەرشاھنىڭ*
 — مەن تېۋىپقا كۆرۈندۈم. بۇ چىش ئاغرىقىغا تېۋىپنىڭ دورىسى كار
 قىلمايدىكەن. ئەگەر مېنىڭ چىشىمغا داۋا ئىزدەيمەن دېسەڭ قەلقە تېغىغا بارغىن
 دەپتۇ. *ئانىسى: شەمشەرشاھنىڭ*
 — ئۇ يەردە دورا بارمىكەن، — دەپتۇ شەمشەرشاھ. *ئانىسى: شەمشەرشاھنىڭ*
 — شۇ يەردە بىر دېۋە بار، شۇ دېۋىنىڭ چىشى چىش ئاغرىقىغا دورا ئىكەن.
 شۇ دېۋىنىڭ چىشىنى ئەكىلىپ بەرسەڭ چىشىم ساقىيدۇ — دەپتۇ ئانىسى.
 شەمشەرشاھ قەلقە تېغىغا بېرىشقا ماقۇل بوپتۇ. ئۇ تەييارلىقنى پۈتتۈرۈپ
 بۆرە بالىسىنى ھەمراھ قىلىپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇ شۇ ماڭغىنىچە يەتتە
 كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپتۇ. ئۇ يولنىڭ يېرىمىنى بېسىپ بولۇپ چارچاپ قاپتۇ.
 ئۇ ئارام ئېلىش ئۈچۈن بىر سايىنى تېپىپ ئولتۇرغانىكەن كۆزى ئۇيقۇغا
 كېتىپتۇ. ئۇ چۈشىدە يەنە ئاپئاق ساقال، نۇرانە چىراي بوۋايىنى كۆرۈپتۇ. ئۇ
 بوۋايغا سالام بېرىپتۇ، بوۋاي ئۇنىڭدىن ئەھۋال سوراپتۇ. شەمشەرشاھ ئانىسىنىڭ
 تەلىپى بويىچە كېتىپ بارغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. بوۋاي: *ئانىسى: شەمشەرشاھنىڭ*
 — ئەي ئوغلۇم، سەن ئۇ يەرگە چىڭقى چۈشتە بارغىن. بۇ چاغدا دېۋە يەرگە
 سۇ چېچىپ، مەيدىسىنى نەم يەرگە يېقىپ ئۈچ كۈن ئۇخلايدۇ. سەن شۇ
 پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ قىسقۇچ بىلەن دېۋىنىڭ چىشىنى يۇلۇشقا باشلا. دېۋە
 ئاغرىققا چىدىماي ئويغىنىپ يالۋۇرىدۇ. ئاخىرىدا سېنىڭدىن ئايرىلماس دوست
 بولۇشقا ۋەدە بېرىدۇ. مە، مانا قىسقۇچ. بۇ بولمىسا ھەرقانچە قىلساڭمۇ دېۋىنىڭ
 چىشىنى سۇغۇرالمىسەن. تۇر ئورنىڭدىن! — دەپ ۋارقىرايدۇ. *ئانىسى: شەمشەرشاھنىڭ*
 شەمشەرشاھ چۈشتىن چۆچۈپ ئويغىنىپ كېتىپتۇ. ئۇ قولىدا بىر
 قىسقۇچنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ئاپئاق ساقال بوۋايغا دۇئا قىلىپ يولنى
 داۋاملاشتۇرۇپتۇ. شەمشەرشاھ يول يۈرۈپ قەلقە تېغىنىڭ قارىسىنى كۆرگەندە
 ئالدىنى ئىككى كۆزىنىڭ ئوتتۇرىسىدا مۇڭگۈزى بار بىر مەخلۇق چىقىپ توساپتۇ.
 شەمشەرشاھ ئۇ مەخلۇق بىلەن ئېلىشىشقا باشلاپتۇ. شەمشەرشاھ شەمشىرى بىلەن
 ئۇ مەخلۇقنىڭ مۇڭگۈزىنى ھەر نۆۋەت چاپسا مۇڭگۈزى ئىككى پارچە بولۇپ
 كېتىپ، دەرھاللا يەنە ئىلگىرىكىدىن ئىككى غېرىچ ئۈزىراپ قالىدىكەن.
 شەمشەرشاھ مۇڭگۈزىنى توختىماي چېپىپتۇ. مۇڭگۈزمۇ ئۈزلۈكسىز ئۆسۈشكە
 باشلاپتۇ. ئاخىرى شەمشەرشاھ ئۇ مەخلۇقنىڭ مۇڭگۈزىنى چېپىپ تۈگۈتەلمەي

چارچاپ كېتىپتۇ. شۇ چاغدا ئۇنىڭ يادىغا بوۋاي بەرگەن خىسلەتلىك قىسىمى كېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن مەخلۇقنىڭ مۇڭگۈزىنى قىسىپ بىر تارتقاندىكەن، مۇڭگۈزنى يەردىن قامقانى يۇلغاندەك يۇلىۋاپتۇ. ئۇ مەخلۇق شۇ ھامان كۆزدىن غايىپ بوپتۇ. شەمشەرشاھ يەنە يولىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ئۇ بىر مەزگىل يول يۈرگەندىن كېيىن ئالدىنى چەكسىز كەتكەن چىغانلىق توساپتۇ. چىغاننىڭ ھەربىر شېخىدا توخۇدەك زورلۇقتىكى زەھەرلىك ئۆمۈچۈكلەر خىرىس قىلىشىپ، نەشتەلىرىنى دىڭگايىتىپ تۇرغۇدەك. شەمشەرشاھ دەسلەپتە شەمشىرى بىلەن چىغانلارنى چېپىپ، ئۆمۈچۈكلەرنىڭ بېشىنى ئېلىپ ئىلگىرىلەپتۇ. لېكىن، ئۇزۇنغا بارماي چارچاپتۇ. ئاخىر بوۋاي بەرگەن قىسقۇچ بىلەن شەمشىرىنى سۈركىگەنكەن. دەھشەتلىك چاقماق چېقىپ چىغانلىققا ئوت تۇتۇشۇپتۇ. شۇ ھامان بىر توكۇر قۇيۇنتاز پەيدا بولۇپ چىغانلىقنى كۆيدۈرۈپ تۈگىتىپتۇ. شەمشەرشاھ يولىنى داۋاملاشتۇرۇپ بۆرە بالىسىنىڭ ھەمراھلىقىدا قەلقە تېغىغا كەپتۇ. شەمشەرشاھ ئىزدەپ دېۋىنى تېپىپ قارىسا، ئۇخلاپ ياتقۇدەك. تارتقان خورىگىدىن قەلقە تېغى تىترەپ تۇرغۇدەك. شەمشەرشاھ دېۋىنى ئاستا ئۆرۈپ، قىسقۇچ بىلەن ئوتتۇرا چىشىنى قىسىپ بىر تارتقانكەن، دېۋىنىڭ چىشىنى سۇغۇرۇۋاپتۇ. دېۋىنىڭ يەنە بىر چىشىنى سوغۇرۇشقا تەمشەلگەندە دېۋە ئويغىنىپ:

— ئەي ئادىمىزات مېنىڭ چىشىمنى يۇلۇپ نېمە قىلىسەن — دەپ سورايتۇ.

شەمشەرشاھ:

— سېنىڭ چىشىڭ، ئانامنىڭ چىش ئاغرىقىغا دورا بولۇپ قالدى، — دەپ

بۇ يەرگە كېلىش مەقسىتىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. دېۋە ئۇنىڭ ئېيتقانلىرىنى ئاڭلاپ:

— مېنىڭ چىشىم دورا بولسا مەن ئۆزۈملا باراي — دەپ ئايرىلماس دوست

بولۇشقا ۋەدە بېرىپتۇ. شەمشەرشاھ، بۆرە بالىسى، دېۋە ئۈچىسى شەھەرگە ساق سالامەت قايتىپ كەپتۇ. شەمشەرشاھنىڭ ئانىسى دېۋە چىشىنى ئېلىپ ساقايغان بولۇپتۇ.

شەمشەرشاھ يەنە بۆرە بالىسى بىلەن دېۋىنى كەينىگە سېلىپ ئوۋ ئوۋلاپ

يۈرۈپتۇ. شۇ كۈنلەردە دېۋە شەمشەرشاھنىڭ ئانىسىغا يەنە:

— سەن ئوغلۇڭغا يەر ئاستى پادىشاھىنىڭ قىزىنى ئەكىلىپ بەرگىن،

يالغۇزلۇق تارتىپ قالدىم دېگىن — دەپ ئەقىل كۆرسىتىپتۇ. ئۇ ماقۇل بوپتۇ.

بىر كۈنى شەمشەرشاھ دوستلىرى بىلەن ئوۋدىن قايتىپ كەلسە ئانىسى

يىغلاپ ئولتۇرغانكەن. شەمشەرشاھ ئانىسىدىن:

— ئەي ئانا ساڭا نېمە بولدى، نېمىگە يىغلايسەن، — دەپ ئەھۋال سورايتۇ.

ئانىسى:

— ئەي ئوغلۇم، سەن دوستلىرىڭ بىلەن ئوۋ ئوۋلاپ ئويۇن — تاماشا قىلىپ

يۈرۈيسەن. مەن ئۆيدە يالغۇز قېلىپ ئىچىم پۇشۇپ كەتتى. شۇڭا سېنى ئۆيلەپ

قويۇپ كېلىن قىزىم بىلەن مۇڭدېشىپ ئولتۇرسام دەيمەن. سەن ماڭا يەر ئاستى پادىشاھنىڭ قىزىنى كېلىنلىككە ئەكىلىپ بەرگىن دەپتۇ. شەمشەرشاھ ماقۇل بولۇپ، ھەمراھلىرى بىلەن يولغا چىقىپتۇ. لېكىن، ئۇلار يەر ئاستى پادىشاھنىڭ ئوردىسىنى بىلىشمەيدىكەن. شەمشەرشاھ يول ئۈستىدە خىزىر بوۋايغا يەنە ئۇچراپتۇ. بوۋاي ئۇنىڭدىن: — ئەي ئوغلۇم سەپىرىڭ قاين؟ — دەپ سوراپتۇ. شەمشەرشاھ ئانىسىنىڭ تەلىپى بويىچە سەپەرگە چىققانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

بوۋاي: — ئوغلۇم تەڭرىگە تەۋەككۈل قىلىپ يولغا چىقىپسەن. ساڭا يول كۆرسىتەي سەن مۇشۇ نىشاندىن ئاداشماي ئۈچ كۈن ماڭساڭ بىر تاغ باغرىغا بارسەن، تاغ باغرىدىكى قۇدۇق دەل يەر ئاستى پادىشاھنىڭ ئوردىسى. سەن مۇنۇ ئارغامچا بىلەن ئوردىغا چۈشكىن ھەمراھلىرىڭ قۇدۇق سىرتىدا سېنى كۈتسۈن. يولدا ئۇچرىغانلىكى كىشىنى ئۈزۈڭگە ھەمراھ قىلىۋالغىن، — دەپتۇدە، كۆزدىن غايىپ بوپتۇ.

ئۇلار ئۈچ كۈن يول يۈرۈپ بوۋاي ئېيتقان تاغ باغرىغا بېرىپ، ئوردىغا چۈشىدىغان قۇدۇقنى تېپىپتۇ. ئۇلار ھېلىقى ئارغامچىنىڭ بىر ئۈچىنى قۇدۇق بېشىدىكى چىنارغا چېگىپ بىر ئۈچىنى قۇدۇققا ساپتۇ. شەمشەرشەھ قۇدۇققا چۈشكچە ھەمراھلىرىغا:

— خوش بۇرادەرلەر خۇداغا ئامانەت، مېنىڭ قايتىشىمنى كۈتۈڭلار دېگىنىچە قۇدۇققا چۈشۈپتۇ. شۇ چۈشكىنىچە قانچىلىك ۋاقىت كەتكىنىنى ئۇقالماپتۇ بىر چاغدا پۈتى يەرگە تېگىپتۇ. كېتىۋېتىپ تىنماي تاغنى ئۈسۈۋاتقان بىرەيلەننى ئۇچرىتىپتۇ. ئەسلىدە ئۇ ئالماس چوققا باتۇر ئىكەن. شەمشەرشاھنىڭ كېلىشىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭ بىلەن بىر ئېلىشىپ باقماقچى بولغانىكەن.

— قېنى نوچى بولساڭ مەيدانغا چۈش، مانا مەن شەمشەرشاھ بولمەن. ئىككىمىز بىر ئېلىشايلى، — دەپتۇ شەمشەرشاھ.

ئىككىسى ئېلىشىشقا باشلاپتۇ. ئۇلار دەھشەت بىر قەپەس ئېلىشقاندىن كېيىن شەمشەرشەھ ئالماس چوققىنى يېڭىۋاپتۇ. ئۇلار دوستلىشىپ يەر ئاستى پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا قاراپ راۋان بوپتۇ. ئۇلار كېتىۋاتسا بىر كۆلنىڭ سۈيىنى بىر پىيالە چاي ئورنىدا ئىچىپ، بىر شەھەر خەلقىنىڭ بىر يىللىق ئوزۇقىنى بىر قېتىمدا يەۋىتەلەيدىغان گىلەم قورساق باتۇر يوغان قورساقنى سۆرەپ شەمشەرشاھ بىلەن بىر ئېلىشقىلى كېلىۋاتقۇدەك.

— مانا مەن شەمشەرشەھ، قېنى ئېلىشقۇڭ بولسا مەيدانغا چۈش — دەپتۇ شەمشەرشاھ.

ئۇلار ئىككىسى ئېلىشىشقا باشلاپتۇ. ئۇلارنىڭ ھەيۋىسىدىن ئالەمنى چاڭ - توزان بېسىپ قاراڭغۇلۇق قاپلاپتۇ. ئاخىرى شەمشەرشاھ گىلەم قورساقنى يېڭىپ دوست بولۇشۇپتۇ.

ئۈچەيلەن پادىشاھ قەسىرىگە قاراپ يول ئاپتۇ. كېتىۋېتىپ بىر ئادەمنىڭ

ئىككى سەرلىك ياغاچ بولغا بىلەن تۆمۈر كۆتەكنى يېرىپ ئولتۇرغىنىنى كۆرۈپتۇر.
شەمشەرشاھ:

— ھەي پالۋان ھۆنۈرۈڭ قالتىسقۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
— شۇنداق ھۆنۈرۈم قالتىس بولمىسا شەمشەرشاھنىڭ ئالدىنى توساپ
ئولتۇرماس ئىدىم. ئۇنى تولا ساقلاپ زېرىكىپ ياغاچ بولقىدا تۆمۈر پارچىلاپ
ئولتۇرمىەن — دەپتۇ ئۇ پالۋان.
— مانا مەن شەمشەرشاھ بولمىمەن.

— شەمشەرشاھ بولساڭ مەيدانغا چىق، بىر ئېلىشايلى — دەپتۇ ھېلىقى
پالۋان.
شەمشەرشاھ مەيدانغا چۈشۈپتۇ، ئۇلار دەسلەپتە تەرتىپلىك ئېلىشىپ بىر —
بىرىنى يېڭەلمەپتۇ. نەچچە كېچە — كۈندۈزلەپ قاتتىق ئېلىشىپتۇ. شەمشەرشاھ
ئاخىر پالۋاننى يېڭىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن شەمشەرشاھ باشلىق تۆتەيلەن سەپەرنى
داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ئۇلار زىمىستان قىش بولۇۋاتقان بىر يەرگە كېلىپ قارىغۇدەك
بولسا بىر ئادەم كۆپ — كۆك مۇزدا يالىڭاچ كاسسى بىلەن مۇزنى سىيپاپ
كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. شەمشەرشاھ ئۇنىڭدىن:
— سەن نېمە ئادەم، بۇ يەردە نېمە قىلىپ يۈرسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

ئۇ ئادەم:
— مەن مۇزكاسسا پالۋان بولمىمەن. شەمشەرشاھنى كېلىۋاتىدۇ دەپ ئاڭلاپ
ئۇنىڭ بىلەن ئېلىشماقچىدىم، ئۇ كەلگىچە بىكارچىلىقتا زېرىكىپ مۇز
تېپىلىۋاتمەن، — دەپتۇ.
شەمشەرشاھ بىلەن مۇزكاسسا پالۋان بىر نەچچە كۈن ئېلىشىپتۇ. ئاخىرى
شەمشەرشاھ ئۇنىمۇ يېڭىپتۇ. ئۇلار يولنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ئۇلار بىر تاغ
ئىچىگە كىرسە بىر ئادەم ئىككى تاغنى ئىككى قولىغا ئېلىپ سوقۇشتۇرۇۋاتقۇدەك.
شەمشەرشاھ بۇنى كۆرۈپ:

— ھەي سەن نېمە ئادەم، نەگە ماڭدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ.
— مەن تاغ يۆتكەر پالۋان، شەمشەرشاھنى كەپتۇ دەپ ئاڭلاپ، ئۇنى ئىككى
تاغنىڭ ئوتتۇرىسىغا ئېلىپ مېچىقىنى چىقىرىۋېتىشكە ماڭدىم، — دەپتۇ ھېلىقى
پالۋان.

— قۇرۇق ھەيۋەڭنى قوي، مانا مەن شەمشەرشاھ بولمىمەن، قېنى نوچى
بولساڭ مەيدانغا چىق ئىككىمىز ئېلىشىپ باقايلى، — دەپتۇ شەمشەرشاھ.
پالۋان ئىككى قولىدىكى تاغنى قىرىق كۈنلۈك يەرگە چۆرۈۋېتىپ مەيدانغا
چۈشۈپتۇ. ئۇلار ئىككىسى ئېلىشىشقا باشلاپتۇ. ئۇلار شۇنداق ھەيۋە بىلەن
ئېلىشىپتۇكى، ئەتراپتا قاراپ تۇرغانلار قورققىنىدىن كۆزلىرىنى چىڭ يۇمىۋاپتۇ.
ئۇلار شۇنداق ھەيۋە بىلەن بىر نەچچە كېچە — كۈندۈز ئېلىشىپتۇ. ئاخىرى تاغ
يۆتكەر پالۋان يېڭىلىپتۇ. ئالتەيلەن يولنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ئۇلار شۇنداق ھەيۋە
بىلەن كېتىۋاتسا ئالدىدىن بىر ئادەم بەش بارمىقى بىلەن يەر ئاغدۇرۇپ چىقىپ
كەپتۇ.

شەمشەرشاھ بۇنى كۆرۈپ: «ئەي پادىشاھ، نېمە ئادەم، نەگە كېتىۋاتىسەن؟» دەپ سوراپتۇ. «ئۇ ئادەم: «مەن تۆمۈر تىرناق پالۋان بولمەن، شەمشەرشاھنى كەپتۈ دەپ ئاڭلاپ ئۇنى تىرناقلىرىم بىلەن تىلىم — تىلىم قىلىپ گۆشلىرىنى تۇزغا باساي دەپ كېتىۋاتمەن، — دەپتۇ. «مانا مەن شەمشەرشەھ، ئېلىشقۇڭ بولسا مەيدانغا چۈش، — دەپتۇ شەمشەرشاھ. «ئىككىسى ئېلىشىشقا باشلاپتۇ. ئۇلار شۇ ئېلىشىشقا يەتتە كېچە — كۈندۈز ئېلىشىپتۇ. ئاخىرى شەمشەرشاھ تۆمۈر تىرناق پالۋاننى يېڭىپتۇ. تۆمۈر تىرناق پالۋان شەمشەرشاھقا قول قويۇپتۇ. يەتتەيلەن ھەمسەپەر بولۇشۇپ ئاخىر پادىشاھ ئوردىسىغا بېرىشىپتۇ. يەر ئاستى پادىشاھىنىڭ خىزمەتكارلىرى: «— ۋاي پادىشاھى ئالەم، مېھمان كەلدى، — دەپ يەر ئاستى پادىشاھىغا خەۋەر قىپتۇ. يەر ئاستى پادىشاھى ئۇلارنى قوبۇل قىلىپ: «— خوش، نېمە مەقسەتتە كەلدىڭلار؟» دەپ سوراپتۇ. «— تەقسىر، سېلىنىڭ بىر قىزلىرى بار ئىكەن شۇ قىزلىرى ئۈچۈن ئالدىلىرىغا كەلدۇق، — دەپتۇ شەمشەرشاھتىن باشقىلىرى. «— كەلگىنىڭلار ياخشى بوپتۇ. بۇنىڭدىن ئىلگىرىمۇ سېلەرگە ئوخشاش نەچچىسى كەلگەن. ئۇلار مەن قويغان شەرتلەرنى ئورۇندىيالماي قانداق كەلگەن بولسا شۇنداق كېتىشكەن. سېلەرمۇ مېنىڭ ئاشۇ شەرتلىرىمنى ئورۇندىساڭلار قىزىمنى بېرىمەن ئورۇندىيالماساڭلار كالاڭلارنى ئالمەن — دەپتۇ پادىشاھ. «— خوش تەقسىر، نېمە شەرتلىرى بارىكەن؟» دەپتۇ شەمشەرشاھ. «— بىرىنچى شەرتىم، تۆمۈر كۆتەكنى ياغاچ پالتا بىلەن يېرىپ بېرىسىلەر. ئىككىنچى شەرت: ئوردىنىڭ ئارقىسىدىكى تاغنى قىرىق كۈنلۈك يەرگە يۆتكەيسىلەر. ئۈچىنچى شەرت: ئوردىنىڭ ئالدىدىكى ئاشۇ كۆرۈنۈپ تۇرغان تاغدىن بۇ يەرگە ئىككى ئۆستەڭ سۇ باشلاپ كېلىسىلەر. تۆتىنچى شەرت: قىرىق قۇلاقلىق قازانغا ھالال جانىۋاردىن مىڭلاپ سويىسىلەر، ئاندىن ئۇنى پىشۇرۇپ ھەممىنى يەپ بولسىلەر. بەشىنچى شەرت: قىزىم بىلەن تەڭ تۇغۇلغان بىر قوچقار بار ئۇنىڭ بىلەن بىر مەيدان ئۈسۈشىسىلەر. ئالتىنچى شەرت: تۆمۈر ئۆيىنىڭ ئىچىدە بىر كېچە ياتىسىلەر. بۇ شەرتلەرنى ئادا قىلساڭلار قىزىمنى ئالسىلەر. شەمشەرشاھ ماقۇل بوپتۇ. تامام شەھەر خەلقى تاماشا كۆرۈشكە ھازىرلىنىپتۇ. شەمشەرشاھ تۆمۈر كۆتەك يارغۇچى پالۋاننى ئىشقا ساپتۇ. پادىشاھنىڭ بىرىنچى شەرتى ئورۇنلىنىپتۇ. بۇنى كۆرگەن تامام شەھەر خەلقى پالۋانغا ئاپىرىنلار ئوقۇشۇپتۇ. شۇ تەرىقىدە ئىككىنچى شەرتنى تاغ يۆتكەر باتۇر، ئۈچىنچى شەرتنى تۆمۈر چوققا باتۇر، تۆتىنچى شەرتنى تۆمۈرتىرناق باتۇر،

بەشىنچى شەرتنى گىلەم قورساق باتۇر بەجا كەلتۈرۈپتۇ. پادىشاھ غەزەپلىنىپ ئالتىنچى شەرت بويىچە ئۇلارنى تۆمۈر ئۆيگە سولاپ سىرتىغا ئوت قويۇپتۇ. بىر چاغدا مۇزكاسسا باتۇر كارامىتىنى كۆرسىتىپتۇ. مۇلازىملار ئەتىسى ئىشىكىنى ئېچىپ قارىسا، ھەممىسىنىڭ چىرايىنى قىرو باسقان، ئۇلار توڭلىغىنىدىن تىترەپ تۇرۇشقان. پادىشاھ ئامالسىز قىزىنى ئۇلارغا قوشۇپ قويۇپتۇ. شەمشەرشاھ ئالتە پالۋان بىلەن خوشلىشىپ قىزىنى ئېلىپ قۇدۇق ئاغزىغا كەپتۇ، ئىككى ھەمراھى ئۇلارنى قۇدۇقتىن چىقىرىپ بىرلىكتە ئوردىغا قايتىپتۇ.

ئانىسى ناھايىتى خۇشال بولغان بوپتۇ. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇلارنىڭ تويىنى قىلىپ قويۇپتۇ. شەمشەرشاھ ۋىسال جامىدا شەربەت ئىچىپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي شەمشەرشاھ يەنە ئۆز ئادىتى بويىچە كۈندە شىكارغا چىقىپ كېتىدىغان بوپتۇ. شۇ كۈنلەردە دېۋە شەمشەرشاھنىڭ ئانىسىغا:

— قارىغاندا ئوغلۇڭنىڭ جېنى ئۆز تېنىدە ئەمەس ئىكەن. شۇنچە خەتەرلىك ئىشلارغا بۇيرۇساقمۇ پۈتتۈرۈپ كەلدى. ئەمدى بىز ئۇنىڭ جېنىنىڭ نەدە ئىكەنلىكىنى بىلىپ، شۇ ئارقىلىق ئۆلتۈرمىسەك بولمىغۇدەك، — دەپتۇ. شەمشەرشاھنىڭ ئانىسى:

— ئۇنىڭ جېنىنىڭ نەدە ئىكەنلىكىنى قانداق بىلىمىز، — دەپ سوراپتۇ. دېۋە:

— ئۇنىڭ خوتۇنىغا بىر قېرى جادۇگەرنى سالايلى، شۇ خوتۇنى ئارقىلىق سوراپ بىلسۇن، — دەپتۇ.

شەمشەرشاھنىڭ ئانىسى ماقۇل بولۇپ، بىر جادۇگەر موماينى تېپىپتۇ، ئالدىغا نۇرغۇن ئالتۇن — كۆمۈشنى تۆكۈپ، مەقسىتىنى ئېيتىپتۇ. جادۇگەر موماي ئالتۇن — كۆمۈشنى كۆرۈپ ماقۇل بوپتۇ. شەمشەرشاھنىڭ ئانىسى ئۇ يەردىن كېلىپ يەنە تەتۈر قاراپ يېتىۋاپتۇ. شەمشەرشاھ ئوۋدىن قايتىپ كېلىپ ئانىسىنىڭ خاپا بولۇپ ياتقانلىقىنى كۆرۈپ:

— ئەي ئانا يەنە نېمە بولدى — دەپ سوراپتۇ.

— ئەي ئوغلۇم، سەن توي قىلدىم دەپ ئۆيدە ئۆلتۈرمىساڭ، خوتۇنۇڭ زېرىكىپ كېتىدىكەن. سەن ئۇنىڭغا بىرەر ھەمراھ تېپىپ بەرمىسەڭ، مەن ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئالمەن دەپ پاي — پېتەك بولۇپ كېتىدىكەنمەن، — دەپتۇ.

شەمشەرشاھ ئايالىغا بىر ھەمراھ تېپىپ بېرىشكە ماقۇل بوپتۇ. ئەتىسى ئۇ ئادەم ئىزدەپ ئىشىكتىن چىقىشىغا ئانىسى بىلەن كېلىشىپ ئالغان جادۇگەر مومايغا ئۇچراپتۇ. شەمشەرشاھ ئۇ مومايغا سالام بېرىپ:

— ئەي موما، نەگە ماڭدىلا؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بالام، ماڭا گەپ قىلما، ئۆز ئۆمرۈمدە ئەركەك چىۋىنىمۇ كۆرمىگەنمەن — دەپتۇ موماي تەتۈر ئۆرۈلۈپ.

شەمشەرشاھ بۇ موماي راسا لايىق ئىكەن دەپ ئويلاپ: — ئەي موما، پاناھ جايلىرى نەدە، بارار جايلىرى قايسى؟ — دەپ سوراپتۇ.

موماي:

— پاناھىم خۇدا، بارار جايم خۇدانىڭ دەرگاھى، — دەپتۇ.
 شەمشەرشاھ، — ئەي موما، مېنىڭ خوتۇنۇمغا ھەمراھ بولسىلا، سېلىگە
 باشپاناھ بولاي، خىزمەتلىرىنى قىلاي، — دەپتۇ.
 — مەن باشقىلارغا ئۈنمىغاندىم، سەن پادىشاھ بولغاندىكىن خىزمىتىڭنى
 قىلسام قىلاي، — دەپتۇ موماي.
 شەمشەرشاھ موماينى ئۆيىگە ئاپىرىپ ئايالىغا تونۇشتۇرۇپتۇ. موماي بىر
 نەچچە كۈن مەلىكىنىڭ خىزمىتىنى جان كۆيدۈرۈپ ئىشلەپتۇ. شەمشەرشاھمۇ
 موماينىڭ خىزمىتىدىن رازى بوپتۇ. خانىشمۇ مومايغا ئىچەكپ كېتىپتۇ.
 شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، شەمشەرشاھ يەنە ئوۋغا كېتىپتۇ. بۇ پۇرسەتنى كۈتۈپ
 تۇرغان موماي خانىشنىڭ چېچىنى تاراپ ئولتۇرۇپ: — سىزنىڭ پۇرسەت ھالە
 — قىزىم سىز كىمنىڭ قىزى؟ — دەپ سوراپتۇ.
 — مەن يەر ئاستى پادىشاھنىڭ قىزى بولىمەن، — دەپتۇ قىز.
 — شەمشەرشاھ سىزنى قانداق قىلىپ ئالغان؟
 — ئېرىم، تەڭداشسىز كۈچ قۇدرەتكە ئىگە بولغاچقا ئاتامنىڭ شەرتلىرىنى
 ئورۇنداپ ئالغان.
 — شەمشەرشاھ سىزگە ئىشىنەمدۇ؟
 — مەن ئايالى تۇرسام نېمىشقا ئىشەنمىسۇن!
 — ئەگەر ئىشەنسە، شەمشەرشاھ قايتىپ كەلسە ئۇنىڭدىن «سىزنىڭ جېنىڭىز
 قايرەدە» دەپ سوراپ بېقىڭ. ئېرىڭىز «ھەجەپ سوراپ قالدىڭغۇ» دەپ سورىسا،
 «سىز ئوۋغا چىقىپ كەتكەندە جېنىڭىزنى كۆرۈپ ئولتۇرسام سىز بىلەن بىرگە
 تۇرغاندەك بولىمەن» دەڭ ھەقىقەتەنمۇ ئۇنىڭ جېنى يېنىڭىزدا بولسا بىرگە
 بولغاندەك راھەت ياشايسىز، — دەپتۇ موماي، مەلىكە ماقۇل بوپتۇ.
 شۇ كۈنى شەمشەرشاھ ئوۋدىن قايتىپ كەپتۇ. مەلىكە قەستەنگە دومىسىيىپ
 يېتىۋاپتۇ. شەمشەرشاھ ئەھۋال سورىغانىكەن، مەلىكە: —
 — ئەي شاھىم، سىز مېنى شۇنچە يەردىن يالغۇز ئولتۇرسۇن دەپ ئېلىپ
 كەلگەنمۇ؟ سىز مېنى ئۇنتۇپ قىلىۋاتسىز — دەپتۇ.
 شەمشەرشاھ مەلىكىدىن ئەپۇ سوراپ كۆڭلىنى ياساپتۇ. شۇ چاغدا مەلىكە:
 — ئەي شاھىم سىز ماڭا ئىشىنەمسىز؟ — دەپ سوراپتۇ.
 — نېمىشقا ئىشەنمەيدىكەنمەن! —
 — راست ئىشەنسىڭىز ماڭا جېنىڭىزنىڭ قايرەدە ئىكەنلىكىنى
 ئېيتىپ بېرىڭ، — دەپتۇ.
 شەمشەرشاھ مەلىكىنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلاپ ھۆر تاغقا بۆرە سۈتى ئالغىلى
 بارغاندا ئانا بۆرىنىڭ ئېيتقانلىرى يادىغا كېلىپ: —
 — ئەي مەلىكەم، مېنىڭ جېنىم تېنىمدە بولماي نەدە بولغۇدەك، — دەپ
 يالغان سۆزلەپتۇ. مەلىكە ئۇنىڭ سۆزىگە قايىل بولماي تەتۈر قاراپ: —

www.uyghurkitap.com
ئۇيغۇر كىتابى بېكەتى
ئىنتېرنېت ئورنىدىكى ئۇيغۇر كىتابى بېكەتى

— سىز ماڭا يالغان سۆزلەۋاتسىز، ماڭا ئىشەنمىسىڭىز ئاتا — ئانا، ئىشەنمىسىڭىز يېنىغا ئاپىرىۋېتىڭ بولمىسا راست گەپنى قىلىڭ، — دەپتۇ. شەمشەر شاھى مەشھۇر شەمشەر شاھىغا زىيانكەشلىك قىلماس دەپ ئويلاپ: —

— ئەي مەلىكەم سەن بۇنى يامان سورىدىڭ، سەندىن يوشۇرماي، لېكىن بۇ سىرنى سەندىن باشقا ئادەم بىلمىسۇن. مېنىڭ جېنىم شەمشەرنىڭ سېپىدا، — دەپ ئۆز سىرنى خوتۇنىغا ئاشكارىلاپ قويۇپتۇ. بۇ گەپلەرنى ئىشەنمىسىڭىز كەينىدە مۆكۈپ تۇرغان جادۇگەر موماي ئاڭلاپ قاپتۇ. شەمشەر شاھى ئادىتى بويىچە شىكارغا مېڭىش ئالدىدا مەلىكە نازلىنىپ: —

— ئەي شاھىم مېنى يالغۇز تاشلاپ كەتكىلى قوپتىڭىز، جېنىڭىزنى ماڭا قالدۇرۇپ كەتكەن بولسىڭىز ئۆزىڭىز بىلەن بىرگە بولغاندەك راھەت ياشىغان بولاتتىم، — دەپتۇ. مەلىكەنىڭ شېرىن سۆزلىرىدىن كۆڭلى يايىپ كەتكەن شەمشەر شاھى يېنىدىن شەمشەرنى چىقىرىپ مەلىكىگە بېرىپتۇ. بىر كۈن ئۆتۈپ جادۇگەر موماي مەلىكەنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ: —

— ئەي مەلىكەم، ئېرىڭىز جېنىڭىز نەدىلىكىنى ئېيتىپ بەردىمۇ؟ — دەپ سورايتۇ. مەلىكە موماينىڭ ئالدىدا مەغرۇلنىپ: —

— ئېيتىپ بەردى، ئېرىمنىڭ جېنى مانا مۇشۇ شەمشەرنىڭ سېپىدا ئىكەن، — دەپ شەمشەرنى كۆرسىتىپتۇ. شەمشەر شاھى موماي شەمشەرنى قولغا ئېلىپ قاققلاپ كۈلۈپتۇ. مەلىكە ھەيران بولۇپ: —

— ئەي موما، نېمىگە شۇنچە كۈلۈپ كەتتىلە؟ — دەپ سورايتۇ. موماي ئۆز ئەپتىنى ئاشكارىلاپ: —

— ئەي شەمشەر شاھى، ئاخىر مېنىڭ قولۇمدا ھالاك بولىدىغان بولدىڭ، — دەپ شەمشەرنى ئوچاقتىكى كۆيۈۋاتقان ئوتقا تاشلاپتۇ. شەمشەر شاھى مەلىكە ئۆزىنىڭ ئالدىغا ئالغانلىقىنى بىلىپ قاتتىق پۇشايمان قىپتۇ. ئۇ كۆيۈۋاتقان ئوتتىن شەمشەرنى ئالماقچى بولۇشىغا جادۇگەر موماي مەلىكىنى ئۇرۇپ ئايلاندۇرۇپ ئۆيىگە ئېلىپ كېتىپتۇ. شەمشەر شاھى پۈتۈن بەدىنى كۆيۈشۈشكە باشلاپتۇ. ئۇ دەسلەپتە ئوڭشىلىپ قالارمەن دەپ غەيرەت قىپتۇ. ئاخىر ئىچ — ئىچىدىن قىزىپ، چىدىيالىماي قاپتۇ. شەمشەر شاھىنىڭ بىئارام بولۇپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بۆرە بىلەن دېۋە: —

— ئەي شەمشەر شاھى ساڭا نېمە بولدى — دەپ سورايتۇ. شەمشەر شاھى: —

— پۈتۈن بەدىنىم قىزىپ، ئىچىم كۆيۈپ كېتىۋاتىدۇ، مەن ئۆلۈپ كېتىدىغان ئوخشاي مەن، — دەپتۇ. بۆرە: —

— شەمشەر شاھى، سېنىڭ جېنىڭ تېنىڭدە بولمىسا قانداق ئۆلسەن؟ — دەپ سورايتۇ. شەمشەر شاھى: —

— شەمشەر شاھى بولغان ئەھۋالنى ئۇلارغا ئېيتىپ بېرىپ: —

— ئەي بۇرادەرلەر، مەن بۇ يەرگە ماڭغىچە جېنىم بەنت قىلىنغان شەمشەرنى ئايالىمغا قالدۇرۇپ كەلگەن. بىرى ماڭا قەست قىلغان ئوخشايدۇ، — دەپ ھۇشىدىن كېتىپتۇ. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن بۆرە بىلەن دېۋە ھەيران قاپتۇ. ئۇلار شەمشەرشاھنى ياۋايى ھايۋانلار تېگەلمەيدىغان جايغا يوشۇرۇپ شەھەرگە قايتىپ كەپتۇ. ئوردىغا كىرسە مەلىكە يوق. ئۇلار ئۇيان ئىزدەپ، بۇيان ئىزدەپ شەمشەرنى تاپالماپتۇ. بىر چاغدا بۆرە شەمشەرنىڭ مورىدىكى ئوتتا كۆيۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ دېۋىگە كۆرسىتىپتۇ. دېۋە شەمشەرنى ئوتتىن ئېلىپتۇ. شەمشەرنىڭ سېپى ئېرىپ كەتكەنكىن. ئۇلار شەمشەرنىڭ سېپىنى ئەسلىگە كەلتۈرسە شەمشەرشاھنىڭ تىرىلىدىغانلىقىنى بىلىپ نۇرغۇن چارە قىپتۇ. لېكىن، بىرەر كىشىمۇ ئۇ شەمشەرنىڭ سېپىنى ئىلگىرىكىدەك ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە جۈرئەت قىلالماپتۇ. ئاخىر ئۇلار شەمشەرنى ئەسلىگە كەلتۈرىدىغان ئادەمنى تېپىش قارارىغا كېلىپ، كۆمۈر كاندىن كۆمۈر ئېلىپ كېلىپ سېتىشقا كىرىشىپتۇ. دەسلەپتە ھېچ كىم ئۇلاردىن بىرەر پارچىمۇ كۆمۈر ئالماپتۇ. ئارىدىن بىر ھەپتە ئۆتۈپ بىر ئادەم كېلىپ كۆمۈرنىڭ باھاسىنى سوراپتۇ. بۆرە بىلەن دېۋە:

— پۇلغا ساتمايمىز، بىزدە سېپى يوق بىر شەمشەر بار ئىدى. شۇنىڭغا ساپ ياساپ، سېپىغا «شەمشەرشاھ» دېگەن خەتنى ئويۇپ بەرسەڭ كۆمۈرنى سەن ئالسەن دەپتۇ. *بۇ يەردە سېپى يوق بىر شەمشەر بار ئىدى. شۇنىڭغا ساپ ياساپ، سېپىغا «شەمشەرشاھ» دېگەن خەتنى ئويۇپ بەرسەڭ كۆمۈرنى سەن ئالسەن دەپتۇ.*

— سېپىنى ياسالايمەن، — دەپتۇ ئۇ كىشى — ئەمما مەن خەت بىلمەيمەن. بۆرە بىلەن دېۋە كۆمۈرنى ئۇ كىشىگە بېرىپ، «شەمشەرشاھ» دېگەن خەتنى يازالايدىغان ئادەمنى تېپىش ئۈچۈن قەغەز سېتىشقا باشلاپتۇ. *بۇ يەردە سېپى يوق بىر شەمشەر بار ئىدى. شۇنىڭغا ساپ ياساپ، سېپىغا «شەمشەرشاھ» دېگەن خەتنى ئويۇپ بەرسەڭ كۆمۈرنى سەن ئالسەن دەپتۇ.*

— قەغەزنىڭ ھەممىسىنى قانچىگە ساتسەن؟ — دەپ سوراپتۇ بىر كۈنى موللام. *بۇ يەردە سېپى يوق بىر شەمشەر بار ئىدى. شۇنىڭغا ساپ ياساپ، سېپىغا «شەمشەرشاھ» دېگەن خەتنى ئويۇپ بەرسەڭ كۆمۈرنى سەن ئالسەن دەپتۇ.*

— قەغەزنى پۇلغا ساتمايمىز، بىزگە «شەمشەرشاھ» دېگەن خەتنى مۆمۈر قىلىپ يېزىپ بەرسەڭ ھەممە قەغەزنى بېرىمىز، دەپ جاۋاب بېرىپتۇ بۆرە بىلەن دېۋە. *بۇ يەردە سېپى يوق بىر شەمشەر بار ئىدى. شۇنىڭغا ساپ ياساپ، سېپىغا «شەمشەرشاھ» دېگەن خەتنى ئويۇپ بەرسەڭ كۆمۈرنى سەن ئالسەن دەپتۇ.*

موللا «شەمشەرشاھ» دېگەن خەتنى مۆمۈر قىلىپ يېزىپ بېرىپ، قەغەزلەرنى ئېلىپ كېتىپتۇ. بۆرە بىلەن دېۋە خەتنى تۆمۈرچىنىڭ ئالدىغا ئاپىرىپ شەمشەرنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپتۇ. ئۇلار شەمشەرنى ئېلىپ شەمشەرشاھنى يوشۇرۇپ قويغان يەرگە كەپتۇ. *بۇ يەردە سېپى يوق بىر شەمشەر بار ئىدى. شۇنىڭغا ساپ ياساپ، سېپىغا «شەمشەرشاھ» دېگەن خەتنى ئويۇپ بەرسەڭ كۆمۈرنى سەن ئالسەن دەپتۇ.*

— يا خۇدانىڭ ئەمرى، تېز ئەسلىگە كەلگىن — دەپ شەمشەرنى شەمشەرشاھنىڭ ئوڭ كۆكسىگە سانجىپتۇ. شەمشەرشاھ شۇ ھامان كۆزىنى ئېچىپ: *بۇ يەردە سېپى يوق بىر شەمشەر بار ئىدى. شۇنىڭغا ساپ ياساپ، سېپىغا «شەمشەرشاھ» دېگەن خەتنى ئويۇپ بەرسەڭ كۆمۈرنى سەن ئالسەن دەپتۇ.*

— پاه، راسا ئۇخلاپتىمەن، سېلەر چىمدىمىغان بولساڭلار قاچانغىچە ئۇخلايتتىمكىن، — دەپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. *بۇ يەردە سېپى يوق بىر شەمشەر بار ئىدى. شۇنىڭغا ساپ ياساپ، سېپىغا «شەمشەرشاھ» دېگەن خەتنى ئويۇپ بەرسەڭ كۆمۈرنى سەن ئالسەن دەپتۇ.*

بۆرە بىلەن دېۋە بولغان ئەھۋاللارنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. شەمشەرشاھ ئۇلارنىڭ

گېپىنى ئاڭلاپ مەلىكە بىلەن موماينى ئىزدەپ بىر مەھەللىگە كېلىپ قارىسا نۇرغۇن ئۇششاق بالىلار بىر قورۇنىڭ ئالدىدا ئويناۋاتقانكەن. شەمشەرشا بالىلاردىن بىرىنى چاقىرىپ: — ئۇكام، بۇ يەردە نېمە ئىش بولدى، — دەپ سورايتۇ. — مەھەللىمىزدە بىر جادۇگەر موماي بار ئىدى. شۇ بىر قىزنى ئوغرىلاپ كەپتىكەن، شۇ قىز بىلەن ئوغلىنىڭ تويىنى قىلىۋاتىدۇ، — دەپتۇ. بالا. — بۇ تويىنىڭ بىرىنچى كۈنىمۇ، ئۈچىنچى كۈنىمۇ، — دەپ سورايتۇ شەمشەرشا. — بىرىنچى كۈنى — دەپتۇ بالا. شەمشەرشا ئۆيگە كىرىپ جادۇگەر موماي بىلەن ئۇنىڭ ئوغلىنى ئۆلتۈرۈپ، مەلىكىنى قۇتۇلدۇرۇپ چىقىپتۇ. مەلىكە شەمشەرشاھنى كۆرۈپ ئۆزىنىڭ باشقىلارنىڭ ئالدام خالتىسىغا چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى ئېيتىپ ئەپۇ سورايتۇ. شەمشەرشاھ مەلىكىنى مېھرى بىلەن باغرىغا بېسىپ ئوردىغا قايتىپ كەپتۇ. مەلىكە ئوردىغا كېلىپ شەمشەرشاھنىڭ ئانىسىغا سالام بېرىپ چىقاي دەپ ئانىسىنىڭ ھوجرىسىنىڭ ئالدىغا كەلسە شەمشەرشاھنىڭ ئانىسىنىڭ يات بىر ئەر كىشى بىلەن پاراڭلىشىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ تۇرۇپ قايتۇ. ئۇ ئەر كىشى شەمشەرشاھنىڭ ئانىسىغا دوق قىلىپ: — سەن ھەرقانچە قىلىپمۇ ئوغلۇڭنى كۆزدىن يىراق قىلالىدىڭ، ئۇ يەنە ساق — سالامەت قايتىپ كەلدى. بول، مېنىڭ تېقىمىمنى كېسىپ مانتا ئەت، بۈگۈن ئۆز قولۇڭ بىلەن ئوغلۇڭغا يىگۈز، شۇ چاغدا بىزنىڭ مەقسىتىمىز ئەمەلگە ئاشىدۇ، — دەپتۇ. شەمشەرشاھنىڭ ئانىسى: — بولىدۇ، — دەپتۇ. مەلىكە ئىشكىنىڭ يوقىقىدىن قاراپ بىر بەد بەشرە دېۋىنى كۆرۈپ چۆچۈپ كېتىپ جىمىدە كەينىگە يېنىپ چىقىپ كېتىپتۇ. شەمشەرشاھنىڭ ئانىسى مانتىنى پۈشۈرۈپ چىقىپ شەمشەرشاھنىڭ ئالدىغا قويۇپ: — ئوغلۇم، ئۇزۇن بولدى ساڭا ئۆز قولۇم بىلەن تاماق ئېتىپ بەرمىگىلى، بۈگۈن ئۆز قولۇم بىلەن مانتا ئەتتىم. ئېغىز تېگىپ باققىن، — دەپتۇ. شەمشەرشاھ ئانىسىغا تازىم قىلىپ رەھمەت ئېيتىپ: — ئانا، تولىمۇ كايىپ كېتىپسىز، — دەپ مانتىنى ئېلىپ يېمەكچى بولغانىكەن، مەلىكە شەمشەرشاھنىڭ قولىدىن قاچىنى ئېلىۋېلىپ: — ئەي شاھىم، بۈگۈن سىز نېمە بولدىڭىز، جاپا چېكىپ مانتا ئەتكەن بوزرۇڭۋار ئانىمىز تېخى ئېغىز تەگمەي تۇرۇپلا نەپسىڭىز يامانلىق قىلغىنىڭىز نېمىسى؟ — دەپتۇ. شەمشەرشاھ ئانىسىنى مانتا يېيىشكە تەكلىپ قىپتۇ. ئانىسى: — مەن سېلەر كەلگۈچە يەپ تويۇۋالدىم، — دەپ خۇپسەنلىك قىپتۇ. شەمشەرشاھ يەنە قول ئۈزۈتۈپتۇ. مەلىكە يول قويماپتۇ. شەمشەرشاھ ئانىسىغا:

— ئەگەر سەن ئېغىز تەگمىسەڭ، ئاچلىقتىن ئۆلۈپ قالساممۇ يېمەيمەن، — دەپ ئانىسىنى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويۇپتۇ. ئانىسى ئامالسىز بەربىر گۆشقۇ، دەپ ئويلاپ بىر مانتىنى ئېلىپ چىشلىگەنكەن بوز ئېشەككە ئايلىنىپ قاپتۇ.

بۇنى كۆرگەن شەمشەرشاھ ھەيران بولۇپ، بۇنىڭ نېمە ئەھۋال ئىكەنلىكىنى سورىغانىكەن، مەلىكە ئۆزى بىلگەن ئەھۋالنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. شەمشەرشاھ دەرغەزەپ بولۇپتۇ. شەمشەرشاھ ئېلىپ ئانىسىنىڭ خاس ھوجرىسىغا كىرىپ دېۋە بىلەن ئېلىشىپتۇ. شەمشەرشاھ ئاچچىقىدا بىر شەمشەرشاھ سېلىپ دېۋەنى ئىككى پارچە قىلىپ جېنىدىن جۇدا قىپتۇ. ئېشەكنى كۆرۈپ ئانىسىنى ئەسلىگە قايتۇرۇشنى دېۋەدىن سورىۋالغانلىقىغا قاتتىق پۇشايمان قىلىپتۇ. ئېشەكنى ئۆلتۈرۈۋېتەي دەپ قولى بارماپتۇ. ئاخىرى ئېشەكنى تاغ ئىچىگە قويۇۋېتىپتۇ. شەمشەرشاھنىڭ ئانىسى ئوغلىنىڭ سۆزىگە كىرمىگەنلىكى ئۈچۈن ئۆزىنىڭ جازاسىنى ئۆزى تارتىپتۇ.

شەمشەرشاھ بىلەن مەلىكە كېيىنكى ئۆمرىدە يۇرتىنى ئادىل سوراپ خاتىرجەم ياشاپ ئۆتۈپ كېتىپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى پىچان ناھىيە چىقىم يېزا قۇمكارىز مەھەللىدىكى: ئابدۇل ھەمدۇل رەتلىگۈچى: ئابدۇرېشىت ئىبراھىم.

(بېشى 166 - بەتتە)

لوقمان ھېكمىغا ۋاقتى سائىتىنىڭ توشقانلىقىنى خەۋەر قىلغانمىش. لوقمان ھېكمى ئۆزىگە بەكمۇ ئوخشايدىغان قىلىپ نەچچە ھەيكەل ياساپ، ئەزرائىلنىڭ كېلىدىغان ۋاقتىغا توغرىلاپ، ھەيكەللەر قاتارىغا كىرىپ ئولتۇرۇپ ئالغانمىش. ئەزرائىل كېلىپ، قايسىسىنىڭ ھەقىقىي لوقمان ھېكمى ئىكەنلىكىنى ئايرىپ ئالالماي، قايتىپ كېتىپ بولغان ئەھۋالنى ئاللا تائالاغا ئېيتقانمىش. ئاللا تائالا ئەزرائىلغا، سەن ھەيكەللەرنىڭ كۆزىگە قولۇڭنى تەڭلەپ باقمىدىڭمۇ؟ دېگەنمىش، ئەزرائىل قايتا كېلىپ قاتار تۇرغان ھەيكەللەرنىڭ كۆزىگە قولىنى تەڭلىگەنمىش. ھەيكەللەردە ئەزرائىل قولىنى تەڭلىگەندە ھېچقاندا ئىنكاس بولمىغانمىش. نۆۋەت لوقمان ھېكمىغا كەلگەندە، ئۇ كۆزىنى قاچۇرۇپ، شىپىلدىتىپ سالغانمىش. شۇنىڭ بىلەن ئەزرائىل ئۇنىڭ جېنىنى ئالغانمىش. لوقمان ھېكمىنىڭ مەڭ ياش ياشاپمۇ يەنىلا ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالماقچى بولغانلىقىغا قارىتا:

مەڭ يىل ياشىغان لوقمان،

ئۆلۈمگە ھىيلەلەر قىلغان.

دېگەن شېئىر تارقالغانمىش.

توپلاپ رەتلىگۈچى: تۇرسۇن ھوشۇر ئىدىقۇتى

ئۇيغۇرلار ۋە بۆكۈخان ھەققىدىكى رىۋايەت

ئۇيغۇرلارنىڭ ئەجدادى ئەسلىدە ئۇرخۇن دەريا ۋادىسىدا ياشىغان بولۇپ، بۇ دەريا قارا قۇرۇم تاغلىرىدىن ئېقىپ چۈشەتتى. بۈگۈنكى قاغان ئوردىسى جايلاشقان شەھەرمۇ ئەنە شۇ نام بىلەن ئاتىلىدۇ. قارا قۇرۇمدىن ئېقىپ چىقىدىغان 30 ئېقىن بولۇپ، ھەر بىر ئېقىن بويىدا بىردىن قەبىلە ياشايتتى. ئۇرخۇن بويىدا ياشىغان ئۇيغۇرلار ئىككى قەبىلىگە بۆلۈنگەنىدى. ئۇلارنىڭ ئادىمى كۆپەيگەندە، ئۇلارمۇ باشقا قەبىلىلەرگە ئوخشاشلا، ئۆز قەبىلىسى ئىچىدىن ئاقساقال تەيىنلەپ، ئۇنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ئىش كۆرۈشكەنىدى. 500 يىلدىن كېيىن، ئۇلار ئىچىدىن بۆكۈ ئىسىملىك بىرەيلەن چىقىپ ئۇلارغا خان بولدى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا بۆكۈخان ئافراسىياپ دېگەن ئادەمنىڭ ئۆزىمىش. قارا قۇرۇم تاغلىرىنىڭ يېنىدىكى تاغ باغرىدا بىر تاشلاندىق قۇدۇق ۋە كۋادرات شەكىللىك يوغان تاش بولۇپ، رىۋايەت قىلىنىشىچە، بۇ قۇدۇق «بەجەن قۇدۇقى» دەپ ئاتىلىدىكەن. ئۇرخۇن دەريا ۋادىسىدا بىر شەھەر ۋە بىر ئوردا خارابىسى بار بولۇپ، ئۇ «ئوردو بالىق» دېيىلەتتى. ھازىر «ماۋبالىق» دېيىلىدۇ. ئوردا خارابىسىنىڭ سىرتىدا يەنى ئوردا دەرىۋازىسىنىڭ ئۈدۈلىدا ئۈستىگە خەت چېكىلگەن تاشلار بولۇپ، بۇنى بىز ئۆز كۆزىمىز بىلەن كۆردۈق. قاغان تەختتە ئولتۇرغان ۋاقىتتا بۇ تاشلارنى يۆتكەپ كېتىشكە بۇيرۇق قىلىدۇ. تاشلار يۆتكەپ كېتىلىش جەريانىدا بىر قۇدۇق بايقىلىدۇ. قۇدۇقتا ئۈستىگە خەت ئۇيۇلغان يوغان بىر تاش ئابىدە تۇراتتى. قاغان بۇ ئابىدىدىكى خەتنى ئوقۇپ چىقىشقا بۇيرۇق چۈشۈرگەندە، بۇ خەتنى ئوقۇيدىغان ئادەم چىقماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن قىتاندىن بىر قامان كېلىپ خەتنى ئوقۇپتۇ. ئۇنىڭدا مۇنداق دېيىلگەنىكەن: «قارا قۇرۇم تاغلىرىدىن ئېقىپ چىقىدىغان تۇغلا ۋە سېلىنغا دېگەن ئىككى دەريا قوشۇلىدىغان جايدا (قۇملانجو) دېيىلىدىغان بىر يەر بولۇپ، بۇ يەردە بىر- بىرىگە يېقىن ئۆسكەن ئىككى تۈپ دەرەخ بار ئىكەن. ئۇنىڭ بىرىسى (فىستۇق) دېيىلىدىكەن. ئۇنىڭ تۇرقى قارىغايغا ئوخشاپ

كېتىدىكەن. ئارچىدەك ھەمىشە كۆكرىپ تۇرىدىكەن، قارىغايىدەك پۇختا ئىكەن. دەرەخنىڭ يەنە بىرى قىزىل قارىغاي ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە مۇشۇ ئىككى تۈپ دەرەخنىڭ ئارىسىدا ئۈشتۈمتۈتلا بىر دۆڭ پەيدا بولۇپ قاپتۇ. نۇر ئالدى بىلەن مۇشۇ دۆڭگە چۈشىدىكەن. كۈن ئۆتكەنسېرى بۇ دۆڭ ئىگىزلەشكە باشلاپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئۇيغۇرلار ھەيران قېلىشىپتۇ، ھەم ئېھتىرام بىلدۈرۈش ئۈچۈن دۆڭنىڭ يېنىغا كەلگەندە، ئۇ يەردىن خۇددى ناخشا ئېيتقانداك ئاۋازلار ئاڭلىنىپ تۇرىدىكەن. ھەر كېچىسى دۆڭنىڭ ئۈستىدە نۇر چاقتاپ ئوتتۇز قەدەمچە ئارىلىقنى يورۇتۇپ تۇرىدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە، دۆڭدىن بىر ئىشىك ئېچىلىپتۇ. شۇ ئىشىكتىن ئىچىگە قارىغاندا، دۆڭنىڭ ئىچىدە خۇددى چېدىرغا ئوخشايدىغان بەش ئېغىزلىق ئۆي بولۇپ، ئۇ ئۆيلەرنىڭ ھەر بىرىدە بىردىن ئوغۇل بالا بار ئىكەن، ئۇلارنىڭ ئاغزىغا ئېمىزگە سېلىنغان بولۇپ، ئۇلار كۈمۈش سەگەنچۈكلەردە يېتىشقانىكەن. قەبىلە باشلىقلىرى بۇ ئاجايىپ بوۋاقلارنى كۆرۈپ، ئۇلارغا ھۆرمەت بىلدۈرۈشۈپتۇ. بۇ بەش ئوغۇل بوۋاق ئۆيگە كىرگەن ھاۋا بىلەن ئۇچراشقان ھامان ھەرىكەتكە كېلىپ ئۆيدىن چىقىپتۇ. ئۇيغۇرلار ئىنىڭ ئانىلارنى تەيىنلەپ ئۇلارنى ئەمگۈزۈپتۇ. ئۇلارنىڭ تىلى چىققاندا، ئۆزلىرىنىڭ ئاتا - ئانىلىرىنى سۈرۈشتۈرۈپتۇ. كىشىلەر ھېلىقى ئىككى تۈپ دەرەخنى كۆرسىتىشىپتۇ. ئۇلار دەرەخكە يېقىن كېلىپ، دەرەخنى «ئاتا - ئانىمىز» دەپ چوقۇنۇشۇپتۇ، ھەم مۇشۇ ئىككى تۈپ دەرەخ ئۆسكەن دۆڭگىمۇ ھۆرمەت بىلدۈرۈشۈپتۇ. دەل شۇ ۋاقىتتا، بۇ ئىككى تۈپ دەرەخ تىلغا كىرىپ: «پەزىلەتلىك بالىلار، يېنىمىزغا دائىم كېلىپ تۇرۇڭلار، ئەدەپلىك بولۇپ يېتىلىڭلار، ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈڭلار، نامىڭلار مەڭگۈ ئۆچمىگەي» دەپتۇ. ئەتراپتىكى ھەر قايسى قەبىلە كىشىلىرى بەس - بەستە كېلىپ، بۇ بەش بالىنى كۆرۈشۈپتۇ ھەم ئۇلارغا خۇددى تېكىنلەردەك ھۆرمەت بىلدۈرۈشۈپتۇ. كۆپچىلىك ئۇ يەردىن ئايرىلىدىغان چاغدا چوڭغا شۇڭقار تېكىن، ئىككىنچىسىگە قۇتۇر تېكىن، ئۈچىنچىسىگە تۈكەل تېكىن، تۆتىنچىسىگە ئور تېكىن، بەشىنچىسىگە بۆكۈ تېكىن دەپ ئات قويۇشۈپتۇ. ئۇيغۇرلار بۇ تېكىنلەرنى تەڭرى ئاتا قىلغان دەپ ھېساپلاپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدىن بىرىنى ئۆزلىرىگە خان قىلىپ سايلىماقچى بولۇشۈپتۇ. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بۆكۈ تېكىن چىرايلىق، ئەقىللىق ھەم تالانتلىق بولۇپ، ئۇ ئەتراپتىكى نۇرغۇن ئەلنىڭ تىلىنى پىششىق بىلىدىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇيغۇرلار بۆكۈ تېكىننى خان قىلىپ سايلاپ، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىشىپتۇ. بۆكۈ تېكىن خانلىق تەختىدە ئولتۇرغاندىن كېيىن، دۆلەتنى ياخشى ئىدارە قىپتۇ. ئەل ئىچى ياخشىلىنىپ، نوپۇس تېز كۆپىيىپتۇ. تەڭرى ئۇنىڭغا ئۈچ قۇش ئاتا قىپتۇ. بۇ قۇشلار نۇرغۇن ئەللەرنىڭ تىلىنى بىلىدىكەن. بۆكۈ خان مانا شۇ قۇشلارنى دۇنيانىڭ تۈرلۈك تەرەپلىرىگە ئەۋەتىپ، دۇنيادىكى ئىشلاردىن خەۋەردار بولۇپ تۇرىدىكەن. بۇ قۇشلار ئۇنىڭ ئىچىدە...

بىر پەرى گۈدەك قىز قىياپىتىدە كېلىپ، ئۇنى ئويغىتىپتۇ. بۆكۈخان ئۇنى كۆرۈپ ناھايىتى قورقۇپ كېتىپتۇ، ھەم يالغاندىن ئۇخلىغان بولۇپ يېتىۋاپتۇ. ئىككىنچى كۈنى ئاخشىمى ئۇ قىز يەنە كېلىپتۇ. بۇ ئەھۋال ئۇدا ئۈچ ئاخشىم داۋاملىشىپتۇ. ئۈچىنچى كۈنى ئاخشىمى بۆكۈخان ۋەزىرلىرىگە بولغان ئەھۋاللارنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ۋەزىرلەر بۇ ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن ئۇنىڭغا مەسلىھەت بېرىپتۇ.

بۆكۈخان ئورنىدىن تۇرۇپ، ھېلىقى پەرى قىزغا ئەگىشىپ ئاقتاغ دېيىلىدىغان تاغقا بېرىپتۇ. ئۇلار ئىككىسى ئۇ يەردە تاڭ ئاتقۇچە مۇڭدېشىپتۇ. مۇنداق ئەھۋال يەتتە يىل ئالتە ئاي 22 كۈن داۋاملىشىپتۇ. ئەڭ ئاخىرقى بىر ئاخشىمى، پەرى قىز بىلەن بۆكۈخان خوشلىشىدىغان چاغدا، قىز ئۇنىڭغا: «كۈنچىقىشتىن كۈنپېتىشىچە بولغان جايلار سىزگە قارايدۇ. سىز بۇ جايلاردا بۇرچىڭىزنى ئوبدان جارى قىلدۇرۇپ، ئەلنى ياخشى باشقۇرۇڭ» — دەپتۇ.

شۇنىڭدىن باشلاپ بۆكۈخان قوشۇن توپلاپ، چوڭ ئاكىسى شۇڭقار تېكىنى 300 مىڭ ئەسكەر بىلەن موڭغۇل ۋە قىرغىزلار ئېلىگە ماڭغۇزۇپتۇ. ئىككىنچى ئاكىسى قۇتۇر تېكىنى 100 مىڭ ئەسكەر بىلەن تاڭغۇتلار ئۈستىگە ئەۋەتىپتۇ. ئۈچىنچى ئاكىسى تۈكەل تېكىنى 100 مىڭ قوشۇن بىلەن تۈبۈتلەر ئۈستىگە ماڭغۇزۇپتۇ. ئۆزى 300 مىڭ قوشۇن بىلەن قىتانلار ئۈستىگە يۈرۈش قىپتۇ، يەنە بىر ئاكىسىنى ئۆز ئېلىنى ساقلاشقا قالدۇرۇپتۇ. يۈرۈشكە چىققان قوشۇنلار نۇرغۇن جايلارنى بېسىۋېلىپ، ناھايىتى نۇرغۇن ئەسىر ۋە ئولجىلارنى ئېلىپ، ئورخۇن دەرياسىنىڭ بويىغا قايتىپ كېلىپ، شۇ يەردە «ئوردۇ بالىق» دېگەن بىر شەھەرنى بىنا قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن كۈنچىقىش تەرەپتىكى جايلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا قارام بوپتۇ.

بۇ چاغدا بۆكۈخان بىر چۈش كۆرۈپتۇ، چۈشىدە ئاپئاق كىيىم كىيگەن، قولىغا ئاق ھاسا تۇتقان بوۋاي ئۇنىڭغا بىر قاشتېشىنى بېرىپ: «سەن بۇ تاشنى مەڭگۈ ساقلىيالىساڭ، پۈتۈن جاھان ساڭا بوي سۈنىدۇ»، دەپتۇ. بۆكۈخاننىڭ باش ۋەزىرىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدىغان چۈش كۆرۈپتۇ. ئەتىسى بۆكۈخان قوشۇن تەييارلاپ، كۈنپېتىشىغا يۈرۈش قىپتۇ. ئۇلار تۈركلەر ماكانىغا يېتىپ كەلگەندە، كۆز ئالدىدا بۇلاق سۇلىرى شىرىلداپ ئېقىپ تۇرغان، كەڭ كەتكەن خۇش ھاۋالىق بىر يايلاق نامايان بوپتۇ. ئۇلار بۇ يەرگە ماكانلىشىپ «بالا ساغۇن» دېگەن شەھەرنى بىنا قىپتۇ. بۇ شەھەر ھازىر «قۇز بالىق» دېيىلىدۇ. ئۇلار شەھەر بىنا قىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، جاي - جايلارغا قوشۇن ئەۋەتىپ، 12 يىل ئىچىدە كۆپ ئەللەرنى بويسۇندۇرۇپ، تاكى ياۋايى ئادەملەر ياشايدىغان جايغىچە بېرىپتۇ. بۆكۈخان يەنە يۈرۈش قىلساق، ئادەم يوق يەرگە بېرىپ قالغۇدەكمىز دەپ يۈرۈشنى توختىتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھەممە ئەلنىڭ خانلىرى كېلىپ، بۆكۈخانغا سالام بېرىپتۇ، ھەم نۇرغۇن سوۋغا تەقدىم قىلىپ، ھۈرمەت بىلدۈرۈپتۇ. پەقەت، كۆرۈمسىز ھىندى پادىشاھى بىلەن كۆرۈشۈشنى رەت قىپتۇ. بۆكۈخان سوۋغا

سالام ئېلىپ كېلىپ، ھۆرمەت بىلدۈرۈشكەن خانلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئەللىرىگە قايتۇرۇپتۇ. بۆكۈخان يۈرۈش جەريانىدىكى توسالغۇلارنى تۈگىتىپتۇ ۋە قۇز بالىق (بالاساغۇن) دىن ئۆزى تۇغۇلغان ئىلىگە قايتىپتۇ. (بۇ رىۋايەت جۇ ۋەينىنىڭ «تارىخى جاھانكۇشاي» ناملىق ئەسىرىنىڭ ئىچكى موڭغۇل نەشرىياتى 1981 - يىلى نەشر قىلغان خەنزۇچە نەشرىنىڭ 1 - كىتاب 62، -، 63، -، 64 - ۋە 65 - بەتلەردىن ئېلىندى.)

«كۆچ» رىۋايىتى

بۆكۈخان ئۆلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئوغۇللىرىدىن بىرى ئۇنىڭغا ۋارىسلىق قىپتۇ. بارلىق ئۇيغۇرلار ئاتلارنىڭ كىشىنەشلىرىدىن، ئىتلارنىڭ ھاۋشۇشلىرىدىن، كالىلارنىڭ مۆرەشلىرىدىن، تۆگىلەرنىڭ بوزلاشلىرىدىن، ياۋايى ھايۋانلارنىڭ ھۆكۈرەشلىرىدىن، قويلارنىڭ مەرەشلىرىدىن، قۇشلارنىڭ سايراشلىرىدىن، بوۋاق بالىلارنىڭ گۇڭراشلىرىدىن بىر خىل «كۆچ، كۆچ» دېگەن ئاۋازنى ئاڭلىشىپتۇ. شۇڭا، ئۇلار ئۆزلىرى ماكانلاشقان جايدىن كۆچۈشكە باشلاپتۇ. ئۇلار قەيەرگە بېرىپ توختىسا، شۇ يەردە «كۆچ، كۆچ» دېگەن ئاۋازلار ئاڭلىنىپتۇ. ئەڭ ئاخىرىدا ئۇلار چوڭ بىر تۈزلەڭلىككە كېلىپتۇ، شۇ چاغدىلا ھېلىقى ئاۋاز توختاپتۇ. ئۇلار بۇ جايغا ئورۇنلىشىپ، بەش شەھەر بىنا قىپتۇ، ھەم «بېشبالىق» دەپ ئاتاپتۇ. بۇ بەش شەھەر ئاستا - ئاستا تەرەققىي قىلىپ، ھەم ئۇزۇن ھەم كەڭ بازار رايونىغا ئايلىنىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلارنىڭ ئەۋلادى پادىشاھ بوپتۇ ھەمدە ئۇلار ئۆز پادىشاھلىرىنى «ئىدىقۇت» دەپ ئاتىشىپتۇ. ئۇلار يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ئىككى تۈپ دەرەخنى جەمەت دەرىخى دەپ ھېسابلاپ، ئۇلارنى يۆتكەپ كېلىپ، ئۆزلىرى ئولتۇراقلاشقان جايدىكى تامنىڭ ئۈستىگە تىكىپ قويۇپتۇ.

(بۇ رىۋايەت جۇ ۋەينىنىڭ «تارىخى جاھانكۇشاي» ناملىق ئەسىرىنىڭ ئىچكى موڭغۇل نەشرىياتى 1981 - يىلى نەشر قىلغان خەنزۇچە نەشرىنىڭ 1 - كىتاب 66، -، 67 - بەتلەردىن ئېلىندى.)

تۈركلەر ھەققىدىكى رىۋايەت

تۈركلەرنىڭ ئاتا - بوۋىلىرى سۇ دېيىلىدىغان ئەلدىن كېلىپ چىققان، بۇ ئەل ھۇنلارنىڭ شىمالىدا ياشايدىكەن. بۇ قەبىلە ئاقساقلىنىڭ نامى ئاپاڭبۇ بولۇپ، ئۇلار ئاكا - ئۇكا 17 قېرىنداش ئىكەن. ئۇلارنىڭ بىرىنىڭ نامى ئىل كىنىشتۇ بولۇپ، بۇرىدىن تۇغۇلغانىكەن. ئاپاڭبۇ قاتارلىقلارنىڭ مېجەزى غەلىتە بولۇپ، دۆت ئىكەن، ئۇلارنىڭ ئېلى ھالاك بوپتۇ. ئىل كىنىشتۇ ئالاھىدە سەگەك ھەم ئۆتكۈر بولۇپ، شامال چىقىرىپ، يامغۇر ياغدۇرالايدىكەن. ئۇ ئىككى قىزغا ئۆيلەنگەن بولۇپ، بىرى ياز ئىلاھىنىڭ قىزى، يەنە بىرى قىش ئىلاھىنىڭ قىزى ئىكەن. بۇ قىزلار ھامىلدار بولۇپ ھەر بىرى ئىككىدىن، تۆت ئوغۇل

تۇغۇپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرى ئاق ھاڭغىتقا ئايلىنىپ كېتىپتۇ، ئۇلارنىڭ بىرىنىڭ ئېلى ئوب (ئاباقان) دەرياسى بىلەن كەم دەرياسىنىڭ ئارىلىقىدا بولۇپ، قىرغىزلار دەپ ئاتالغانىكەن. يەنە بىرىنىڭ ئېلى چۇجى دەرياسىنىڭ بويىغا جايلاشقان. يەنە بىرى ئوغۇللارنىڭ چوڭى بولۇپ، ئۇنىڭ ئېلى شەن چۇجىش تېغىدا تۇرىدىكەن. بۇ تاغدا ئاپاڭبۇنىڭ ئادەملىرىمۇ ياشايدىكەن. ئۇلار ئۇچۇقچىلىقتا مۇزلاپ قىيىنلىپ قالغاندا، تۇنجى ئوغۇل ئوت چىقىرىپ، ئۇلارنى ئىسسىندۇرۇپ ئاسراپ قاپتۇ. ئۇلار ئوغۇللارنىڭ تۇنجىسىنى ھۈرمەتلەپ، ئۆزلىرىگە باش قىلىپ بويسۇنۇپتۇ. ئۆزلىرىنى تۈرك دەپ ئاتىشىپتۇ. تۇنجى ئوغۇلنىڭ ئون ئايالى بولۇپ، بۇ ئاياللاردىن تۇغۇلغان بالىلار ئۆز ئانىسىنىڭ فامىلىسىنى قوللىنىپتۇ. ئاشىنا ئەڭ كىچىك ئايالنىڭ بالىسى ئىكەن. ئوغۇللارنىڭ تۇنجىسى ئۆلگەندىن كېيىن، 10 ئايالنىڭ ئوتتۇرىسىدا كىمىنىڭ تەخت ۋارىسى بولۇش مەسىلىسى ئۈستىدە تالاش - تارتىش بولۇپتۇ. ئاخىرى قايسى بالا ئېگىز سەكرىيەلىسە شۇ تەخت ۋارىسى بولسۇن دەپ پۈتۈشۈپتۇ. ئاشىنانىڭ يېشى كىچىك بولسىمۇ ئەڭ ئېگىزگە سەكرىگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇ تەخت ۋارىسلىقىغا تاللىنىپتۇ ھەم ئۆزىنى ئاشىيەن شاد دەپ ئاتايتۇ. چۈنكى بۇ نام بۆرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى.

(بۇ رىۋايەت «چۇنامە، تۈركلەر ھەققىدە قىسسە» 2 - كىتاب 908 - بەتتىن ئېلىندى. جۇڭخۇا كىتابچىلىق ئىدارىسى 1974 - يىلى 2 - ئاي نەشرى.)

توقۇمىچى قىز بىلەن پادىچى يىگىت ھەققىدىكى رىۋايەت

ئېيتىشلارغا قارىغاندا پەلەك ئايال شاھىنىڭ بىر قىزى بار ئىمىش. ئۇ قىز گەرچە پەلەك شاھىنىڭ قىزى بولسىمۇ، ئەقىللىق، ئىشچان، ھۈنەرلەرگە كامىل ھەم ماھىر ئىكەن. بولۇپمۇ توقۇمىچىلىققا شۇنچىلىك ماھىر ئىكەنكى، ئۇ ئۆزى توقۇغان توقۇلمىلارغا گۈل نەقىشلىسە كېيىنەكلەر گۈلگە قونماقچى، بۇلبۇللار گۈل شېخىدا ئولتۇرۇپ سايىرماقچى بولۇشىدىكەن. پەلەك ئايال شاھىنىڭ خاس چاكارلىرى بولۇپ، ئۇ چاكارلار ئىچىدىكى بىرىنىڭ ئوغلى بار ئىكەن. ئۇ ئوغۇلمۇ ئەقىللىق، ئىشچان ئىكەن. ئۇمۇ باشقا چاكارلارغا ئوخشاش توختىماي ئىش، ئەمگەك بىلەن بولىدىكەن. مەيلى قانداقلا ئىش بولسۇن ھەرگىزمۇ ھاردىم - تالدىم دېمەيدىكەن. ھەتتا باشقىلارغا ياردەملىشىپ تۇرىدىكەن. ئۇ ئۆزى نەي ياساپ، ئۆزى كۈي ئىجاد قىلىپ شۇنداق موڭلۇق چالىدىكەنكى، ھەتتا بۇلبۇللارمۇ كېلىپ نەيگە قونۇپ مۇڭ ئاڭلايدىكەن. چاكارلارنىڭ ھەممىسى يىگىتنى بەكمۇ ياخشى كۆرىدىكەن. ئۇ يىگىت كۆپ ھاللاردا قوي باقىدىكەن. شۇڭا ئۇ «پادىچى يىگىت» ئاتالغانىكەن. ئۇ يىگىت بىر ياقىتىن قوي باققاچ، بىر ياقىتىن نەينى شۇنچىلىك زوق بىلەن چالىدىكەنكى، نەينىڭ موڭلۇق، لەرزىن ئاۋازى پۈتۈن دالىنى قاپلايدىكەن، ھەم دالىدىن ئېشىپ پۈتۈن يۇرتقا

ئاڭلىنىدىكەن . نەينىڭ مۇڭلۇق ، لەرزىن ئاۋازى «توقۇمىچى قىز» نىڭ ھۇجرىسىغىمۇ ئاڭلىنىدىكەن . توقۇمىچى قىز نەي ئاۋازىنى ئاڭلا - ئاڭلا ، نەي ئاۋازىغا مەپتۇن بولۇپ قاپتۇ . كۈنلەرنىڭ بىرىدە ، توقۇمىچى قىز خاس ئادەملىرىنى ئەۋەتىپ ، بۇ نەينى كىم چالىدىغانلىقىنى سۈرۈشتۈرۈپتۇ . ھەم نەينى ئۆز ئانىسى پەلەك ئايال شاھىنىڭ چاكارلىرىدىن بىرىنىڭ ئوغلى چالىدىغانلىقىنى ، ئۇنىڭمۇ شۇ چاكارلار قاتارىدا قوي باقىدىغانلىقىنى ، ئۇنىڭ چاكارلار ئىچىدىلا ئەمەس ئەل - يۇرت ئىچىدىمۇ ياخشى نامىنىڭ بارلىقىنى ئوقۇپتۇ . ئۇنىڭدا پادىچى يىگىت بىلەن ئۇچرىشىش ئىستىكى تۇغۇلۇپتۇ . توقۇمىچى قىز بىلەن پادىچى يىگىت بىر - بىرى بىلەن ئۇچرىشىپ ئاشىقى بىقارار بولۇشۇپتۇ . بۇ ھال پەلەك ئايال شاھىغا ئاڭلىنىپتۇ . پەلەك ئايال شاھى دەرھال ئۇلارنىڭ بىر - بىرى بىلەن كۆرۈشۈشنى چەكلەپتۇ ، ھەم ھالقىپ ئۆتكىلى بولمايدىغان ساما يولى ياساپ ، ئۇلارنى ئايرىۋېتىپتۇ . بۇ ئىش توقۇمىچى قىز بىلەن پادىچى يىگىتنىڭ ھەر ئىككىسىگىلا بەكمۇ ئېغىر كەپتۇ . توقۇمىچى قىز ھىجران ئوتىدا كۆيۈپ ، قاتتىق ئازابلىنىپتۇ . قىزنىڭ بۇ ھالىتىنى كۆرگەن ئانا ، ئۇلارنىڭ ھەر يىلى بىر - بىرى بىلەن ئۇچرىشىشىغا ، بۇ چاغدا سېغىزخاننىڭ ياردەم بېرىشىگە قوشۇلغانمىش . شۇڭا ھەر يىلى 7 - ئاينىڭ 7 - كۈنى سېغىزخانلار توپلىشىپ كۆۋرۈك ھاسىل قىلارمىش . توقۇمىچى قىز بىلەن پادىچى يىگىت سېغىزخانلاردىن ھاسىل بولغان كۆۋرۈك ئارقىلىق ئىككى تەرەپتىن كېلىپ ، كۆۋرۈكنىڭ دەل ئوتتۇرىسىدا بىر - بىرى بىلەن كۆرۈشەرمىش . كۆرۈشۈش ۋاقتى توشقاندا ، ئالدى بىلەن كۆۋرۈكنىڭ ئوتتۇرا قىسمىنى تەشكىل قىلغان سېغىزخانلار ئۇچۇپ ، كۆۋرۈك ئۈزۈلۈشكە باشلارمىش . شۇنىڭ بىلەن توقۇمىچى قىز بىلەن پادىچى يىگىتمۇ بىر - بىرىدىن ئامالسىز ئايرىلارمىش . بۇ خىل كۆرۈشۈش تا بۈگۈنكى كۈنگە قەدەر داۋاملىشىپ كېلىۋاتقانمىش .

(بۇ رىۋايەتنى ئېيتىپ بەرگۈچى ، غېنى مەينەم)

توختى چامباش ھەققىدىكى رىۋايەتلەر

ئېيتىشلارغا قارىغاندا بىر ئوۋچى بوۋاي ئوغلىنى ماھارەت ئۆگىنىش ئۈچۈن توختى چامباشقا شاگىرتلىققا ئەكىلىپ بېرىپتۇ . توختى چامباش بۇ يىگىتنى شاگىرتلىققا قوبۇل قىلغاندىن كېيىن ئىككى تىزنىڭ تۆۋىنىگە ئىككى كىلوگرامدىن كېلىدىغان قۇم خالتىلارنى تېڭىپ يۈگۈرەشنى ھەمدە بۇ خالتىلارنى ھەرقانداق ۋاقىتتا ئېلىۋەتمەسلىكىنى بۇيرۇپتۇ . شاگىرتقا بۇ خىل ھەرىكەتنى ئىشلىتىۋېرىپتۇ . بۇ بىر خىل تەكرار ھەرىكەتتىن زېرىككەن شاگىرت ، بۇ قانداقمۇ ماھارەت ئۆگىنىش بولسۇن دەپ ئويلاپ ، ئاستا بۇ يەردىن كەتمەكچى بولۇپ مېڭىپتۇ . بۇنى بىلگەن توختى چامباش ، باشقا شاگىرتلىرىنى قاچقان شاگىرتنى تۇتۇپ كېلىشكە ئەۋەتىپتۇ . شاگىرتلار قاچقان شاگىرتنى ئات بىلەن

قوغلاپ چىقىپتۇ. قاچقان شاگىرت ئۆزىنى قوغلاپ كېلىۋاتقان ئاتلىقلارنى كۆرۈپ ئەھۋالنىڭ چاتاق ئىكەنلىكىنى پەملەپ يۈگۈرۈشكە باشلاپتۇ. ئاتلىقلار ئاتلىرىنى قانچە چاپتۇرۇپمۇ يىگىتكە يېتىشەلمەپتۇ. بۇ شاگىرت شۇندىلا ئۆزىنىڭ ئاجايىپ ماھارەتكە ئىگە بولغانلىقىنى ھېس قىلىپ، توختى چامباشنىڭ يېنىغا ئۆزى قايتىپ كەپتۇ.

* * *

ئېيتىشلارغا قارىغاندا بىر بوۋاي ئوغلىنى ماھارەت ئۆگىنىش ئۈچۈن توختى چامباشقا شاگىرتلىققا ئەكىلىپ بېرىپتۇ. توختى چامباش بۇ يىگىتنى شاگىرتلىققا قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، بىر داس سۈنى ئېلىپ كېلىپ شاگىرتىنى ئالغىنى بىلەن يىمىرىشكە بۇيرۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ، توختى چامباش بۇ شاگىرتىغا مۇشۇ خىل ھەرىكەتنى داۋاملىق ئىشلەشنى ئېيتىپتۇ. شاگىرت بۇ خىل ھەرىكەتنى ئىشلەۋېرىپتۇ. كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايلار ئۆتۈپتۇ ھەتتا بىر قانچە يىلمۇ ئۆتۈپتۇ. بۇ شاگىرت مەن ئۇستامغا شاگىرت بولۇپ كەلگىلى بىر قانچە يىل بولۇپ قالدى، كەلگەندىن بۇيان پەقەت مۇشۇ بىر خىللا ھەرىكەت بىلەن شۇغۇللىنىۋاتمەن. بۇنىمۇ ھۈنەر دېگىلى بولامدۇ. ئۇستام بىلەن بىر كۆرۈشۈپ باقاي. ھۈنەر ئۆگىتەلسە ئۆگىنىپ كېتەي، بولمىسا ئاستا كەشمىنى توغرىلىۋالاي - دەپ ئويلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن توختى چامباشنى تېپىپ، ئۆزىنىڭ ئوي - پىكرىنى ئېيتىپتۇ. توختى چامباش شاگىرتىنىڭ پىكرىنى ئاڭلاپتۇ. توختى چامباش شاگىرتىنى سايغا بېرىپ قاتتىق تاش تېپىپ ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. شاگىرت ئەتىگەندىلا سايغا بېرىپ تاشلارنى كۆرۈشكە باشلاپتۇ. ئۇ تاشلارنى ئېلىپ، يىمىرىپ كۆرسە تاشلار ئۇۋۇلۇپتۇ. ئىككى قولىدا ئىككى چېتىدىن تارتىپ كۆرسە تاشلار ئوتتۇرىدىن ئۈزۈلۈپ كېتىپتۇ. ھەر قانچە ھەپلىشىپمۇ قاتتىق تاش تاپالماپتۇ. ئۇ شۇندىلا ئۆزىنىڭ ئۇستازى ئالدىدا قاملاشمىغان ئىش قىلىپ قويغانلىقىنى بىلىپتۇ، ھەم قايتىپ كېلىپ ئۇستازىغا ناماقۇل بولۇپتۇ. (بۇ رىۋايەتلەرنى ئابلەت ئەخمەت، ئابلەت توختىلار ئېيتىپ بەرگەن)

لوقمان ھېكمى ھەققىدىكى رىۋايەت

ئېيتىشلارغا قارىغاندا لوقمان ھېكمى ئاجايىپ خىسلەتلىك بۇغداي ئۈندىدىن ئىشلەنگەن توقاچنى يېگەندىن كېيىن، گۈل - گىياھ، ئوت - چۆپلەر ئۈنىڭغا ئۆزلىرىنىڭ قايسى خىل كېسەلگە داۋا بولىدىغانلىقىنى ياكى قۇۋۋەت بولىدىغانلىقىنى ئېيتقانلىقتىن، ئۆزىگە ئېھتىياجلىق گۈل - گىياھ، ئوت - چۆپلەرنى ئىستېمال قىلىپ مىڭ ياشقىچە ياشىغانمىش، شۇنداقتمۇ پانى دۇنيادىن ئايرىلىشقا كۆزى قىيمىغانمىش، ئەزرائىل جەبرائىل ئارقىلىق (ئاخىرى 159 - بەتتە)

بىت قوشاقلار

چىرايىڭغا كۆيدۈمەن،
مۇرادقا يېتەلمىدىم.

تاغقا چىققان قويچىلار،
يۇمۇلاتقان تىزەكمۇ؟
ئۇ يۇرتلۇقنىڭ قىزلىرى،
بۇ يۇرتلۇققا بوزەكمۇ؟

تاغقا چىقتىم ھەر كۈنى،
قوغلاپ تۇتتۇم تۈلكىنى.
ئۆلمىسەك كۆرۈشكەيمىز،
خۇدا بۇيرىغان كۈنى.

ئېگىز تاغقا چىقق دېدىڭ،
چۈشۈپ كېتەر دېمىدىڭ.
ئۇنى مۇنداق قىيىنسام،
ئۆلۈپ قالار دېمىدىڭ.

چىقسام تاغنىڭ بېشىغا،
كەكلىكتىن تولا چاشقان.
بۇ قوشاقنى كىم قوشقان؟
يار ئىشىقىدا مەن قوشقان.

مەن ئېگىزگە چىققاندا،
ھېچكىممۇ كۆرەلمەيدۇ.
مېنىڭ سۆيگەن يارىمنى،
ھېچ كىشى سۆيەلمەيدۇ.

ئاتلىرىم ھېرىپ قالدى،
يوللاردا سامان بارمۇ؟
بۇ يۇرتتا غېرىپ بولدۇم،
ماڭا كەڭ جاھان بارمۇ؟

ئاتلىرىم ئاراسىدا،
مىنگۈدەك ئېتىممۇ يوق.
كۆڭلۈم سوۋۇدى سەندىن،
دېگۈدەك گېپىممۇ يوق.

ئات مېنىمۇ يۈرگەنلا،
تاي مېنىمۇ يۈرگەنلا.
ئۆزلىرىگە كۆيگىنىمنى،
چىرايىمدىن بىلگەنلا.

قويۇۋەتتىم ئېتىمنى،
ئېرىق بويى قىياققا.
سەن يارىمغا باغلىنىپ،
كېتەلمىدىم يىراققا.

ئېتىمنى قويۇپ بەردىم،
دەريا بويىدا تۈزگە.
مەن ئاشىق بولۇپ قالدىم،
بىر پەرى قارا كۆزگە.

مەن ئېگىز تاغقا چىقىپ،
يول تېپىپ چۈشەلمىدىم.

مارجان بۇلاق قاينايدۇ،
بېلىقلىرى ئوينايدۇ.
يارىمنىڭ جامالىغا،
قاراپ كۆزۈم توپمايدۇ.

ھەمرا دېگەن ھەمرايم،
قايان كەتتى قايرىلىپ.
مەنمۇ ئوتتا ئۆلمىدىم،
سەن يارىمدىن ئايرىلىپ.

مەن سايغا بېرىپ ياتسام،
ئۆردەك بىلەن غاز ئاتسام.
ئۆردەك بويۇق يارىمنى،
باغرىمغا تېڭىپ ياتسام.

قاپلاپ كەتتى يايلاقنى،
ئاق بۇلۇتتەك قوزى - قوي.
ئاشىق بىلەن مەشۇققا،
بۇ دۇنيادا بولماس توي.

جاڭگال كېزىپ يۈرگەندە،
توغراق بولدى ھەمرايم.
مېنى ساڭا كۆيدۈرۈپ،
ئەجەب قىلدى خۇدايىم.

مەن يايلاققا چىققاندا،
ئاق داۋاندىن قايرىلغان.
بۇلتۇر تۇتقان يار بىلەن،
ئاي ئاتلىماي ئايرىلغان.

ئاسماندىكى سار بولدۇم،
چۆللەر كېزىپ خار بولدۇم.
شەھەردىكى يارىمنى،
بىر كۆرۈشكە زار بولدۇم.

گېلەم توقۇدۇم گۈللاپ،
دۇكان ئالدىدا يىغلاپ.
كەتسەڭ كېتىۋەر يارىم،
ئاشنا تۇتمەن خىللاپ.

ئۆستەڭ بويىدا ئەمەن،
يارىمغا نېمە دەرمەن.
ئاخشام كەلمىدىڭ دەپسە،
گېلەم توقۇدۇم دەرمەن.

ساي بويلاپ شامال كەلسە،
چارقىم قىلىدۇ غۇي - غۇي.
سەن بولساڭ قاراقۇشقاچ،
مەن بولسام ئىدىم قۇرغۇي.

چارقىم تاناپ تاشلايدۇ،
كۆڭلۈم ھەريان باشلايدۇ.
كۆڭۈلنىڭ كەينىگە كىرمەڭ،
ئاپىرىپ چۆلگە تاشلايدۇ.

سالام يازدىم ئولتۇرۇپ،
ئاق قەغەزنى تولدۇرۇپ.
خېتىم كەتتى، مەن قالدىم،
غېرىبلىقتا ئولتۇرۇپ.

سالام يازدىم يار ساڭا،
ئاق قەغەزنىڭ بېتىگە.
ئەيب قويا قاراكۆز،
ساۋاتسىزنىڭ خېتىگە.

سالام يازدىم كېچىدە،
قىسقا ۋاقىت ئىچىدە.
ئۈچۈرىيەيسىز بەرگىسىز،
بۈگۈن - ئەتە ئىچىدە.

خەت كەلمىدى يارىمدىن،
سوراپ بېقىڭ ئامانمۇ؟
ئاشنالىقتا سىزنى بىر
سۆيۈپ قويسام يامانمۇ؟

قاراپ بېقىڭ كىم كەلدى؟
خەتچى مىنگەن ئات كەلدى.
سورسىڭىز سېغىنغان
جانانىمدىن خەت كەلدى.

يارىمنىڭ مەھەللىسى، ئايۋان ئىچىدە
بىرغىنە تېرەك ئىكەن، بىزنىڭ قىلىپ
كەلمىسە سۆزلەشكىلى، رىئەتلىك نەرسە
بىر ئۈچۈر كېرەك ئىكەن. ئايۋان ھەم

سېنى ھەر كۈن ياد ئېتىپ، ئايۋان
راۋاب چالدىم ئايۋاندا، نەرسە قىلىپ
ئۆلۈپ كەتسەم مەيلىمۇ، نەرسە قىلىپ
سېنى سۆيمەي ئارماندا؟ نەرسە قىلىپ

راۋاب چالدىم ئىشقىڭدا، نەرسە قىلىپ
ئاڭلاندىمۇ ئاۋازى؟ نەرسە قىلىپ
قۇرغۇيۇمنى ئۈچۈردۈم، نەرسە قىلىپ
يەتسۈن ساڭا پەرۋازى. نەرسە قىلىپ

راۋابنى چېلىپ - چېلىپ، نەرسە قىلىپ،
ئاق بېلەكنىڭ تالدىمۇ؟ نەرسە قىلىپ
يېڭى يار تېپىپ كۆڭلۈڭ، نەرسە قىلىپ
كونا ياردىن قالدۇمۇ؟ نەرسە قىلىپ

راۋابىمغا سالغىلى، نەرسە قىلىپ،
ئون بەش غۇلاچ تارىم بار. نەرسە قىلىپ
گەپلىرى ئەجەب شېرىن، نەرسە قىلىپ
ناۋاتتىن تاتلىق يارىم بار. نەرسە قىلىپ

ھويلاڭدىكى كۆتەكنى، نەرسە قىلىپ،
ئايپالتاڭدا يارايمۇ؟ نەرسە قىلىپ،
راۋاب چېلىپ بۇ كېچە، نەرسە قىلىپ،
مەھەللەڭگە يارايمۇ؟ نەرسە قىلىپ

راۋابنى چېلىۋەردىم، نەرسە قىلىپ،
كەلسە - كەلمەس پەدىگە، نەرسە قىلىپ،
ئەمدى قانداق چىدايمەن، نەرسە قىلىپ،
قارا كۆزنىڭ دەردىگە؟ نەرسە قىلىپ

مەھەللەڭنى ئايلىنىپ، نەرسە قىلىپ،
توختىماي چالدىم راۋاب. نەرسە قىلىپ،
مېنى كۆيدۈرگەن يارنىڭ، نەرسە قىلىپ،
مەڭزى قىزىل، باغرى كاۋاپ، نەرسە قىلىپ

بېغىمدىكى ئېتىزغا، نەرسە قىلىپ،
نەشپۈت كۆچتى سالدىم. نەرسە قىلىپ،
سېغىنغان شۇ يارىمدىن، نەرسە قىلىپ،
تۈنۈگۈن كەچ خەت ئالدىم. نەرسە قىلىپ

ئاق ساندۇققا قاراڭلار، نەرسە قىلىپ،
كۆك ساندۇققا قاراڭلار. نەرسە قىلىپ،
بىزنىڭ ياردىن خەت كەپتۇ، نەرسە قىلىپ،
ئوقۇپ بېرەي ئاڭلاڭلار. نەرسە قىلىپ

سالام يازسام يارىمغا، نەرسە قىلىپ،
ئۆز ۋاقتىدا تەگمەيدۇ. نەرسە قىلىپ،
كۆڭلى يوقمىكىن يارنىڭ، نەرسە قىلىپ،
ماڭا بويۇن ئەگمەيدۇ. نەرسە قىلىپ

ئاخشامدىكى ئايدىڭدا، نەرسە قىلىپ،
سالام يوللىغان يارىم. نەرسە قىلىپ،
مېنى ئۆيدىن چاقىرىپ، نەرسە قىلىپ،
ئەجەب گوللىغان يارىم. نەرسە قىلىپ

يارنى كۆرسەڭ سالام دە، نەرسە قىلىپ،
تېنى ساغلام، ئامان دە. نەرسە قىلىپ،
مېنى سورىسا يارىم، نەرسە قىلىپ،
ھال - ئەھۋالى يامان دە. نەرسە قىلىپ

ئېتىزدىكى قوناقنى، نەرسە قىلىپ،
چوڭ بولغاندا تاقلايمەن. نەرسە قىلىپ،
سۈرتىڭنى بەر يارىم، نەرسە قىلىپ،
خاتىرەمدە ساقلايمەن. نەرسە قىلىپ

سائەت بولسا قوش بولسا، نەرسە قىلىپ،
بىرنى سىزگە بېرەتتىم. نەرسە قىلىپ،
سۈرتىڭنى بەر يارىم، نەرسە قىلىپ،
سېغىنغاندا كۆرەتتىم. نەرسە قىلىپ

قىڭراق بولسا بەرسىڭىز، نەرسە قىلىپ،
پىيازمنى ئاقلايتتىم. نەرسە قىلىپ،
بىر تال رەسىم بەرسىڭىز، نەرسە قىلىپ،
يۈرىكىمدە ساقلايتتىم. نەرسە قىلىپ

www.uyghurkitap.com
ئۇيغۇر كىتابىنىڭ يېڭى نۇسخىسى
Kitap Uyghur Kitap

ياغاچتا راۋاب ئەتتىم، سەن ئۇنىڭ قوينىڭ گۆشىدە كاۋاپ. سەن يارىمنى سېغىنىپ، ھالىم بولدى بەك خاراب.

راۋابىمغا تارى يوق، ئىشقا ئوتتۇغا دارى يوق. باشقا كەلگەن ئەلەمنى تارتىمغۇنچە چارە يوق.

ئامرىقىم سېرىق چىراي، ئوتۇڭدا مەن قانداق چىداي؟ ئاۋۋال ئاخشامدا تۇرۇپ، ئىشقىڭدا مەن راۋاب چالاي.

دۇتارنى تولا چېلىپ، ئۈزۈلدى پەي تارىسى. تېۋىپلەردە بارمىكىن، ئىشقا ئوتتىڭ دارىسى؟

دۇتارنى چالامسىز؟ كۆڭلۈمنى ئالامسىز؟ مەن ماڭدىم چېمەنلىككە، كېچىكمەي بارالامسىز؟

دۇتار دېگەن ياغاچتۇر، ئۇن چىقارغان تارىسى. مېنى شۇنچە كۆيدۈرگەن، كۆزىڭنىڭ قارىسى.

دۇتارنى ئېلىپ قويدۇم، چالاي دېسەم تاۋىم يوق. ئۆتەرمەنمۇ دۇنيادىن، ئۆزۈم يالغۇز، يارىم يوق.

دۇتار چالدىم پەدىگە، قارا كۆزنىڭ شەنىگە. قارا كۆز تۇرالامدۇ، بىزگە قىلغان ۋەدىگە؟

زوقىم كەلدى جانانىم، دۇتار چالغان قولۇڭغا. قاچانغىچە قارايمەن، سېنىڭ ماڭغان يولۇڭغا؟

دەريانىڭ سۈيى كەلكۈن، باغلىغىلى بولمايدۇ. كۆڭلۈمدە گېپىم تولا، چاغلىغىلى بولمايدۇ.

دەريا سۈيى سۈپسۈزۈك، ئوڭ قولۇمدا جۈپ ئۈزۈك. ياردىن جۇدا بولغۇچە، ئۆلۈپ كەتكىنىم تۈزۈك.

ئېتىمنى توقۇپ قويدۇم، دەريا بويىدا تۈزگە. مەن ئاشىق بولۇپ قالدىم، ئاي يۈزلۈك، قارا كۆزگە.

دەريانىڭ تېگى پاتقاق، چاپسام كەتمەن ئۆتمەيدۇ. ئاخشام قىلغان ئۈز گېپىڭ، ھېچ يادىمدىن كەتمەيدۇ.

سېنى دەپ دەريانى كەزدىم، ئۆلىمىدىم سۇدا ئېقىپ. گاهى ئەقلىم بىرلە باردىم، گاهى ئەقلىمدىن ئېزىپ.

دەريا بويى چىلانلىق، ياز ۋاقتىدا يىلانلىق. مېنى دائىم ساقلىتىپ، سىزگە نېمە يوغانلىق.

دەريا بويىغا كەلسەم، تۇرنىلارنىڭ ئىزى بار. يۈرىكىمنىڭ قېتىدا، سەن يارىمنىڭ سۆزى بار.

كەچمىگەن دەريانى كەچتىم، قۇياشنىڭ نۇرىدا
ئۆلمىدىم سۇدا ئېقىپ. مەن نىمە قىلىشنى
ئەمدى كۆڭلۈڭ تىنىدىمۇ كەلسەڭمۇ؟
يۈرىكىمگە ئوت يېقىپ. مەن نىمە قىلىشنى

دەريادا سۇ بولمىسا، مەن نىمە قىلىشنى
بېلىق ياتامدۇ تېشىدا؟ مەن نىمە قىلىشنى
بىر خىيالى بولمىسا، مەن نىمە قىلىشنى
ساقلاپ تۇرامدۇ قېشىدا؟ مەن نىمە قىلىشنى

ئۆستەڭ بويىدا شاتۇت، مەن نىمە قىلىشنى
غۇنچە بويلۇقنى يار تۇت. مەن نىمە قىلىشنى
غۇنچە بويلۇق يارىڭغا، مەن نىمە قىلىشنى
ئالما بىلەن ئانار تۇت. مەن نىمە قىلىشنى

ئۆستەڭ بويى ھاۋالىق، مەن نىمە قىلىشنى
سەيلى قىلدىم خۇمارلىق بىمەنكە مەن نىمە قىلىشنى
دېھقان قىزنى يار تۇتسام، مەن نىمە قىلىشنى
بەك تاتىنچاق، ھاياتلىق بىمەنكە مەن نىمە قىلىشنى

ئۆستەڭ بويى ئېگىز قاش، لىقە قۇياشنىڭ نۇرىدا
كەتمەن سالسام تېگى تاش. مەن نىمە قىلىشنى
سۆيگىلى بويۇم يەتمەس، مەن نىمە قىلىشنى
ئېگىلىپ بەر قەلەمقاش. مەن نىمە قىلىشنى

سۇغا چىقتىم ئۆستەڭگە، مەن نىمە قىلىشنى
ئەپكەش ئېلىپ مۈرەمگە. مەن نىمە قىلىشنى
مەن ساڭا كۆيۈپ قالدىم، مەن نىمە قىلىشنى
ئېيتىپ قوياي ئۈزۈڭگە. مەن نىمە قىلىشنى

سۇلار ئاقار ئايلىنىپ، مەن نىمە قىلىشنى
ئېرىقلاردا لايلىنىپ. مەن نىمە قىلىشنى
كەتكەن يارنى توسماڭلار، مەن نىمە قىلىشنى
ئۆزى كېلەر. ئايلىنىپ لايلىنىپ مەن نىمە قىلىشنى

ئېتىزدىكى مايسىغا، مەن نىمە قىلىشنى
سۈزۈك سۈنى باشلىۋەت. مەن نىمە قىلىشنى
ئويناپ دەپسەڭ مەن بىلەن، مەن نىمە قىلىشنى
كونا يارنى تاشلىۋەت. مەن نىمە قىلىشنى

ئېرىق چاپتىم چوڭقۇرلاپ، مەن نىمە قىلىشنى
قاشلىرىنى بويلايمەن. مەن نىمە قىلىشنى
شۇ ئۇماق يارىم بىلەن، مەن نىمە قىلىشنى
ئېرىق بويلاپ ئوينايمەن. مەن نىمە قىلىشنى

تۈگمەن بېشى سۆگەتلىك، مەن نىمە قىلىشنى
زەپ سالقىن ھاۋا بولدى. مەن نىمە قىلىشنى
يارىم سېنىڭ سۆزلىرىڭ، مەن نىمە قىلىشنى
دەردىمگە داۋا بولدى. مەن نىمە قىلىشنى

ئېرىق سۈيى سۈزۈكمىدى، مەن نىمە قىلىشنى
قولۇڭدىكى ئۈزۈكمىدى؟ مەن نىمە قىلىشنى
تېگەر بولغان ئېرىڭىز، مەن نىمە قىلىشنى
مەندىنمۇ تۈزۈكمىدى؟ مەن نىمە قىلىشنى

ئىشكايلاڭ ئېرىقىمىدى، مەن نىمە قىلىشنى
ئاققىنى بېلىقىمىدى. مەن نىمە قىلىشنى
مەن ساڭا كۆيىمگەندە، مەن نىمە قىلىشنى
چىرايم سېرىقىمىدى. مەن نىمە قىلىشنى

ئېرىقنى ئويۇپ قويدۇم، مەن نىمە قىلىشنى
ئەمدى سۇ تولۇپ ئاقسۇن. مەن نىمە قىلىشنى
يارغا يار كېرەك بولسا، مەن نىمە قىلىشنى
ئۇمۇ بىر كېلىپ باقسۇن. مەن نىمە قىلىشنى

كۆچەت تىكتىم باغ بولدى، مەن نىمە قىلىشنى
ئوينايدىغان چاغ بولدى. مەن نىمە قىلىشنى
يارىم قىلغان يامانلىق مەن نىمە قىلىشنى
يۈرىكىمگە داغ بولدى. مەن نىمە قىلىشنى

باغ يەتكۈزدۈم بوستانلىق، مەن نىمە قىلىشنى
بوستانلىقتا يايىمەن. مەن نىمە قىلىشنى
قارا كۆزنى مەدەھىيلەپ، مەن نىمە قىلىشنى
بۇلبۇل بولۇپ سايىمەن. مەن نىمە قىلىشنى

يارنىڭ بېغى ئالمىزار، مەن نىمە قىلىشنى
ئۇندا بۇلبۇل سايىدۇ. مەن نىمە قىلىشنى
بىزنىڭ يارلار گۈل يارلار، مەن نىمە قىلىشنى
ئاڭا يۈرەك قانمايدۇ. مەن نىمە قىلىشنى

قوغۇنلۇققا بارايمۇ، رەزىلە، نەشپەت
ناشپەكەرنى ئۈزەيمۇ؟ ئەنە مەنمۇ
كۆڭلۈمدىكى يارىمنى، ئاممەت ئەزىز
يانداپ بېرىپ سۆيەيمۇ؟ ئەنە مەنمۇ

كېۋەزلىكمۇ بىزنىڭ يەزە، ئەنە مەنمۇ
قوغۇنلۇقمۇ بىزنىڭ يەزە، ئەنە مەنمۇ
ئۆلمەي تۇرۇپ ئايرىلساق، ئالدىمۇ
خەلقى ئالەم ئېمە دەر؟ ئەنە مەنمۇ

ئاقچى قوغۇننى يېمەي، ئەنە مەنمۇ
ناشپەكەرگە تويمۇدۇم. ئەنە مەنمۇ
كۆڭلۈمدىكى يارىمىلەن، ئەنە مەنمۇ
قۇچاقلىشىپ ئوينۇدۇم ئەنە مەنمۇ

قوغۇننىڭ پىلەكىدىن، ئەنە مەنمۇ
سويما تاپمەن يارىم. ئەنە مەنمۇ
سەن يادىمغا يەتكەندە، ئەنە مەنمۇ
يىغلاپ ياتمەن يارىم. ئەنە مەنمۇ

قوغۇنلۇققا مەن بارسام، ئەنە مەنمۇ
قوغۇندىن تولا سويما. ئەنە مەنمۇ
مەن سېنىڭ يارىڭ ئەمەس، ئەنە مەنمۇ
خىلىڭنى تېپىپ ئوينا، ئەنە مەنمۇ

ئاقچى قوغۇن تۇلاشماس، ئەنە مەنمۇ
كوكچى قوغۇن تۇلاشماس. ئەنە مەنمۇ
بىزنى سۆيگەن چوكانلارمۇ، ئەنە مەنمۇ
ئېرى بىلەن بولاشماس، ئەنە مەنمۇ

باغدىكى پاكار شاپتۇل، ئەنە مەنمۇ
بويلاپ يېگىلى ياخشى، ئەنە مەنمۇ
يېڭى تۇتقان ئۈز يارىم، ئەنە مەنمۇ
قايرىپ سۆيگىلى ياخشى، ئەنە مەنمۇ

ئىشكىم ئالدى شاپتۇلا، ئەنە مەنمۇ
يۈرىكىمدە گەپ تولا، ئەنە مەنمۇ
بۇرۇنقى نادانلىقنى، ئەنە مەنمۇ
ئەمدى قىلسام سەت بولا، ئەنە مەنمۇ

بىزنىڭ باغدا جانانە، ئەنە مەنمۇ
يەپ باقسىلا بىر دانە. ئەنە مەنمۇ
ئوتلىرى يامان ئىكەن، ئەنە مەنمۇ
قىلدى مېنى دىۋانە. ئەنە مەنمۇ

بىزنىڭ تاللىق باغلاردا، ئەنە مەنمۇ
قىزىل ئۈزۈم پىشىپتۇ، ئەنە مەنمۇ
شۇنچە قىز ئاراسىدا، ئەنە مەنمۇ
سىزگە كۆڭلۈم چۈشۈپتۇ، ئەنە مەنمۇ

باغ ئارىلاپ ئۇچىدۇ، ئەنە مەنمۇ
جېنى نازۇك كېپىنەك. ئەنە مەنمۇ
مېنى شۇنچە كۆيدۈرگەن، ئەنە مەنمۇ
نازۇك، زىلۋا سېكىلەك. ئەنە مەنمۇ

باغ ئىچىدە بېشىمغا، ئەنە مەنمۇ
ئالما چۈشتى توككىدەك. ئەنە مەنمۇ
ماڭا مەيلىڭىز بولسا، ئەنە مەنمۇ
سۆيۈپ قويۇڭ چوكتىدەك. ئەنە مەنمۇ

باغ سالىدىم، ئانار سالىدىم، ئەنە مەنمۇ
كۆرۈپ قويسىلا يارىم، ئەنە مەنمۇ
ئوتلىرىدا كۆيدۈم مەن، ئەنە مەنمۇ
سۆيۈپ قويسىلا يارىم، ئەنە مەنمۇ

باغقا رەيھان تېرىدىم، ئەنە مەنمۇ
ئېچىلدۈرۈپ قىسساڭچۇ. ئەنە مەنمۇ
ئاق تاۋار توننى كىيىپ، ئەنە مەنمۇ
ئاپتاپ بولۇپ چىقساڭچۇ، ئەنە مەنمۇ

ئاق ناۋات دېگەن قوغۇن، ئەنە مەنمۇ
پىلەكنىڭ تۈۋىدە بارمۇ؟ ئەنە مەنمۇ
مەن ساڭا كۆيۈپ قالدىم، ئەنە مەنمۇ
دەردىمگە داۋا بارمۇ؟ ئەنە مەنمۇ

قوغۇننى تىلىپ قويدۇم، ئەنە مەنمۇ
ئېلىپ بەرسەم يېمەمسەن؟ ئەنە مەنمۇ
مۇڭداشقىلى مەن كەلدىم، ئەنە مەنمۇ
گېپىڭ بولسا دېمەمسەن؟ ئەنە مەنمۇ

گۈل ئۈنۈپتۇ يانمغا،
خەۋەر كەتتى يارمغا،
يارمىنىڭ ئۈز گەپلىرى،
ئارام بولدى جانمغا.

قىزىلگۈل ئېچىلغۇچە،
سىز ئۈزىمەي تۇرۇپ تۇرۇڭ.
كۆرۈشكىلى پۇرسەت يوق،
ئۇچراشساق سۆيۈپ قويۇڭ.

قىزىلگۈلنى پۇرايمەن،
كۆڭلۈمنى خوش ئېتىمەن.
مەن يارمىنى تاپقاندا،
مۇرادىمغا يېتىمەن.

قىزىلگۈلنى تېرىدىم،
ئېتىزلىقنىڭ بېشىغا.
تەييارلاندىم بېرىشقا،
مەن يارمىنىڭ قېشىغا.

گۈل كەستىم ئويماق -
بارمىدى يارغا توپماق؟
قايسى ناداننىڭ ئىشى،
سۆيگەن ياردىن ئارىلماق؟

دېرىزەڭدە تەشتەكتە،
ئېچىلدۇرغان گۈل بولاي.
ۋاپادارىم مەن ساڭا،
ئۆمۈر بويى قۇل بولاي.

تاڭ سەھەردە سايىرايدۇ،
گۈلنىڭ ئىشىقىدا بۇلبۇل.
مۇرادىغا يەتمەمدۇ،
ئېچىلغاندا قىزىلگۈل؟

بۇلبۇل ئۇۋا ياساپتۇ،
قىزىلگۈل ئاراسىغا.
مەن ئەجەب كۆيۈپ قالدىم،
قاشىڭنىڭ قاراسىغا.

شاپتۇلۇم باراڭ بولدى،
شاخلىرى غازاڭ بولدى.
سەن يارمىنىڭ دەردىدە،
ئوڭ بېشىم ساراڭ بولدى.

بېشىڭدىكى شاپتۇلنىڭ،
شېخى بەكمۇ پەس ئىكەن.
چىقمايسەن تالا -
سېنى كۆرمەك تەس ئىكەن.

شاپتۇلۇمنى ساخ كۆرمەڭ،
ئۆگزىڭىزگە قاق سالاي.
يار مېنى كىچىك كۆرمەڭ،
باغرىڭىزغا ئوت سالاي.

شاپتۇل شېخىنى ئەگدىڭمۇ،
ئانار شېخىنى ئەگدىڭمۇ؟
يوقسۇل كۆرۈپ سەن مېنى،
پۇلى بارغا تەگدىڭمۇ؟

گۈللەر ئېچىلۇر باغدا،
بەشىنچى ئايدا، باھاردا.
ئەجەبمۇ ئايرىلىپ كەتتۇق،
قەدرىڭنى بىلەر چاغدا.

ئۆرۈك گۈلى ئېچىلدى،
مۇدەن قاچان ئېچىلار؟
ساڭا ئاشىق تېپىلدى،
ماڭا قاچان تېپىلار؟

تومۇچۇق كېلىپ قوندى،
قىزىلگۈلنىڭ شېخىغا.
سېغىنغاچ كېلىپ قالدىم،
سەن يارمىنىڭ قېشىغا.

قىزىلگۈلنى گۈل دەيمەن،
ئەتىرگۈلنى گۈل دەيمەن.
ئون سەككىز مىڭ ئالەمدە،
سەن يارمىنى ئىزدەيمەن.

يارىم بەرگەن ئاق مارجان،
پارقىرايدۇ بويىنۇمدا،
نىگارمغا ساقلایمەن،
بىر جۈپ ئالما قوينۇمدا.

رومالىك ھاۋا رەڭدە،
چىرايىك تولۇن ئايىم،
مەندىن ئايرىلىپ كەتسەك،
تۇتار سېنى ئوۋالىم.

كىيىپ ئاپئاق كۆينەكنى،
ئەتىرگۈلگە ئوخشاپسەن،
ئەمەل قىلىپ ۋەدەڭگە،
باغ كەينىدە ساقلاپسەن.

ھاۋارەك توننى كىيىپ،
كۆڭۈل كۆكتە ئوينامدۇ؟
يارىم تۇرسا قېشىمدا،
كۆڭۈل ياتنى ئويلامدۇ؟

يارنىك كىيگەن كۆينىكى،
قىزىل دۇردۇن تاۋادۇر،
شول يارىمدىن ئايرىلسام،
ئۆلمەك ماڭا راۋادۇر.

ئۇيغۇر قىزلىرى ئوڭلۇق،
يۈرىكى قىزىل چوغلۇق،
بەسلىشىپ تىكىپ چىققان،
دوپپىسى بادام گۈللۈك.

بېشىڭدىكى دوپپاڭنى،
مەن كىيسەممۇ ياراشتى،
بىللە ماڭساق ئىككىمىز،
ئەل - جامائەت قاراشتى.

بېشىڭدىكى دوپپاڭنى،
قانچە پۇلغا ئالغانسەن؟
يۈرەكتىكى بۇ ئوتنى،
قانچانغىچە سالغانسەن؟

گۈل ئىشقىدا سايرايدۇ،
يارنىك بېغىدا بۇلبۇل،
ئامرىقىم چىرايلىقنىڭ،
چاچلىرى قارا سۇمبۇل.

بۇلبۇل سايرىغان باغدا،
قىزىلگۈل ئېچىلمايدۇ؟
بىز يىراققا كەتكەندە،
يار بىزنى سېغىنمايدۇ؟

بۇلبۇللار ئۇچۇپ كېلىپ،
قونسا گۈلنىڭ شاخىگە،
ئۇچار قانتىم بولسا،
بارسام يارنىك قاشىگە.

قىزىلگۈل ئېچىلغاندا،
مىسكىن بۇلبۇل ئۇيقۇدا،
قاتات قېقىپ ئۇچقاندا،
كېزەر باغلار قوينىدا.

بېغىمىدىكى بۇلبۇلۇم،
كۈز بولدى، ئۇچۇپ كەتتى،
سز يارىمنىڭ دەردىدە،
يۈرىكىم سېزىپ كەتتى.

قۇلاقىڭدا زەر ھالقا،
زەر ئۈزۈك بىلەكىڭدە،
كۆيۈپ قالدىم سۆيمەيسەن،
تاش بارمۇ يۈرەكىڭدە.

ئاق مارجان تېپىپ قويدۇم،
ئاق قەغەزدەك ئاقارتىپ،
يارىم ساڭا نېم بولدى،
گەپ قىلمايسەن ماي تارتىپ؟

ئالتۇن ئۈزۈك سوقتۇردۇم،
كەھرئۇادا كۆز قويۇپ،
قاچان بىللە ياتارمىز،
بىر ياستۇققا باش قويۇپ؟

چىمەن دوپپا بېشىڭدا،
 قىياقتەك ئوسما قېشىڭدا.
 كۆيۈپ قالدىم مەن ساڭا،
 ساق ئون سەككىز يېشىمدا.

ماڭا بەرگەن ياغلىقنى،
 بېزەپسەن گۈل چىقىرىپ.
 جامالىڭنى كۆرەي دەپ،
 تۇردۇم ھەر كۈن قىچقىرىپ.

ياغلىقنىڭنى يۇدۇردۇم،
 گۈل شېخىغا يويدۇردۇم.
 ساڭا بەرگەن كۆڭلۈمنى،
 بۇ ئايلاردا ياندۇردۇم.

ياغلىقنىڭ ھاۋا رەڭدە،
 چىرايىڭ تولىن ئايىم.
 مەندىن ئايرىلىپ كەتسەڭ،
 ئوۋالىم تۇتار يارىم.

ئۆستەڭ بويىدا ئويىناپ،
 تېپىۋالدىم بىر ياغلىق.
 ئۈز خۇيۇڭنى دېمىسەم،
 چىرايلىقلىقنىڭ چاغلىق.

ئاسقۇدا قىزىل ياغلىق،
 بېشىمدا يېشىل ياغلىق.
 بىزنىڭ كۆڭۈل رىشتىمىز،
 قىيامەتكە باغلاغلىق.

قولدا پەرەڭ ياغلىق،
 يارنىڭ كۆزىدە ياش بار.
 ئېرىمدى گېپىمگە،
 يارنىڭ باغرىدا تاش بار.

سېنىڭ بەرگەن ياغلىقنىڭ،
 مېنىڭ بېلىمگە يەتمىدى.
 سېنىڭ قىلغان - ئەتكىنىڭ،
 يۈرىكىمدىن كەتمىدى.

بېشىڭدىكى دوپپاڭنىڭ،
 گۈلى ئەجەب ئازادە.
 يۈرىكىمنى قان قىلغان،
 بىۋاپا ھارامزادە.

بېشىڭدىكى دوپپاڭنىڭ،
 چۆرىسى يالاڭ قايتۇ.
 ئىچىمدىكى دەردىمنى،
 كىم بېرىپ ساڭا دەپتۇ؟

ئونبەش ياشلىق شوخ قىزلار،
 ئوسما قويۇپ ئويىنايدۇ.
 ئوسما قويغان قىزلارغا،
 قاراپ كۆزۈم توپمايدۇ.

ئوسما قويغان قېشىڭغا،
 يامغۇر چۈشسە ئۆچەرمۇ؟
 قەلبىمدىكى ئىشقى ئوتى،
 يارىم ساڭا كۆچەرمۇ؟

ئوسمىنى تېرىپ قويسام،
 ئۈنەرمىكىن لاي يەردە؟
 مەن يارنى خىيال قىلسام،
 يار ئويىنايدۇ ھەر يەردە.

ئوسما تېرىدىم باغقا،
 سۇ قويۇپ قۇرۇتماسمەن.
 كۆڭلۈمدىكى يارىمنى،
 ئۆلسەممۇ ئۈنۈتماسمەن.

ئات بېشىنى قايدۇرغان،
 قولۇن تېرىسى تاسما.
 چوكانلارنى ئۈز قىلغان،
 پىيازلىقتىكى ئوسما.

گۈل تېرىدىم كۆرسىلە،
 ئوسما تېرىدىم كۆرسىلە.
 ئوسمىنى قويۇپ بولۇپ،
 بوينۇمنى قايرىپ سۆيسىلە.

قۇرغۇيۇم پالاقلايدۇ،
قەپەزنىڭ ئىچى تاردەك.
بارسام چىقىمىدىڭ يارىم،
ئۆيدە مېھمىنىڭ باردەك.

كەپتىرىم ئۇچۇپ كەتتى،
بىر غېرىچ يىپى بىلەن.
ياردىن ئايرىلارمەنمۇ،
دۈشمەننىڭ گېپى بىلەن.

ئاق كەپتەر مېنىڭ بولسا،
چىن تەقسىدە دان بەرسەم.
ياخشى يار مېنىڭ بولسا،
قۇچاغدا جان بەرسەم.

كەپتىرىم كۆرۈنمەيدۇ،
كەپتەرباز تۇتۇۋالدى.
غۇنچە بويلۇق قاراكۆز،
كۆڭلۈمنى ئۇتۇۋالدى.

ھويلاڭدىكى كەپتەرنى،
پەغىزىمگە ئۆگىتەي.
يۈرەكتىكى دەردىمنى،
كىمگە ئېيتىپ تۈگىتەي؟

كىچىككىنە قارلىغاچ،
ئېگىز تاغدىن ئۆتىدۇ.
يۇرتتا قالغان قاراكۆز،
مەن بارغۇچە كۈتىدۇ.

قارلىغاچلار كەلمەيدۇ،
يا ئۇۋىسى يوقمىكىن.
بىزنىڭ يارلار كەلمەيدۇ،
ئوينىغۇسى يوقمىكىن.

ئېيتىپ بەرگۈچىلەر: خوتەن ناھىيىلىك گىلەم كارخانىسىدىن تۇرنىساخان، خوتەن شەھەر ئىچى ئات بازىرى مەھەللىسىدىن نىساخان، خوتەن شەھىرى نارباغ مەھەللىسىدىن غازى ئاخۇن، قەييۇم ئاخۇن، چىرا ناھىيە دامىكو يېزىسىدىن قۇرباننىياز ئاخۇن، قادىر ئاخۇن. توپلاپ رەتلىگۈچى: زوھرە قۇربان.

ئاققىنە گۈمبەز تۇۋىدە،
كۆككىنە يۇمران تېرەك.
تال - تال سۈمبۈل چېچىڭغا،
شايدىن رومال كېرەك.

سەھەردە قىچقىرىپ دائىم،
كۆڭۈلنى ئويغىتار كاككۇك.
يېنىپ ئۆچكەن مۇھەببەتنى،
قايتا قوزغىتار كاككۇك.

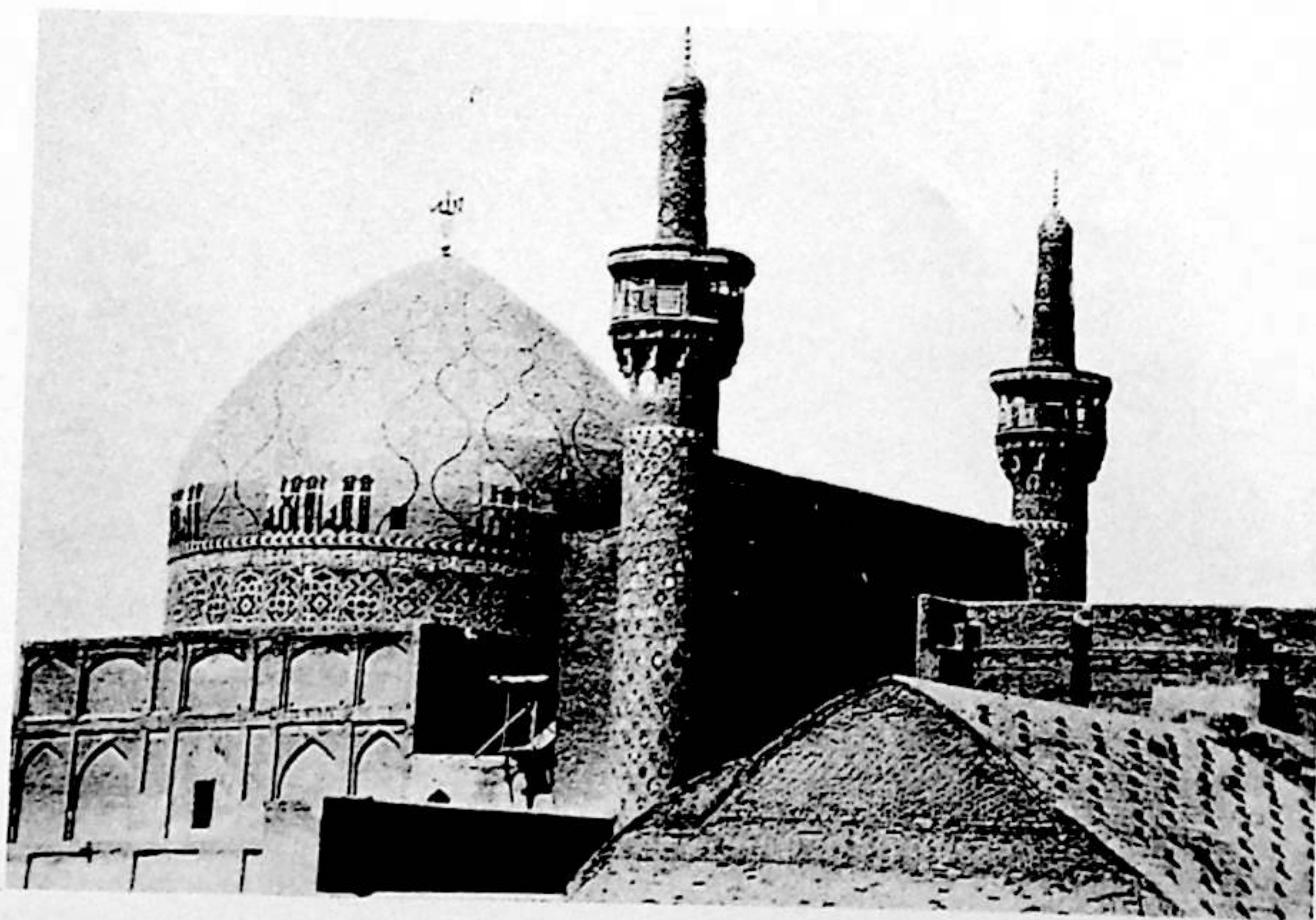
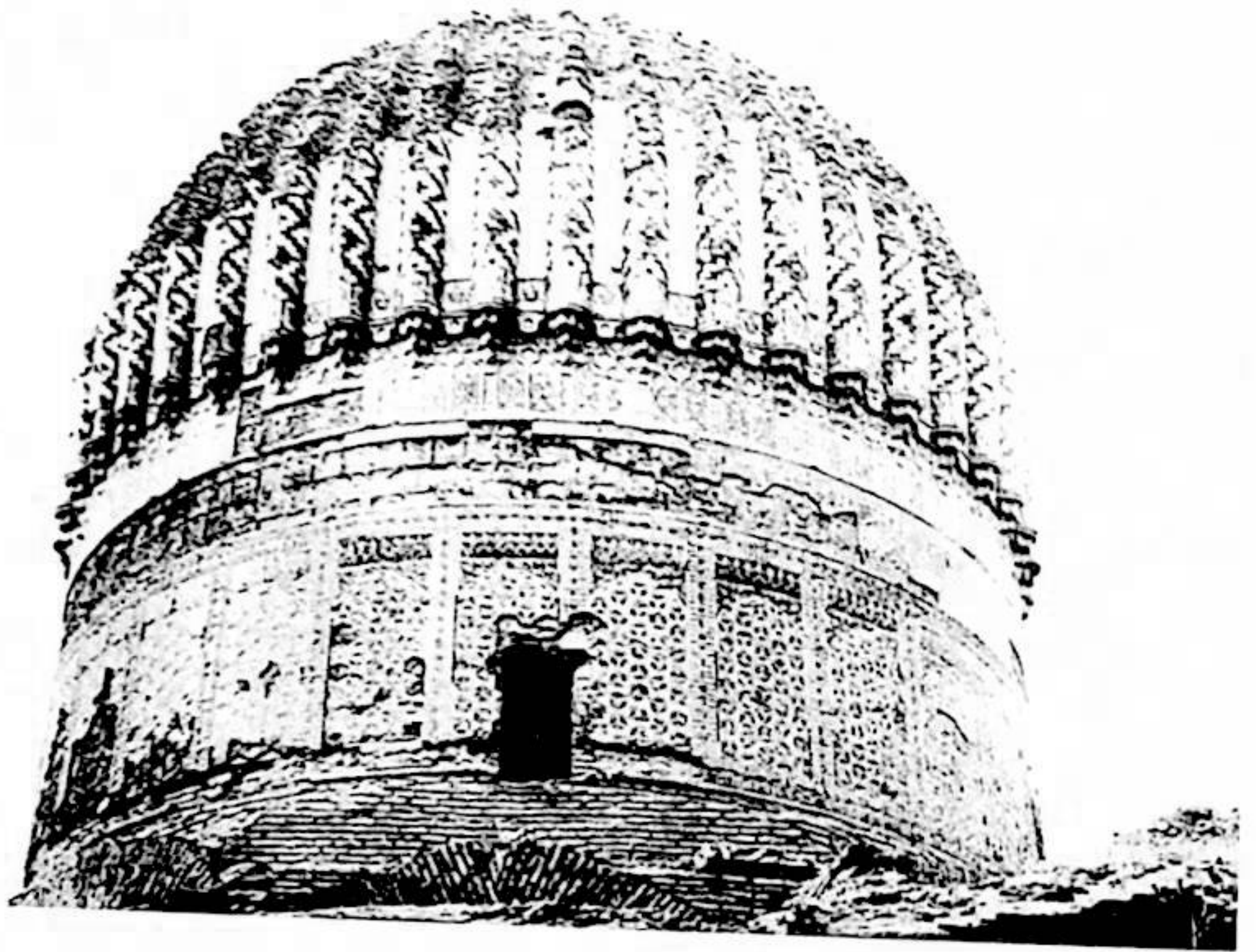
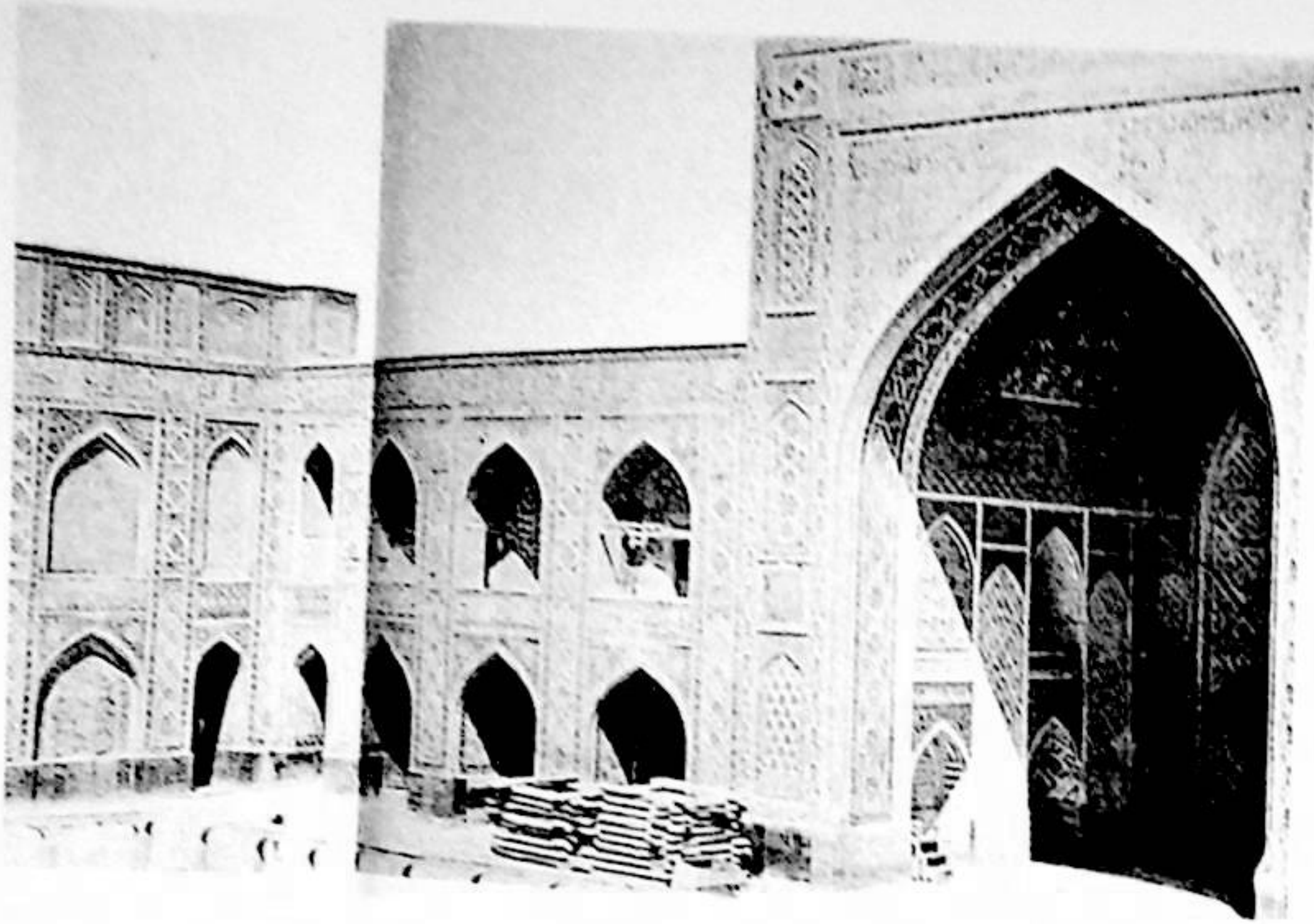
كاككۇك ئەجەب سايرايدۇ،
تاڭ سەھەردە تېرەكتە.
مەندىن تولا گەپ سوزماڭ،
دەردىم تولا يۈرەكتە.

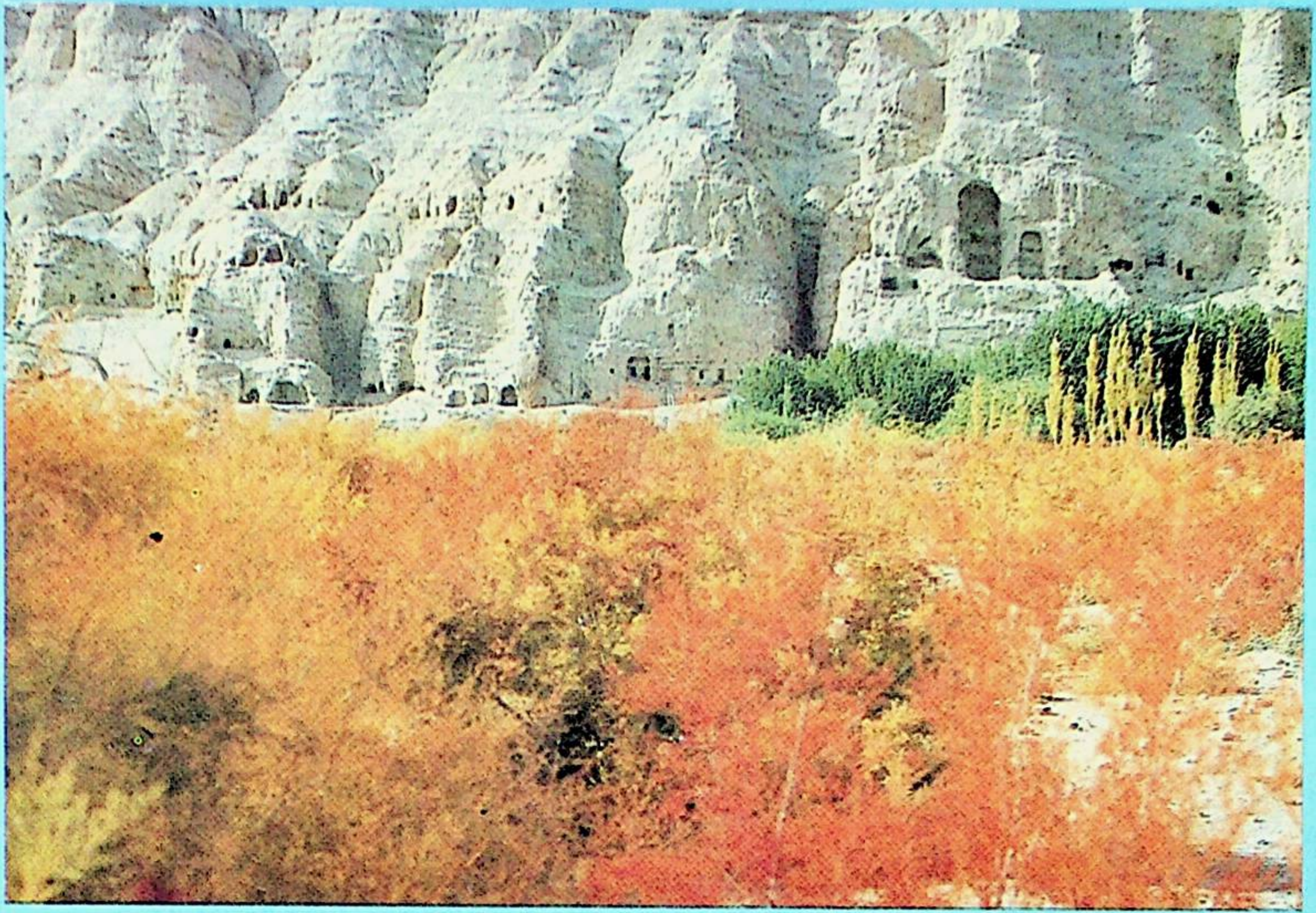
كاككۇك سايراپ تۇرادۇر،
ئېگىز تېرەك بېشىدا.
ئامرىقىم شەرەت قىلادۇر،
سۆڭەتلىك كۆل قېشىدا.

سايىرمايدىكەن كاككۇك،
سولاپ قويسا قەپەزدە.
مەن يارىمنى ئەسلەيمەن،
ھەر ئاخشامدا، سەھەردە.

قۇرغۇي بولاي دېدىڭمۇ،
لاچىن بولاي دېدىڭمۇ؟
ئون بەش كۈندە بىر كېلىپ،
جاننى ئالاي دېدىڭمۇ؟

قۇرغۇي بولۇپ ئۇچتۇم مەن،
تاغ باغرىغا چۈشتۈم مەن.
ئىشقىم بولغاچ يۈرەكتە،
يار يولىدا ئۇچتۇم مەن.

بۇلاق (پەسىللىك ژۇرنال) ئومۇمىي 61 - سان (ۋىيغۇر تىلى) (بۇلاق) 61 ئىككىنچى نەشرى

MAGAZINE OF BULAK UIGHUR LANGUAGE (QUARTERLY)

خەلق نەشرىياتى تۈزى ۋە نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نۆمۈرى)
ئۈرۈمچى شەھىرى شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
ئۈرۈمچى شەھىرى پوچتا ئىدارىسىدىن تارقىتىلدى
جۇڭگو خەلقئارا كىتاب سودىسى باش شىركىتى چەت ئەللەرگە تارقىتىدۇ
جايلاردىكى پوچتا ئىدارىلىرى مۇستەقىل قوبۇل قىلىدۇ

مەملىكەت بويىچە بىرلىككە كەلگەن ژۇرنال نومۇرى : CN65-1063/I
ۋەكالىت نومۇرى : 58-108 ، باھاسى : 5.50
چەت ئەللەرگە تارقىتىش ۋەكالىت نومۇرى : Q1118

ئىشلىتىش ئورنى : ئۈرۈمچى شەھىرى شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
ئۈرۈمچى شەھىرى پوچتا ئىدارىسىدىن تارقىتىلدى
جۇڭگو خەلقئارا كىتاب سودىسى باش شىركىتى چەت ئەللەرگە تارقىتىدۇ
جايلاردىكى پوچتا ئىدارىلىرى مۇستەقىل قوبۇل قىلىدۇ

ISSN 1005-0876

9 771005 087006 1 1 >